

# ΑΡΙΘΜΟΙ

## ΑΡΙΘΜΟΙ 1

- Αρ. 1,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινά, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων·
- Αρ. 1,1 Εντὸς της Σκηνῆς του Μαρτυρίου εἰς την ἐρημον Σινά κατὰ την πρώτην του δευτέρου μηνὸς του δευτέρου ἔτους ἀπὸ της ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ της χώρας Αἰγύπτου, ὠμίλησεν ὁ Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 1,2 λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατ' ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.
- Αρ. 1,2 “συ καὶ ὁ Ααρὼν νὰ κάμετε ἀπογραφὴν ὅλου τοῦ λαοῦ των Ἰσραηλιτῶν κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ ἀριθμήσατε κατ' ἄτομον αὐτοὺς.
- Αρ. 1,3 πᾶς ἄρσην ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν, σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς.
- Αρ. 1,3 Ολους δηλαδὴ τοὺς ἄρρενας ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, καθένα ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, που δύνανται νὰ φέρῃ ὅπλα. Συ καὶ ὁ Ααρὼν θὰ ἐξετάσετε καὶ θὰ καταμετρήσετε αὐτοὺς κατὰ ομάδας ὀργανωμένας.
- Αρ. 1,4 καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.
- Αρ. 1,4 Μαζὴ σας βοηθοὶ εἰς την καταμέτρησιν θὰ εἶναι καὶ ἓνας ἀπὸ κάθε φυλὴν καὶ συγκεκριμένως ὁ ἀρχων της πατριαρχικῆς οἰκογενείας.

- Αρ. 1,5 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες  
παραστήσονται μεθ' ὑμῶν· τῶν Ῥουβήν, Ἐλισσούρ υἱὸς  
Σεδιούρ·
- Αρ. 1,5 Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα των βοηθῶν, οἱ οἱποῖοι θα  
ευρίσκωνται μαζή σας κατὰ την ἀρίθμησιν· Ἀπὸ την φυλὴν  
Ρουβήν, ο Ελισσούρ υἱὸς Σεδιούρ.
- Αρ. 1,6 τῶν Συμεών, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί·
- Αρ. 1,6 Ἀπὸ την φυλὴν του Συμεών, ο Σαλαμιήλ ο υἱὸς του  
Σουρισαδαί.
- Αρ. 1,7 τῶν Ἰούδα, Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ·
- Αρ. 1,7 Ἀπὸ την φυλὴν του Ἰούδα, ο Ναασσών ο υἱὸς του Ἀμιναδάβ.
- Αρ. 1,8 τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ·
- Αρ. 1,8 Ἀπὸ την φυλὴν του Ἰσάχαρ, ο Ναθαναήλ ο υἱὸς του Σωγάρ.
- Αρ. 1,9 τῶν Ζαβουλών, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλών·
- Αρ. 1,9 Ἀπὸ την φυλὴν του Ζαβουλών, ο Ελιάβ ο υἱὸς του Χαιλών.
- Αρ. 1,10 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, τῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ,  
τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασούρ·
- Αρ. 1,10 Ἀπὸ τας φυλάς των υἱῶν Ἰωσήφ, του μεν Εφραΐμ ο Ελισαμὰ  
ο υἱὸς του Εμιούδ, ἀπὸ δε του Μανασσῆ ο Γαμαλιήλ ο υἱὸς  
του Φαδασούρ.
- Αρ. 1,11 τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί·
- Αρ. 1,11 Ἀπὸ την φυλὴν του Βενιαμίν, ο Αβιδάν ο υἱὸς του Γαδεωνί.
- Αρ. 1,12 τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ·
- Αρ. 1,12 Ἀπὸ την φυλὴν του Δαν, ο Αχιέζερ ο υἱὸς του Αμισαδαΐ.
- Αρ. 1,13 τῶν Ἀσήρ, Φαγαϊήλ υἱὸς Ἐχράν·
- Αρ. 1,13 Ἀπὸ την φυλὴν του Ἀσήρ, ο Φαγαϊήλ ο υἱὸς του Εχράν.
- Αρ. 1,14 τῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
- Αρ. 1,14 Ἀπὸ την φυλὴν του Γαδ, ο Ελοσαφ ο υἱὸς του Ραγουήλ.
- Αρ. 1,15 τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.
- Αρ. 1,15 Ἀπὸ την φυλὴν του Νεφθαλί, ο Αχιρέ ο υἱὸς του Αινάν.
- Αρ. 1,16 οὔτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν  
κατὰ πατρίδας αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραήλ εἰσι.

- Αρ. 1,16 Αυτοί είναι οι επίσημοι εκείνοι που εκλήθησαν, μεταξύ των Ισραηλιτών, άρχοντες των φυλών κατά τας πατριαρχικάς οικογενείας των, έκαστος από αυτούς άρχων χιλίων ισραηλιτικών οικογενειών.
- Αρ. 1,17 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος
- Αρ. 1,17 Ο Μωϋσής και ο Ααρών έλαβον ως βοηθούς των αυτούς τους άνδρας, οι οποίοι είχαν ονομαστικώς κληθή,
- Αρ. 1,18 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριάς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
- Αρ. 1,18 συνεκέντρωσαν όλον το πλήθος των Ισραηλιτών κατά την πρώτην του δευτέρου μηνός του δευτέρου έτους από της εξόδου εκ της Αιγύπτου και κατέγραψαν τους αρρένας κατά τας μεγάλας αυτών συγγενείας και τους πατριαρχικούς οίκους κατ' άτομον και ομαδικώς από είκοσι ετών και άνω.
- Αρ. 1,19 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά.
- Αρ. 1,19 Οπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσήν, έτσι και εμέτρησαν τους Ισραηλίτας εις την έρημον Σινά.
- Αρ. 1,20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,20 Εγινε λοιπόν η αριθμησης των αρρένων της φυλής Ρουβήν, του πρωτοτόκου υιού του Ιακώβ, από εικοσαετούς και άνω, όλων εκείνων οι οποίοι ημπορούσαν να φέρουν όπλα, κατά τας μεγάλας αυτών συγγενείας, κατά τους δήμους και κατά τας πατριαρχικάς των οικογενείας συνολικώς και

ονομαστικῶς.

- Αρ. 1,21 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 1,21 Ἡ ἀρίθμησις των ἀνδρῶν εκ της φυλῆς Ρουβὴν ἐφθασε τας σαράντα ἐξ χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 1,22 τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,22 Ἐγένεν ἀρίθμησις των ἀρρένων της φυλῆς του Συμεὼν κατὰ τας μεγάλας συγγενείας των, κατὰ τους δήμους, κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας συνολικῶς και ατομικῶς, ὅλων των ἀπὸ εἰκοσι ετῶν και ἄνω, των δυναμένων να φέρουν ὅπλα.
- Αρ. 1,23 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἑννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
- Αρ. 1,23 Οἱ ἀριθμηθέντες ἄνδρες εκ της φυλῆς Συμεὼν ἀνῆλθον εις πεντήκοντα ἐννέα χιλιάδας τριακοσίους.
- Αρ. 1,24 τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,24 Ἐγένεν ἀρίθμησις ὅλων των ἀρρένων εκ της φυλῆς Ἰούδα, ἀπὸ εἰκοσιν ετῶν και ἄνω των δυναμένων να φέρουν ὅπλα, κατὰ τας μεγάλας συγγενείας, κατὰ τους δήμους, κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας, εν συνόλῳ και κατ' ἄτομον.
- Αρ. 1,25 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
- Αρ. 1,25 Οἱ ἀριθμηθέντες ἄνδρες εκ της φυλῆς Ἰούδα ἀνῆλθον εις εβδομήκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἑξακοσίους.

- Αρ. 1,26 τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,26 Ἐγένεν ἡ απογραφὴ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς δῆμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οικογενείας, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ἀπὸ εἴκοσι ετῶν καὶ ἄνω, ὅλων τῶν ἀνδρῶν, ποὺ ἠδύναντο νὰ φέρουν ὅπλα,
- Αρ. 1,27 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 1,27 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἀφθασε τὰς πεντήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 1,28 τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,28 Ἐγένεν ἀρίθμησις τῶν υἱῶν τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας τῶν, κατὰ τοὺς δῆμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οικογενείας τῶν, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, δι' ὅλους τοὺς ἀπὸ εἰκοσιν ετῶν καὶ ἄνω ἄρρενας, τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα,
- Αρ. 1,29 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 1,29 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπὸ τὴν φυλὴν Ζαβουλὼν ἀνῆλθεν εἰς πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 1,30 τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα

ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ  
ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

Αρ. 1,30 Ἐγινεν ἀρίθμησις εἰς τας φυλάς των δύο υἱὸν του Ἰωσήφ,  
του Εφραΐμ πρῶτον κατὰ τας μεγάλας συγγενείας, κατὰ  
τους δήμους, κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας των,  
συνολικῶς και ατομικῶς ὅλων των ἀρρένων, οἱ οἱποῖοι  
ηδύναντο να φέρουν ὅπλα.

Αρ. 1,31 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ τεσσαράκοντα  
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Αρ. 1,31 Ο ἀριθμὸς των ἀπογραφέντων ἀπὸ την φυλὴν Εφραΐμ  
ανήλθεν εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας πεντακοσίους.

Αρ. 1,32 τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ  
δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ  
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα  
ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ  
ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

Αρ. 1,32 Ἐγινεν ἀρίθμησις της φυλῆς του Μανασσῆ, υἱοῦ του Ἰωσήφ,  
κατὰ τας μεγάλας συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ  
πατριαρχικὰς οικογενείας, εν συνόλω και κατ' άτομον, ὅλων  
των ἀρρένων ἀπὸ εἰκοσι ετών και ἀνω, των δυναμένων να  
φέρουν ὅπλα.

Αρ. 1,33 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ  
τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

Αρ. 1,33 Το σύνολον των ἀπογραφέντων ἀπὸ την φυλὴν Μανασσῆ  
ανήλθεν εἰς τριάκοντα δύο χιλιάδας διακοσίους.

Αρ. 1,34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους  
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν  
ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα  
ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ  
ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

Αρ. 1,34 Ἐγινεν ἀρίθμησις της φυλῆς Βενιαμὶν κατὰ τας μεγάλας  
συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας,

- εν συνόλω και κατ' άτομον, όλων των αρρένων, όσοι ηδύναντο να φέρουν όπλα, από είκοσι ετών και άνω
- Αρ. 1,35 ή επίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 1,35 και το σύνολον των απογραφέντων εκ της φυλής Βενιαμίν ανήλθεν εις τριάκοντα πέντε χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 1,36 τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,36 Εἰγεν απογραφὴ των υιών της φυλῆς Γαδ κατὰ τας μεγάλας συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, συνολικῶς και ατομικῶς, όλων των αρρένων, των δυναμένων να φέρουν όπλα από είκοσι ετών και άνω.
- Αρ. 1,37 ή επίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα.
- Αρ. 1,37 Το σύνολον των απογραφέντων από την φυλήν Γαδ ανήλθεν εις τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας εξακοσίους πενήκοντα.
- Αρ. 1,38 τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,38 Εἰγεν ἀρίθμησις των υιών της φυλῆς Δαν κατὰ τας μεγάλας αὐτῶν συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, συνολικῶς και ατομικῶς, όλων των αρρένων από είκοσι ετών και άνω των δυναμένων να φέρουν όπλα.
- Αρ. 1,39 ή επίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

- Αρ. 1,39 Οι απογραφέντες εκ της φυλής του Δαν ανήλθον εις εξήκοντα δύο χιλιάδας επτακοσίους.
- Αρ. 1,40 τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,40 Ἐγένεν ἀρίθμησις των υἱῶν της φυλῆς Ἀσὴρ κατὰ τας μεγάλας συγγενείας των, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, συνολικῶς και ατομικῶς, ὅλων των ἄνω των εἴκοσι ετῶν ἀρρένων, των δυναμένων να φέρουν ὅπλα.
- Αρ. 1,41 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 1,41 Ο αριθμός των απογραφέντων εκ της φυλῆς του Ἀσὴρ ανήλθεν εις τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 1,42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
- Αρ. 1,42 Ἐγινε ἀρίθμησις της φυλῆς του Νεφθαλὶμ κατὰ τας μεγάλας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, εν συνόλῳ και κατ' ἄτομον, ὅλων των ἀρρένων ἀπὸ εἴκοσι ετῶν και ἄνω των δυναμένων να φέρουν ὅπλα.
- Αρ. 1,43 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 1,43 Ο αριθμός των απογραφέντων εκ της φυλῆς του Νεφθαλὶμ ανήλθεν εις πενήκοντα τρεις χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 1,44 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἄνθρωπος εἷς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν.
- Αρ. 1,44 Αυτή ἦτο η ἀρίθμησις και η απογραφή, την οποίαν ἔκαμαν

ο Μωϋσής, ο Ααρών και οι δώδεκα Ισραηλίται άρχοντες, ένας από κάθε φυλήν, φύλαρχος μιας πατριαρχικής οικογενείας.

Αρ. 1,45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,

Αρ. 1,45 Απαντες οι αριθμηθέντες και καταγραφέντες Ισραηλίται, κατὰ ομάδας οργανωμένες, ἀπὸ εικοσαετούς και ἄνω, οι οποίοι ηδύναντο να φέρουν ὅπλα και να παραταχθούν εις πόλεμον,

Αρ. 1,46 ἐξακόσiai χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

Αρ. 1,46 ἦσαν εξακόσiai τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πεντήκοντα.

Αρ. 1,47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Αρ. 1,47 Οι δε καταγόμενοι εκ της φυλής και πατριάς Λευῖ, οι Λευῖται, δεν ηριθμήθησαν και δεν κατεγράφησαν μεταξύ των Ισραηλιτών,

Αρ. 1,48 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 1,48 διότι ο Κυριος ἐλάλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 1,49 ὄρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψη, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψη ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 1,49 “πρόσεχε ! Τὴν φυλὴν του Λευῖ δεν θα την καταμετρήσης και δεν θα συμπεριλάβης τον αριθμὸν των Λευιτῶν μεταξύ των ἄλλων Ισραηλιτών,

Αρ. 1,50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· αὐτοὶ ἀροῦσι τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι.

Αρ. 1,50 ἀλλὰ να ορίσης τους Λευῖτας εις την υπηρεσίαν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, να αναθέσης εις αυτούς την φροντίδα δι'

ὅλα τα σκεύη της Σκηνῆς και δι' ὅλα ὅσα υπάρχουν εις αὐτήν. Αὐτοὶ θα σηκώνουν και θα μεταφέρουν την Σκηνὴν και ὅλα τα σκεύη της, αὐτοὶ θα υπηρετοῦν εις αὐτήν και γύρω ἀπὸ την Σκηνὴν θα κατασκηνώνουν.

Αρ. 1,51 καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω.

Αρ. 1,51 Οταν πρόκειται να μεταφέρουν την Σκηνήν, αὐτοὶ θα την διαλύουν και ὅταν πρόκειται να κατασκηνώσετε, αὐτοὶ θα την στήνουν. Καθε ἄλλος μη Λευΐτης, ο οποίος ἤθελε πλησιάσει την Σκηνήν, θα αποθνήσκη.

Αρ. 1,52 καὶ παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Αρ. 1,52 Οἱ δε ἄλλοι Ἰσραηλῖται θα στρατοπεδεύουν καθένας κατὰ την καθωρισμένην ομάδα αὐτοῦ ὑπὸ τον ἀρχηγόν αὐτοῦ και κατὰ την φυλὴν εις την ὁποίαν ἀνήκει.

Αρ. 1,53 οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 1,53 Οἱ Λευῖται ὁμως θα κατασκηνώσουν ἀπέναντι των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν κύκλῳ εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου ὥστε οἱ Ἰσραηλῖται να μη ἐρχονται εις ἐπαφὴν με την Σκηνὴν και ἔτσι αμαρτάνουν. Μονον οἱ Λευῖται θα εἶναι οἱ φρουροὶ και οἱ φύλακες της Σκηνῆς του Μαρτυρίου”.

Αρ. 1,54 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν.

Αρ. 1,54 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐξετέλεσαν κατὰ πάντα, ὅλα ὅσα ὁ Κύριος εἶχε διατάξει τον Μωϋσῆν και τον Ααρών. Ὅπως εἶχε διατάξει, ἔτσι και ἔκαμαν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 2

- Αρ. 2,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·  
Αρ. 2,1 Ο Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών και εἶπεν·
- Αρ. 2,2 ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 2,2 “ας παραταχθoύν οι Ισραηλίται ο ένας πλησίον του αλλοῦ εἰς τα τάγματά των, ὑπὸ την ωρισμένην σημαίαν των, κατὰ τας φυλάς των, εἰς κάποιαν ἀπόστασιν και κύκλῳ ἀπὸ την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, ἐκεῖ ας στρατοπεδεύσουν.
- Αρ. 2,3 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολάς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ·
- Αρ. 2,3 Το τάγμα της φυλῆς Ἰούδα με τας στρατιωτικὰς του δυνάμεις και με ἀρχηγόν εκ της φυλῆς Ἰούδα τον Ναασσών, υἱόν του Ἀμιναδάβ, ας στρατοπεδεύσουν πρῶτοι πρὸς το ἀνατολικόν μέρος.
- Αρ. 2,4 δυνάμεις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
- Αρ. 2,4 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δυνάμεις της φυλῆς αὐτῆς ἀνήλθεν εἰς ἑβδομήκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἑξακοσίους.
- Αρ. 2,5 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ·
- Αρ. 2,5 Οἱ της φυλῆς Ἰσάχαρ ας στρατοπεδεύσουν πλησίον της φυλῆς Ἰούδα. Ἀρχηγός της φυλῆς Ἰσάχαρ ἦτο ο Ναθαναὴλ υἱός του Σωγάρ.
- Αρ. 2,6 δυνάμεις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ

πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

- Αρ. 2,6 Η αριθμηθείσα στρατιωτική αυτού δύναμις ανήλθεν εἰς πενήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,7 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλών·
- Αρ. 2,7 Πλησίον αὐτῶν θα εἶναι στρατοπεδευμένοι οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών. Ἀρχηγὸς δὲ τῆς φυλῆς Ζαβουλών ἦτο ὁ Εἰλιὰβ υἱὸς τοῦ Χαιλών.
- Αρ. 2,8 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 2,8 Η καταγραφείσα στρατιωτική αυτού δύναμις ανήλθεν εἰς πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,9 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἔξαιροῦσι.
- Αρ. 2,9 Ολοὶ οἱ αριθμηθέντες καὶ καταγραφέντες τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς φυλῆς Ἰούδα ανήλθον εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐξ χιλιάδας τετρακοσίους. Αὐτοὶ δὲ πρῶτοι θα ἐκκινοῦν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν.
- Αρ. 2,10 τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλίουρ υἱὸς Σεδίουρ·
- Αρ. 2,10 Το στρατιωτικὸν σῶμα τῆς φυλῆς Ῥουβὴν θα εὐρίσκεται πρὸς νότον καὶ ἀρχηγὸς αὐτοῦ ἦτο ὁ Ελίουρ υἱὸς τοῦ Σεδίουρ.
- Αρ. 2,11 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,11 Η αριθμηθείσα στρατιωτική του δύναμις ανήλθεν εἰς τεσσαράκοντα ἐξ χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,12 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεών, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί·
- Αρ. 2,12 Πλησίον τῆς φυλῆς αὐτῆς στρατοπεδευμένοι θα εἶναι οἱ τῆς

φυλής Συμεών και αρχηγός αυτών ήτο ο Σαλαμιήλ, υιός του Σουρισαδαί.

Αρ. 2,13 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἐννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

Αρ. 2,13 Η αριθμηθείσα στρατιωτική της φυλής Συμεών δύναμις ήτο πενήκοντα εννέα χιλιάδας τριακόσιοι.

Αρ. 2,14 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γάδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλυσάφ υἱὸς Ραγουήλ·

Αρ. 2,14 Πλησίον της φυλής Συμεών θα στρατοπεδεύη η φυλή Γαδ. Αρχηγός αυτής της φυλής ήτο ο Ελυσάφ υιός του Ραγουήλ.

Αρ. 2,15 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα.

Αρ. 2,15 Η αριθμηθείσα στρατιωτική δύναμις της φυλής αυτής ανήλθεν εις τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας εξακοσίους πενήκοντα.

Αρ. 2,16 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβήν, ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἑξαροῦσι.

Αρ. 2,16 Ολοι οι αριθμηθέντες της στρατιωτικής δυνάμεως υπό την αρχηγίαν της φυλής Ρουβήν ανήλθον εις εκατὸν πενήκοντα μίαν χιλιάδας τετρακοσίους πενήκοντα. Αυταὶ αι στρατιωτικαὶ μονάδες θα ακολουθοῦν δεῦτεραι κατὰ την ἐκκίνησιν.

Αρ. 2,17 καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὥς καὶ παρεμβαλοῦσιν, οὕτω καὶ ἑξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίας.

Αρ. 2,17 Επειτα θα ακολουθήσῃ η Σκηνή του Μαρτυρίου με την παράταξιν των Λευιτῶν στο μέσον των ἄλλων στρατοπέδων. Αυτοὶ ὅπως θα στρατοπεδεύουν ἔτσι και θα βαδίζουν, ο καθένας πλησίον του αρχηγού του.

Αρ. 2,18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν

δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ·

- Αρ. 2,18 Το στρατιωτικὸν σῶμα της φυλῆς του Εφραΐμ θα στρατοπεδεύῃ προς δυσμὰς. Ἀρχων της φυλῆς Εφραΐμ ἦτο ὁ Ελισαμὰ, υἱὸς του Εμιούδ.
- Αρ. 2,19 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,19 Ἡ ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ του δύναμις ἀνήλθεν εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,20 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ·
- Αρ. 2,20 Πλησίον της φυλῆς Εφραΐμ θα στρατοπεδεύῃ ἡ φυλὴ του Μανασσῆ. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Γαμαλιήλ, υἱὸς Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 2,21 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
- Αρ. 2,21 Ἡ ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτῆς της φυλῆς ἀνήλθεν εἰς τριάκοντα δύο χιλιάδας διακοσίους.
- Αρ. 2,22 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί·
- Αρ. 2,22 Πλησίον της φυλῆς Μανασσῆ θα στρατοπεδεύῃ ἡ φυλὴ Βενιαμίν. Ἀρχων αὐτῆς ἦτο ὁ Αβιδὰν, υἱὸς του Γαδεωνί.
- Αρ. 2,23 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 2,23 Ἡ ἀπογραφείσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτῆς της φυλῆς ἀνήλθεν εἰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,24 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραΐμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξαροῦσι.
- Αρ. 2,24 Ολοὶ οἱ ἀριθμηθέντες του στρατεύματος ὑπὸ την ἀρχηγίαν της φυλῆς του Εφραΐμ ἦσαν ἑκατὸν οκτὼ χιλιάδες ἑκατὸν. Αὐτοὶ θα ξεκινοῦν τρίτοι εἰς ἐκάστην ἀναχώρησιν.

- Αρ. 2,25 Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί·
- Αρ. 2,25 Πρὸς βορρᾶν θα στρατοπεδεύῃ το σῶμα της φυλῆς του Δαν με την στρατιωτικὴν του δύναμιν. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Ἀχιέζερ, υἱὸς τοῦ Ἀμισαδαί.
- Αρ. 2,26 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
- Αρ. 2,26 Ἡ καταριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτῆς ἀνῆλθεν εἰς ἐξήκοντα δύο χιλιάδας ἑπτακοσίους.
- Αρ. 2,27 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσὴρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν·
- Αρ. 2,27 Πλησίον της φυλῆς Δαν θα στρατοπεδεύῃ ἡ φυλὴ τοῦ Ἀσὴρ. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Φαγεήλ, υἱὸς τοῦ Ἐχράν.
- Αρ. 2,28 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,28 Ἡ ἀριθμηθεῖσα καὶ ἀπογραφείσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτῆς ἀνῆλθεν εἰς τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,29 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν·
- Αρ. 2,29 Πλησίον της φυλῆς Ἀσὴρ θα στρατοπεδεύουν οἱ της φυλῆς Νεφθαλείμ. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Ἀχιρὲ, υἱὸς τοῦ Αἰνάν.
- Αρ. 2,30 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 2,30 Ἡ ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς πενήκοντα τρεῖς χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,31 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν ἑκατὸν καὶ πεντηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι· ἔσχατοι ἔξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐτῶν.
- Αρ. 2,31 Οἱ οἱ ἀριθμηθέντες καὶ καταγραφέντες στὸ στρατιωτικόν

σώμα υπό την αρχηγίαν της φυλής του Δαν ανήρχοντο εις εκατόν πενήκοντα επτά χιλιάδας εξακοσίους. Τελευταίοι αυτοί θα ξεκινούν, κατά τα τάγματα αυτών εις εκάστην αναχώρησιν.

Αρ. 2,32 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσiai χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα.

Αρ. 2,32 Αυτή είναι η αρίθμησης και καταγραφή των Ισραηλιτών κατά τας φυλάς αυτών. Το σύνολον των αριθμηθέντων με τας στρατιωτικὰς των δυνάμεις, ανήλθον εις εξακοσίας τρεις χιλιάδας πεντακοσίους πενήκοντα.

Αρ. 2,33 οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 2,33 Οι Λευῖται ὁμως δεν απεγράφησαν μαζί με τους ἄλλους Ισραηλίτας, διότι αὐτὴν τὴν ἐντολὴν εἶχε δώσει ο Κύριος στον Μωϋσῆν.

Αρ. 2,34 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα, ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξῆρρον, ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

Αρ. 2,34 Οι Ισραηλίται ἐξετέλεσαν ὅλα ὅσα διέταξεν ο Κύριος δια του Μωϋσέως. Παρετάχθησαν κατὰ τὰ σώματα αὐτῶν και ἔτσι ἐξεκινούσαν πάντοτε, ο ἕνας πλησίον του ἄλλου τακτοποιημένοι κατὰ δῆμους και πατριαρχικὰς οικογενείας.

### ΑΡΙΘΜΟΙ 3

Αρ. 3,1 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινά.

Αρ. 3,1 Οι απόγονοι του Ααρών και του Μωϋσῆ κατὰ τὴν ἡμέραν,

που ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν επάνω στο όρος Σινά, ήσαν οι εξής·

Αρ. 3,2 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν· πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

Αρ. 3,2 Τα ονόματα των υιών του Ααρών είναι· Πρωτότοκος υιός του Ααρών ήτο ο Ναβάδ· ηκολούθησαν έπειτα ο Αβιούδ, ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ.

Αρ. 3,3 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἡλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.

Αρ. 3,3 Αυτά είναι τα ονόματα των υιών του Ααρών, οι οποίοι και έγιναν ιερεῖς χρισμένοι με το άγιον έλαιον και των οποίων τα χέρια έλαβον την χάριν να εκτελούν τα ιερατικά καθήκοντα.

Αρ. 3,4 καὶ ἐτελεύτησε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ ἔναντι Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Αρ. 3,4 Ο Ναδάβ και ο Αβιούδ ετιμωρήθησαν και απέθανον ενώπιον του Κυρίου, διότι είχαν προσφέρει ενώπιόν του ξένον κοσμικόν πυρ εις την έρημον του Σινά. Αυτοί απέθανον άτεκνοι, τα δε ιερατικά καθήκοντα εξεπλήρωναν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ μαζί με τον πατέρα των, τον αρχιερέα Ααρών.

Αρ. 3,5 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 3,5 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 3,6 λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ,

Αρ. 3,6 “να πάρης την φυλήν Λευϊ και να την παρουσιάσης εμπρός στον αρχιερέα Ααρών, δια να υπηρετούν αυτόν εις τα ιερατικά του καθήκοντα.

Αρ. 3,7 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν

υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,  
ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

Αρ. 3,7      Αὐτοί, ἀντί τοῦ Ααρὼν καὶ ἀντί τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν, θα  
φρουροῦν νύκτα καὶ ἡμέραν κύκλῳ ἀπὸ τῆς Σκηνῆς τοῦ  
Μαρτυρίου καὶ θα ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς Σκηνῆς.

Αρ. 3,8      καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ  
μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ  
πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

Αρ. 3,8      Θα φυλάττουν ὅλα τὰ σκεύη τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ  
θα προσφέρουν εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς υπηρεσίας ὑπὲρ τῶν  
Ἰσραηλιτῶν.

Αρ. 3,9      καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς  
ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοι μοι εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν  
Ἰσραὴλ.

Αρ. 3,9      Θα δώσης τοὺς Λευίτας ὡς βοηθοὺς στὸν Ααρὼν τὸν  
ἀρχιερέα καὶ τοὺς υἱοὺς του, τοὺς ἱερεῖς. Δῶρον ἔχουν  
δοθῆ αὐτοῖς εἰς ἐμὲ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν.

Αρ. 3,10      καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς  
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν  
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ  
καταπετάσματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος  
ἀποθανεῖται.

Αρ. 3,10      Τὸν Ααρὼν τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς υἱοὺς του τοὺς ἱερεῖς θα  
ορίσης διὰ τὰ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, νὰ ἐκτελοῦν  
δηλαδὴ τὰ ἱερατικὰ τῶν καθηκόντων, τὸσον τὰ αναφερόμενα  
στὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ὅσον καὶ τὰ  
αναφερόμενον τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος εἰς τὰ  
ἅγια. Ἄνθρωπος ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγίσῃ τὰ  
καθιερωμένα αὐτὰ σκεύη, θὰ ἀποθάνῃ”.

Αρ. 3,11      καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 3,11      Ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 3,12      καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν

Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν  
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ  
ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται·

Αρ. 3,12 “ἰδοὺ ἐγὼ ἔχω πάρει τους Λευῖτας ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν  
ἀντὶ ὅλων των πρωτοτόκων, ἐκείνων δηλαδή οἱ ὁποῖοι δια  
της γεννήσεώς των ἀνοίγουν τὴν μήτραν. Οἱ Λευῖται θα  
ἀντικαθιστοῦν καὶ θα λυτρώνουν τους πρωτοτόκους ἐκ των  
Ἰσραηλιτῶν. Ὡς ἐκ τούτου θα ἀνήκουν εἰς ἐμέ,

Αρ. 3,13 ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν  
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν  
πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·  
ἐμοὶ ἔσονται, ἐγὼ Κύριος.

Αρ. 3,13 διότι εἰς ἐμέ ἀνήκει κάθε πρωτότοκον. Κατὰ τὴν ἡμέραν,  
κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐθανάτωσα κάθε πρωτότοκον εἰς τὴν  
χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἔδωσα ἐντολὴν νὰ ἀφιερώνεται εἰς ἐμέ  
κάθε πρωτότοκον των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως  
κτῆνους. Ἰδικὰ μου εἶναι τὰ πρωτότοκα· ἐγὼ δὲ εἶμαι ὁ  
Κύριος αὐτῶν”.

Αρ. 3,14 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ  
λέγων·

Αρ. 3,14 Ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν ἐρημον Σινὰ  
λέγων·

Αρ. 3,15 ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν,  
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατὰ συγγενείας αὐτῶν· πᾶν  
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε  
αὐτούς.

Αρ. 3,15 “κάμε ἐπιθεώρησιν καὶ ἀρίθμησιν τῆς φυλῆς Λευὶ κατὰ τους  
πατριαρχικοὺς αὐτῶν οἴκους, κατὰ δήμους, κατὰ  
συγγενείας. Καταγράψατε καὶ ἀριθμήσατε παν ἄρρεν  
τέκνον των ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω”.

Αρ. 3,16 καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς  
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.

- Αρ. 3,16 Ο Μωϋσής και ο Ααρών επεθεώρησαν και ηρίθμησαν αυτούς σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου, όπως τους διέταξεν ο Κύριος.
- Αρ. 3,17 καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν· Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί.
- Αρ. 3,17 Οἱ δε υἱοὶ τοῦ Λευὶ ἦσαν κατὰ τα ὀνόματα αὐτῶν ὁ Γεδσών, ὁ Κααθ, καὶ ὁ Μεραρί.
- Αρ. 3,18 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.
- Αρ. 3,18 Τα ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Γεδσών καὶ τῶν δήμων αὐτῶν ἦσαν, Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.
- Αρ. 3,19 καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν· Ἀμράμ καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών καὶ Ὁζιήλ.
- Αρ. 3,19 Οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ με τοὺς ὁμωνύμους δήμους τῶν ἦσαν, Ἀμράμ, Ἰασαάρ, Χέβρων καὶ Ὁζιήλ.
- Αρ. 3,20 καὶ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ Μουσί. οὗτοι εἰσὶ δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
- Αρ. 3,20 Οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί με τοὺς ὁμωνύμους δήμους τῶν ἦσαν, ὁ Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οικογενείας τῶν.
- Αρ. 3,21 τῷ Γεδσών δῆμος τοῦ Λοβενὶ καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ· οὗτοι οἱ δῆμοι τοῦ Γεδσών.
- Αρ. 3,21 Ἀπὸ τοῦ Γεδσών κατάγεται ὁ δῆμος τοῦ Λοβενὶ καὶ ὁ δῆμος τοῦ Σεμεΐ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι τοῦ Γεδσών.
- Αρ. 3,22 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 3,22 Ἐγένετο ἐπιθεώρησις καὶ ἀρίθμησις παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνός καὶ ἐπάνω καὶ εὐρέθησαν ἑπτὰ χιλιάδες πεντακόσιοι.
- Αρ. 3,23 καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσών ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι παρὰ θάλασσαν,

- Αρ. 3,23 Οι υιοί του Γεδσών θα στρατοπεδεύουν προς δυσμάς, όπισθεν από την Σκηνήν.
- Αρ. 3,24 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, Ἐλίσάφ υἱὸς Δαήλ.
- Αρ. 3,24 Αρχηγός της πατριαρχικής οικογενείας του δήμου του Γεδσών ἦτο ο Ελίσάφ, υἱὸς του Δαήλ.
- Αρ. 3,25 καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Αρ. 3,25 Από τους υἱοὺς του Γεδσών εφυλάσσοντο εκ της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, αὐτὴ αὕτη ἡ Σκηνή, τὸ κάλυμμά της, τὸ παραπέτασμα τὸ ἐπὶ της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου,
- Αρ. 3,26 καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.
- Αρ. 3,26 τα παραπετάσματα της αὐλῆς, τὸ καταπέτασμα της θύρας της αὐλῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀπέναντι ἀπὸ την Σκηνήν με ὅλα τα εξαρτήματα αὐτοῦ.
- Αρ. 3,27 τῷ Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμράν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσαὰρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρών εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὁζιήλ εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καὰθ, κατὰ ἀριθμόν.
- Αρ. 3,27 Εκ του Καὰθ προήλθε πρῶτος ὁ δῆμος Αμράμ, δεῦτερος ὁ δῆμος Ισαάρ, τρίτος ὁ δῆμος Χεβρών καὶ τέταρτος ὁ δῆμος Οζιήλ. Αὐτοὶ εἶναι, οἱ τέσσαρες κατὰ σειράν δῆμοι οἱ προελθόντες ἀπὸ τον Καὰθ.
- Αρ. 3,28 πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.
- Αρ. 3,28 Εἰς τοὺς δῆμους αὐτοὺς κατεμετρήθησαν ἀρσενικὰ ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω ὀκτὼ χιλιάδες ἑξακόσια. Αὐτοὶ εἶχον καθήκον νὰ φρουροῦν τὰ ἱερά ἀντικείμενα της Σκηνῆς.
- Αρ. 3,29 οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα,

- Αρ. 3,29                   Οι δήμοι των υιών του Καάθ θα στρατοπεδεύουν νοτίως της Σκηνής.
- Αρ. 3,30                   καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καάθ Ἐλισταφάν, υἱὸς Ὁζιήλ.
- Αρ. 3,30                   Αρχων δε των πατριαρχικῶν οἰκων, των δήμων του Καάθ ἦτο ο Ελισταφάν, ο υιὸς του Οζιήλ.
- Αρ. 3,31                   καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
- Αρ. 3,31                   Αυτοὶ εἶχον καθήκον να φροντίζουν δια την κιβωτόν, δια την τράπεζαν της προθέσεως, δια την επτάφωτον λυχνίαν, δια τα θυσιαστήρια και δι' ὅλα τα σκεύη του ἁγίου, με τα οποία λειτουργοῦν, δια το επάνω σκέπασμα της Σκηνῆς και τα εξαρτήματα ὅλων αὐτῶν.
- Αρ. 3,32                   καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.
- Αρ. 3,32                   Αρχηγός δε των ἀρχόντων της φυλῆς Λευὶ ἦτο ο Ελεάζαρ, ο υιὸς του ἀρχιερέως Ααρὼν, ἔχων ως καθήκον να μεριμνᾷ δια τήρησιν και φρούρησιν ὅλων γενικῶς των ἁγίων αὐτῶν ἀντικειμένων.
- Αρ. 3,33                   τῷ Μεραρί δῆμος ὁ Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.
- Αρ. 3,33                   Απὸ τον Μεραρί προήλθεν ο δῆμος Μοολὶ και ο δῆμος Μουσί. Αυτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι του Μεραρί.
- Αρ. 3,34                   ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα·
- Αρ. 3,34                   Εγινεν ἐπιθέωρησις και καταγραφὴ παντός ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνός και ἄνω και ευρέθησαν ἐξ χιλιάδες πεντήκοντα.
- Αρ. 3,35                   καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρί, Σουριήλ υἱὸς Ἀβιχαὶλ· ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς

παρεμβалоῦσι πρὸς βορράν.

Αρ. 3,35 Αρχηγὸς τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου τοῦ δήμου Μεραρί ἦτο ο Σουριήλ, ο υἱὸς τοῦ Αβιχαὶλ. Αὐτοὶ θα στρατοπεδεύουν εἰς τὰ πλάγια τῆς Σκηνῆς πρὸς βορράν.

Αρ. 3,36 ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν

Αρ. 3,36 Ὡς ἔργον στοὺς υἱοὺς Μεραρί εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ φροντίς διὰ τὰ κιονόκρανα τῆς Σκηνῆς, τοὺς μοχλοὺς, τοὺς στύλους καὶ τὰ βάθρα καὶ δι' ὅλα γενικῶς τὰ εξαρτήματά των,

Αρ. 3,37 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

Αρ. 3,37 διὰ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, διὰ τὰς βάσεις αὐτῶν, τοὺς πασσάλους καὶ τὰ σχοινία των.

Αρ. 3,38 οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται.

Αρ. 3,38 Κατὰ πρόσωπον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ πρὸς ἀνατολὰς θα εἶναι στρατοπεδευμένοι ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρὼν με τοὺς υἱοὺς του, διὰ νὰ ἔχουν τὴν φροντίδα τῆς Σκηνῆς καὶ νὰ προσφέρουν τὰς υπηρεσίας των πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας. Καθε ἄνθρωπος ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ὁ ὁποῖος θα ἐγγίσῃ τὰ ἱερά αὐτὰ ἀντικείμενα, θα ἀποθνήσκῃ.

Αρ. 3,39 πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

Αρ. 3,39 Ὅλα τὰ ἄρρενα των Λευιτῶν, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη καὶ ἠρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν κατὰ τοὺς δήμους

αυτών, σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου, από ενός μηνός και άνω ευρέθησαν είκοσι δύο χιλιάδες.

Αρ. 3,40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος·

Αρ. 3,40 Εἶπεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀρίθμησε τώρα κάθε αρσενικόν πρωτότοκον των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ενός μηνός και άνω και κράτησε τὸν συνολικόν ἀριθμόν.

Αρ. 3,41 καὶ λήψη τοὺς Λευίτας ἐμοί, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 3,41 Θα λάβης και θα αφιερώσης εις ἐμέ τους Λευῖτας- ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος που διατάσσω- ἀντὶ ὅλων των πρωτοτόκων των Ἰσραηλιτῶν και τα ζῶα των Λευιτῶν ἀντὶ ὅλων των πρωτοτόκων, που ἔχουν γεννηθῇ ἀπὸ τα ζῶα των Ἰσραηλιτῶν”.

Αρ. 3,42 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·

Αρ. 3,42 Ο Μωϋσῆς ἐπεθεώρησε και ηρίθμησεν ὅλα τα πρωτότοκα των Ἰσραηλιτῶν, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ο Κύριος.

Αρ. 3,43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἐβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.

Αρ. 3,43 Ὅλα δε τα πρωτότοκα αρσενικά, τα ἀριθμηθέντα ἀτομικῶς ἀπὸ ενός μηνός και άνω ευρέθησαν ὅτι εἶναι είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήκοντα τρία.

Αρ. 3,44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 3,44 Ὡμίλησεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 3,45 λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν

αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος.

Αρ. 3,45

“πάρε τους Λευῖτας ἀντὶ ὅλων των πρωτοτόκων των Ἰσραηλιτῶν καὶ τὰ ζῶα των Λευιτῶν ἀντὶ των ζώων των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Λευῖται θὰ εἶναι ἰδικοὶ μου, θὰ εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν υπηρεσίαν μου, Ἐγὼ ὁ Κύριος δίδω τὴν ἐντολήν.

Αρ. 3,46

καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων, οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευῖτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

Αρ. 3,46

Δια δε τὰ διακόσια ἑβδομήκοντα τρία πρωτότοκα των Ἰσραηλιτῶν, αὐτὰ που πλεονάζουν ἐν συγκρίσει με τὸν ἀριθμὸν των Λευιτῶν, θὰ λάβῃς χρήματα δια τὴν λύτρωσίν των.

Αρ. 3,47

καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσιν ὀβολοὺς τοῦ σίκλου,

Αρ. 3,47

Θὰ πάρῃς δι' ἕκαστον ἄτομον πέντε σίκλους ἀργυρίου (60 περίπου γραμμάρια) τὰ ὁποῖα θὰ καταβληθοῦν βάσει τοῦ χρησιμοποιουμένου διδράχμου στὸν ναόν. Ὁ σίκλος ἔχει εἴκοσι ὀβολοὺς.

Αρ. 3,48

καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.

Αρ. 3,48

Τὸ ἀργύριον αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐξαγορὰν των πρωτοτόκων θὰ το παραδώσῃς στὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του”.

Αρ. 3,49

καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,

Αρ. 3,49

Ἐλαβὸν ὁ Μωϋσῆς δια τὴν ἐξαγορὰν των πλεοναζόντων πρωτοτόκων των Ἰσραηλιτῶν τὸ καθορισθὲν ἀργύριον ὡς λύτρον δια τοὺς ἀρθμητικῶς υστεροῦντας Λευῖτας.

Αρ. 3,50

παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.

Αρ. 3,50

Ἀπὸ τοὺς πρωτοτόκους Ἰσραηλίτας ἐπῆρεν ἀργύριον, τὸ

οποῖον ἀνήλθεν εἰς χίλιους τριακόσιους ἐξήκοντα πέντε σίκλους, (δέκα τέσσαρα καὶ ἡμισυ περίπου κιλά) σύμφωνα με τὸν σίκλον ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφόρει καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο στὸν ἱερόν χώρον τῆς Σκηνῆς.

Αρ. 3,51 καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 3,51 Παρέδωσε δε τὰ χρήματα αὐτά, τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων πρωτοτόκων τῶν Ἰσραηλιτῶν, στὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ὅπως ὁ Κύριος εἶχε διατάξει τὸν Μωϋσῆν.

#### ΑΡΙΘΜΟΙ 4

Αρ. 4,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Αρ. 4,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν λέγων·

Αρ. 4,2 λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

Αρ. 4,2 “ἀρίθμησε καὶ λάβε ἀπὸ τὴν φυλὴν Λευὶ ὅλους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Καὰθ κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας,

Αρ. 4,3 ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 4,3 ἡλικίας ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἕως πενήκοντα ἐτῶν, ὅλους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ υπηρετοῦν καὶ ἐκτελοῦν ὅλα τὰ ἔργα, ποὺ χρειάζονται.

Αρ. 4,4 καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἅγιον τῶν ἁγίων.

Αρ. 4,4 Αὐταῖ θὰ εἶναι αἱ υπηρεσίαι τῶν υἱῶν Καὰθ εἰς τὴν Σκηνὴν

του Μαρτυρίου· θα αναφέρονται εις τα ἅγια σκεύη και αντικείμενα της Σκηνῆς.

Αρ. 4,5 καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἑξαίρη ἡ παρεμβολή, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,

Αρ. 4,5 Οταν πρόκειται να αναχωρήσει ο λαός του Ισραήλ από τον τόπον της κατασκηνώσεώς του, θα εισέλθουν ο Ααρών και οι υιοί του εις την Σκηνήν, θα κατεβάσουν το καταπέτασμα, που χωρίζει τα ἅγια από τα ἅγια των αγίων και με αυτό θα σκεπάσουν εξ ολοκλήρου την κιβωτόν του Μαρτυρίου.

Αρ. 4,6 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ’ αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,6 Επάνω από αυτήν θα θέσουν και ένα ἄλλο σκέπασμα από δέρμα χρώματος κυανού. Επάνω δε και από αυτό θα θέσουν τρίτον κάλυμμα από ὑφασμα χρώματος κυανού. Θα περάσουν δε τους αναφορεῖς στους δακτυλίους της κιβωτού.

Αρ. 4,7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυϊσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ’ αὐτῆς ἔσονται.

Αρ. 4,7 Την τράπεζαν της προθέσεως, η οποία ευρίσκεται εμπρός από το καταπέτασμα το χωρίζον τα ἅγια των αγίων, θα καλύψουν με ολοπόρφυρον ὑφασμα, ὅπως επίσης και τα πινάκια, τα οποία ευρίσκονται επάνω εις αυτήν, τα θυμιατήρια, τα ποτήρια και τα δοχεῖα, δια των οποίων γίνεται η σπονδή του οίνου. Θα καλυφθοῦν επίσης και οι δώδεκα ἄρτοι, οι οποίοι πρέπει να ευρίσκονται πάντοτε επάνω εις αυτήν.

Αρ. 4,8 καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον καὶ

καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβалоῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,8

Επάνω εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν τῆς προθέσεως θα θέσουν ὡς δεῦτερον κάλυμμα ὑφασμα ἐρυθροῦ χρώματος καὶ τρίτον κάλυμμα δερμάτινον ἐπάνω ἀπὸ ὅλα, χρώματος κυανοῦ. Κατόπιν δε θα περάσουν ἀπὸ τοὺς δακτυλίους τῆς τοὺς ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,9

καὶ λήφονται ἱμάτιον ὑακινθινόν καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου, οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς,

Αρ. 4,9

Θα λάβουν ὑφασμα χρώματος κυανοῦ καὶ θα σκεπάσουν τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν, τοὺς λύχνους τῆς, τὰς λαβίδας, τοὺς ἐλαιοχύτας καὶ ὅλα τὰ δοχεῖα τοῦ ἐλαίου τὰ χρησιμοποιούμενα δι' αὐτήν.

Αρ. 4,10

καὶ ἐμβалоῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακινθινόν καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων.

Αρ. 4,10

Θα θέσουν αὐτὴν καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς εἰς ἓνα δερμάτινον κυανὸν δεῦτερον σκέπασμα. Ἐτσι δε σκεπασμένην θα τὴν θέσουν στοὺς ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,11

καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακινθινόν καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ.

Αρ. 4,11

Θα σκεπάσουν ἐπίσης τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων με ὑφασμα χρώματος κυανοῦ, θα το καλύψουν καὶ με δερμάτινον κάλυμμα χρώματος κυανοῦ καὶ θα περάσουν ἀπὸ τοὺς δακτυλίους τοὺς ἀναφορεῖς, τοὺς μοχλοὺς τῆς μεταφοράς του.

Αρ. 4,12

καὶ λήφονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά, ὅσα

λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,12

Θα λάβουν οι ιερεῖς ὅλα τα λειτουργικὰ σκεύη, τα οποία χρησιμοποιοῦν μέσα εἰς τα Ἁγία, θα τα θέσουν εἰς ὑφασμα κυανοῦν, θα τα καλύψουν με δερμάτινον κυανοῦν κάλυμμα και θα τα θέσουν ἐτσι τυλιγμένα ἐπάνω εἰς ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,13

καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον.

Αρ. 4,13

Το δε σκέπασμα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων θα το θέσῃ ἐπάνω στο θυσιαστήριον ἕνας ἀπὸ τους ιερεῖς, το ὁποῖον οι ἄλλοι ιερεῖς θα σκεπάσουν με ὑφασμα ὀλοπόρφυρον.

Αρ. 4,14

καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη, ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

Αρ. 4,14

Επὶ του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων θα γίνουν οι ιερεῖς ὅλα τα σκεύη, τα οποία χρησιμοποιοῦν κατὰ τὰς θυσίας δι' αὐτό, δηλαδή τα πυρσοδοχεῖα, τὰς κρεάγρας, τὰς φιάλας, τὴν ἐσχάραν και ὅλα γενικῶς τα σκεύη του θυσιαστηρίου. Θα θέσουν ἐπάνω εἰς αὐτὸ δερμάτινον κυανοῦν κάλυμμα και θα περάσουν δια των δακτυλίων τους μοχλοὺς τῆς μεταφορᾶς του. Θα λάβουν ἐπίσης ὑφασμα πορφυροῦν, με το ὁποῖον θα σκεπάσουν τὸν λουτήρα και τὴν βάσιν αὐτοῦ, και θα θέσουν αὐτὰ εἰς κυανοῦν δερμάτινον κάλυμμα. Ὅλα δε θα τα βάλουν ἐπάνω στους

αναφορές.

Αρ. 4,15

καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ  
καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ ἅγια ἐν τῷ  
ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται  
υἱοὶ Καὰθ αἶρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ  
ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ  
τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 4,15

Ο Ααρών και οι υιοί του θα αποπερατώσουν πρώτον αυτοί  
το έργο των σκεπάζοντας τα ἅγια αντικείμενα και όλα  
αυτῶν τα εξαρτήματα, όταν πρόκειται να μετακινηθῇ το  
στρατόπεδο, και ἔπειτα θα ἔλθουν οι υιοί Καὰθ να  
μεταφέρουν αυτά. Δεν θα εγγίσουν τα ἅγια, δια να μη  
αποθάνουν. Θα μεταφέρουν μόνον αυτοί όλα τα  
αντικείμενα και σκεῦη της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

Αρ. 4,16

ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· τὸ ἔλαιον  
τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ  
καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ  
ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν  
πᾶσι τοῖς ἔργοις.

Αρ. 4,16

Επόπτης δε όλων αυτών των έργων θα είναι ο Ελεάζαρ, ο  
υιός του αρχιερέως Ααρών. Αυτός θα φροντίζει δια το  
φωτιστικόν ἔλαιον, δια το παρεσκευασμένον θυμίαμα, δια  
την καθημερινήν θυσίαν, δια το ιερὸν ἔλαιον της χρίσεως  
και γενικῶς θα ἔχη την εποπτείαν ἐπὶ ὅλης της Σκηνῆς, ἐπὶ  
ὅλων ὅσα ἅγια υπάρχουν εἰς αὐτήν και δι' ὅλα ὅσα γίνονται  
ἐν αὐτῇ”.

Αρ. 4,17

καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Αρ. 4,17

Ωμίλησε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και Ααρών λέγων·

Αρ. 4,18

μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ  
μέσου τῶν Λευιτῶν·

Αρ. 4,18

“προσέξατε μήπως τυχόν απροσεκτοῦντες εξαφανίσετε ἐκ  
της φυλῆς Λευὶ τους ανθρώπους του δήμου Καὰθ.

- Αρ. 4,19 τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ,
- Αρ. 4,19 Αυτό θα κάμετε δι' αυτούς, ὥστε να ζήσουν και να μη αποθάνουν, όταν πλησιάζουν τα αγιώτατα σκεύη και αντικείμενα της Σκηνῆς· ο Ααρὼν και οι υιοὶ του θα προηγηθούν, δια να διαλύσουν την Σκηνήν. Θα αναθέσουν κατόπιν την εντεταλμένην εις να ἑκαστον υπηρεσίαν.
- Αρ. 4,20 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἑξάπινα τὰ ἅγια καὶ ἀποθανοῦνται.
- Αρ. 4,20 Δεν θα εἰσέλθουν εις την Σκηνήν οι υιοὶ του Καάθ, ἵνα μη τυχόν ρίψουν, ἔστω, και ἓνα βλέμμα εις τα ἅγια αντικείμενα και αποθάνουν δια την ασέβειάν των”.
- Αρ. 4,21 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 4,21 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωυσήν λέγων·
- Αρ. 4,22 λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών, καὶ τούτους κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν,
- Αρ. 4,22 “πάρε ὅλους τους υἱοὺς Γεδσών κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, κατὰ τους δῆμους αὐτῶν,
- Αρ. 4,23 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,23 ἀπὸ εικοσιπέντε ετών και ἄνω ἕως πεντήκοντα. Προσεκτικῶς παρατήρησε αὐτοὺς, που θα εἰσέρχονται δια να υπηρετοῦν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου και να εκτελοῦν τα καθωρισμένα δι' αὐτοὺς ἔργα.
- Αρ. 4,24 αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἵρειν·
- Αρ. 4,24 Αυτή εἶναι η υπηρεσία των ανηκόντων στον δῆμον του

- Γεδσών, η εργασία των μεταφορών που θα κάμνουν.
- Αρ. 4,25 καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὃν ἐπ’ αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Αρ. 4,25 Θα πάρουν τα τρίχινα υφάσματα του δευτέρου καλύμματος της Σκηνῆς, ολόκληρον την στέγην της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, το τρίτον δερμάτινον κάλυμμα και το επάνω από όλα τέταρτον κυανούν κάλυμμα, ὅπως επίσης και το παραπέτασμα της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,26 καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ποιήσουσι.
- Αρ. 4,26 Θα μεταφέρουν τα παραπετάσματα της αυλῆς, η οποία εἶναι γύρω από την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, τα πλεονάζοντα και ὅλα τα σκεῦη της ιερᾶς υπηρεσίας ὅσα χρειάζονται δια την υπηρεσίαν εἰς την Σκηνὴν.
- Αρ. 4,27 κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἄρτὰ ὑπ’ αὐτῶν.
- Αρ. 4,27 Υπὸ την καθοδήγησιν και την εντολήν του Ααρών και των υἱῶν του θα εκτελήται η υπηρεσία των υἱῶν Γεδσών εἰς ὅλας τας εργασίας και μεταφοράς. Θα καθορίσης ονομαστικῶς στον καθένα, ποῖα αντικείμενα θα μεταφέρουν.
- Αρ. 4,28 αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
- Αρ. 4,28 Αυτὴ η υπηρεσία των υἱῶν Γεδσών εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου θα γίνεται ὑπὸ την εποπτεῖαν και δικαιοδοσίαν

του Ιθάμαρ, υιού του αρχιερέως Ααρών.

Αρ. 4,29 οἱ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς,

Αρ. 4,29 Αριθμήσατε τους υἱοὺς Μεραρί κατὰ τους δῆμους αὐτῶν, κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας των,

Αρ. 4,30 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 4,30 αριθμήσατε αὐτούς ἀπὸ ηλικίας εικοσιπέντε ἐτῶν καὶ ἄνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι θα εἰσέρχονται νὰ υπηρετοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 4,31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς

Αρ. 4,31 Τα καθήκοντα τῆς υπ' αὐτῶν μεταφορὰς ἀντικειμένων τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου εἶναι· Νὰ μεταφέρουν τὰ κιονόκρανα τῆς Σκηνῆς, τοὺς μοχλοὺς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ βάθρα τῆς, τὸ ἐξωτερικὸν σκέπασμα τῆς Σκηνῆς, τὰ βάθρα των στύλων τῆς, τοὺς στύλους καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς.

Αρ. 4,32 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς καὶ πάντα τὰ σκεῦη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

- Αρ. 4,32 Θα μεταφέρουν ακόμη αυτοί τους γύρω από την αυλήν στύλους και τας βάσεις των, τους στύλους του καταπετάσματος της πύλης της αυλής και τας βάσεις αυτών, τους πασσάλους και τα σχοινία των, όλα τα σκεύη των και παν ο,τι χρησιμεύει ως στήριγμα της Σκηνής. Ονομαστικώς εκλέξατε αυτούς και όλα τα αντικείμενα, δια την μεταφοράν των οποίων αυτοί θα έχουν την φροντίδα και ευθύνην.
- Αρ. 4,33 αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρί ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
- Αρ. 4,33 Αυτή είναι η υπηρεσία των ανηκόντων στον δήμον Μεραρί δι' όλα τα ανατιθέμενα εις αυτούς έργα εις εξυπηρέτησιν της Σκηνής, η οποία υπηρεσία θα γίνεται υπό την εποπτείαν και καθοδήγησιν του Ιθάμαρ, υιού του αρχιερέως Ααρών”.
- Αρ. 4,34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
- Αρ. 4,34 Ο Μωϋσής, ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ ηρίθμησαν τους υιούς Καάθ κατὰ τους δήμους και τας πατριαρχικάς οικογενείας των
- Αρ. 4,35 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,35 ἀπὸ εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θα εἰσηρχοντο εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ υπηρετοῦν εἰς αὐτήν.
- Αρ. 4,36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πενήκοντα.
- Αρ. 4,36 Εἰγενεν αὐτὴ ἡ κατὰ δήμους ἀρίθμησις και ο αριθμός αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς δύο χιλιάδας ἐπτακοσίους πενήκοντα.
- Αρ. 4,37 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καάθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ

σκηνη τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Αρ. 4,37 Αυτή είναι η ἀρίθμησις του δήμου Καάθ, η οποία περιέλαβε κάθε δυνάμενον να υπηρετήση εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου, και η οποία ἀρίθμησις ἐγένεν υπό του Μωϋσέως και του Ααρών σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου προς τον Μωϋσῆν.

Αρ. 4,38 καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

Αρ. 4,38 Εγένετο ἀρίθμησις των υἱῶν Γεδσὼν κατὰ τους δήμους αὐτῶν, κατὰ τας πατριαρχικὰς των οικογενείας.

Αρ. 4,39 ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνη τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 4,39 Ἀπὸ εικοσιπέντε ετῶν ἕως πεντήκοντα, δι' ὅλους εκείνους οι οποίοι θα εισηρχοντο να υπηρετοῦν και να εκτελοῦν τα καθωρισμένα ἔργα εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου.

Αρ. 4,40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

Αρ. 4,40 Ἡ ἀρίθμησις ἐγένε κατὰ δήμους και κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας και οι απογραφέντες ἀνῆλθαν εις δύο χιλιάδας ἑξακοσίους τριάκοντα.

Αρ. 4,41 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσὼν, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνη τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Αρ. 4,41 Αυτή είναι η ἀρίθμησις του δήμου των υἱῶν Γεδσὼν, δι' ὅλους εκείνους οι οποίοι θα υπηρετούσαν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου. Αυτοὺς ηρίθμησεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών κατόπιν εντολῆς Κυρίου προς τον Μωϋσῆν.

Αρ. 4,42 ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους

- αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,  
Αρ. 4,42 Ηριθμήθησαν δε οι υιοί Μεραρί κατά δήμους και  
πατριαρχικὰς οικογενείας,  
Αρ. 4,43 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως  
πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν  
πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.  
Αρ. 4,43 ἀπὸ εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλοι οι δυνάμενοι να  
εισέρχονται εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου και να  
υπηρετοῦν εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς.  
Αρ. 4,44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν,  
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι·  
Αρ. 4,44 Ἡ κατὰ δήμους αὐτὴ και πατριαρχικὰς οικογενείας  
ἀρίθμησις ἀνῆλθεν εἰς τρεῖς χιλιάδας διακοσίους.  
Αρ. 4,45 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρί, οὓς ἐπεσκέψατο  
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.  
Αρ. 4,45 Αὕτη εἶναι ἡ ἀρίθμησις του δήμου των υἱῶν Μεραρί, ἡ  
οποία ἐγένε ἀπὸ τον Μωϋσῆν και τον Ααρὼν κατόπιν  
ἐντολῆς Κυρίου προς τον Μωϋσῆν.  
Αρ. 4,46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ  
Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ  
δήμους καὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,  
Αρ. 4,46 Ὅλοι αυτοὶ οι Λευῖται οι ἀριθμηθέντες ὑπὸ του Μωϋσέως,  
του Ααρὼν και των ἀρχόντων του Ἰσραὴλ, κατὰ δήμους και  
κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας των,  
Αρ. 4,47 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως  
πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον  
τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ  
μαρτυρίου,  
Αρ. 4,47 ηλικίας εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλοι οι οἱ οποίοι  
ἠδύναντο να εἰσέρχονται εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου να  
ἐκτελοῦν τὰ διάφορα ἔργα και τὰ ἔργα της μεταφοράς,  
Αρ. 4,48 καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ.

Αρ. 4,48

ανήλθον εν συνόλω εις οκτώ χιλιάδας πεντακοσίους ογδοήκοντα.

Αρ. 4,49

διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοί· καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 4,49

Ἡ ἀρίθμησις αὐτὴ ἐγένε κατόπιν ἐντολῆς Κυρίου δια τοῦ Μωϋσέως χωριστὰ δι' ἓνα ἕκαστον ἄνδρα δια τα ἔργα, τα ὁποῖα θα ἐξετέλουν καὶ δια τα ἀντικείμενα, τα ὁποῖα θα μετέφερον. Εμετρήθησαν καὶ ἐτακτοποιήθησαν, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 5

Αρ. 5,1

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 5,1

Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 5,2

πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξαποστείλατῶσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορροῦν καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ·

Αρ. 5,2

“διάταξέ τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ ἀπομακρύνουν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν τῶν κάθε λεπρὸν, κάθε γονορρυή καὶ καθένα, ὁ ὁποῖος ἐμιάνη διότι ἤγγισε νεκρὸν.

Αρ. 5,3

ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μίανουσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.

Αρ. 5,3

Καθε ἀκάθαρτον, εἴτε ἄρρην εἴτε θήλυσ εἶναι, ἀπομακρύνετε ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, δια νὰ μὴ μολύνουν τοὺς τόπους τούτους τῶν κατασκηνώσεων, τοὺς ὁποῖους ἐγὼ παρίσταμαι”.

Αρ. 5,4

καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξάπέστειλαν

αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε Κύριος  
Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

Αρ. 5,4

Οἱ Ἰσραηλῖται ἐκαμαν, ὅπως διέταξεν ὁ Θεός, καὶ  
απεμάκρυναν τοὺς ἀκαθάρτους ἔξω ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον.  
Ὅπως ἔδωσεν ἐντολήν ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆν, ἐτσι ἐκαμαν  
οἱ Ἰσραηλῖται.

Αρ. 5,5

καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 5,5

Ὡμιλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 5,6

λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ λέγων· ἀνὴρ ἢ γυνή, ὅς τις  
ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων,  
καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη,

Αρ. 5,6

“εἰπέ πρὸς τοὺς Ἰσραηλῖτας τα ἐξῆς· Εἰ ἀνὴρ ἢ γυνή  
διαπράξουν κάποιο ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων καὶ  
ζημιώσουν τὸν πλησίον τῶν καὶ διὰ λόγους ἀγνοίας ἢ  
ἀμελείας καταπατήσουν οὕτω τὸν θεῖον νόμον καὶ  
ἁμαρτήσουν, εἶναι υπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Αρ. 5,7

ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει  
τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ  
προσθήσει ἐπ’ αὐτό, καὶ ἀποδώσει, τίνι ἐπλημμέλησεν  
αὐτῷ.

Αρ. 5,7

Ὁ ἁμαρτήσας θὰ ὁμολογήσῃ πρὸς ἐξιλέωσίν τοῦ τὴν  
ἁμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν ἐκάμε, θὰ πληρώσῃ στὸν ἀδικηθέντα  
τὴν ζημίαν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ θὰ δώσῃ ἐπὶ πλέον καὶ τὸ ἐν  
πέμπτον τῆς ἀξίας.

Αρ. 5,8

ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων, ὥστε  
ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ  
πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται,  
πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι’ οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ  
περὶ αὐτοῦ.

Αρ. 5,8

Εἰ ὅμως δὲν ὑπάρχῃ οὔτε ὁ ζημιωθείς οὔτε ἄλλος τις  
συγγενὴς τοῦ, στὸν ὁποῖον νὰ καταβληθῇ ἡ ἀποζημίωσις,  
τότε αὕτη θὰ δοθῇ στὸν Κύριον καὶ θὰ ἀνήκῃ στὸν ἱερέα,

στον οποίον επίσης θα ανήκη και ο εξιλαστήριος κριός, δια του οποίου θα εξιλεωθή από την αμαρτίαν του ο διαπράξας την αδικίαν.

Αρ. 5,9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται.

Αρ. 5,9 Ολα τα πρωτόλεια, οι πρώτοι ώριμοι καρποί, που θα προσφέρουν οι Ισραηλίται στον Κυριον, θα ανήκουν στον ιερέα.

Αρ. 5,10 καὶ ἐκάστου τὰ ἁγιασμένα αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν δῶ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.

Αρ. 5,10 Και ο,τι άλλο οιοσδήποτε από τους Ισραηλίτας προσφέρει στον ναόν, θα ανήκη στον ιερέα. Και γενικώς στον ιερέα θα ανήκη ο,τι θα δώση κανείς εις αυτόν δι' οιανδήποτε αιτίαν”.

Αρ. 5,11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·

Αρ. 5,11 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσὴν λέγων·

Αρ. 5,12 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνδρὸς ἀνδρός, ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτόν

Αρ. 5,12 “λάλησον και ειπέ στους Ισραηλίτας· εἰ μὴ ἓς ὑπανδρος γυνὴ καταφρονήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς, καταπατήσῃ τὴν συζυγικὴν πίστιν

Αρ. 5,13 καὶ κοιμηθῇ τις μετ’ αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ἢ μεμιασμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ’ αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη,

Αρ. 5,13 και κοιμηθῇ με ἄλλον εις διάπραξιν αμαρτίας και διαφύγῃ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνδρός τῆς, κρύψῃ δε ἡ ἰδίᾳ τὸ ἀμάρτημά τῆς, εἶναι αὐτὴ οπωσδήποτε μολυσμένη, ἔστω και αν δεν συνελήφθη ἐπ’ αὐτοφώρῳ.

Αρ. 5,14 καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμίσθῃται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ

πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώση τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ᾗ μεμιασμένη,

Αρ. 5,14

Εάν ο σύζυγός της την υποψιασθῇ και την ζηλοτυπήσῃ ὀχι ἀδίκως, διότι αὐτὴ ἔχει ἤδη μολυνθῇ, εἰάν ἀκόμη κάποιος σύζυγος εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ σύζυγός του δεν ἔχει μολυνθῇ, υποψιασθῇ αὐτὴν ἀδίκως και τὴν ζηλοτυπήσῃ, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς

Αρ. 5,15

καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κριθινον, οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν.

Αρ. 5,15

ο σύζυγος αὐτός θα ὁδηγήσῃ τὴν σύζυγόν του εἰς τὸν ἱερέα, θα προσφέρῃ τὸ δῶρον του δι' αὐτήν, θα προσφέρῃ ἐν δέκατον τοῦ οἴφι (δύο περίπου χιλιόγραμμα) ἀλεύρι κριθινον, χωρὶς να χύσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔλαιον και χωρὶς να θέσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ λίβανι, διότι πρόκειται περὶ θυσίας ζηλοτυπίας, θυσίας ἡ ὁποία υπενθυμίζει ἁμαρτίαν καταπατήσεως συζυγικῆς πίστεως.

Αρ. 5,16

καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσῃ αὐτὴν ἔναντι Κυρίου,

Αρ. 5,16

Ο ἱερεὺς θα ὁδηγήσῃ και θα στήσῃ αὐτὴν ὀρθίαν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Κυρίου,

Αρ. 5,17

καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὀστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.

Αρ. 5,17

θα λάβῃ ὕδωρ καθαρὸν ἀπὸ πηγὴν μέσα εἰς πῆλινον δοχεῖον, θα πάρῃ χῶμα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ὅπου εὐρίσκεται ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, τὸ ὁποῖον θα ρίψῃ μέσα στο δοχεῖον τοῦ ὕδατος.

- Αρ. 5,18 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι Κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.
- Αρ. 5,18 Ο ἱερεὺς θα τοποθετήσῃ τὴν γυναῖκα ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Κυρίου, θα ξεσκεπάσῃ τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ θα δώσῃ εἰς τὰ χέρια τῆς τὴν θυσίαν, που υπενθυμίζει τὴν ἀμαρτίαν τῆς, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας. Ο δε ἱερεὺς θα κρατῇ εἰς τὰ χέρια του τὸ νερό, δια τῆς κατάρας τοῦ οὗ ποῖου θα εξακριβωθῇ ἡ ἀθωότης ἡ ἐνοχὴ τῆς γυναικὸς.
- Αρ. 5,19 καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί· εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μίανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου·
- Αρ. 5,19 Θα ορκίσῃ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ θα τῆς εἴπῃ· Ἐάν δεν ἐκοιμήθῃ κανεὶς ἀνὴρ μετὰ σου, εἴαν δεν κατεπάτησες τὴν συζυγικὴν πίστιν τοῦ ἀνδρός σου, ὥστε νὰ μολυνθῇς, θα εἶσαι ἀνέπαφος ἀπὸ, τὸ κατηραμένον αὐτὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Αρ. 5,20 εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπανδρος οὔσα, ἢ μεμίανσαι καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοί, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου·
- Αρ. 5,20 Ἐάν ὁμως σὺ ἐξ εαυτῆς παρέβῃς τὴν συζυγικὴν πίστιν, καίτοι εἶσαι ὑπανδρος, ἡ ὁποσδήποτε υπεχώρησες καὶ ἐμολύνθῃς ἀπὸ ἄλλον ἄνδρα, που δεν εἶναι ἰδικός σου, θα σε υποβάλω στὸν ὅρκον τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Αρ. 5,21 καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί· δῶῃ σε Κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μὴρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην,

- Αρ. 5,21 Θα ορκίσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα αὐτὴν με τοὺς ὅρκους τῆς κατάρας καὶ θὰ τῆς εἴπῃ· Ὁ Κύριος νὰ σε καταρασθῇ, νὰ σε καταστήσῃ ἀποκρουστικὸν παράδειγμα κατηραμένου ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, νὰ σαπίσῃ καὶ πέσῃ ὁ μηρὸς σου, νὰ πρησθῇ ἡ κοιλία σου,
- Αρ. 5,22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου. καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ· γένοιτο, γένοιτο.
- Αρ. 5,22 νὰ εἰσέλθῃ τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆς κατάρας εἰς τὴν κοιλίαν σου, ὥστε αὐτὴ νὰ πρησθῇ καὶ νὰ πέσῃ σάπιος ὁ μηρὸς σου”. Ἡ γυνὴ θὰ ἀπαντήσῃ· “Γένοιτο, γένοιτο”.
- Αρ. 5,23 καὶ γράψῃ ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψῃ εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.
- Αρ. 5,23 Ὁ ἱερεὺς θὰ γράψῃ εἰς ἓνα χαρτὶ τὰς κατάρας αὐτάς, τὰς ὁποίας θὰ σβῆσῃ βυθίζων τὸ χαρτὶ στο κατηραμένον ὕδωρ.
- Αρ. 5,24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Αρ. 5,24 Θα ποτίσῃ τὴν γυναῖκα με τὸ κατηραμένον ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ καὶ θὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦτο.
- Αρ. 5,25 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσῃ τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
- Αρ. 5,25 Θα λάβῃ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ το χεῖρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, θὰ παρουσιάσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θὰ τὴν προσφέρῃ στο θυσιαστήριον.
- Αρ. 5,26 καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.
- Αρ. 5,26 Θα πάρῃ μίαν χούφταν ἀπὸ τὴν θυσίαν τὴν υπενθυμίζουσαν τὴν ἀμαρτίαν τῆς, θὰ προσφέρῃ τὸ περιεχόμενον τῆς

χούφτας στο θυσιαστήριον και μετά ταῦτα θα ποτίση την γυναῖκα με το κατηραμένον ὕδωρ του ελεγμοῦ.

Αρ. 5,27 καὶ ἔσται, ἐὰν ᾗ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρῶμενον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἄραν τῷ λαῷ αὐτῆς.

Αρ. 5,27 Τότε θα συμβῇ ἐν ἐκ τῶν δύο. Εἴαν ἡ γυνὴ εἶναι ὄντως μολυσμένη καὶ ἔχῃ διαφύγει τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνδρός της, θα εἰσέλθῃ τὸ κατηραμένον ὕδωρ τοῦ ελεγμοῦ εἰς αὐτήν, θα πρησθῇ ἡ κοιλία της, θα σαπίσῃ καὶ θα πέσῃ ὁ μηρὸς της, καὶ αὐτὴ θα εἶναι κατηραμένη ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Αρ. 5,28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ᾗ, καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.

Αρ. 5,28 Εἴαν ὅμως δὲν ἔχῃ μολυνθῇ καὶ εἶναι καθαρὰ καὶ ἀθῶα, δὲν θα πάθῃ τίποτε καὶ θα ἀποκτήσῃ τέκνα.

Αρ. 5,29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὕπανδρος οὔσα καὶ μιανθῇ·

Αρ. 5,29 Αὐτός ἐστίν ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας διὰ τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὕπανδρος γυνὴ θα καταπατήσῃ τὴν συζυγικὴν πίστιν καὶ θα μολυνθῇ,

Αρ. 5,30 ἢ ἄνθρωπος, ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον·

Αρ. 5,30 ἡ, εἴαν ὁ σύζυγός της καταληφθῇ ὑπὸ ἀδικαιολογήτου ζηλοτυπίας καὶ υποψιασθῇ ἀναιτίως τὴν γυναῖκα του, αὐτός θα τὴν παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ὁ ἱερεὺς θα κάμῃ ὅλα ὅσα ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ὀρίζει.

Αρ. 5,31 καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Αρ. 5,31 Εἴαν ἡ γυνὴ ἀποδειχθῇ ἐνοχος θα λάβῃ τὴν ποινὴν της

αμαρτίας της, ο δε σύζυγός της θα είναι απηλλαγμένος από κάθε ευθύνην”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 6

- Αρ. 6,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·  
Αρ. 6,1 Ο Κύριος ωμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσὴν λέγων·  
Αρ. 6,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνὴρ ἢ γυνή, ὃς ἐὰν μεγάλως εὕξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνείαν Κυρίῳ,  
Αρ. 6,2 “κάλεσε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἴαν ἓνας ἄνδρας ἢ μία γυναῖκα τάξη νὰ ἀφιερωθῇ πρὸς τὸν Κύριον ἐπὶ χρονικὸν τι διάστημα, νὰ γίνῃ δηλαδὴ Ναζηραῖος,  
Αρ. 6,3 ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται.  
Αρ. 6,3 θα ἀπέχη αὐτὸς ἀπὸ οἶνον καὶ οἰνοπνευματώδη ποτὰ, ἀπὸ ξύδι κατασκευασμένον ἀπὸ κρασί ἢ ἀπὸ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτὰ. Γενικῶς δεν θα πῇ κάθε τι, το ὁποῖον γίνεται ἀπὸ τὴν κατεργασίαν τῆς σταφυλῆς, δεν θα φάγῃ νωπὸν σταφύλι οὔτε ξηρὰν σταφίδα.  
Αρ. 6,4 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται.  
Αρ. 6,4 Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ταξίματός του δεν θα φάγῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα γίνονται ἐκ τῆς ἀμπέλου, ἀπόσταγμα στεμφύλων (τσιπουρο) μέχρι κουκούτσι σταφυλῆς.  
Αρ. 6,5 πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι,

ὅσας ἠΐξατο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς.

Αρ. 6,5 Ολας τας ημέρας του εξαγνισμού ξυράφι δεν θα πέραση στο κεφάλι του, μέχρις ότου συμπληρωθούν αι ημέραι, τας οποίας έχει τάξει προς τον Κυριον. Θα είναι αφιερωμένος στον Κυριον και δια τούτο θα αφήση ανέπαφον την κόμην του.

Αρ. 6,6 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται·

Αρ. 6,6 Ολας τας ημέρας, που διαρκεί το τάξιμό του, δεν θα εισέλθῃ εἰς δωμάτιον, όπου υπάρχει νεκρός.

Αρ. 6,7 ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῶ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.

Αρ. 6,7 Δεν θα μιανθῇ εισερχόμενος στο δωμάτιον, όπου υπάρχει το νεκρόν σῶμα του πατρός του η, της μητρός του η του αδελφού του η της αδελφῆς του. Δεν θα μολυνθῇ πλησιάζων αυτούς τους νεκρούς, διότι επάνω εἰς την κεφαλὴν αὐτοῦ υπάρχει το τάξιμό του προς τον Θεόν.

Αρ. 6,8 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

Αρ. 6,8 Ολας τας ημέρας του ταξίματός του θα εἶναι ἅγιος αφιερωμένος στον Κυριον.

Αρ. 6,9 ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται.

Αρ. 6,9 Εάν όμως αποθάνῃ κανεὶς ἐξαφνα εμπρός του, αμέσως η κεφαλὴ του που ζεῖ το τάξιμο θα μολυνθῇ· δι' αὐτό θα ξυρίσῃ την κεφαλὴν του κατὰ την ἡμέραν της (μολύνσεως, ὁπότε η ἡμέρα αὐτὴ θα εἶναι ἡμέρα καθαρισμού του, και θα ξυρίσῃ αὐτὴν δια δευτέρου φοράν μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας.

Αρ. 6,10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας ἢ δύο

νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας  
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

Αρ. 6,10 Κατὰ την ογδόην ἡμέραν θα φέρῃ δύο τρυγόνας ἡ δύο  
νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα εἰς τὴν θύραν τῆς  
Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 6,11 καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς  
ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ  
ῶν ἡμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσῃ τὴν κεφαλὴν  
αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

Αρ. 6,11 Ο ἱερεὺς θα θυσιάσῃ τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, τὴν δὲ ἄλλην  
θα προσφέρῃ ὡς ὀλοκαύτωμα καὶ θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν διὰ  
τὴν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν υπέπεσεν ἰδὼν νεκρὸν, καὶ θα  
ἀφιερῶσιν πάλιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν  
ἐκείνην πρὸς τὸν Κύριον,

Αρ. 6,12 ἧ ἡγιάσθη Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει  
ἀμνὸν ἑνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν, καὶ αἱ ἡμέραι αἱ  
πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμίανθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς  
αὐτοῦ.

Αρ. 6,12 ὅπως εἶχεν ἀφιερωθῇ στὸν Κύριον κατὰ τὰς προ τῆς  
ἁμαρτίας τοῦ ἡμέρας τοῦ ταξίματος. Θα προσφέρῃ αὐτὸς ἐν  
συνεχείᾳ ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν ἁμαρτίαν του. Αἱ  
προηγούμεναι ἡμέραι τοῦ ταξίματος του δὲν θα ληφθοῦν  
ὑπ' ὄψει, διότι ἡ κεφαλὴ του, ἡ ἀφιερωμένη στὸν Κύριον,  
ἐμολύνθη ἐν τῷ μεταξῷ.

Αρ. 6,13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ἧ ἂν ἡμέρα  
πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ  
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

Αρ. 6,13 Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος διὰ τὸν ἔχοντα τάξιμον, διὰ τὸν  
Ναζηραῖον. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ ποῦ θα συμπληρωθοῦν αἱ  
ἡμέραι τοῦ ταξίματος του, θα ὁδηγήσῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς  
πλησίον εἰς τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου·

Αρ. 6,14 καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἑνιαύσιον

ἄμωμον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωςιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν  
ἄμωμον εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἓνα ἄμωμον εἰς  
σωτήριον

Αρ. 6,14 και θα προσφέρῃ αὐτός πρὸς τὸν Κυρίον τὸ δῶρον του,  
αμνὸν ἐνὸς ἔτους, υγιή και ἀρτιμελή πρὸς ὀλοκαύτωςιν,  
μίαν ἀμνάδα χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα δια θυσίαν  
περὶ ἀμαρτίας και ἓνα κριον υγιή και ἀρτιμελή δια θυσίαν  
εἰρηνικήν.

Αρ. 6,15 καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους  
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα  
κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν  
αὐτῶν.

Αρ. 6,15 Θα προσφέρῃ ἐπίσης ἓνα κάνιστρον με ἄρτους,  
καμωμένους ἀπὸ σημιγδάλι χωρὶς προζύμι, ζυμωμένους με  
λάδι, και λαγάνες, χωρὶς προζύμι, αλειμμένες με λάδι και  
μαζή με αὐτὰ οἶνον δια τὴν σπονδὴν.

Αρ. 6,16 καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου καὶ ποιήσῃ τὸ περὶ  
ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ

Αρ. 6,16 Ολα αὐτὰ θα τα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου και  
θα τελέσῃ τὴν θυσίαν περὶ ἀμαρτίας και τὴν θυσίαν τοῦ  
ὀλοκαυτώματος.

Αρ. 6,17 καὶ τὸν κριὸν ποιήσῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ  
κανῶ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν  
αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

Αρ. 6,17 Ὁ ἱερεὺς θα προσφέρῃ ἐπίσης τὸν κριον ὡς εἰρηνικήν  
θυσίαν πρὸς τὸν Κυρίον, με τὸ κάνιστρον τῶν ἀζύμων  
ἄρτων και μαζή με αὐτὰ τὴν σπονδὴν τοῦ οἴνου.

Αρ. 6,18 καὶ ξυρήσεται ὁ ἡύγμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς  
τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ  
ἐπιθήσῃ τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν θυσίαν  
τοῦ σωτηρίου.

Αρ. 6,18 Ἀμέσως κατόπιν ὁ ἔχων τὸ τάξιμον θα ξυρίσῃ τὴν

καθιερωμένην στον Κυριον κεφαλὴν αὐτοῦ πλησίον εἰς τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θὰ θέσῃ τὰς τρίχας στο πυρ τοῦ θυσιαστήριου τῶν ολοκαυτωμάτων, στο ὁποῖον προσεφέρθη ἡ εἰρηνικὴ θυσία.

Αρ. 6,19 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὔγμενου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ·

Αρ. 6,19 Ο ἱερεὺς θὰ πάρῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὴν πλάτην, ἀφοῦ πρῶτα τὴν βράση, ἓνα ἄζυμον ἄρτον ἀπὸ τοῦ κἀνιστροῦ, μίαν λαγάναν ἄζυμον καὶ θὰ θέσῃ αὐτὰ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἔχοντος τὸ τάξιμον μετὰ τὸ ξύρισμα τῆς κεφαλῆς του.

Αρ. 6,20 καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπιθέμα ἔναντι Κυρίου, ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ μετὰ ταῦτα πίνεται ὁ ηὔγμενος οἶνον.

Αρ. 6,20 Θὰ προσφέρῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὡς θυσίαν ἀφιερωμένην στον Κυριον, ὡς θυσίαν “ἐπιθέματος”. Αὕτη ἡ προσφορά θὰ εἶναι αγία, προωρισμένη δια τὸν ἱερέα μαζὴ με τὸ στήθος τοῦ ὁποῖον προσεφέρθη ὡς θυσία ἐπίσης ἐπιθέματος καὶ με τὸ πόδι ποῦ προσεφέρθη ὡς “ἀφαίρεμα”, δια υψώσεως, πρὸς τὸν Κυριον. Κατόπιν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ θὰ πῖν οἶνον αὐτός, ποῦ εἶχε κάμει τὸ τάξιμον.

Αρ. 6,21 οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὖρῃ ἢ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἀγνείας.

Αρ. 6,21 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζηραίου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τάξιμο ἀφιερώσεώς του ἐπὶ τι διάστημα στον Κυριον καὶ ἡ υποχρέωσίς του νὰ προσφέρῃ τὴν σχετικὴν θυσίαν δια τὴν καθιέρωσίν του πρὸς τὸν Κυριον, ἐκτὸς φυσικὰ ἄλλης τινὸς αυτοπροαιρέτου καὶ κατὰ τὴν οικονομικὴν του δυνατότητα

προσφοράς.

- Αρ. 6,22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 6,22 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 6,23 λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· οὕτως  
εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς·
- Αρ. 6,23 “ομίλησε στον Ααρών και προς τους υιούς του, τους ιερείς,  
και ειπέ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα εὐλογήτε τοὺς  
Ἰσραηλίτας λέγοντες προς αυτούς·
- Αρ. 6,24 εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε·
- Αρ. 6,24 Εἴθε να σε ευλογήσῃ και να σε διαφυλάξῃ ο Κυριος !
- Αρ. 6,25 ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ καὶ ἐλεῆσαι  
σε·
- Αρ. 6,25 Εἴθε να φανέρωσῃ εἰς σε τὸ πρόσωπόν του και να σε  
ελεήσῃ.
- Αρ. 6 ,26 ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ καὶ δώῃ σοι  
εἰρήνην.
- Αρ. 6,26 Εἴθε να στρέψῃ ευμενές και στοργικόν τὸ πρόσωπόν του ο  
Κυριος προς σε και να σου δώσῃ εἰρήνην !
- Αρ. 6,27 καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ  
ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.
- Αρ. 6,27 Κατ' αὐτὸν τὸν τροπον θα θέσουν οἱ ιερείς τὸ ὄνομά μου εἰς  
τας ευλογίας των προς τοὺς Ἰσραηλίτας. Εγὼ δε ο Κυριος θα  
ευλογήσω αὐτούς”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 7

- Αρ. 7,1 Καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε  
ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν  
αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον  
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν

αὐτά,

Αρ. 7,1

Όταν ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεράτωσεν ὁ Μωϋσὴς τὴν κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς καὶ ἦτο ἐτοίμη αὐτή, ὥστε νὰ τὴν στήσῃ, τὴν ἐχρίσε με ἔλαιον, τὴν ἡγίασε καὶ τὴν καθιέρωσεν στὸν Θεόν με ὅλα τὰ σκεῦή της, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ θυσιαστήριον με ὅλα τὰ σκεῦή του. Τὰ ἐχρίσεν ὅλα αὐτὰ με ἔλαιον, τὰ ἡγίασε καὶ τὰ ἀφιέρωσεν στὸν Θεόν.

Αρ. 7,2

καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς,

Αρ. 7,2

Τότε οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ δώδεκα ἀρχηγοὶ τῶν πατριαρχικῶν οικογενειῶν, οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει μέρος, ὡς βοηθοὶ τοῦ Μωϋσέως, εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν,

Αρ. 7,3

καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, ἕξ ἀμάξας λαμπηνικὰς καὶ δώδεκα βόας, ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων, καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου, καὶ προσήγαγον ἔναντίον τῆς σκηνῆς.

Αρ. 7,3

προσέφεραν ὡς δῶρα αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον ἕξ κλειστάς ἀμάξας καὶ δώδεκα βόδια, ἀνὰ δύο ἄρχοντες μίαν ἅμαξαν, καὶ ἕκαστος ἀρχὼν ἀνὰ ἓνα μόσχον. Τὰ προσέφεραν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 7,4

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 7,4

Εἶπε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν·

Αρ. 7,5

λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

Αρ. 7,5

“Παρε ἀπὸ αὐτοῦς τὰ δῶρα, διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν αὐτὰ εἰς τὰ υπηρετικὰ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἔργα. Θα μοιράσῃς τὰ δῶρα αὐτὰ στοὺς Λευῖτας, ἀναλόγως τῆς υπηρεσίας τὴν ὁποίαν αὐτοὶ προσφέρουν”.

- Αρ. 7,6 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις·
- Αρ. 7,6 Επήρεν ο Μωϋσῆς τας αμάξας και τα βόδια και ἔδωκεν αὐτὰ στους Λευῖτας.
- Αρ. 7,7 καὶ τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν
- Αρ. 7,7 Τας δύο αμάξας και τα τέσσερα βόδια ἔδωκεν στους υιούς του Γεδσών, δια να χρησιμοποιηθοῦν εἰς τας προς την Σκηνὴν υπηρεσίας των.
- Αρ. 7,8 καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υιοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
- Αρ. 7,8 Τας τέσσαρας αμάξας και τα οκτὼ υπολειπόμενα βόδια ἔδωκεν στους υιούς του Μεραρί δια τας υπηρεσίας αὐτῶν προς τον ναόν υπό την εποπτείαν του Ἰθάμαρ, υιού του ἀρχιερέως Ααρών.
- Αρ. 7,9 καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὧμων ἀροῦσιν.
- Αρ. 7,9 Εἰς δε τους υιούς του Καάθ δεν ἔδωκεν αμάξας, διότι αυτοὶ εἶχον ως υπηρεσίαν των να μεταφέρουν τα ἅγια ἀντικείμενα. Αὐτὰ ἔπρεπε να τα φέρουν στους ὤμους των.
- Αρ. 7,10 καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.
- Αρ. 7,10 Οταν ετελοῦντο τα ἐγκαίνια του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, την ἡμέραν κατὰ την ὁποίαν οἱ ἱερεῖς ἔχρισαν και καθιέρωσαν αὐτό, οἱ ἄρχοντες προσέφεραν τα δῶρα των ἀπέναντι του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Αρ. 7,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.

- Αρ. 7,11 Ο Κυριος ειπε προς τον Μωϋσην· “ένας άρχων εκάστην ημέραν θα προσφέρη τα δώρα του κατά τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου των ολοκαυμάτων”.
- Αρ. 7,12 Καί ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσών υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα.
- Αρ. 7,12 Την πρώτην ημέραν προσέφερε το δῶρον του ο Ναασσών, υἱὸς του Αμιναδάβ, αρχηγός της φυλῆς του Ιούδα.
- Αρ. 7,13 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,13 Αυτὸς προσέφερεν ὡς δῶρον τοῦ ἑνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων (δηλ. 1466 γραμμάρ.), μίαν ἀργυρᾶν φιάλην ἑβδομηκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον ποῦ χρησιμοποιεῖται στὸν ναόν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἦσαν πλήρη ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένον με λάδι πρὸς θυσίαν.
- Αρ. 7,14 θυΐσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,14 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκη χρυσήν βάρους δέκα σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,15 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,15 ἓνα μόσχον ἀπὸ τὰ βόδια, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνόν ἐνὸς ἔτους ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος,
- Αρ. 7,16 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,16 ἓνα τράγον ἀπὸ τὴν ἀγέλην τῶν αἰγῶν πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,17 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον Ναασσών υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

- Αρ. 7,17 Δια δε την θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριούς, πέντε τράγους, πέντε αμνάδας ενός έτους. Αυτή ήτο η προσφορά του Ναασσών υιού του Αμιναδάβ.
- Αρ. 7,18 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ.
- Αρ. 7,18 Κατὰ την δευτέραν ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Ναθαναήλ υἱὸς του Σωγάρ, ο αρχηγὸς της φυλῆς Ἰσάχαρ.
- Αρ. 7,19 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,19 Το δῶρον, που προσέφερεν, ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μίαν ἀργυρὰν φιάλην ἑβδομήκοντα σίκλων, (ἀμφοτέρα βάρους δύο κιλών, και 100 περίπου γραμμαρίων), σύμφωνα με τον σίκλον του ναοῦ, και τα δύο γεμάτα ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,20 θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,20 Προσέφερεν ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,21 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,21 ἓνα μόσχον, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ενός ἔτους εἰς ὀλοκαύτωσιν,
- Αρ. 7,22 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,22 ἓνα τράγον ἀπὸ τα γίδια δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,23 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναήλ υἱοῦ Σωγάρ.
- Αρ. 7,23 Δια δε την θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριούς, πέντε τράγους και πέντε αμνάδας ενός ἔτους.

- Αυτή ήτο η προσφορά του Ναθαναήλ, υιού του Σωγάρ.  
Αρ. 7,24 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν.
- Αρ. 7,24 Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο ἄρχων τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ὁ Ελιάβ, υἱὸς τοῦ Χαιλῶν.
- Αρ. 7,25 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,25 Προσέφερεν ὡς δῶρον τοῦ ἑνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μίαν ἀργυρὰν φιάλην ἑβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον ποὺ χρησιμοποιεῖται στὸ ιερὸν καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, δι' ἀναίμακτον θυσίαν,
- Αρ. 7,26 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,26 μίαν λιβανοθήκην βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,27 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,27 ἓνα μόσχον ἀπὸ τὰ βόδια, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δια τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος,
- Αρ. 7,28 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,28 ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,29 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιάβ υἱοῦ Χαιλῶν.
- Αρ. 7,29 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αυτή ήτο η προσφορά του Ελιάβ υιού του Χαιλῶν.
- Αρ. 7,30 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβὴν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
- Αρ. 7,30 Κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο

- Ελισούρ, υιός του Σεδιούρ, ο άρχων της φυλής Ρουβήν.
- Αρ. 7,31 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,31 Το δῶρον του ἦτο πινάκιον αργυροῦν, βάρους εκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη αργυρά βάρους εβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν
- Αρ. 7,32 θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος.
- Αρ. 7,32 μία λιβανοθήκη δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτη θυμίαμα,
- Αρ. 7,33 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,33 ἓνα μοσχάρι, ἓνας κριός, ἓνας ἀμνός ἐνός ἔτους πρὸς ὀλοκαύτωσιν,
- Αρ. 7,34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,34 ἓνας τράγος πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,35 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισούρ υἱοῦ Σεδιούρ.
- Αρ. 7,35 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνός ἔτους ἐκάστην. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ελισούρ, υἱοῦ τοῦ Σεδιούρ.
- Αρ. 7,36 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.
- Αρ. 7,36 Κατὰ δε τὴν πέμπτην ἡμέραν ὁ Σαλαμιήλ, υἱὸς τοῦ Σουρισαδαί, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Συμεὼν, προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ.
- Αρ. 7,37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη

- σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,37 Το δῶρον του ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους εβδομήκοντά σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ιεροῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναιμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,38 θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,38 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,39 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,39 ἓνα μόσχον, ἓνα κριόν, καὶ ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δι' ὀλοκάρπωσιν,
- Αρ. 7,40 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,40 ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,41 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ υἱοῦ Σουρισαδαί.
- Αρ. 7,41 Δια δε τὴν εἰρηνικὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτη ἦτο ἡ προσφορὰ τοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ τοῦ Σουρισαδαί.
- Αρ. 7,42 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ.
- Αρ. 7,42 Κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Γὰδ, ὁ Ελισάφ υἱὸς τοῦ Ραγουήλ προσέφερε τὸ δῶρον του.
- Αρ. 7,43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,43 Το δῶρον αὐτοῦ ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους εβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ναοῦ, καὶ τὰ δύο

- γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι προς θυσίαν.
- Αρ. 7,44      θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,44      Προσέφερεν ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,45      μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,45      ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἓνας ἔτους δι' ὀλοκαύτωμα,
- Αρ. 7,46      καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας·
- Αρ. 7,46      ἓνα τράγον προς θυσίαν περὶ ἀμαρτίας.
- Αρ. 7,47      καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλिसάφ υἱοῦ Ραγουήλ.
- Αρ. 7,47      Δια δε την ειρηνικὴν θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και πέντε ἀμνάδας ενός ἔτους ἐκάστην. Αυτὴ ἦτο ἡ προσφορά του Ελिसάφ, υἱοῦ του Ραγουήλ.
- Αρ. 7,48      τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ Ἐλισταμὰ υἱὸς Ἐμιούδ.
- Αρ. 7,48      Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Ελισταμὰ, υἱὸς του Εμιούδ, ο ἀρχων της φυλῆς Εφραὶμ.
- Αρ. 7,49      τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,49      Το δῶρον του ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους ἐβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον του ἱεροῦ, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, προς θυσίαν.
- Αρ. 7,50      θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,50      Προσέφερεν ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,

- Αρ. 7,51 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,51 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα αμνόν ενός ἔτους δι' ὀλοκαυτωμα,
- Αρ. 7,52 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,52 ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,53 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισταμὰ υἱοῦ Ἐμιούδ.
- Αρ. 7,53 Δια δε την ειρηνικὴν θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και πέντε αμνάδας ενός ἔτους ἐκάστην. Αυτὴ ἦτο η προσφορά του Ελισταμά, υιού του Εμιούδ.
- Αρ. 7,54 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 7,54 Κατὰ την ογδόην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Γαμαλιήλ, υιὸς του Φαδασσοῦρ, ἄρχων της φυλῆς Μανασσῆ.
- Αρ. 7,55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,55 Το δῶρον αὐτοῦ ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον, βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρὰ φιάλη βάρους ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τον σίκλον τον χρησιμοποιούμενον στον ναόν, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι προς ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,56 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,56 Προσέφερεν ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,57 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·

- Αρ. 7,57 ένα μοσχάρι, ένα κριόν, ένα αμνόν ενός έτους δια την  
θυσίαν του ολοκαυτώματος,
- Αρ. 7,58 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,58 και ένα τράγον δια την θυσίαν περί αμαρτίας.
- Αρ. 7,59 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,  
τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ  
δῶρον Γαμαλιήλ υἱοῦ Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 7,59 Δια δε την ειρηνικὴν θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε προς  
θυσίαν δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και  
πέντε αμνάδας ενός έτους. Αυτό ήτο το δῶρον του  
Γαμαλιήλ, υἱοῦ του Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 7,60 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν  
υἱὸς Γαδεωνί.
- Αρ. 7,60 Κατὰ την ἐνάτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο  
Αβιδὰν, υἱὸς του Γαδεωνί, ἀρχων της φυλῆς Βενιαμίν.
- Αρ. 7,61 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ  
ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα  
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη  
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,61 Το δῶρον αὐτοῦ ήτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν  
τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους ἑβδομήκοντα  
σίκλων, σύμφωνα με τον σίκλον τον χρησιμοποιούμενον στο  
ιερόν, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι προς  
θυσίαν.
- Αρ. 7,62 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,62 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων  
γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,63 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριόν ἓνα, αμνόν ἓνα ἑνιαύσιον  
εἰς ὁλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,63 ένα μοσχάρι, ένα κριόν, ένα αμνόν ενός έτους δια θυσίαν  
ολοκαυτώματος,
- Αρ. 7,64 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·

- Αρ. 7,64 ένα τράγον δια θυσίαν περί αμαρτίας.
- Αρ. 7,65 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί.
- Αρ. 7,65 Δια δε την θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και πέντε αμνάδας ενός ἔτους εκάστην. Αυτή ἦτο η προσφορά του Αβιδάν, υιού του Γαδεωνί.
- Αρ. 7,66 τῇ ἡμέρῃ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.
- Αρ. 7,66 Κατὰ την δεκάτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Αχιέζαρ υἱὸς του Αμισαδαί, ο ἄρχων της φυλῆς Δαν.
- Αρ. 7,67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,67 Το δῶρον του ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους ἑβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τον σίκλον του ἱεροῦ, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,68 θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,68 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,69 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,69 Ἐνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα αμνόν ενός ἔτους εἰς ὀλοκαύτωσιν
- Αρ. 7,70 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περί αμαρτίας·
- Αρ. 7,70 και ἓνα τράγον προς θυσίαν περί αμαρτίας.
- Αρ. 7,71 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.

- Αρ. 7,71 Δια δε την θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριούς, πέντε τράγους και πέντε αμνάδας ενός έτους εκάστην. Αυτή ήτα η προσφορά του Αχιέζερ, υιού του Αμισαδαί.
- Αρ. 7,72 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν.
- Αρ. 7,72 Κατὰ δε την ενδεκάτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Φαγεήλ υἱὸς του Εχράν, ἀρχων της φυλῆς Ασήρ.
- Αρ. 7,73 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν, ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,73 Το δῶρον του ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους ἐβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον του ἱεροῦ, καὶ τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δια θυσίαν.
- Αρ. 7,74 θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,74 Προσέφερεν ἀκόμη μία λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,75 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἑνιαύσιον ἓνα εἰς ὁλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,75 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνόν ενός έτους δια την θυσίαν του ολοκαυτώματος,
- Αρ. 7,76 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,76 καὶ ἓνα τράγον δια την θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,77 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεήλ υἱοῦ Ἐχράν.
- Αρ. 7,77 Δια δε την ειρηνικὴν θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριούς, πέντε τράγους καὶ πέντε αμνάδας ενός έτους εκάστην. Αυτή ἦτο η προσφορά του Φαγεήλ, υιού του Εχράν.

- Αρ. 7,78 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.
- Αρ. 7,78 Κατὰ την δωδεκάτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Αχιρὲ, υἱὸς του Αινάν, ἄρχων της φυλῆς Νεφθαλίμ.
- Αρ. 7,79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,79 Το δῶρον του ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρὰ φιάλη βάρους ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον, καὶ τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,80 θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος.
- Αρ. 7,80 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,81 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.
- Αρ. 7,81 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δια τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος,
- Αρ. 7,82 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,82 καὶ ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,83 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν.
- Αρ. 7,83 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀρνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτῃ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Αχιρὲ υἱοῦ τοῦ Αινάν.
- Αρ. 7,84 οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἥ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυῖσκαὶ χρυσαῖ δώδεκα,
- Αρ. 7,84 Αὐτὰ ἦσαν τα δῶρα τα προσφερθέντα ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας

των Ισραηλιτών κατά τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου, όταν αυτό εχρίσθη με το άγιον έλαιον· δώδεκα αργυρά πινάκια, δώδεκα αργυραί φιάλαι, δώδεκα χρυσαί λιβανοθήκαι.

Αρ. 7,85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἐν καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἢ φιάλη ἢ μία, πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ·

Αρ. 7,85 Το κάθε πινάκιον ἦτο βάρους εκατὸν τριάκοντα σίκλων, και η κάθε φιάλη εβδομήκοντα σίκλων. Ολος ο αργυρὸς των σκευῶν αυτῶν ἦτο βάρους δύο χιλιάδων τετρακοσίων σίκλων (25 περίπου κιλά), σύμφωνα με τον σίκλον τον χρησιμοποιούμενον στο ιερόν.

Αρ. 7,86 θυῖσκαί χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυῖσκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.

Αρ. 7,86 Ησαν ακόμη δώδεκα χρυσαί λιβανοθήκαι, πλήρεις ἀπὸ θυμίαμα. Ολον δε το βάρος του χρυσοῦ των λιβανοθηκῶν ἦτο εκατὸν εἴκοσι χρυσοὶ σίκλοι (ένα κιλό και 440 γραμ.).

Αρ. 7,87 πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἄμνοι ἑνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.

Αρ. 7,87 Ολα τα προς ολοκαύτωσιν ζῶα ἦσαν δώδεκα μοσχάρια, δώδεκα κριοι, δώδεκα αμνοὶ ενός ἔτους, αὐτὰ μαζή με τας αναιμάκτους θυσίας και τας σπονδάς του οἴνου, και δώδεκα τράγοι περὶ ἁμαρτίας.

Αρ. 7,88 πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα ἑνιαύσιοι, ἁμνάδες ἐξήκοντα ἑνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῆσαι αὐτόν,

Αρ. 7,88 Ολαι αι αγελάδες δια την θυσίαν σωτηρίου ἦσαν εἴκοσι τέσσαρες δαμάλεις, ἐπίσης ἐξήκοντα κριοι, ἐξήκοντα τράγοι

ενός έτους έκαστος, εξήκοντα αμνάδες ενός έτους εκάστη, όλα υγιή και αρτιμελή. Αυταί ήσαν αι προσφοραί εις τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου, μετά την χρίσιν του Ααρών, του οποίου αι χείρες εξηγιάσθησαν και κατέστησαν ικαναί εις προσφοράν.

Αρ. 7,89      έν τῷ είσπορεύεσθαι Μωυσῆν είς τήν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ καί ἤκουσε τήν φωνήν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ έστιν έπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀνά μέσον τῶν δύο Χερουβίμ, καί έλάλει πρὸς αὐτόν.

Αρ. 7,89      Όταν ο Μωϋσής εισήλθεν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου, δια να ομιλήση προς τον Θεόν, ήκουσε την φωνήν του Κυρίου, ο οποίος ελάλει προς αυτόν άνωθεν του ιλαστηρίου, που ευρίσκεται επάνω εις την κιβωτόν του Μαρτυρίου από τον χώρον μεταξύ των δύο Χερουβίμ. Από εκεί ωμίλει προς αυτόν ο Θεός.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 8

Αρ. 8,1      Καί έλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 8,1      Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν και είπεν·

Αρ. 8,2      λάλησον τῷ Ἀαρών καί έρεΐς πρὸς αὐτόν· όταν έπιτιθῆς τοὺς λύχνους, έκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ έπτὰ λύχνοι.

Αρ. 8,2      “ομίλησε προς τον Ααρών και ειπέ προς αυτόν· Όταν θα τοποθετῆς τους λύχνους επάνω εις την λυχνίαν, θα φωτίζουν και οι επτά λύχνοι το εμπρός μέρος της λυχνίας”.

Αρ. 8,3      καί έποίησεν οὕτως Ἀαρών· έκ τοῦ ενός μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας έξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 8,3      Έτσι έκαμεν ο Ααρών· ήναψε από το ένα μέρος τους

λύχνους να φωτίζουν το πρόσθιον αυτής τμήμα (και προς τον σκοπόν αυτόν έθηκεν όπισθεν εκάστου λύχνου αδιαπέραστον υπό το φως κάλυμμα), όπως διέταξεν ο Κυριος.

Αρ. 8,4 καί αύτη ή κατασκευή τής λυχνίας· στερεά χρυσή, ό καυλός αύτής καί τὰ κρίνα αύτής, στερεά ὅλη· κατά τὸ εἶδος, ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τήν λυχνίαν.

Αρ. 8,4 Η κατασκευή της λυχνίας ήτο αυτή· Ολόκληρος η λυχνία ήτο χρυσή και συμπαγής ὅλη από το στέλεχος αυτής μέχρι των κρίνων της, σύμφωνα με τον τύπον τον οποίον ἔδειξεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν στο ὄρος Σινά· ἔτσι κατεσκεύασεν ο Μωϋσὴς την λυχνίαν.

Αρ. 8,5 Καί ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 8,5 Ὡμιλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν λέγων·

Αρ. 8,6 λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς.

Αρ. 8,6 “πάρε τους Λευῖτας ανάμεσα από ὅλους τους Ισραηλίτας και άγνισε αὐτούς, δια να γίνουν άξιοι προς εκτέλεσιν των ιερῶν των καθηκόντων.

Αρ. 8,7 καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν άγνισμόν αὐτῶν· περιόρανεῖς αὐτούς ὕδωρ άγνισμοῦ, καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.

Αρ. 8,7 Κατ' αυτόν τον τρόπον θα κάμης τον άγνισμόν των· θα ραντίσης αὐτούς με το ηγιασμένον ὕδωρ, θα ξυρισθούν εις ολόκληρον το σῶμα των, θα πλύνουν τα ενδύματά των και ἔτσι θα εἶναι καθαροί.

Αρ. 8,8 καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψη περὶ ἁμαρτίας.

Αρ. 8,8 Θα πάρουν κατόπιν ἓνα μοσχάρι από τα βόδια με την

ανάλογον προσφορών προς αναίμακτον θυσίαν  
σημιγδαλιού ζυμωμένου με λάδι, θα πάρουν επίσης από τα  
βόδια ένα άλλο μοσχάρι ενός έτους προς θυσίαν περί  
αμαρτίας.

Αρ. 8,9 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ  
μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ

Αρ. 8,9 Θα οδηγήσης τοὺς Λευῖτας ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ  
Μαρτυρίου, ὅπου καὶ θα συγκεντρώσης ὅλους τοὺς  
Ἰσραηλῖτας.

Αρ. 8,10 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ  
ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς  
Λευίτας,

Αρ. 8,10 Θα οδηγήσης τοὺς Λευῖτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ οἱ  
Ἰσραηλῖται θα θέσουν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω στους Λευῖτας.

Αρ. 8,11 καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου  
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ  
ἔργα Κυρίου.

Αρ. 8,11 Ο Ααρὼν θα ξεχωρίσῃ τότε αὐτοὺς καὶ θα τοὺς αφιερώσῃ  
ὡς δῶρον τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὸν Κύριον, δια νὰ εἶναι στο  
εξῆς οἱ ὑπηρετῶν τοῦ ἱεροῦ, ὥστε νὰ ἐργάζωνται τὰ ἔργα  
τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 8,12 οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς  
τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν  
ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν.

Αρ. 8,12 Οἱ δὲ Λευῖται θα θέσουν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὰς  
κεφαλὰς τῶν δύο μόσχων, καὶ θα θυσιάσῃς τὸν ἕνα μόσχον  
περὶ ἁμαρτίας, τὸν δὲ ἄλλον ὡς ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν  
Κύριον, δια νὰ ἐξιλεωθῶνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Λευιτῶν.

Αρ. 8,13 καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι  
Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις  
αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου·

Αρ. 8,13 Θα τοποθετήσης τοὺς Λευῖτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον

του Ααρών και των υιών του, και θα προσφέρης αυτούς ως δώρον προς τον Κυριον.

Αρ. 8,14 καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ἐμοί.

Αρ. 8,14 Θα ξεχωρίσης τους Λευῖτας εκ μέσου των άλλων Ισραηλιτών, θα τους αφιερώσης και ἔτσι θα ανήκουν εις ἐμέ.

Αρ. 8,15 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου·

Αρ. 8,15 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ θα εἰσέλθουν οἱ Λευῖται εις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια να υπηρετοῦν εις αὐτήν. Θα καθαρίσῃς λοιπὸν αὐτοὺς και θα τους προσφέρῃς ως δώρον στον Κυριον,

Αρ. 8,16 ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί.

Αρ. 8,16 διότι αὐτοὶ οἱ Λευῖται ἔχουν δοθῇ εις ἐμέ ως δώρον εκ μέρους των Ισραηλιτών και εἶναι ἰδικοὶ μου. Τους ἔλαβα δια τον εαυτὸν μου ἀντὶ των πρωτογεννῆτων, των πρωτοτόκων ἀπὸ τους υἱοὺς των Ισραηλιτών.

Αρ. 8,17 ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἥ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί

Αρ. 8,17 Διότι εις ἐμέ ἀνήκει κάθε πρωτότοκον ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους. Διότι, ὅταν ἐγὼ εθανάτωσα ὅλα τα πρωτότοκα των Αιγυπτίων, ἐξεχώρισα και αφιέρωσα εις ἐμέ τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών

Αρ. 8,18 καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Αρ. 8,18 και ελαβά τους Λευῖτας ἀντὶ των πρωτοτόκων μεταξύ των

υιών του Ισραήλ.

Αρ. 8,19 καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.

Αρ. 8,19 Αυτοὺς τοὺς Λευῖτας ἔδωκα ὡς δῶρον στον Ααρών καὶ τοὺς υἱοὺς του μεταξύ ὅλων των Ἰσραηλιτῶν, δια να ἐργάζωνται εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου τὰ ἔργα των Ἰσραηλιτῶν καὶ να προσφέρουν δι' αὐτοὺς τὰς ἐξιλαστήριους θυσίας. Κανεῖς ἄλλος ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας δεν θα πλησιάζῃ εἰς τὰ ἅγια”.

Αρ. 8,20 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραήλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

Αρ. 8,20 Ο Μωϋσῆς, ο Ααρών καὶ ὅλος ο λαὸς των Ἰσραηλιτῶν ἔκαμαν στους Λευῖτας, ὅπως ἔδωσεν ἐντολὴν ο Κυρίου στον Μωϋσῆν. Ἐτσι ἔκαμαν.

Αρ. 8,21 καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρών ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρών ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.

Αρ. 8,21 Οἱ Λευῖται ἡγνίσθησαν καὶ ἐπλυναν τὰ ἐνδύματά των. Ο Ααρών ἔδωκεν αὐτοὺς, ὡς δῶρον, πρὸς τον Κύριον, καὶ ἔκαμε τὰς ἐξιλαστικὰς δι' αὐτοὺς καὶ δια τον εξαγνισμὸν των θυσίας.

Αρ. 8,22 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρών καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.

Αρ. 8,22 Μετὰ ταῦτα οἱ Λευῖται εἰσῆλθον εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να προσφέρουν τὰς υπηρεσίας των ἐνώπιον

του Ααρών και ενώπιον των υιών του. Οπως διέταξεν ο Κύριος τον Μωϋσὴν δια τους Λευΐτας, ἔτσι ἔκαμαν δι' αὐτοὺς.

Αρ. 8,23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·

Αρ. 8,23 Ὡμίλησεν ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσὴν λέγων·

Αρ. 8,24 τοῦτο ἐστὶ τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·

Αρ. 8,24 “αὕτη ἡ ἐντολὴ μου θα ἰσχύη δια τους Λευΐτας· θα εἰσέρχωνται καὶ θα υπηρετοῦν εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου ἀπὸ ἡλικίας εἴκοσι πέντε ἐτῶν καὶ ἄνω.

Αρ. 8,25 καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι.

Αρ. 8,25 Κατὰ δε το πεντηκοστὸν ἔτος θα ἀποχωροῦν αὐτοὶ ἐκ της υπηρεσίας των καὶ δεν θα ἐργάζονται πλέον·

Αρ. 8,26 καὶ λειτουργήσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Αρ. 8,26 μόνον δύναται ὁ ἀπερχόμενος ἐκ της υπηρεσίας ἀδελφὸς Λευΐτης νὰ προσφερθῇ οικειοθελῶς, δια νὰ φρουρή καὶ βοηθῇ εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου. Δεν του ἐπιτρέπεται ὁμως νὰ ἐκτελῇ υπηρεσίαν. Κατ' αὐτὸν τον τρόπον θα πράξης καὶ θα κανονίσῃ σχετικῶς με τους Λευΐτας καὶ τας υπηρεσίας των”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 9

Αρ. 9,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων·

Αρ. 9,1 Κατὰ τον πρώτον μῆνα του δευτέρου ἔτους ἀπὸ της ἐξόδου

των Ισραηλιτών εκ της Αιγύπτου ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν εις την ἔρημον Σινά λέγων·

Αρ. 9,2 εἶπον καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ·

Αρ. 9,2 “εἰπέ να τελέσουν οι Ισραηλίται το Πασχα στον καθωρισμένον χρόνον, δηλαδή

Αρ. 9,3 τῇ τεσσαρεσκαideκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιροῦς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.

Αρ. 9,3 την εσπέραν της δεκάτης τετάρτης του πρώτου μηνὸς θα τελέσης το Πασχα στον καθωρισμένον χρόνον σύμφωνα με τον νόμον και την ερμηνείαν του νόμου, που εγὼ σας ἔχω δώσει”.

Αρ. 9,4 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα.

Αρ. 9,4 Ἐδωσεν ο Μωϋσὴς την εντολήν του Θεοῦ στους Ισραηλίτας να τελέσουν το Πασχα.

Αρ. 9,5 ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαideκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

Αρ. 9,5 Κατὰ την αρχὴν της δεκάτης τετάρτης ημέρας του πρώτου μηνὸς ἔκαμαν οι Ισραηλίται το Πασχα εις την ἔρημον του Σινά, ὅπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσὴν.

Αρ. 9,6 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες, οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

Αρ. 9,6 Παρουσιάσθησαν ὅμως ἐκεῖ μερικοὶ ἄνδρες νομικῶς ἀκάθαρτοι, διότι εἶχαν πλησιάσει ἄνθρωπον νεκρὸν, και οι οποίοι, καθ' ο μολυσμένοι, δεν εἶχον το δικαίωμα να τελέσουν το Πασχα κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην. Προσῆλθον

λοιπόν προς τον Μωϋσὴν και τον Ααρών κατά την ημέραν εκείνην

Αρ. 9,7 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ;

Αρ. 9,7 οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι και εἶπον προς τον Μωϋσὴν· “ἡμεῖς εἴμεθα ἀκάθαρτοι, διότι ἐπλησιάσαμεν εἰς νεκρὸν ἄνθρωπον. Μηπως λοιπόν θα ἀποκλεισθῶμεν ἀπὸ του να προσφέρωμεν προς τον Κυριον κατὰ την ημέραν αὐτὴν του Πασχα τας θυσίας μας, ἡμεῖς μόνοι εκ μέσου ολῶν των Ἰσραηλιτῶν;”

Αρ. 9,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς· στῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν.

Αρ. 9,8 Ο Μωϋσὴς ἀπήντησε προς αυτοὺς· “σταθῆτε αὐτοῦ και ἐγὼ θα ἀκούσω, τι θα διατάξη ο Κυριος σχετικῶς με σας”.

Αρ. 9,9 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 9,9 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσὴν λέγων·

Αρ. 9,10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ·

Αρ. 9,10 “ὁμίλησε και εἶπε προς τους Ἰσραηλίτας· Εἰάν κανεῖς ἀπὸ σας η ἀπὸ τους ἀπογόνους σας ἤθελε γίνεῖ ἀκάθαρτος ἐξ αιτίας προσεγγίσεώς του εἰς νεκρὸν η ἤθελεν ευρεθῇ μακρὰν κατὰ τον χρόνον της εορτῆς του Πασχα, θα κάμη και αὐτός Πασχα.

Αρ. 9,11 ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐν τῇ τεσσαρεσκαὶδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ’ ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό,

Αρ. 9,11 Κατὰ την εσπέραν της δεκάτης τετάρτης ἡμέρας του δευτέρου μηνός θα εορτάσουν και αυτοί το Πασχα, θα

φάγουν τον πασχάλιον αμνόν με αζύμους άρτους και πικρά χόρτα.

Αρ. 9,12 ού καταλείψουσιν άπ' αύτοϋ είς τὸ πρωϊ, καὶ ὅστοϋν ού συντρίψουσιν άπ' αύτοϋ· κατὰ τὸν νόμον τοϋ πάσχα ποιήσουσιν αυτό.

Αρ. 9,12 Από τον πασχαλινόν αμνόν δεν θα μείνη τίποτε δια την επομένην ημέραν και κανένα οστούν αυτού δεν θα συντρίψουν. Οι Ισραηλίται οφείλουν να εορτάζουν το Πασχα σύμφωνα με τον νόμον, που καθορίζει τα του εορτασμού.

Αρ. 9,13 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾦ καὶ ἐν ὁδῷ μακράν οὐκ ἔστι καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αύτοϋ, ἁμαρτίαν αύτοϋ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

Αρ. 9,13 Ο Ισραηλίτης εκείνος, ο οποίος είναι καθαρός και δεν ευρίσκεται μακράν εις ταξίδιον, αμελήσῃ δε να εορτάσῃ τα Πασχα και δεν προσφέρῃ την καθωρισμένην θυσίαν, θα εξολοθρευθῇ αὐτός ο ἄνθρωπος εκ μέσου του λαού του· διότι δεν προσέφερε την θυσίαν του προς τον Κυριον κατὰ ταν ωρισμένον χρόνον και θα λάβῃ την πρέπουσαν τιμωρίαν δια την αμέλειάν του αυτήν.

Αρ. 9,14 ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αύτοϋ ποιήσῃ αυτό· νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

Αρ. 9,14 Εάν ένας ξένος προσέλθῃ εις την χώραν σας και εκφράσῃ την επιθυμίαν να εορτάσῃ το Πασχα του Κυρίου, θα το εορτάσῃ σύμφωνα με τον νόμον και την ερμηνείαν του νόμου, που ορίζουν, τον χρόνον και τον τρόπον του εορτασμού. Ενας νόμος θα ισχύῃ δι' ὅλους ως προς την εορτήν του Πασχα, και δια τον ξένον, που ἤλθεν από ἄλλην

χώραν, και δια τον εντόπιον.

Αρ. 9,15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωῒ.

Αρ. 9,15 Την ἡμέραν κατὰ την οποιαν εστήθη η Σκηνή, εσκέπασεν η νεφέλη την Σκηνήν, τον οίκον αυτόν του Μαρτυρίου. Η νεφέλη από την εσπέραν καθ' ὅλην την νύκτα και ἕως το πρωῒ η το επάνω εις την Σκηνήν ὡσάν εἶδος πυρὸς.

Αρ. 9,16 οὕτως ἐγένετο διαπαντός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα.

Αρ. 9,16 Ετσι ἐγένετο πάντοτε· νεφέλη ἐκάλυπτε την Σκηνήν κατὰ το διάστημα της ἡμέρας και εἶδος τι πυρὸς κατὰ τα διάστημα της νύκτας.

Αρ. 9,17 καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆλθαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

Αρ. 9,17 Όταν δε ανυψώνετο και απεσύρετο η νεφέλη από την Σκηνήν, οι Ισραηλίται ανεχώρουν και εστρατοπέδευαν στον τόπον, στον οποίον θα εσταματούσεν η νεφέλη.

Αρ. 9,18 διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσιν· πάσας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ·

Αρ. 9,18 Δια της προσταγῆς αὐτῆς του Κυρίου, της στάσεως δηλαδή και της αναχωρήσεως της νεφέλης, ἔπρεπε οι Ισραηλίται να στρατοπεδεύουν και να αναχωροῦν. Ολας τας ἡμέρας κατὰ τας οποίας η νεφέλη θα ευρίσκεται επάνω από την Σκηνήν ρίπτουσα την σκιάν της εις αὐτήν, θα στρατοπεδεύουν ἐκεῖ οι Ισραηλίται.

Αρ. 9,19 καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.

- Αρ. 9,19 Όταν δηλαδή η νεφέλη παραμένη πολλές ημέρας επάνω από την Σκηνήν, οι Ισραηλίται δεν θα αναχωρήσουν, αλλά θα τηρήσουν την εντολήν του Θεού και θα παραμείνουν εκεί στρατοπεδευμένοι.
- Αρ. 9,20 καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβалоῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι·
- Αρ. 9,20 Το αὐτὸ θα γίνεται καὶ ὅταν ἐπὶ ὀλίγας ημέρας σκεπάζῃ ἡ νεφέλη τὴν Σκηνήν. Οἱ Ισραηλίται πάντοτε θα στρατοπεδεύουν κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, που δίδεται με τὸ σημεῖον τῆς νεφέλης, καὶ κατόπιν ἐντολῆς Κυρίου πάλιν θα ἀναχωροῦν.
- Αρ. 9,21 καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ πρωῒ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός·
- Αρ. 9,21 Όταν ἡ νεφέλη σκεπάζῃ τὴν Σκηνήν ἀπὸ τοῦ βράδου ἕως τοῦ πρωῒ, τὸ δε πρωῒ ἀποσυρθῇ, οἱ Ισραηλίται θα ἀναχωρήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ κατὰ τὴν νύκτα, σύμφωνα με τὴν ἐντολήν, που θα σημάνη δι' αὐτοὺς ἡ νεφέλη.
- Αρ. 9,22 μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν·
- Αρ. 9,22 Όταν ἡ νεφέλη σκεπάζῃ καὶ σκιάζῃ τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου περισσότερον καὶ ἀπὸ ἑνὸς μηνός, οἱ Ισραηλίται δεν θα βιασθoύν δι' ἀναχώρησιν. Θα σταθμεύσουν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐκεῖ καὶ δεν θα ἀναχωρήσουν.
- Αρ. 9,23 ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι, τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Αρ. 9,23 Κατόπιν ἐντολῆς Κυρίου θα ἀναχωροῦν”. Αὐτὴν τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μωυσέως, τὴν ἐτήρησαν οἱ Ισραηλίται.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 10

- Αρ. 10,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·
- Αρ. 10,1 Ωμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν λέγων·
- Αρ. 10,2 ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς, καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.
- Αρ. 10,2 “να κατασκευάσης δύο ἀργυράς σάλπιγγας· με σφυρηλασίαν θα κατεργασθῇς αὐτάς. Θα χρησιμοποιοῦς αὐτάς δια τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τὴν κατὰ τάξιν ἐκκίνησιν τῶν τμημάτων τοῦ στρατοπέδου.
- Αρ. 10,3 καὶ σαλπιδίς ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 10,3 Ὄταν θα σαλπίσης καὶ μετὰς δύο, θα συγκεντρωθῇ ὅλον τὸ πλῆθος ἐμπρὸς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 10,4 ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 10,4 Ἐὰν σαλπίσουν μετὰς τὴν μίαν σάλπιγγα, θα ἔλθουν καὶ θα παρουσιασθoύν ἐνώπιόν σου ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 10,5 καὶ σαλπιδίτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς·
- Αρ. 10,5 Ἐὰν σαλπίσετε ἓνα ὀρισμένον σάλπισμα, τότε θα ξεκινήσουν εἰς πορείαν τὰ τμήματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι στρατοπεδευμένα πρὸς ἀνατολὰς.
- Αρ. 10,6 καὶ σαλπιδίτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα· καὶ σαλπιδίτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιδίτε

σημασίαν τετάρτην, καὶ ἑξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασία σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἑξάρσει αὐτῶν.

Αρ. 10,6 Θα σαλπίσετε με δεῦτερον εἶδος σαλπίσματος και τα τμήματα τα στρατοπεδευμένα προς νότον θα αναχωρήσουν. Θα σαλπίσετε τρίτον εἶδος σαλπίσματος και θα αναχωρήσουν τα τμήματα, τα οποία εἶναι στοοθμευμένα προς δυσμᾶς. Θα σαλπίσετε τέταρτον εἶδος σαλπίσματος και θα αναχωρήσουν τα τμήματα τα ευρισκόμενα προς βορρᾶν. Εἰδικόν σάλπισμα θα σαλπίζουν δια την αναχώρησιν ἐκάστου τμήματος.

Αρ. 10,7 καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασία

Αρ. 10,7 Οταν ὁμως πρόκειται δια γενικὴν συγκέντρωσιν των Ισραηλιτῶν, θα σαλπίζετε απλῶς χωρὶς κανένα ἰδιαίτερον σάλπισμα.

Αρ. 10,8 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

Αρ. 10,8 Μονον οι υιοι του Ααρων θα σαλπίσουν με τας σάλπιγγας. Αυτό θα εἶναι κανὼν παντοτεινός δι' ὅλας τας γεγενᾶς σας.

Αρ. 10,9 ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπαντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι καὶ ἀναμιμνήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

Αρ. 10,9 Εὰν δε εις την χώραν σας ἐξέλθετε εις πόλεμον εναντίον των εχθρῶν σας, οι οποίοι σας παρενοχλοῦν και σας πιέζουν, θα σαλπίσετε με τας σάλπιγγας. Θα σας ενθυμηθῇ ο Θεός, δια να σας δώση βοήθειαν και θα διασωθῇτε ἀπὸ τους εχθρούς σας, τους οποίους και θα νικήσετε.

Αρ. 10,10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμασι καὶ ἐπὶ ταῖς

θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις  
ἐναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Αρ. 10,10

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ευφροσύνης σας, κατὰ τὰς εορτὰς σας  
καὶ τὴν εορτὴν τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός, θὰ σαλπίζετε, με-  
τας σάλπιγγας αὐτάς, ὅταν θὰ προσφέρετε τὰ  
ολοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐγὼ ὁ  
Θεὸς θὰ σας ἐνθυμούμαι. Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας”.

Αρ. 10,11

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ  
δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνός ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς  
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

Αρ. 10,11

Κατὰ τὴν εικοστὴν τοῦ δευτέρου μηνός τοῦ δευτέρου ἔτους  
ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνέβη ἡ  
νεφέλη ἀπὸ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου,

Αρ. 10,12

καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ  
ἐρήμῳ Σινά, καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ  
Φαράν.

Αρ. 10,12

καὶ οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρησαν με ὅλας τὰς ἀποσκευὰς τῶν  
ἀπὸ τὴν ἐρημον Σινά. Ἡ νεφέλη ἐσταμάτησεν εἰς τὴν  
ἐρημον Φαράν.

Αρ. 10,13

καὶ ἐξῆλθον πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Αρ. 10,13

Ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν ἐρημον Σινά πρῶτην φορὰν εἰς  
πορείαν οἱ Ἰσραηλίται, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία  
τοὺς ἐδόθη διὰ τοῦ Μωϋσέως.

Αρ. 10,14

καὶ ἐξῆλθον τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν  
δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν  
υἱὸς Ἀμιναδάβ,

Αρ. 10,14

Πρῶτον ἐξεκίνησε τὸ τμήμα τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα με ὅλην  
τὴν πολεμικὴν τοῦ δύναμιν. Ἐπὶ τῆς πολεμικῆς αὐτῆς  
δυνάμεως ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ναασὼν, υἱὸς τοῦ Ἀμιναδάβ.

Αρ. 10,15

καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ Ναθαναὴλ  
υἱὸς Σωγάρ,

Αρ. 10,15

Ἐπὶ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἦτο ὁ

- Ναθαναήλ, υἱὸς τοῦ Σωγάρ.
- Αρ. 10,16 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν.
- Αρ. 10,16 Της πολεμικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Εἰλιάβ, υἱὸς τοῦ Χαιλῶν.
- Αρ. 10,17 καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, οἱ αἴροντες τὴν σκηνὴν.
- Αρ. 10,17 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς οἱ υἱοὶ τοῦ Γεδσὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρί λῦσαντες τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνεχώρησαν μεταφέροντες αὐτήν.
- Αρ. 10,18 καὶ ἐξῆρσαν τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισοῦρ υἱὸς Σεδιούρ,
- Αρ. 10,18 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς ἐξεκίνησε τὸ τμήμα τῆς στρατοπεδεύσεως τῆς φυλῆς Ρουβὴν μετὰ τὴν στρατιωτικὴν τοῦ δύναμιν. Τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Εἰλισοῦρ, υἱὸς τοῦ Σεδιούρ.
- Αρ. 10,19 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαΐ,
- Αρ. 10,19 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Συμεὼν ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Σαλαμιήλ, υἱὸς τοῦ Σουρισαδαΐ,
- Αρ. 10,20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλίσάφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.
- Αρ. 10,20 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Γὰδ ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Εἰλίσάφ, υἱὸς τοῦ Ραγουήλ.
- Αρ. 10,21 καὶ ἐξαροῦσιν υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν, ἕως παραγένωνται.
- Αρ. 10,21 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς ἐξεκίνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Καὰθ μεταφέροντες τὰ ἅγια σκεῦη καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς Σκηνῆς, ἕως ὅτου φθάσουν ὅπου ἡ νεφέλη σταματήσει, διὰ νὰ στήσουν ἐκεῖ τὴν Σκηνήν.
- Αρ. 10,22 καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραΐμ σὺν δυνάμει

αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμὰ υἱὸς  
Σεμιούδ,

Αρ. 10,22 Κατόπιν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ θα ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς  
στρατοπεδεύσεως τὸ τμήμα τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ με τὴν  
στρατιωτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς  
δυνάμεως ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ἐλισαμὰ, υἱὸς τοῦ Σεμιούδ.

Αρ. 10,23 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ Γαμαλιήλ ὁ  
τοῦ Φαδασσοῦρ,

Αρ. 10,23 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ  
ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Γαμαλιήλ, υἱὸς τοῦ Φαδασσοῦρ.

Αρ. 10,24 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδάν ὁ τοῦ  
Γαδεωνί.

Αρ. 10,24 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἦτο ὁ  
Ἀβιδάν, υἱὸς τοῦ Γαδεωνί.

Αρ. 10,25 καὶ ἔξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δάν, ἔσχατοι  
πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ  
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαΐ,

Αρ. 10,25 Το δε στρατοπεδευμένον τμήμα τῆς φυλῆς τοῦ Δαν θα  
ἀναχωρήσῃ τελευταῖον ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα με τὴν  
στρατιωτικὴν τοῦ δύναμιν. Τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως  
τούτων ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ἀχιέζερ, υἱὸς τοῦ Ἀμισαδαΐ.

Αρ. 10,26 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ Φαγεήλ υἱὸς  
Ἐχράν,

Αρ. 10,26 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Ἀσὴρ  
ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Φαγεήλ, υἱὸς τοῦ Ἐχράν.

Αρ. 10,27 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρέ υἱὸς  
Αἰνάν.

Αρ. 10,27 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Νεφθαλίμ ἦτο ὁ  
Ἀχιρέ, υἱὸς τοῦ Αἰνάν.

Αρ. 10,28 αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆλθον σὺν δυνάμει  
αὐτῶν.

Αρ. 10,28 Αὐτὰ ἦσαν τὰ στρατοπεδευμένα τμήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν

και κατ' αυτήν την σειράν εξεκίνησαν με όλας τας  
στρατιωτικές των δυνάμεις.

Αρ. 10,29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὁβάβ υἱῷ Ῥαγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ  
τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ· ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν  
εἶπε Κύριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ  
εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ.

Αρ. 10,29 Ο Μωϋσής είπε στον Οβάβ, τον υιόν του πενθερού του  
Ραγουήλ του Μαδιανίτου· “ημεῖς αναχωρούμεν τώρα, δια  
να μεταβώμεν στον τόπον, τον οποίον υπεσχέθη ο Κυριος  
ὅτι θα μας δώση. Ελα και συ μαζί μας, και ημεῖς θα σε  
περιποιηθώμεν, θα σου προσφέρωμεν πολλά αγαθά· διότι ο  
Κυριος πολλά αγαθά και ευχάριστα πράγματα υπεσχέθη δια  
τους Ισραηλίτας”.

Αρ. 10,30 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν  
μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.

Αρ. 10,30 Ο Οβάβ απήντησε προς αὐτόν· “δεν θα ἔλθω μαζί σας, ἀλλὰ  
θα επιστρέψω εἰς την πατρίδα μου και στους συγγενεῖς  
μου”.

Αρ. 10,31 καὶ εἶπε· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ'  
ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης·

Αρ. 10,31 Ο Μωϋσής είπε και πάλιν προς αὐτόν· “μη μας εγκαταλίπῃς.  
Αφού μαζί μας ἔμεινες εἰς την ἐρημον, μαζί μας θα εἶσαι  
και ὡσάν μεγαλύτερος και ὡσάν οδηγός προς την Χαναάν.

Αρ. 10,32 καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ  
ἐκεῖνα, ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε  
ποιήσομεν.

Αρ. 10,32 Εὰν λοιπόν ἔλθῃς μαζί μας, τα αγαθά ἐκεῖνα, τα οποία ο  
Κυριος ἐν τη καλωσύνη του θα μας δώση, θα εἶναι και δικά  
σου. Ημεῖς θα σε περιποιηθώμεν και θα σε  
ευεργετήσωμεν”.

Αρ. 10,33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν,  
καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο

προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

Αρ. 10,33      Οι Ισραηλίται ανεχώρησαν ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, τὸ Σινά, καὶ ἔκαμαν πορείαν τριῶν ἡμερῶν. Ἡ κιβωτὸς τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐπῆγαινε ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοῦς κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας, διὰ νὰ ὀρίσῃ δι' αὐτῆς ὁ Θεὸς τὸν τόπον τῆς νέας σταθμεύσεως καὶ ἀναπαύσεώς των.

Αρ. 10,34      καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε.

Αρ. 10,34      Ὅταν ἡ κιβωτὸς ἐπρόκειτο νὰ ζεκινήσῃ, προσηυχῆθη ὁ Μωϋσὴς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· “σῆκω, Κυριε, καὶ ἔλα μαζὴ μας καὶ ας διασκορπισθοῦν ἀπὸ ἐμπρὸς μας οἱ ἐχθροὶ σου, ας τραποῦν εἰς φυγὴν ὅλοι ὅσοι σε μισοῦν”.

Αρ. 10,35      καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν· ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.

Αρ. 10,35      Καὶ ὅταν ἡ κιβωτὸς ἐσταματοῦσεν ὁ Μωϋσὴς προσηύχετο πάλιν καὶ ἔλεγε· “ἔλα, Κυριε, ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν Ισραηλιτῶν, διὰ νὰ εἶσαι υπερασπιστὴς μας περισσότερον ἀπὸ χιλιάδας καὶ μυριάδας”.

Αρ. 10,36      καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ’ αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἑξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Αρ. 10,36      Ὅταν οἱ Ισραηλίται ἐξεκινούσαν κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσίν των, ἡ νεφέλη ἐρριπτεν εἰς αὐτοὺς τὴν σκιάν τῆς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 11

Αρ. 11,1      Καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ, καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς

παρεμβολῆς.

- Αρ. 11,1 Μετά πορείαν τριῶν ἡμερῶν ἐφθασαν οἱ Ἰσραηλῖται εἰς ἔρημον περιοχὴν. Εκεί ο λαὸς ἐγόγγυζε καὶ ἐξεφράζετο με ἀσέβειαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Ἦκουσεν ὁ Κύριος αὐτὰ, ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησεν ἐναντίον αὐτῶν. Φωτιά ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἤναψε μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν καὶ κατέφαγεν ἓνα μέρος ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 11,2 καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἠύξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ.
- Αρ. 11,2 Ἐκραύγασε τότε ὁ λαὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν ζητῶν τὴν ἐπέμβασίν τοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ὁ δὲ Μωϋσῆς προσηυχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἐσταμάτησε τὸ πῦρ.
- Αρ. 11,3 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου.
- Αρ. 11,3 “Ἐμπυρισμός” ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, διότι ἐκεῖ ἤναψε φωτιά ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 11,4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν· τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;
- Αρ. 11,4 Πολλοὶ Αἰγύπτιοι ἀναμιχθέντες με τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀκολουθήσαντες αὐτοὺς ἐκυριεύθησαν ἀπὸ πολλὰς υλικάς ἐπιθυμίας. Ἐκάθισαν λοιπὸν αὐτοί, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς καὶ οἱ Ἰσραηλῖται, καὶ ἔκλαιον καὶ ἔλεγον· “ποιὸς θὰ μας δώσῃ κρέας νὰ φάγωμεν;
- Αρ. 11,5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα·
- Αρ. 11,5 Ἐνθαμούμεθα τὰ ψάρια, ποὺ ἐτρώγαμεν δωρεάν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἐπίσης τὰ αγγούρια, τὰ πεπόνια, τὰ πράσα, τὰ κρεμμύδια καὶ τὰ σκόρδα.
- Αρ. 11,6 νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατὰξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·

- Αρ. 11,6 Τώρα δε η ψυχή μας είναι κατάξηρος, τίποτε άλλο δεν βλέπομεν εκτός από το μάννα”.
- Αρ. 11,7 τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου·
- Αρ. 11,7 Το δε μάννα ἦτο ὡσάν σπόροι κορίου, και η μορφή του σαν κρύσταλλον.
- Αρ. 11,8 καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θύῃα καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρῃ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας, καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου·
- Αρ. 11,8 Ο λαὸς ἐπορεύετο γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, ἐμάζευαν αὐτὸ, τὸ ἄλεθαν στὸν χειρόμυλον, τὸ ἐτρίβαν εἰς ξύλινο γουδί, τὸ ἐβράζαν εἰς τὴν χύτραν καὶ κατεσκεύαζαν ἔπειτα με αὐτὸ πίττες. Ἡ ευχάριστος γεύσις τοῦ ἦτο ὡσάν γεύσις τηγανίτας με λάδι.
- Αρ. 11,9 καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ’ αὐτῆς.
- Αρ. 11,9 Όταν ἐπιπτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός ἡ δροσιά στὸ στρατόπεδον, μαζὴ με αὐτὴν κατέβαινε καὶ τὸ μάννα.
- Αρ. 11,10 καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.
- Αρ. 11,10 Ἦκουσεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ κλαίουν κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, ὁ καθένας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ. Ὁ Κύριος ἠγανάκτησε καὶ ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον των. Ἀλλὰ καὶ στὸν Μωϋσέα ἐφάνη πολὺ κακὸς ὁ θρήνος αὐτὸς των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 11,11 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· ἵνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ’ ἐμέ;
- Αρ. 11,11 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε τότε πρὸς τὸν Κύριον· “διατί ἐταλαιπώρησες καὶ ἐπίκρανες ἐμὲ τὸν υπηρέτην σου καὶ

διατί δεν ευρήκα κάποιαν ευμένειαν ενώπιόν σου, ώστε να μου φορτώσης τον απερίσκεπτον και ορμητικόν αυτόν λαόν;

Αρ. 11,12 μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι, λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσπερ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;

Αρ. 11,12 Μηπως ἐγὼ συνέλαβα εἰς τὴν κοιλίαν μου ὅλον αὐτὸν τὸν λαόν ἢ ἐγὼ τὸν ἐγέννησα, ὥστε να μου λέγῃς, πάρε αὐτὸν τὸν λαόν εἰς τὴν ἀγκάλην σου, ὅπως ἡ τροφὸς παίρνει εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς το θηλάζον νήπιον, καὶ οδήγησέ τους εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθης τοὺς πατέρας των;

Αρ. 11,13 πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοί, λέγοντες· δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν.

Αρ. 11,13 Που θα εὕρω ἐγὼ κρέατα να δώσω εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος; Διότι κλαίουσιν ολόγυρά μου καὶ με στενοχωροῦν λέγοντες· Δος μας κρέας να φάγωμεν !

Αρ. 11,14 οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Αρ. 11,14 Δεν ἠμπορῶ ἐγὼ μόνος μου να ὡδηγῶ καὶ να υποφέρω αὐτὸν τὸν λαόν, διότι, αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι πολὺ βαρύτερον, ἀπὸ ὅσον δύναμαι καὶ ἀντέχω.

Αρ. 11,15 εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου.

Αρ. 11,15 Εἰάν ὅμως σὺ ἐπιμένῃς να καταθλίβομαι εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν, πάρε τὴν ζωὴν μου, εἰάν ἔχω εὕρει κάποιο ἔλεος κοντὰ σου, δια να μὴ βλέπω πλέον αὐτὴν τὴν ταλαιπωρίαν μου ἀπὸ τὸν γογγύζοντα αὐτὸν λαόν”.

Αρ. 11,16 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ

λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.

Αρ. 11,16

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωσὴν· “συγκέντρωσέ μου εβδομήκοντά ἀνδρας, ἀπὸ τοὺς γεροντότερους Ἰσραηλίτας, τοὺς οὗς συ γνωρίζεις ὅτι εἶναι οἱ γεροντότεροι τοῦ λαοῦ, συγκέντρωσέ μου καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Θα τοὺς φέρῃς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐκεῖ θα σταθοῦν ὀρθιοὶ μαζὴ με σέ.

Αρ. 11,17

καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ’ αὐτοὺς, καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.

Αρ. 11,17

Εγὼ δε θα κατεβῶ ἐκεῖ, θα ομιλήσω μαζὴ σου, θα πάρω ἀπὸ τὴν χάριν καὶ τὴν ικανότητα που ἔχω δώσει εἰς σέ, καὶ θα δώσω εἰς αὐτοὺς. Ἐτσι δε αὐτοί, προικισμένοι με ομοίας πρὸς τὰς ιδικάς σου ικανότητας, θα σε βοηθήσουν στο ἔργον σου, ὥστε νὰ βαστάξῃς τὴν ἀπερίσκεπτον ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ δὲν θα τοὺς ὀδηγῇς πλέον μόνος σου.

Αρ. 11,18

καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς· ἀγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ φάγεσθε κρέα, ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες· τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα.

Αρ. 11,18

Εἰς δε τὸν λαόν θα εἴπῃς· Ἀγνισθήτε διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, διότι ἐκλαύσατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου λέγοντες· Ποιὸς θα μας δώσῃ κρέας νὰ φάγωμεν; Καλύτερα εἴμεθα εἰς τὴν Αἴγυπτον. Λοιπὸν ὁ Κύριος θα σας δώσῃ νὰ φάγετε κρέας, καὶ θα φάγετε κρέας, που τόσον πολὺ ἐπιθυμήσατε.

Αρ. 11,19

οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσιν ἡμέρας.

Αρ. 11,19

Καὶ θα φάγετε ὄχι μόνον μίαν ἡμέραν, οὔτε δύο, οὔτε πέντε, οὔτε δέκα, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας.

Αρ. 11,20

ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν

μυκτῆρων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι  
ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὃς ἐστὶν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε  
ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες· ἵνατί ἡμῖν ἐξελεῖν ἐξ  
Αἰγύπτου;

Αρ. 11,20 Ολας τας ημέρας ενός μηνός ολοκλήρου θα τρώγετε κρέας,  
έως ότου εξέλθῃ από τις μύτες σας, και θα γίνῃ δια σας  
χολέρα η πολυφαγία, διότι εδειξατε παρακοήν στον Κυριον,  
που είναι πάντοτε μαζί σας βοηθός, και γογγύζοντες  
εκλαύσατε ενώπιόν του λέγοντες· Διατί εφυγάμεν από την  
Αίγυπτον;”

Αρ. 11,21 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἑξακόσiai χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν  
οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας, κρέα δώσω αὐτοῖς  
φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.

Αρ. 11,21 Ο Μωϋσής εἶπε προς τον Θεόν· “εξακόσiai χιλιάδες  
πολεμιστῶν ανδρῶν εἶναι αὐτός ο λαός, εν μέσω του οποίου  
εγώ ευρίσκομαι. Και συ μου εἶπες να δώσω να φάγουν αυτοί  
κρέας επί ένα κατά συνέχειαν μήνα !

Αρ. 11,22 μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει  
αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται  
αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;

Αρ. 11,22 Μῆπως και αν σφαγούν όλα τα πρόβατα και όλα τα βόδια,  
εἶναι δυνατόν να επαρκέσουν δι' αυτούς; Η αν  
συγκεντρώσωμεν όλα τα ψάρια της θαλάσσης, θα αρκέσουν  
δι' αυτούς;”

Αρ. 11,23 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· μὴ χεῖρ Κυρίου οὐκ  
ἐξαρκέσει; ἥδη γνώση εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος  
μου ἢ οὐ.

Αρ. 11,23 Απῆντησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “μήπως η  
παντοδύναμος δεξιὰ του Κυρίου δεν εἶναι ικανή να  
πραγματοποιήσῃ το ἔργον του χορτασμοῦ του λαοῦ αὐτοῦ;  
Τώρα θα ἴδῃς και θα μάθῃς, εἰάν ο λόγος μου θα  
πραγματοποιηθῇ αμέσως ενώπιόν μου η ὀχι”.

- Αρ. 11,24 καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου καὶ συνήγαγεν ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἕστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.
- Αρ. 11,24 Ο Μωϋσῆς ἐβγήκε καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν λαὸν τὰ λόγια αὐτά του Κυρίου, συνήθροισε τοὺς ἐβδομήκοντα πρεσβυτέρους ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὀρθίους κύκλῳ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν.
- Αρ. 11,25 καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ’ αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὥς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ’ αὐτούς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.
- Αρ. 11,25 Κατέβηκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν νεφέλην καὶ ὠμίλησε πρὸς αὐτόν. Ἐπήρε ἀπὸ τὸ πνεῦμα, πού εἶχε δώσει στὸν Μωϋσῆν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ στοὺς ἐβδομήκοντα πρεσβυτέρους. Ὅταν δὲ τὸ Πνεῦμα ἐπανεπαύθη εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐφώτισεν, ἐκεῖνοι φωτισμένοι πλέον ὠμίλησαν τότε λόγια Θεοῦ. Ἀλλὴν ὁμως φορὰν δὲν ἐπανελήφθη αὐτό.
- Αρ. 11,26 καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ’ αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνὴν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Αρ. 11,26 Ἀπὸ τοὺς ἐβδομήκοντα πρεσβυτέρους ἔμειναν δύο ἄνδρες εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ὁ ἓνας ἐκ τῶν ὁποίων ὠνομάζετο Ἑλδὰδ, ὁ δὲ δεῦτερος Μωδὰδ. Τὸ πνεῦμα ἦλθε καὶ εἰς αὐτούς. Ἦσαν καὶ αὐτοὶ γραμμένοι μετὰ τῶν ἐβδομήκοντα ἀλλὰ (διὰ λόγους ἴσως ταπεινοφροσύνης) δὲν ἦλθον μαζὶ με τοὺς ἄλλους εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου· φωτισμένοι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὠμίλησαν στὸ στρατόπεδον τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

- Αρ. 11,27 καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσῆ καὶ εἶπε λέγων· Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Αρ. 11,27 Ενας νεαρός ἀνὴρ ἔτρεξε πρὸς τὸν Μωϋσὴν καὶ εἶπεν· “ὁ Ελδὰδ καὶ ὁ Μωδὰδ προφητεύουν εἰς τὴν κατασκήνωσιν”.
- Αρ. 11,28 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὲ ὁ παρεστηκώς Μωυσῆ, ὁ ἐκλεκτός, εἶπε· κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.
- Αρ. 11,28 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὲ ὁ ἐκλεκτός τοῦ Μωϋσέως, ὁ ευρισκόμενος πάντοτε πλησίον αὐτοῦ, εἶπε· “κύριε Μωϋσή, ἐμπόδισαν αὐτοὺς νὰ ομιλοῦν ὡς εκπρόσωποι τοῦ Θεοῦ” !
- Αρ. 11,29 καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ· μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δώῃ πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτούς;
- Αρ. 11,29 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς· “διατί σε κατέλαβε ζηλοφθονία πρὸς χάριν μου; Εἴθε ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν νὰ ἀναδειχθoὺν προφῆται τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὁ Κύριος δώσῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ εἰς αὐτούς” !
- Αρ. 11,30 καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτός καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.
- Αρ. 11,30 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς στὸ στρατόπεδον καὶ μαζὴ με αὐτὸν οἱ βοηθοὶ τοῦ, οἱ πρεσβύτεροι τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Αρ. 11,31 καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὥσῃ διίπηχυν ἀπὸ τῆς γῆς.
- Αρ. 11,31 Ἠγέρθη τότε παρὰ τοῦ Κυρίου ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἔφερεν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης πλῆθος ὀρτύκια καὶ τα ἔρριπεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κατασκηνώσεως ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κύκλῳ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν εἰς ἑκτασὶν πορείας μίας

ημέρας. Το στρώμα των ορτυκιών επάνω στο έδαφος έφθασε τους δύο πήχεις (ένα και πλέον μέτρον).

Αρ. 11,32

καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν, ὃ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους, καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμούς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

Αρ. 11,32

Ο λαὸς εσθκώθηκε ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν επομένην ἡμέραν καὶ ἐμάζευαν ορτύκια. Τόσον πολὺ ἦτο τὸ πλῆθος τῶν ορτυκιῶν, ὥστε καὶ ὁ τα ολιγώτερα μαζεύσας ἔφθασε τοὺς δέκα κόρους (υπὲρ τα 2000 κιλά). Εξήραναν αὐτὰ κύκλῳ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν.

Αρ. 11,33

τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν, καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

Αρ. 11,33

Τὰ κρέατα ἀπὸ τὰ ορτύκια ἦσαν ἀκόμῃ εἰς τὰ δόντια τῶν καὶ δὲν εἶχαν ἀκόμῃ σταματήσει νὰ τρώγουν, ὅταν ὁ Κύριος ἐξωργίσθη ἐναντίον τοῦ λαοῦ διὰ τὴν λαιμαργίαν καὶ ἐθανάτωσε πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς.

Αρ. 11,34

καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαόν τὸν ἐπιθυμητὴν.

Αρ. 11,34

Εδόθη δὲ στὸν τόπον ἐκεῖνον τὸ ὄνομα “Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας”, διότι ἐκεῖ ἔθαψαν πολλοὺς ἀπὸ τὸν λαίμαργον αὐτὸν λαόν.

Αρ. 11,35

Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρώθ, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

Αρ. 11,35

Ἀπὸ τὰ “Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας” ἀνεχώρησεν ὁ λαὸς διὰ τὴν Ἀσηρώθ, ὅπου καὶ ἔφθασε.

- Αρ. 12,1 Καὶ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσαν ἔλαβε,
- Αρ. 12,1 Εἰς Ασηρώθ ωμίλησεν ἡ Μαριάμ καὶ ὁ Ααρὼν ἀπρεπῶς κατὰ τοῦ Μωϋσέως ἕνεκα τῆς Αἰθιοπίσσης συζύγου του, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς εἶχε λάβει ὡς σύζυγον, διότι πράγματι εἶχε λάβει γυναῖκα Αἰθιοπίσαν.
- Αρ. 12,2 καὶ εἶπαν· μὴ Μωυσῆ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.
- Αρ. 12,2 Καὶ εἶπαν· “μήπως στὸν Μωϋσὴν μόνον ωμίλησεν ὁ Θεός; Δὲν ωμίλησε καὶ εἰς ἡμᾶς;” Ἦκουσεν ὁ Θεὸς αὐτὸν τὸν γογγυσμόν.
- Αρ. 12,3 καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῦς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.
- Αρ. 12,3 Ὁ Μωϋσὴς ὅμως ἦτο ἄνθρωπος πολὺ πρᾶος, πραότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εὐρίσκοντο εἰς τὴν γῆν, καὶ δὲν ἐθύμωσε δι' ὅσα ἔλεγον ἐναντίον τοῦ οἱ ἀδελφοὶ του.
- Αρ. 12,4 καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ· ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 12,4 Ὁ Κύριος ὅμως εἶπεν ἀμέσως πρὸς τὸν Μωϋσὴν, τὸν Ααρὼν καὶ τὴν Μαριάμ· “πηγαίνετε καὶ οἱ τρεῖς σας εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου”.
- Αρ. 12,5 καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφότεροι.
- Αρ. 12,5 Εκείνοι μετέβησαν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Κατέβη ὁ Κύριος εἰς νεφέλην, ποὺ εἶχε τὴν μορφήν στύλου, ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐκάλεσε τὸν Ααρὼν καὶ τὴν Μαριάμ, οἱ ὁποῖοι καὶ προσήλθον.
- Αρ. 12,6 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν

γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ  
γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.

Αρ. 12,6 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς· “ἀκούσατε προσεκτικὰ τοὺς λόγους μου· εἰάν κανεῖς ἀπὸ σὰς γίνῃ προφήτης Κυρίου, ἐγὼ ὁ Κύριος θα γίνω γνωστός καὶ θα ομιλήσω πρὸς αὐτόν ἢ ἐν ὁράματι ἢ κατὰ τὸν ὕπνον του.

Αρ. 12,7 οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς· ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι·

Αρ. 12,7 Δεν ἐγένεν ὁμῶς τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν υπηρέτην μου τὸν Μωϋσῆν. Αὐτός ἐστίν ὁ ἐμπιστός μου δι' ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν μου.

Αρ. 12,8 στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἵδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;

Αρ. 12,8 Στόμα με στόμα ὠμίλησα πρὸς αὐτόν, κατὰ πρόσωπον καὶ ὄχι με παραβολὰς καὶ σύμβολα. Αὐτός εἶδε τὴν δόξαν Κυρίου. Σεῖς διατί δεν ἐφοβηθήκατε νὰ καταλαλήσετε ἓνα τέτοιον υπηρέτην μου, ὅπως εἶναι ὁ Μωϋσῆς;

Αρ. 12,9 καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.

Αρ. 12,9 Ὡργίσθη καὶ ἠγανάκτησεν ἐναντίον αὐτῶν ὁ Κύριος, καὶ πλήρης θυμοῦ ἀπῆλθεν.

Αρ. 12,10 καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπρῶσα ὥσεί χιῶν· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα.

Αρ. 12,10 Ἡ νεφέλη ἀπεμακρύνθη τότε ἀπὸ τὴν Σκηνὴν καὶ ἰδοὺ ἡ Μαριάμ ἐγένισε λέπραν καὶ ἐγένε λευκὴ ὥσάν τὸ χιόνι. Ἐρριψε τὸ βλέμμα του ὁ Ααρὼν εἰς τὴν Μαριάμ καὶ τὴν εἶδε γεμάτην λέπραν.

Αρ. 12,11 καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν· δέομαι, κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἡγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν·

- Αρ. 12,11      Εντρομος τότε είπε προς τον Μωυσήν· “κύριε, σε παρακαλώ να μη μας αποδώση ο Θεός κατά την αμαρτίαν, την οποίαν χωρίς επίγνωσιν του βάρους της διεπράξαμεν·
- Αρ. 12,12      μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς.
- Αρ. 12,12      ας μη καταντήση η Μαριάμ εξ αιτίας της λέπρας της ὡσάν νεκρά, ὡσάν ἓνα ἔκτρωμα, το ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ την κοιλίαν της μητρὸς του παράκαιρα με φαγωμένον το ἥμισυ ἀπὸ τας σάρκας του”.
- Αρ. 12,13      καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων· ὁ Θεὸς δέομαί σου, ἴασαι αὐτήν.
- Αρ. 12,13      Και ο ανεξίκακος Μωϋσῆς εβόησε προς τον Κυριον λέγων· “ὦ ! Θεέ μου ! Σε θερμοπαρακαλῶ θεράπευσε αὐτήν” !
- Αρ. 12,14      καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν· εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτά ἡμέρας· ἀφορισθήτω ἐπτά ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.
- Αρ. 12,14      Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εάν ο πατέρας της την ἐφτυνεν στο πρόσωπον, δεν θα εντρέπετο; Και ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας δεν θα ἔμενεν απομονωμένη λόγω εντροπῆς; Προς τιμωρίαν της ας απαμακρυνθῇ ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν ἐπτά ἡμέρας και μετὰ ταῦτα θα επανέλθῃ”.
- Αρ. 12,15      καὶ ἀφωρίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.
- Αρ. 12,15      Και ἔχωρισθη η Μαριάμ και ἔμεινεν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν ἐπτά ἡμέρας. Ο δε λαὸς δεν ανεχώρησεν ἀπὸ την Ασηρώθ, ἕως ὅτου ἐκαθαρίσθη η Μαριάμ ἀπὸ την λέπραν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 13

- Αρ. 13,1 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρren ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.
- Αρ. 13,1 Μετὰ ταῦτα ανεχώρησεν ὁ λαὸς ἀπὸ Ἀσηρώθ καὶ κατεσκήνωσαν εἰς τὴν ἐρημον τοῦ Φαράν.
- Αρ. 13,2 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 13,2 Εκεί μίλησε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 13,3 ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.
- Αρ. 13,3 “διάλεξε καὶ στείλε συ ὁ ἴδιος ἄνδρας, δια να κατασκοπεύσουν τὴν χώραν τῶν Χαναναίων, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θα δώσω ὡς ιδιοκτησίαν τοῖς Ἰσραηλῖταις. Θα ἐκλέξης ἀνὰ ἓνα ἄνδρα ἀπὸ κάθε φυλῆς, ἀρχοντα κατὰ τὰς πατριαρχικὰς τῶν οἰκογενείας καὶ θα στείλῃς αὐτοὺς εἰς κατασκόπευσιν τῆς Χαναάν”.
- Αρ. 13,4 καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι.
- Αρ. 13,4 Ὁ Μωϋσῆς ἐξέλεξε καὶ ἐστείλεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐρημον Φαράν σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 13,5 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ρουβὴν Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχοὺρ·
- Αρ. 13,5 Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματά των· Τῆς φυλῆς Ρουβὴν ὁ Σαμουήλ, υἱὸς τοῦ Ζαχοὺρ·
- Αρ. 13,6 τῆς φυλῆς Συμεὼν Σαφάτ υἱὸς Σουρί·
- Αρ. 13,6 τῆς φυλῆς Συμεὼν ὁ Σαφάτ, υἱὸς τοῦ Σουρί·
- Αρ. 13,7 τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεφ υἱὸς Ἰεφοννή·

|           |                                                                                                                                                               |
|-----------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Αρ. 13,7  | της φυλής Ιούδα ο Χαλεφ, υιός του Ιεφοννή·                                                                                                                    |
| Αρ. 13,8  | τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ Ἰλαάλ υἱὸς Ἰωσήφ·                                                                                                                            |
| Αρ. 13,8  | της φυλής Ισάχαρ ο Ιλαάλ, υιός του Ιωσήφ·                                                                                                                     |
| Αρ. 13,9  | τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ Αὐσὴ υἱὸς Ναυή·                                                                                                                              |
| Αρ. 13,9  | της φυλής Εφραΐμ ο Αυη, υιός του Ναυή·                                                                                                                        |
| Αρ. 13,10 | τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ·                                                                                                                          |
| Αρ. 13,10 | της φυλής Βενιαμίν ο Φαλτί, υιός του Ραφού·                                                                                                                   |
| Αρ. 13,11 | τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν Γουδιήλ υἱὸς Σουδὶ·                                                                                                                        |
| Αρ. 13,11 | της φυλής Ζαβουλών ο Γουδιήλ, υιός του Σουδι·                                                                                                                 |
| Αρ. 13,12 | τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδὶ υἱὸς Σουσί·                                                                                                            |
| Αρ. 13,12 | της φυλής Ιωσήφ από τους απογόνους του Μανασσή ο Γαδί, υιός του Σουσί·                                                                                        |
| Αρ. 13,13 | τῆς φυλῆς Δάν Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί·                                                                                                                              |
| Αρ. 13,13 | της φυλής Δαν ο Αμιήλ, υιός του Γαμαλί·                                                                                                                       |
| Αρ. 13,14 | τῆς φυλῆς Ἀσὴρ Σαθούρ υἱὸς Μιχαήλ·                                                                                                                            |
| Αρ. 13,14 | της φυλής Ασήρ ο Σαθούρ, υιός του Μιχαήλ·                                                                                                                     |
| Αρ. 13,15 | τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ Ναβὶ υἱὸς Σαβὶ·                                                                                                                             |
| Αρ. 13,15 | της φυλής Νεφθαλίμ ο Ναβί, υιός του Σαβί·                                                                                                                     |
| Αρ. 13,16 | τῆς φυλῆς Γὰδ Γουδιήλ υἱὸς Μακχί·                                                                                                                             |
| Αρ. 13,16 | της φυλής Γαδ ο Γουδιήλ, υιός του Μακχί·                                                                                                                      |
| Αρ. 13,17 | ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέπασθαι τὴν γῆν. καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ Ἰησοῦν.                                      |
| Αρ. 13,17 | Αυτά ἦσαν τα ὀνόματα των ανδρῶν, τους οποίους ἀπέστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκοπεύσουν την χώραν Χαναάν. Ο Μωϋσῆς ἐπωνόμασεν Ἰησοῦν τον Αυσή, τον υἱὸν του Ναυή. |
| Αρ. 13,18 | καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέπασθαι τὴν γῆν Χαναάν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀνάβητε ταύτη τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος,                            |
| Αρ. 13,18 | Αυτοὺς ἀπέστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκοπεύσουν την Χαναάν και εἶπε πρὸς αὐτούς· “θα ανεβήτε αὐτὴν την                                                           |

- ἐρημον και εν συνεχεία θα ανεβήτε στο όρος·
- Αρ. 13,19 καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν, τίς ἐστί, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ’ αὐτῆς, εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἢ ἀσθενής, εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί·
- Αρ. 13,19 και θα ἴδετε την χώραν τι λογῆς εἶναι αὐτή, τον λαόν ο οποίος κατοικεῖ εἰς αὐτήν, εἰ εἶναι ἰσχυρὸς ἢ ἀσθενής, εἰ εἶναι ὀλίγοι ἢ πολλοί.
- Αρ. 13,20 καὶ τίς ἡ γῆ, εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται ἐπ’ αὐτῆς, εἰ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πόλεις, αἷς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις·
- Αρ. 13,20 Εξακριβώσατε ὁποῖα τις εἶναι ἡ γῆ, εἰς την ὁποίαν αὐτοὶ κατοικοῦν, εἰ εἶναι ωραία καὶ εὐφορος ἢ εἰ εἶναι ἀγονος καὶ ξηρά· ποῖαι εἶναι αἱ πόλεις, εἰς τας ὁποίας αὐτοὶ κατοικοῦν, εἰ εἶναι περιτειχισμέναι ἢ ἀτειχίστοι·
- Αρ. 13,21 καὶ τίς ἡ γῆ, εἰ πίων ἢ παρειμένη, εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ· καὶ προσκαρτερήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.
- Αρ. 13,21 ποῖα εἶναι ἡ γῆ αὐτή, εἰ εἶναι πλούσια ἢ παραμελημένη, εἰ εἶναι ἔχη δένδρα ἢ ὄχι. Θα μείνετε ἐπὶ ὀλίγον διάστημα εἰς την χώραν καὶ θα πάρετε ἀπὸ τοὺς ἱκαρπούς αὐτῆς”. Τότε δε που απεστάλησαν ἦσαν αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ ἔαρος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ θέρους, ὅταν πλέον εἶχον ωριμάσει τα πρῶϊμα σταφύλια.
- Αρ. 13,22 καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ῥοόβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ.
- Αρ. 13,22 Ἀνέβησαν οἱ δώδεκα αὐτοὶ κατάσκοποι καὶ κατεσκόπευσαν την χώραν ἀπὸ την ἐρημον Σιν ἕως την Ῥοόβ, που κεῖται ἐπὶ της οδοῦ, δια της ὁποίας εἰσέρχονται εἰς Αἰμάθ.
- Αρ. 13,23 καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρημον καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν καὶ Σεσσὶ καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρών ἐπὶ ἑπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ

## Τανὶν Αἰγύπτου.

- Αρ. 13,23      Ἐν συνεχείᾳ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἔρημον, ἐφθασαν ἕως τὴν Χεβρών, οὗ κατοικοῦσαν οἱ Αχιμάν, οἱ Σεσοὶ καὶ οἱ Θελαμί, ἀπόγονοι τοῦ Ἐνάχ. Ἡ δὲ Χεβρὼν εἶχεν οἰκοδομηθῆ ἑπτὰ ἔτη, πρὶν κτισθῆ ἡ Τανὶν τῆς Αἰγύπτου.
- Αρ. 13,24      καὶ ἦλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυον σταφυλῆς ἓνα ἐπ’ αὐτοῦ καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ’ ἀναφορεῦσι καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.
- Αρ. 13,24      Ἐφθασσε εἰς μίαν φάραγγα, ἡ ὁποία ὠνομάσθη “Φαραγξ βότρυος”, διὰ τὰ πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ σταφύλια τῆς, καὶ τὴν κατεσκόπευσαν. Ἀπὸ ἔχει ἔκοψαν ἓνα κλῆμα με μίαν σταφυλὴν εἰς αὐτό, ἐσήκωσαν αὐτό με ἀναφορεῖς, ἔκοψαν πίσης καὶ ἐπήραν μαζῇ τῶν ῥόδια καὶ σύκα.
- Αρ. 13,25      καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυον, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 13,25      Τὸν τόπον δὲ αὐτὸν ὠνόμοσαν “Φαραγξ βότρυος” διὰ τὸ σταφύλι, τὸ ὁποῖον ἔκοψαν ἀπὸ ἐκεῖ οἱ Ἰσραηλίται.
- Αρ. 13,26      Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- Αρ. 13,26      Ἀφοῦ κατεσκόπευσαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας τὴν χώραν, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 13,27      καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαράν Κάδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάση συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς.
- Αρ. 13,27      Ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, πρὸς τὸν Ααρών καὶ πρὸς ὅλον τὸν λαὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν ἔρημον Φαράν εἰς τὸν τόπον Καδης, διηγήθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν λαὸν ὅσα εἶδον καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς χώρας.
- Αρ. 13,28      καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν· ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, καὶ

οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς·

Αρ. 13,28

Διηγήθησαν δηλαδή στον Μωϋσὴν και εἶπαν· “ἐπήγαμε εἰς την χώραν, εἰς την οποίαν μας ἐστείλες να κατασκοπεύσωμεν, εἰς την χώραν την ρέουσαν γάλα και μέλι, και αὐτὸς εἶναι ὁ καρπὸς της.

Αρ. 13,29

ἀλλ’ ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ’ αὐτῆς, καὶ αἱ πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, καὶ τὴν γενεὰν Ἐνὰχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ,

Αρ. 13,29

Ἀλλὰ ὁ λαὸς, που κατοικεῖ εἰς αὐτήν, εἶναι ἰσχυρὸς, αἱ πόλεις εἶναι πολὺ μεγάλαι, ὠχυρωμέναι με τεῖχη ολόγυρά των. Εκκεῖ εἶδομεν τὴν γενεὰν Ἐνὰχ, τοὺς γίγαντας.

Αρ. 13,30

καὶ Ἀμαλήκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Ἀμορράϊος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.

Αρ. 13,30

Ὁ Ἀμαλήκ ἐπίσης κατοικεῖ εἰς τὴν νότιον περιοχὴν της χώρας, ὁ δε Χετταῖος, ὁ Εὐαῖος, ὁ Ἰεβουσαιὸς και ὁ Ἀμορραῖος κατοικοῦν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν, ὁ δε Χαναναῖος κατοικεῖ τὴν περιοχὴν μεταξύ Μεσογείου Θαλάσσης και Ἰορδάνου ποταμοῦ”. Ὁ λαὸς ἐμεινεν σιωπηλὸς και κατηφής.

Αρ. 13,31

καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα και κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτοὺς.

Αρ. 13,31

Ὁ Χαλεβ ὁμως καθυσύχασε τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρχίσει να δασφορὴ κατὰ τοῦ Μωϋσέως, και εἶπε πρὸς ὅλους· “Ὁχι ! Θα προχωρήσωμεν, θα κατακτήσωμεν και θα κληρονομήσωμεν τὴν χώραν αὐτήν, διότι εἴμεθα ἰσχυροὶ και θα υπερισχύσωμεν ἀπέναντι των κατοίκων της” !

Αρ. 13,32

καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ’ αὐτοῦ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ

ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μάλλον.

Αρ. 13,32

Οἱ ἄλλοι ὁμῶς κατάσκοποι, οἱ οἱοῖτο εἶχαν ἀνέβη μαζὴ με αὐτόν, ἔλεγον καὶ ξαναἔλεγον· “ὄχι ! Δὲν ἀναβαίνομεν πρὸς τὴν χώραν αὐτήν, διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν πρὸς τὸν λαὸν τῆς, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἰσχυρότερος ἀπὸ ἡμᾶς”.

Αρ. 13,33

καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς, ἣν κατεσκέψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες· τὴν γῆν, ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ’ αὐτῆς ἐστὶ· καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις·

Αρ. 13,33

Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἔδωσαν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας πολὺ ἀποθαρρυντικὴν περιγραφὴν διὰ τὴν χώραν, πού εἶχαν κατασκοπεύσει, λέγοντες· “ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν ἐπήγαμε νὰ κατασκοπεύσωμεν, εἶναι γῆ πού κατατρώγει τοὺς κατοίκους τῆς· ὁ δὲ λαός, τὸν ὁποῖον εἰς αὐτὴν εἶδομεν, εἶναι ἄνδρες ὑπερμεγέθεις.

Αρ. 13,34

καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσπερ ἀκρίδες, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Αρ. 13,34

Εκεῖ εἶδομεν τοὺς γίγαντας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡμεῖς ἐφαινόμεθα, ὅπως καὶ πράγματι εἴμεθα, ὡς ἀκρίδες.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 14

Αρ. 14,1

Καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνήν, καὶ ἔκλαιεν ὁ λαός ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Αρ. 14,1

Ἐξ αἰτίας τῶν ἀποθαρρυντικῶν αὐτῶν πληροφοριῶν συνεκλονίσθη καὶ ηγέρθη ὅλος ὁ λαός τοῦ Ἰσραὴλ, ὑψωσαν τὴν φωνήν καὶ ἐθρηναλογοῦσαν ὁλόκληρον τὴν νύκτα.

Αρ. 14,2

καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ

Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ·  
ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ Αἴγυπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ  
ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν.

Αρ. 14,2 Ολοι ἐγόγγυζον ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρών.  
Ολον αὐτὸ το πλῆθος εἶπαν πρὸς αὐτοὺς. “Εἶθε νὰ εἶχομεν  
ἀποθάνει εἰς τὴν Αἴγυπτον παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὴν  
ἐρημον αὐτὴν τώρα.

Αρ. 14,3 καὶ ἵνατί Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν  
ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς  
διαρπαγὴν· νῦν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστὶν ἀποστραφῆναι  
εἰς Αἴγυπτον.

Αρ. 14,3 Διὰ τί ὁ Κύριος μας εἰσάγει εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, ὥστε ἡμεῖς  
μεν νὰ φονευθώμεν στὸν πόλεμον, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ τὰ  
παιδιά μας νὰ πέσουν αἰχμάλωτοι εἰς τὰ χέρια ἐκείνων; Το  
καλύτερον λοιπὸν ποῦ ἔχομεν νὰ κάμωμεν τώρα, εἶναι νὰ  
ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Αρ. 14,4 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ· δῶμεν ἀρχηγὸν καὶ  
ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον.

Αρ. 14,4 Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξερεθισμένοι εἶπαν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον·  
ας ἐκλέξωμεν ἀρχηγόν, διὰ νὰ μας ὁδηγήσῃ αὐτὸς πλέον καὶ  
νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Αρ. 14,5 καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ααρών ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον  
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

Αρ. 14,5 Ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών ἔπεσαν κατὰ  
γῆς ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν παρακαλοῦντες  
αὐτοὺς, νὰ μὴ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀνταρσίαν αὐτὴν.

Αρ. 14,6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυὲ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ, τῶν  
κατασκευασμένων τὴν γῆν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν

Αρ. 14,6 Ὁ δὲ Ἰησοὺς τοῦ Ναυὲ καὶ ὁ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφονν, ἐξ  
ἐκείνων ποῦ κατεσκόπευσαν τὴν χώραν, ἀκούσαντες αὐτὰ  
ἔσχισαν τὰ ἐνδύματά των

Αρ. 14,7 καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ

λέγοντες· ἡ γῆ, ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθή ἐστὶ σφόδρα σφόδρα·

Αρ. 14,7 και εἶπαν πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν· “ἡ γῆ τὴν ὁποίαν κατεσκοπεύσαμεν εἶναι πολὺ πάρα πολὺ ωραία καὶ εὐφορος.

Αρ. 14,8 εἰ αἵρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτήν ἡμῖν, γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι.

Αρ. 14,8 Εφ' ὅσον δε ὁ Κύριος μας ἔχει ἐκλέξει ὡς λαὸν τοῦ. Θα μας εἰσαγάγῃ ὡς κατακτητὰς καὶ κυρίους καὶ θα δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν αὐτήν, ἡ ὁποία ῥέει γάλα καὶ μέλι.

Αρ. 14,9 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατὰβρωμα ἡμῖν ἐστὶν· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

Αρ. 14,9 Λοιπὸν μὴ ἐπαναστατήτε ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς χώρας αὐτῆς, διότι θα τὸν κατακτήσωμεν καὶ θα τὸν καταφάγωμεν ὡς ἓν κομμάτι ψωμίου. Ἐχει πλέον λήξει ὁ καιρὸς τῆς προστασίας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ μας. Μὴ φοβηθῆτε αὐτούς” !

Αρ. 14,10 καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις. καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὥφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Αρ. 14,10 Ὅλον ὁμως τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐξαγριωμένον καὶ ἐξάλλον, ὥρμησε νὰ λιθοβολήσῃ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὲ καὶ τὸν Χαλεβ. Ἀλλὰ θεῖα λάμπρις ἐφάνη εἰς τὴν νεφέλην ἐπάνω ἀπὸ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἐνώπιον ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τοὺς ἀνεχαίτισεν ἀπὸ τὸ ἐγκλημα.

Αρ. 14,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;

- Αρ. 14,11 Είπε τότε ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “έως πότε θα με εξοργίζη αυτός ο λαός; Εως πότε δεν θα πιστεύουν εις όλα τα θαύματά μου, τα οποία έκαμα εις αυτούς;
- Αρ. 14,12 πατάξω αυτούς θανάτῳ καὶ ἀπολῶ αυτούς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
- Αρ. 14,12 Και λοιπόν θα τους κτυπήσω δια θανάτου, θα τους εξολοθρεύσω και θα αναδείξω σε και τον πατρικόν σου οἶκον ἔθνός μέγα, πολὺ ισχυρότερον ἀπὸ τον λαὸν αὐτόν”.
- Αρ. 14,13 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν,
- Αρ. 14,13 Ο Μωϋσής εἶπε τότε προς τον Κυριον· “οι Αιγύπτιοι ἔχουν πλέον ἀκούσει και μάθει ὅτι συ με την ακατανίκητον δύνάμιν σου ἐβγαλες ἐλεύθερον τον λαὸν τούτον εκ μέσου αὐτῶν.
- Αρ. 14,14 ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ’ ὀφθαλμοὺς ὀπτάζη, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ’ αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα.
- Αρ. 14,14 Ἀλλὰ και ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν την χώραν αὐτὴν ἔχουν ἀκούσει δια τα θαύματά σου και ἔχουν πεισθῇ, ὅτι συ εἶσαι ο Κυριος και Θεός του λαοῦ τούτου, του λαοῦ ο οποίος σε βλέπει πρόσωπον προς πρόσωπον, και ὅτι η νεφέλη σου ευρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ αυτούς, συ δε προπορεύεσαι εις αυτούς ως οδηγός κατὰ μεν την ἡμέραν σαν στήλη νεφέλης κατὰ δε την νύκτα σαν στήλη πυρός.
- Αρ. 14,15 καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥσει ἄνθρωπον ἓνα, καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη, ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου, λέγοντες·
- Αρ. 14,15 Εἰάν λοιπόν εξοντώσης τον λαὸν αὐτόν ἀμέσως, ως εἰάν πρόκειται δι' ἓνα ἄνθρωπον, ὅσα ἔθνη ἔχουν ἀκούσει δια το

- θαυμαστόν και παντοδύναμον όνομα σου, θα είπουν·  
Αρ. 14,16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν  
τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, κατέστρωσεν  
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- Αρ. 14,16 Επειδὴ δεν κατόρθωσε να οδηγήσει ο Θεός και φέρη τον  
λαὸν τούτον εἰς την χώραν, την οποίαν με ὅρκον εἶχεν  
υποσχεθῆ να τους δώσει, τους κατέστρωσε νεκροὺς εἰς την  
ἐρημον αὐτὴν γην !
- Αρ. 14,17 καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχὺς, Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας  
λέγων·
- Αρ. 14,17 Ἀλλά, Κυριε, ας φανῇ και ας υψωθῇ και τώρα το μεγαλείον  
της δυνάμεώς σου, ὅπως ἄλλοτε εἶχες διακηρύξει λέγων ὅτι  
εἶσαι
- Αρ. 14,18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,  
ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας, καὶ  
καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας  
πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.
- Αρ. 14,18 Κυριος, μακρόθυμος και πολυέλεος και αξιόπιστος εἰς τα  
λόγια σου. Εἶσαι συ Κυριος, ο οποίος συγχωρεῖ και  
εξαλείφει παρανομίας και αδικίας και γενικῶς τας  
αμαρτίας, ἀλλὰ και δεν αφήνει ατιμώρητον τον ἔνοχον  
φθάνων μέχρι του σημείου να καταλογίσει ευθύνην και να  
τιμωρῇ τα τέκνα μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεᾶς δια τας  
αμαρτίας των πατέρων των.
- Αρ. 14,19 ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός  
σου, καθάπερ ἦλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπ’ Αἰγύπτου ἕως  
τοῦ νῦν.
- Αρ. 14,19 Ἀλλά, συγχώρησε, Κυριε, κατὰ το μέγα σου ἔλεος την  
αμαρτίαν στον λαὸν τούτον. Γινε εὐσπλαγχνος, ὅπως  
εὐσπλαγχνος ἐγίνες εἰς αὐτοὺς ἀπὸ την ἡμέραν της ἐξόδου  
των ἀπὸ της Αἰγύπτου μέχρι τώρα” !
- Αρ. 14,20 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἦλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ

ῥῆμά σου·

- Αρ. 14,20 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “θα γίνω εἰς αὐτοὺς ἕως σύμφωνα μετὰ τὴν παράκλησίν σου.
- Αρ. 14,21 ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πάσαν τὴν γῆν,
- Αρ. 14,21 Ἀλλὰ ἐγὼ ζῶ καὶ ζῶν εἶναι τὸ ὄνομα μου, καὶ θα πλημμυρίσῃ ὁλόκληρον τὴν γῆν ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τῆς δικαιοσύνης μου
- Αρ. 14,22 ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,
- Αρ. 14,22 διότι ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ ὁποῖοι εἶδον τὴν δόξαν μου καὶ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν ἐρημον, καὶ παρ’ ὅλον τοῦτο με παρώργισαν τώρα διὰ δεκάτην φοράν καὶ δὲν υπῆκουσαν εἰς τὴν ἐντολήν μου,
- Αρ. 14,23 ἢ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἀλλ’ ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐστὶ μετ’ ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν, πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν.
- Αρ. 14,23 κατ’ ἀμετάκλητον ἀπόφασίν μου δὲν θα ἴδουν τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν δι’ ὅρκου υπεσχέθην τοῖς πατέρας των, ἀλλὰ θα τὴν ἴδουν μόνον τὰ τέκνα των, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐδῶ μαζί μου, οἱ δὲν ἡμποροῦν ἀκόμη νὰ κάμουν διάκρισιν μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ, κάθε νεώτερος καὶ ἄπειρος. Εἰς αὐτὰ ἐγὼ θα δώσω τὴν χώραν. Οἱ δὲ ἐκεῖνοι, οἱ με παρώξυναν δὲν θα τὴν ἴδουν.
- Αρ. 14,24 ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

- Αρ. 14,24 Τον δούλον μου όμως τον Χαλεβ, διότι είναι αλλού πνεύματος από τον λαόν αυτόν και με ηκολούθησε, θα τον εισαγάγω εις την χώραν, όπου εισήλθεν ως κατάσκοπος και οι απόγονοί του θα κληρονομήσουν αυτήν.
- Αρ. 14,25 ὁ δὲ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὐρίον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν.
- Αρ. 14,25 Ο Αμαλήκ και ο Χαναναῖος θα κατοικούν τώρα αυτήν την κοιλάδα. Σεις δε αὐρίον αναχωρήσατε και επιστρέψατε εις την ἔρημον προς την κατεύθυνσιν της Ερυθράς Θαλάσσης”.
- Αρ. 14,26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Αρ. 14,26 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών·
- Αρ. 14,27 ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.
- Αρ. 14,27 “ἕως πότε θα ἀνέχωμαι τον πονηρόν αυτόν λαόν; Οσα αυτοὶ γογγύζουν ἐναντίον μου, ὅπως και τον γόγγυσμόν αυτόν ἐναντίον σας, ὅλα τα ἔχω ἀκούσει.
- Αρ. 14,28 εἰπὼν αὐτοῖς· ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἥ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.
- Αρ. 14,28 Εἶπε λοιπόν εις αυτούς· Ζω ἐγώ, λέγει Κυριος, κατ’ ἀμετάκλητον ἀπόφασίν μου, ἀκριβῶς ὅπως μου εἶπατε και ἤκουσα, ἔτσι θα κάμω εις σας·
- Αρ. 14,29 ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυζον ἐπ’ ἐμοί·
- Αρ. 14,29 δηλαδή εις την ἔρημον θα πέσουν νεκρά τα σώματά σας. Εδῶ θα ἀποθάνετε ὅλοι ὅσοι κατὰ την ἀπογραφὴν, που ἐγινε και ηριθμήθησαν ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν και ἄνω, ὅλοι ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου.
- Αρ. 14,30 εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν, ἐφ’ ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνώσαι ὑμᾶς ἐπ’ αὐτῆς, ἀλλ’ ἡ Χάλεβ

υἱὸς Ἰεφοννή καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή·

Αρ. 14,30

Κανείς από σας δεν θα εισέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπλώσα ἐγὼ τὰ παντοδύναμον χέρι μου καὶ ὠρκίσθην νὰ σας ἐγκαταστήσω, ἀλλὰ θὰ εισέλθουν εἰς αὐτὴν μόνον ὁ Χαλεβ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή·

Αρ. 14,31

καὶ τὰ παιδιὰ, ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.

Αρ. 14,31

καὶ τὰ παιδιὰ, διὰ τὰ ὁποῖα εἶπατε ὅτι θὰ πέσουν, τάχα, αἰχμάλωτα εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, θὰ ὁδηγήσω εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν σεις διὰ τὰς ἀμαρτίας σας ἐχάσατε.

Αρ. 14,32

καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ,

Αρ. 14,32

Τὰ μέλη τοῦ σώματός σας θὰ πέσουν καὶ θὰ μείνουν εἰς τὴν ἐρημον αὐτήν,

Αρ. 14,33

οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Αρ. 14,33

τὰ δὲ παιδιὰ σας, ὅσα εἶναι κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, θὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἐρημον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ θὰ υποφέρουν τὰς συνεπείας τῆς ἀποστασίας σας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μέχρις ὅτου ἀποθάνουν εἰς τὴν ἐρημον ὅλοι οἱ ἄνω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν.

Αρ. 14,34

κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, λήψετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνῶσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

Αρ. 14,34

Διὰ τὰς ἀμαρτίας ποὺ διεπράξατε, θὰ υποστήτε τὴν τιμωρίαν τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς μου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας κατεσκοπεύσατε τὴν χώραν. Καθε ἡμέρα θὰ

υπολογισθή εις εν έτος.

Αρ. 14,35      έγω Κύριος έλάλησα· ή μήν ούτω ποιήσω τή συναγωγή  
τή πονηρή ταύτη τή έπισυνισταμένη έπ' έμέ· έν τή  
έρήμω ταύτη έξαναλωθήσονται και εκεί άποθανούνται.

Αρ. 14,35      Εγώ ο Κυριος ωμίλησα. Οριστικώς και αμετακλήτως θα  
κάμω ο,τι είπα στον αμαρτωλόν αυτόν λαόν, ο οποίος  
εστασίασεν εναντίον μου. Εις την έρημον αυτήν θα  
εξοντωθούν και θα αποθάνουν”.

Αρ. 14,36      και οι άνθρωποι, ούς απέστειλε Μωυσής κατασκέψασθαι  
τήν γήν και παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αύτής  
πρός την συναγωγήν έξενέγκαι ρήματα πονηρά περί τής  
γής,

Αρ. 14,36      Οι άνδρες, τους οποίους έστειλεν ο Μωϋσής να  
κατασκοπεύσουν την χώραν και οι οποίοι επιστρέφοντες  
εξηρέθισαν τον λαόν εις γογγυσμόν κατά της χώρας αυτής  
με το να είπουν δόλια και ψευδή δι' αυτήν,

Αρ. 14,37      και απέθανον οι άνθρωποι οι κατείπαντες πονηρά κατά  
τής γής έν τή πληγή έναντι Κυρίου

Αρ. 14,37      οι άνδρες αυτοί, οι οποίοι με πείσμα είπαν και διέδωσαν  
πονηράς πληροφορίας δια την χώραν, εκτυπήθησαν ρώτοι  
από τον Κυριον και απέθανον.

Αρ. 14,38      και Ίησοϋς υιός Ναυή, και Χάλεβ υιός Ίεφοννή έζησαν  
από τών ανθρώπων εκείνων τών πεπορευμένων  
κατασκέψασθαι την γήν.

Αρ. 14,38      Από τους άνδρας εκείνους, οι οποίοι μετέβησαν δια να  
κατασκοπεύσουν την χώραν, έζησαν μόνον ο Ιησούς υιός  
Ναυη, και ο Χαλεβ υιός Ιεφοννή.

Αρ. 14,39      Και έλάλησε Μωυσής τὰ ρήματα ταϋτα προς πάντας  
υιούς Ίσραήλ, και επένθησεν ό λαός σφόδρα.

Αρ. 14,39      Ο Μωϋσής ανεκοίνωσεν εις όλους τους Ισραηλίτας τα λόγια  
αυτά του Κυρίου. Ο λαός ακούσας επένθησε πολύ.

Αρ. 14,40      και όρθρίσαντες τὸ πρωϊ ανέβησαν εις την κορυφήν τοϋ

ὄρους λέγοντες· ἰδοὺ οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.

Αρ. 14,40

Δια να επανορθώσουν δέ, τάχα, την παρακοήν των και αποφύγουν την τιμωρίαν, ηγέρθησαν οι Ισραηλίται πολὺ πρωῒ, ανέβησαν εἰς την κορυφήν του ὄρους, λέγοντες πρὸς τον Μωυσήν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς τώρα θα εἰσέλθωμεν στον τόπον, τον ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος, διότι πράγματι με την παρακοήν μας ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιόν του” !

Αρ. 14,41

καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἵνατί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὖοδα ἔσται ὑμῖν.

Αρ. 14,41

Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε· “διὰ τί και τώρα σεις παραβαίνετε πάλιν την ἐντολήν του Κυρίου; Δεν θα εὐδοωθῇ ἡ ἀπόπειρά σας.

Αρ. 14,42

μὴ ἀναβαίνετε· οὐ γάρ ἐστι Κύριος μεθ’ ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

Αρ. 14,42

Μη προχωρήτε διότι ὁ Κύριος δεν εἶναι μαζή σας, θα νικηθῇτε και θα πέσετε ἐνώπιον των ἐχθρῶν σας.

Αρ. 14,43

ὅτι ὁ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα, οὗ ἔνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.

Αρ. 14,43

Οἱ Ἀμαληκίται και οἱ Χαναναῖοι εὐρίσκονται ἐκεῖ ἀντιμέτωποι ἔμπροσθέν σας και θα πέσετε ἐν στόματι μαχαίρας, ἐπειδὴ ἀπεστατήσατε και παρηκούσατε τον Κυριον και ὁ Κύριος δεν θα εἶναι πλέον μαζή σας”.

Αρ. 14,44

καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Αρ. 14,44

Εκεῖνοι ὁμως ἐπέμειναν εἰς την ἀπερίσκεπτον ἀπόφασίν των, ἐπροχώρησαν και ἀνέβησαν εἰς την κορυφήν του ὄρους, ἀλλὰ ἡ κιβωτὸς της Διαθήκης και ὁ Μωϋσῆς δεν ἐκινήθησαν ἀπὸ το στρατόπεδον.

Αρ. 14,45

καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν

τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Αρ. 14,45      Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι, οι κατοικούντες στο ὅρος εκείνο, κατέβησαν και επετέθησαν εναντίον των Ισραηλιτών, τους ἐτρεψαν εις φυγήν και κατέκοψαν αυτοὺς μέχρις Ἑρμάν. Οι δε διασωθέντες ἀπὸ τὴν σφαγὴν Ισραηλίται ἐπέστρεψαν στο στρατόπεδον.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 15

Αρ. 15,1      Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 15,1      Ο Κυριος εἶπε πρὸς τον Μωϋσῆν·

Αρ. 15,2      λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,

Αρ. 15,2      “ομίλησε πρὸς τους Ισραηλίτας και ειπέ πρὸς αυτοὺς· Οταν εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν τῆς οριστικῆς εγκαταστάσεώς σας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας δίδω,

Αρ. 15,3      καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ’ ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων,

Αρ. 15,3      θα προσφέρετε πρὸς τον Κυριον θυσίας ολοκαυτωμάτων, αιματηράν η αναίμακτον θυσίαν δια τὴν εκπλήρωσιν ταξίματος η ἄλλην ἐκουσίαν προσφορὰν η θυσίαν κατὰ τας ἐορτάς σας, ὥστε αὐτὴ νὰ γίνῃ ευπρόσδεκτος ὡς ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς τον Κυριον. Ἀν μὲν η προσφορὰ εἶναι ἀπὸ τα βόδια η ἀπὸ τα πρόβατα,

Αρ. 15,4      καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης

έν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν·

Αρ. 15,4 ο προσφέρων αὐτήν την αιματηράν θυσίαν προς τον Κυριον θα προσφέρῃ συγχρόνως και εν δέκατον του οιβί (δύο περίπου κιλά) σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι ενός τετάρτου του ιν (840 περίπου γραμμάρ.).

Αρ. 15,5 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Αρ. 15,5 Εἰς την αιματηράν θυσίαν του ολοκαυτώματος η εἰς την ἀναίμακτον θυσίαν θα προσφέρετε προς σπονδὴν και ἓνα τέταρτον του ιν οἶνου (840 περίπου γραμ.) εἰς κάθε θυσίαν ἀμνοῦ θα προσφέρῃς και θυσίαν του οἶνου, ὥστε αὐτὴ να γίνεται εὐάρεστος ὁσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.

Αρ. 15,6 καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, τὸ τρίτον τοῦ ἴν·

Αρ. 15,6 Καὶ δι' ἐκάστην θυσίαν κριου, που προσφέρετε ὡς ὀλοκαύτωμα η ὡς θυσίαν ἄλλου εἶδους, θα προσφέρῃς και θυσίαν δύο δέκατα σεμιγδάλι ζυμωμένο με εν τρίτον του ιν ἐλαίου.

Αρ. 15,7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

Αρ. 15,7 Θα προσφέρετε ἐπίσης και εν τρίτον του ιν οἶνου εἰς σπονδὴν, ὥστε η θυσία σας να γίνῃ εὐπρόσδεκτος ὁσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.

Αρ. 15,8 ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχήν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

Αρ. 15,8 Οταν δε προσφέρετε βόδια ὡς θυσίαν ολοκαυτώματος η ὡς θυσίαν εἰς ἐκτέλεσιν ταξίματος η ὡς σωτήριον προς τον Κυριον,

Αρ. 15,9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἴν

- Αρ. 15,9 ο προσφέρων θα προσθέση στον θυσιαζόμενον μόσχον, ως αναίμακτον θυσίαν, τρία δέκατα σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι ημίσεως ιν,
- Αρ. 15,10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Αρ. 15,10 και οἶνον προς σπονδὴν ἡμισυ του ιν, ὥστε η θυσία να γίνη ευπρόσδεκτος οσμὴ ευωδίας στον Κυριον.
- Αρ. 15,11 οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἡ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἡ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἡ ἐκ τῶν αἰγῶν·
- Αρ. 15,11 Το αὐτό θα κάμης δια την θυσίαν ενός μόσχου η ενός κριου η ενός αμνού από τα πρόβατα η από τα γίδια.
- Αρ. 15,12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
- Αρ. 15,12 Αναλόγως του αριθμοῦ των προσφερομένων, ως θυσίαν, ζώων θα κάμετε και δια την αναίμακτον προσφοράν σύμφωνα με τον αριθμὸν ενός εκάστου από αυτά.
- Αρ. 15,13 πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα, προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Αρ. 15,13 Καθε εντόπιος Ισραηλῆτης ἐτσι θα κάμνη προκειμένου να προσφέρῃ θυσίαν στον Κυριον, δια να γίνη ευπρόσδεκτος ως οσμὴ ευωδίας στον Κυριον.
- Αρ. 15,14 ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἡ ὅς ᾧ γενήται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίῳ.
- Αρ. 15,14 Εάν ἐλθῃ ξένος εἰς την χώραν σας η ἄλλος κανεῖς ευρεθῇ μεταξύ σας σήμερον και εἰς τας κατόπιν γενεάς σας και θελήσῃ να προσφέρῃ θυσίαν ευπρόσδεκτον, ως ευάρεστον ευωδίαν στον Κυριον, θα πράξῃ ὅπως και σεις κάμνετε. Ετσι θα προσφέρῃ τας θυσίας του προς τον Κυριον ὅλος ο λαὸς του Ισραήλ.
- Αρ. 15,15 νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς

- προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.
- Αρ. 15,15 Ἐνας νόμος θα υπάρχη δια σας και δια τους ξένους, οι οποίοι ευρίσκονται μεταξύ σας, νόμος παντοτεινός εις ὅλας τας γενεὰς σας. Ὅπως σεις, ἔτσι και ο ξένος θα εἶναι και θα ενεργῇ ἀπέναντι του Κυρίου.
- Αρ. 15,16 νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν.
- Αρ. 15,16 Νομος ἓνας, καθήκον ἓνα θα υπάρχη και δια σας και δια τον ξένον, που κατοικεῖ μεταξύ σας”.
- Αρ. 15,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 15,17 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 15,18 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,
- Αρ. 15,18 “ὁμίλησε προς τους Ισραηλίτας και εἶπε προς αὐτούς· Ὅταν εἰσέλθετε εις την χώραν, εις την ὁποίαν ἐγὼ θα σας εἰσαγάγω,
- Αρ. 15,19 καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ· ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν
- Αρ. 15,19 και ὅταν πρόκειται να φάγετε σεις ἀπὸ τοὺς ἄρτους της γῆς ἐκείνης, θα αφαιρέσετε, δια να αφιερώσετε στον Κυριον, την ἀπαρχὴν ἀπὸ τοὺς ἐνζύμους ἄρτους σας.
- Αρ. 15,20 ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν,
- Αρ. 15,20 Θα ξεχωρίσετε ἓνα ἄρτον ως ἀφιέρωμα θυσίας, ως “ἀφαίρεμα” προς τον Κυριον. Ὅπως προσφέρετε τας ἀπαρχὰς ἀπὸ το αλώνι, ἔτσι θα προσφέρετε και τον ἐνζυμον ἄρτον.
- Αρ. 15,21 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

- Αρ. 15,21 Αυτός ο άρτος θα είναι η απαρχή, την οποίαν ως αφιέρωμα θα δώσετε στον Κυριον. Αυτό θα το τηρήτε εις όλας τας γενεάς σας.
- Αρ. 15,22 Όταν δέ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
- Αρ. 15,22 Όταν δε αμαρτήσετε και δεν εκτελέσετε αυτὰς τας εντολὰς, τας οποίας ἔδωσε προς τον Μωϋσῆν ο Κυριος,
- Αρ. 15,23 καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
- Αρ. 15,23 ὅπως διέταξε δια του Μωϋσέως εις σας ἀπὸ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν ἔδωσε τας εντολὰς αυτὰς ο Κυριος προς σας και εις όλας τας κατόπιν γενεάς σας,
- Αρ. 15,24 καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γεννηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσῃ πᾶσα ἡ συναγωγή μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 15,24 εἰάν μεν η αμαρτία αυτὴ δεν υποπέσῃ εις την ἀντίληψιν της συναγωγῆς και γίνῃ ἀκουσίως εκ μέρους του λαοῦ, ὅλος ο λαός θα προσφέρῃ ἓνα μοσχάρι υγιές και ἀρτιμελές εις θυσίαν ὀλοκαυτώματος, δια να γίνῃ αυτὴ εὐάρεστος ως ὁσμὴ εὐωδίας στον Κυριον. Θα προσθέσετε εις την αιματηράν αυτὴν θυσίαν και την ἀνάλογον θυσίαν του οἴνου, σύμφωνα με την προαναφερθεῖσαν εντολήν, και ἓνα τράγον προς θυσίαν περὶ αμαρτίας.
- Αρ. 15,25 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς· ὅτι ἀκούσιόν ἐστι, καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.
- Αρ. 15,25 Ο ιερεὺς με όλα αυτὰ θα ἐξιλέωσῃ ἐνώπιον του Θεοῦ ὅλον

το πλήθος των Ισραηλιτών και θα συγχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀμαρτία, διότι εἶναι ἀκουσία και διότι οἱ παραβάται προσέφεραν δια τὴν ἀμαρτίαν τῶν αὐτῆν πρὸς τὸν Κύριον θυσίαν, ὅπως ὀρίζει ὁ νόμος δια τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματά των.

Αρ. 15,26 καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.

Αρ. 15,26 Θα δοθῇ δε ἀφεσις εἰς ὅλον τὸ πλήθος των Ισραηλιτών και στον ξένον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται μεταξύ σας, διότι ἡ ἀκουσία αὐτῇ ἀμαρτία εἶναι ὅλου τοῦ λαοῦ.

Αρ. 15,27 ἐάν τε ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως, προσάξει αἷγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἀμαρτίας,

Αρ. 15,27 Εἰάν ἓνας ἄνθρωπος ἀμαρτήσῃ ἀκουσίως θα προσφέρῃ πρὸς θυσίαν περὶ ἀμαρτίας μίαν αἷγα ἐνὸς ἔτους.

Αρ. 15,28 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι Κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

Αρ. 15,28 Ὁ ἱερεὺς δια τῆς θυσίας τῆς αἰγὸς θα ἐξλεώσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἀκουσίως και ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἡμάρτησεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Αρ. 15,29 τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐάν ποιήσῃ ἀκουσίως.

Αρ. 15,29 Δια τὸν ἐντόπιον Ισραηλίτην, ὅπως και δια τὸν ξένον που εὐρίσκεται μεταξύ των Ισραηλιτών, ἓνας νόμος θα ἰσχύῃ δι' αὐτοὺς, ὅταν κανεῖς ἀκουσίως ἀμαρτήσῃ.

Αρ. 15,30 καὶ ψυχὴ, ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὗτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,

Αρ. 15,30 Εκείνος ὅμως ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὑπερηφάνειαν και

πείσμα θα αμαρτήση ενσυνειδήτως και εγωϊστικώς, είτε εντόπιος είναι είτε ξένος, αυτός θα εξοργίση τον Θεόν και θα εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού,

Αρ. 15,31 ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφαύλισε καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.

Αρ. 15,31 διότι κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και διεσκόρπισεν ως στους ανέμους τας εντολάς αυτού. Θα εξοντωθῇ ο ἄνθρωπος αυτός, διότι η εν επιγνώσει αυτή αμαρτία του είναι ασυγχώρητος”.

Αρ. 15,32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων.

Αρ. 15,32 Εμεναν τότε οι Ισραηλίται εις την ἐρημον. Είδον ἓνα ἄνθρωπον να μαζεύῃ ξύλα κατὰ την ἡμέραν του Σαββάτου και να καταλύῃ ἔτσι την σαββατικὴν ἀργίαν.

Αρ. 15,33 καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 15,33 Αυτοί, που τον εὗρον να μαζεύῃ ξύλα κατὰ την ἡμέραν του Σαββάτου, τον ὠδήγησαν προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών και προς ὅλον τον λαόν των Ισραηλιτών.

Αρ. 15,34 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν.

Αρ. 15,34 Τον ἔθεσαν εις την φυλακὴν, διότι δεν εγνώριζαν τι να κάμουν εις αὐτόν, ποίαν τιμωρίαν να του επιβάλουν.

Αρ. 15,35 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος, λιθοβολήσατε αὐτόν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

Αρ. 15,35 Ο Κυριος ομίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν· “ο ἄνθρωπος αυτός πρέπει να τιμωρηθῇ με θάνατον· να τον λιθοβολήσῃ ὅλος ο λαός”.

Αρ. 15,36 καὶ ἐξήγαγον αὐτόν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς

παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ  
λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ  
Μωυσῇ.

Αρ. 15,36 Ωδήγησεν αὐτὸν ὅλος ὁ λαὸς ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον καὶ  
ἐλιθοβόλησαν ὅλοι αὐτὸν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον, ὅπως  
διέταξεν ὁ Κυριος τον Μωϋσὴν.

Αρ. 15,37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 15,37 Ὁ Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσὴν·

Αρ. 15,38 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ  
ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν  
ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ  
τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον.

Αρ. 15,38 “ομίλησε προς τους Ισραηλίτας και εἶπε προς αυτοὺς· Να  
ράψουν ταινίαν εἰς τα κάτω ἄκρα των ενδυμάτων των, να  
θέσουν εἰς τα ἄκρα των ἱματίων των κλῶσμα κυανοῦν. Αυτό  
θα γίνεται εἰς ὅλας των τας γενεὰς.

Αρ. 15,39 καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ  
μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου καὶ ποιήσετε  
αὐτάς, καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν  
ὑμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς  
ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν,

Αρ. 15,39 Θα υπάρχουν αὐτὰ εἰς τα ἄκρα των ενδυμάτων σας, θα τα  
βλέπετε και θα ενθυμήσθε ὅλας τας ἐντολὰς του Κυρίου, δια  
να τας εφαρμόζετε· και δεν θα διαφθαρήτε παρασυρόμενοι  
ἀπὸ τας αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας της καρδίας σας και τα  
αμαρτωλὰ θεάματα των οφθαλμῶν σας, δια των οποίων  
απομακρύνεσθε ἀπὸ τον Θεόν εἰς παραστρατημένην ζωὴν.

Αρ. 15,40 ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς μου  
καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν.

Αρ. 15,40 Δι' αὐτῶν θα ενθυμήσθε τας ἐντολὰς ἐμοῦ του Κυρίου, θα  
τας τηρήτε και θα γίνεσθε ἅγιοι ἐνώπιον του Θεοῦ σας.

Αρ. 15,41 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγωγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς

Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Αρ. 15,41

Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖός σας ἐβγαλε  
ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δια να εἶμαι Θεὸς σας. Εγὼ,  
Κύριος ὁ Θεὸς σας, δίδω αὐτάς τας ἐντολάς”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 16

Αρ. 16,1

Καὶ ἐλάλησε Κορέ υἱὸς Ἰσσάαρ υἱοῦ Καάθ υἱοῦ Λευὶ καὶ  
Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν υἱοὶ Ἐλιὰβ καὶ Αὖν υἱὸς Φαλέθ υἱοῦ  
Ῥουβήν,

Αρ. 16,1

Ὁ Κορέ, υἱὸς τοῦ Ἰσσαάρ υἱοῦ τοῦ Καάθ, υἱοῦ τοῦ Λευῖ,  
συνεσκέφθη καὶ συνώμοσε με τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Αβειρῶν,  
οἱ ὁποῖοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ελιὰβ, καὶ με τὸν Αυν, υἱὸν τοῦ  
Φαλέθ υἱοῦ τοῦ Ρουβήν,

Αρ. 16,2

καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν  
Ἰσραὴλ πενήτηκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς,  
σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί,

Αρ. 16,2

καὶ ἐστασίασαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως. Μαζή δε με αὐτοὺς  
ἐστασίασαν καὶ διακόσιοι πενήτηκοντα ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας,  
οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, ἐκλεκτὰ μέλη των  
συνελεύσεων τοῦ λαοῦ, ἄνδρες με φήμην.

Αρ. 16,3

συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπαν· ἐχέτω  
ὑμῖν, ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγή πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς  
Κύριος, καὶ διατὶ κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν  
Κυρίου;

Αρ. 16,3

Αὐτοὶ ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ  
Ααρὼν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς· “ἀκούσατε καὶ μάθετε σεις,  
ὅτι ὁ λαὸς εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ με τὸν λαόν.  
Διατὶ, λοιπόν, σεις ὑψώνετε τὸν εαυτὸν σας ἀπέναντι τοῦ  
λαοῦ καὶ κατακρατεῖτε τὴν ἀρχηγίαν;”

Αρ. 16,4

καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον,

- Αρ. 16,4 Όταν ο Μωϋσής ήκουσεν αυτά, έπεσε με το πρόσωπον κατά γης (προφανώς ένεκα του πόνου του και δια να προσευχηθή μυστικώς προς τον Κυριον).
- Αρ. 16,5 καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορέ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων· ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν, καὶ οὐς ἐξέλέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν.
- Αρ. 16,5 Ωμίλησε προς τον Κορέ και τους στασιαστάς, που τον είχαν ακολουθήσει, λέγων· “ο Θεός είναι εκείνος, ο οποίος επεσκέφθη, εγνώρισε και εξέλεξε τους ιδικούς του ανθρώπους ως αφιερωμένους και τους ωδήγησεν εις την υπηρεσίαν του. Αυτούς, τους οποίους εξέλεξε δια τον εαυτόν του, αυτούς οδήγησε και τους κατέστησεν αξίους να τον υπηρετούν.
- Αρ. 16,6 τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα, Κορέ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
- Αρ. 16,6 Δια να καταδειχθῇ ὁμως, εἰς ἐκείνους η σεις εἰσθε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, κάμετε τοῦτο· λάβετε σεις, ο Κορέ και ὅλοι ὅσοι τον ακολουθοῦν, πυροδοχεῖα,
- Αρ. 16,7 καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι Κυρίου αὐρίου· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ, ὃν ἐκλέλεκται Κύριος, οὗτος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευί.
- Αρ. 16,7 θέσατε εις αὐτὰ πυρ και επάνω στο πυρ θυμίαμα, δια να θυμιάσετε ενώπιον τοῦ Κυρίου αὐρίου. Αὐτός δε ο ἄνθρωπος τον οποίον θα ἐκλέξη ο Κυριος, δεχόμενος το θυμιάμα του, αὐτός θα εἶναι ο ιερεὺς. Ἀς θεωρηθῇ αὐτό αξιοπίστος και ικανή μαρτυρία προς σας, Λευίται επαναστάται”.
- Αρ. 16,8 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ· εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ Λευί.
- Αρ. 16,8 Εἶπεν ἀκόμη ο Μωϋσής προς τον Κορέ και τους ακολουθούτους του· “ακούσατε τα λόγια μου σεις, που εἰσθε ἀπόγονοι του

Λευι·

Αρ. 16,9 μὴ μικρὸν ἐστὶ τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεῦειν αὐτοῖς;

Αρ. 16,9 μικρὸν πράγμα γιὰ σας εἶναι τὸ ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σας ἐξεχώρισεν ἀπὸ ὅλον τὸν λαὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ σας προσέλαβε διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ὥστε νὰ υπηρετήτε καὶ νὰ προσφέρετε ιερὰς υπηρεσίας εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ παρίστασθε ἐνώπιον αὐτῆς τῆς Σκηνῆς καὶ νὰ προσφέρετε λατρευτικὰς διακονίας ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σας;

Αρ. 16,10 καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν;

Αρ. 16,10 Εἶναι μικρὸν πράγμα ὅτι προσέλαβεν ὁ Θεὸς σε καὶ μαζὴ με σε ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου ἀπὸ τὴν φυλὴν Λευὶ ὡς υπηρέτας εἰς τὴν Σκηνὴν καὶ ζητεῖτε τώρα νὰ γίνετε καὶ ἱερεῖς;

Αρ. 16,11 οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστίν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ;

Αρ. 16,11 Ἐτσι λοιπὸν φέρεσθε συ, Κορέ καὶ οἱ ὁμόφρονές σου, οἱ ὁποῖοι ὠργανώσατε συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ! Τί δε εἶναι ὁ Ααρών, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου σεις γογγύζετε; Δεν εἶναι αὐτός, πού ἔχει ἐκλογή ἀπὸ τὸν Θεόν;”

Αρ. 16,12 καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν·

Αρ. 16,12 Ἐστειλεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκάλεσε τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρὼν, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐλιάβ, καὶ ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “δεν ἐρχόμεθα·

Αρ. 16,13 μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν

γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι  
κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων;

Αρ. 16,13 μήπως εἶναι μικρόν αὐτό που μας ἔκαμες, ὅτι μας ἐβγαλές  
ἀπὸ την Αἴγυπτον δια να μας οδηγήσης εἰς γην ρέουσαν  
γάλα και μέλι, εἰς δε την πραγματικότητα μας ἔφερες εἰς  
την ἐρημον, δια να μας θανατώσης; Και θέλεις δια της βίας  
να καθήσης ἐπάνω μας ὡς ἄρχων;

Αρ. 16,14 εἰ καὶ εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ  
ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας, τοὺς  
ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας· οὐκ  
ἀναβαίνομεν.

Αρ. 16,14 Που εἶναι ἡ γη ἡ ρέουσα γάλα και μέλι, εἰς την ὁποίαν μας  
εἰσήγαγες και της ὁποίας τους αγροὺς και τους ἀμπελῶνας  
μας ἔδωκες κληρονομίαν; Ασφαλῶς προσπαθεῖς να  
τυφλώσης τοὺς ὀφθαλμοὺς των ἀνθρώπων τούτων. Ἡμεῖς  
δεν ἐρχόμεθα”.

Αρ. 16,15 καὶ ἐβαρυθύμησε Μωυσῆς σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς  
Κύριον· μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ  
ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα  
οὐδένα αὐτῶν.

Αρ. 16,15 Ἐλυπήθη και επικράνθη πάρα πολὺ ὁ Μωϋσῆς και εἶπε πρὸς  
τον Κυριον· “μη δώσης σημασίαν, Κυριε, και μη δεχθῆς την  
θυσίαν θυμιάματος, που θα σου προσφέρουν οἱ ἄνθρωποι  
αυτοί. Εγὼ τίποτε δεν ἐπεθύμησα και τίποτε δεν ἔλαβα ἀπὸ  
τα πράγματα των ἀνθρώπων αὐτῶν και κανένα ἀπὸ αὐτοὺς  
δεν ἔχω ἀδικήσει”.

Αρ. 16,16 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ· ἀγίασον τὴν συναγωγὴν  
σου καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ  
αὐτοὶ αὖριον.

Αρ. 16,16 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τον Κορέ· “αὖριον πάρε μαζί σου και  
ξεχώρισε τοὺς ὁμόφρονάς σου και γίνεσθε ἔτοιμοι ἐνώπιον  
του Κυρίου συ και οἱ δικοὶ σου ἀπὸ το ἓνα μέρος, ὁ Ααρὼν

δε από το άλλο.

Αρ. 16,17 καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

Αρ. 16,17 Ο καθένας σας ας πάρη το πυροδοχείον του και ας θέση εις αυτό θυμίαμα. Θα προσφέρτε ενώπιον του Κυρίου ο καθένας σας το πυροδοχείον του, διακόσια πεντήκοντα πυροδοχεία των ομοφρόνων σου και συ το ιδικόν σου, ο δε Ααρών το ιδικόν του πυροδοχείον”.

Αρ. 16,18 καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα. καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν.

Αρ. 16,18 Την επομένην ἡμέραν ἐπῆρεν ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς το πυροδοχείον του, ἔθεσεν εἰς αὐτό πυρ και ἐπάνω στο πυρ το θυμίαμα. Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών ἐστάθησαν ὀρθοί πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 16,19 καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ’ αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ.

Αρ. 16,19 Ο δε Κορέ και οι ομόφρονές του συνεκεντρώθησαν ἀπέναντι αὐτῶν πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ἀμέσως δε θεία λάμπις ἐφάνη εἰς ὅλον το πλῆθος τοῦ Ἰσραήλ.

Αρ. 16,20 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Αρ. 16,20 Και ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών λέγων·

Αρ. 16,21 ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.

Αρ. 16,21 “απομακρυνθήτε μέσα ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, διότι ἐγὼ με ἓνα μου κτύπημα θα τοὺς ἐξοντώσω”.

- Αρ. 16,22 καὶ ἔπесαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν· Θεός, Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἷς ἡμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου;
- Αρ. 16,22 Ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρὼν ἔπесαν με το πρόσωπον κατὰ γης καὶ εἶπον· “ὦ Θεέ ! Σὺ ο Θεός των πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰς ἕνα μόνον ἄνθρωπος ἡμάρτησεν ἀπέναντί σου, θα εξαποστείλῃς τὴν ὀργὴν σου ἐναντίον ὅλης τῆς συναγωγῆς;”
- Αρ. 16,23 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 16,23 Ὡμίλησεν ο Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Αρ. 16,24 λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων· ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορέ.
- Αρ. 16,24 “ὠμίλησε στὸν λαόν καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς· Φυγετε καὶ ἀπομακρυνθῆτε γύρω ἀπὸ τοὺς συνωμότας τοῦ Κορέ”.
- Αρ. 16,25 καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ συνεπορεύθησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.
- Αρ. 16,25 Ἠγέρθη ο Μωϋσῆς, μετέβη πρὸς τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρών καὶ μαζὴ με αὐτὸν ἐπορεύθησαν ὅλοι οἱ γεροντώτεροι Ἰσραηλίται.
- Αρ. 16,26 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων· ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων, ὧν ἐστὶν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.
- Αρ. 16,26 Ο Μωϋσῆς ὠμίλησε πρὸς τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε· “ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὰς σκηνὰς των σκληρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ μὴ ἐγγίζετε τίποτε, ἀπὸ ὅσα πράγματα ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς, δια νὰ μὴ καταστραφῇτε μαζὴ των ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας των”.
- Αρ. 16,27 καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορέ κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα

αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν.

Αρ. 16,27

Οι Ισραηλίται ἀπεμακρύνθησαν ολόγυρα ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Κορέ. Ὁ Δαθάν ὁμῶς καὶ ὁ Αβειρών ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς σκηνάς των καὶ ἐστάθησαν ἐγῶϊσταί καὶ πείσμονες εἰς τὰς θύρας των σκηνῶν των αὐτοί καὶ αἱ γυναῖκες των καὶ τὰ τέκνα των καὶ αἱ ἀποσκευαὶ των.

Αρ. 16,28

καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ·

Αρ. 16,28

Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς ὅλους αὐτοὺς· “με ὅσα θα γίνουν τώρα θα μάθετε ὅτι ὁ Κύριος με ἐστειλε νὰ κάμω αὐτὰ τὰ ἔργα, ὅτι δὲν ἦλθα ἀπὸ τὸν εαυτὸν μου αὐτόκλητος.

Αρ. 16,29

εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με·

Αρ. 16,29

Εάν ὁ Δαθάν καὶ ὁ Αβειρών ἀποθάνουν φυσιολογικὸν θάνατον, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, εἴ η ἐπίσκεψις τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτοὺς εἶναι ὅπως καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τότε αὐτὸ θα εἶναι δείγμα, ὅτι δὲν με ἔχει στείλει ὁ Κύριος.

Αρ. 16,30

ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾄδου, καὶ γνώσεσθε, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.

Αρ. 16,30

Ἀλλ' εἴ η ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξῃ ἡ γῆ τὸ στόμα της καὶ καταπῇ αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενεὰς των καὶ τὰς σκηνὰς των καὶ ὅλα ὅσα τοὺς ἀνήκουν, καὶ καταβούνηται εἰς στιγμὴν χρόνου ζωντανοὶ στὸν ᾄδου, τότε θα μάθετε καλὰ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξώργισαν τὸν Κύριον με τὴν ἐπανάστασίν των”.

Αρ. 16,31

ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους,

- ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν,  
Αρ. 16,31 Μολις δε ο Μωϋσῆς ἐπαυσε να λέγη τα λόγια αὐτά, εσχίσθη  
η γη κάτω ἀπὸ τα πόδια ἐκείνων,  
Αρ. 16,32 καὶ ἠνοιχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους  
αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ  
Κορέ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.  
Αρ. 16,32 ἠνοιξεν η γη και κατέπιεν αὐτοὺς και τας οικογενεΐας των  
και ὅλους ὅσοι ἦσαν με τον Κορέ, και τα ζῶα των,  
Αρ. 16,33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς  
ᾄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ  
μέσου τῆς συναγωγῆς.  
Αρ. 16,33 και κατέβησαν αὐτοί, και ὅσοι ἄλλοι ἦσαν με το μέρος των,  
ζωντανοὶ στον ἄδην, τους εσκέπασεν η γη και ἐχάθησαν ἐκ  
μέσου του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.  
Αρ. 16,34 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς  
αὐτῶν, ὅτι λέγοντες· μὴ ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.  
Αρ. 16,34 Οἱ δε ἄλλοι Ἰσραηλῖται, που ἦσαν γύρω και εἰς ἀπόστασιν  
ἀπὸ αὐτοῦς, ὅταν ἤκουσαν τας σπαρακτικὰς φωνὰς  
ἐκείνων, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν λέγοντες· “ας φύγωμεν  
μήπως καταπίῃ και ἡμᾶς η γη” !  
Αρ. 16,35 καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς  
πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας  
τὸ θυμίαμα.  
Αρ. 16,35 Πυρ δε προερχόμενον κατ' ευθείαν ἀπὸ τον Κυριον ἐξῆλθε  
και κατέφαγε τους διακοσίους πενήκοντα ἄνδρας, οἱ  
οποῖοι προσέφεραν τότε το θυμίαμά των.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 17

- Αρ. 17,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν  
Αρ. 17,1 Μετὰ ταῦτα εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν,

- Αρ. 17,2 καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα· ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ,
- Αρ. 17,2 και προς τον Ελεάζαρ τον ιερέα, τον υἱὸν του Ααρών· “πάρετε τα χάλκινα θυμιατήρια ἀπὸ τους κατακαέντας αὐτοὺς ἀνδρας και διασκορπίσατε το ξένον πυρ ἐκεῖ μακράν·
- Αρ. 17,3 ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
- Αρ. 17,3 διότι και τα πυροδοχεῖα αὐτὰ ηγιάσθησαν, εφ' ὅσον οι αμαρτωλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπλήρωσαν με την ζωὴν των την ενοχὴν των. Καμε αὐτὰ ἐλάσματα δια σφυρηλατήσεως και βάλτε τα ως περίβλημα στο θυσιαστήριον, διότι, εφ' ὅσον προσεφέρθησαν προς τον Κυριον, ηγιάσθησαν και ἐγιναν πλέον δια τους Ισραηλίτας σημεῖον της δικαιοσύνης του Θεοῦ”.
- Αρ. 17,4 καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ,
- Αρ. 17,4 Ο Ελεάζαρ, ο υἱὸς του αρχιερέως Ααρών, ἐπήρε τα χάλκινα πυροδοχεῖα, ὅσα προσέφεραν δια να θυμιάσουν οι κατακαέντες ἄνδρες, τα κατειργάσθησαν και τα ἐθεσαν ως περίβλημα στο θυσιαστήριον των ολοκαύτωματων.
- Αρ. 17,5 μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενῆς, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρών, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι Κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορὲ καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ αὐτῷ.
- Αρ. 17,5 Αυτό ἐγινε, δια να υπενθυμίζη στους Ισραηλίτας ὅτι δεν

πρέπει κανείς ξένος, κανείς ο οποίος δεν κατάγεται από τους απογόνους του Ααρών, να προσέλθῃ και να προσφέρῃ θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, δια να μη συμβῇ εἰς αὐτόν ο,τι στον Κορέ και τους αυτασιαστάς του. Εἰς τον Κορέ ουνέβῃ ο,τι ακριβῶς ἀνήγγειλεν ὁ Θεός δια του Μωϋσέως.

Αρ. 17,6

Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγοντες· ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν Κυρίου.

Αρ. 17,6

Την επομένην ἡμέραν ἐγόγγυσαν πάλιν οἱ Ἰσραηλίται ἐναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών κατηγοροῦντες αὐτοὺς και λέγοντες· “σεῖς ἐφονεύσατε τὸν λαὸν του Κυρίου” !

Αρ. 17,7

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τήνδε ἐκάλυπεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου.

Αρ. 17,7

Και ὅταν ὁ λαὸς ἐξαλλος ἐστράφη και ὥρμησεν ἐναντίον του Μωυσέως και του Ααρών, αὐτοὶ ἐσπευσαν εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να ἀποφύγουν τὴν μανίαν των Ἰσραηλιτῶν. Ἀμέσως δε ἐκάλυψε τὴν Σκηνὴν ἡ νεφέλη και ἐφάνη θεία λάμψις περιφρουροῦσα αὐτοὺς.

Αρ. 17,8

καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 17,8

Ὁ Μωυσῆς και ὁ Ααρών ἦλθον ἐμπρὸς εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου.

Αρ. 17,9

καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Αρ. 17,9

Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωυσῆν και τὸν Ααρών λέγων·

Αρ. 17,10

ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ. καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

Αρ. 17,10

“ἀπομακρυνθῆτε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτόν, διότι ἐγὼ θα τοὺς ἐξοντώσω ὅλους δια μιας”. Εκείνοι ὁμως ἔπεσαν με το

πρόσωπον κατά γης, (παρακαλούντες προφανώς τον Θεόν δια τον στασιάσαντα λαόν),

Αρ. 17,11

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν· ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἥρκται θραύειν τὸν λαόν.

Αρ. 17,11

εγερθεὶς δε ο Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τον Ααρών· “πάρε το πυροδοχείον, θέσε ἐπάνω εἰς αὐτὸ πυρ ἀπὸ το θυσιαστήριον, καὶ βάλε ἐπάνω θαμίαμα καὶ φέρε το, ὅσον το δυνατόν ταχύτερα, στο στρατόπεδον, δια να εξευμενίσῃς τον Θεόν δι' αὐτούς”. Διότι ὀργή του Θεοῦ εἶχεν ἐκσπάσει καὶ θραύσις μεγάλη εἶχεν ἀρχίσει ἐναντίον του ἀποστάτου λαοῦ.

Αρ. 17,12

καὶ ἔλαβεν Ἀαρών, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἤδη ἐνήρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ

Αρ. 17,12

Ο Ααρών ἐπῆρεν ο,τι εἶχεν εἶπει εἰς αὐτόν ο Μωϋσῆς, ἐτρεξεν εἰς τον λαόν, ἐν μέσῳ του οποιου εἶχεν ἤδη ἀρχίσει ἡ θραῦσις, ἐβάλε το θυμίαμα, ἐθυμίασε καὶ ἐξιλέωσε τον Θεόν ὑπὲρ του λαοῦ.

Αρ. 17,13

καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Αρ. 17,13

Ο Ααρών ἐστάθη μεταξύ των νεκρῶν καὶ των ζωντανῶν καὶ ἐσταμάτησε το θανατικό.

Αρ. 17,14

καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνεκεν Κορέ.

Αρ. 17,14

Ο ἀριθμὸς των ἀποθανόντων ἀπὸ το κτύπημα ἐκεῖνο του Θεοῦ ἀνήλθεν εἰς δέκα τέσσαρας χιλιάδας ἑπτακοσίους, πλην ἐκείνων που εἶχαν ἀποθάνει ἐξ αἰτίας του Κορέ.

- Αρ. 17,15 καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.
- Αρ. 17,15 Ο Ααρὼν ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, καὶ κατέπαυσε τὸ κτύπημα τοῦ θανάτου.
- Αρ. 17,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 17,16 Ο Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 17,17 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους, καὶ ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου.
- Αρ. 17,17 “ὠμίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, πάρε ἀπὸ αὐτοῦς ῥάβδον, μίαν ῥάβδον ἀπὸ κάθε φυλῆν, ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς της φυλῆς, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας, δώδεκα ῥάβδου κατὰ τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Γράψε τὸ ὄνομα ἐκάστου ἀρχηγοῦ ἐπάνω εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ.
- Αρ. 17,18 καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευὶ· ἔστι γὰρ ῥάβδος μία, κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.
- Αρ. 17,18 Το ὄνομα τοῦ Ααρὼν νὰ το ἐπιγράψῃς εἰς τὴν ῥάβδον τῆς φυλῆς τοῦ Λευι, διότι κάθε φυλὴ θὰ δώσῃ μίαν ῥάβδον.
- Αρ. 17,19 καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.
- Αρ. 17,19 Τὰς ῥάβδους αὐτὰς θὰ τὰς θέσῃς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀπέναντι τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δι' αὐτῶν θὰ ἀποκαλυφθῶ ἐγὼ ἐκεῖ.
- Αρ. 17,20 καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσῃ· καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.
- Αρ. 17,20 Εκείνον, τοῦ οἰοῦ τοῦ ῥάβδος θὰ βλαστήσῃ, θὰ τὸν ἐκλέξω ἐγὼ ὡς ἀρχιερέα. Ἐποὶ δε θὰ ἀφαιρέσω τὸν ἐναντίον σας

γογγυσμόν των Ισραηλιτών, ο οποίος εις την πραγματικότητα στρέφεται εναντίον εμού”.

Αρ. 17,21

καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον, τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ῥάβδον κατ’ ἄρχοντα, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν.

Αρ. 17,21

Ανεκοίνωσεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τοῦ ἔδωσαν τὰς ῥάβδους τῶν. Ἐκαστος δηλαδὴ ἀρχηγὸς ἔδωκε ἀνὰ μίαν ῥάβδον, μίαν ῥάβδον δι’ ἐκάστην φυλὴν, δώδεκα ἐν συνόλῳ ῥάβδους. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρών.

Αρ. 17,22

καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 17,22

Ὁ Μωϋσῆς ἔθεσε τὰς ῥάβδους αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 17,23

καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρών εἰς οἶκον Λευὶ καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησε κάρυα.

Αρ. 17,23

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰσῆλθον εἰς τὴν Σκηνὴν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών καὶ ἰδοὺ, εἶχε βλαστήσει ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρών ἐκ τῆς φυλῆς Λευι. Ἐβγαλε βλαστὸν, ἄνθη καὶ καρῦδια.

Αρ. 17,24

καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ.

Αρ. 17,24

Ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρεν ὅλας τὰς ῥάβδους ἀπὸ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτὰς πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας. Αὐτοὶ εἶδον τὸ θαῦμα εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ Ἀαρών καὶ ἕκαστος ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς ἐπῆρε τὴν ῥάβδον τοῦ.

Αρ. 17,25

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀπόθεῖς τὴν ῥάβδον Ἀαρών ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον

τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων, καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμός  
αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.

Αρ. 17,25 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “ἀπόθεσε τὴν ράβδον  
ἐνώπιον τῶν ἄλλων μαρτυρίων, δια να μένη ὡς σημεῖον  
στοὺς ἀπογόνους τῶν ἀπειθάρχων τούτων καὶ να παύσῃ  
ἔτσι ὁ γογγυσμός τῶν ἀπὸ ἐμπρὸς μου, δια να μὴ  
ἀποθάνουν ὅλοι τῶν”.

Αρ. 17,26 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε Κύριος  
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

Αρ. 17,26 Ἐκαμαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος  
τὸν Μωϋσὴν. Ἐτσι ἔκαμαν.

Αρ. 17,27 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ἰδοὺ  
ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα·

Αρ. 17,27 Εἶπαν τότε οἱ Ἰσραηλῖται πρὸς τὸν Μωϋσὴν· “ἐχάθημεν,  
ἐξωντώθημεν, ἐξεδαπανήθημεν !

Αρ. 17,28 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει· ἕως  
εἰς τέλος ἀποθάνωμεν;

Αρ. 17,28 Επείσθημεν πλέον ὅτι ἐκεῖνος, πού τολμά καὶ ἐγγίζει τὴν  
Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἀποθνήσκει ἀμέσως. Λοιπὸν, ἕως  
τέλος θα ἀποθάνωμεν ὅλοι; (Παρακάλεσε τὸν Θεὸν δι'  
ἡμᾶς).

## ΑΡΙΘΜΟΙ 18

Αρ. 18,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν λέγων· σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου  
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν  
ἀγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς  
ἱερατείας ὑμῶν.

Αρ. 18,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ααρών· “σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ  
πατρικὸς σου οἶκος θα ἀναλάβετε τὴν εὐθύνην καὶ θα εἰσθε  
υπόλογοι δι' ἀπρόσεκτον συμπεριφορὰν ἰδικὴν σας καὶ

άλλων κατὰ των αγίων τούτων και ιερών σκευών, συ και οι υιοί σου θα επωμισθήτε την ευθύνην των σφαλμάτων, τα οποία τυχόν θα διαπράξετε κατὰ την άσκησιν των ιερατικών σας καθηκόντων.

Αρ. 18,2 καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, φυλὴν Λευί, δῆμον τοῦ πατρός σου, προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 18,2 Τους αδελφούς σου, την φυλήν δηλαδή του Λευϊ, τους απογόνους του προπάτορός σου Λευϊ, πάρε μαζί σου, ως βοηθούς. Ας προστεθούν εις σε να σε υπηρετούν. Αλλά συ, και μαζί με σε οι υιοί σου, θα ιερουργήτε εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου.

Αρ. 18,3 καὶ φυλάσσονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς, πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς.

Αρ. 18,3 Οι άλλοι Λευίται θα είναι φύλακες, άγρυπνοι βοηθοί εις την υπηρεσίαν της Σκηνής, αλλά εις τα άγια σκεύη και στο θυσιαστήριον δεν θα προσεγγίζουν, δια να μη τιμωρηθούν δια θανάτου και εκείνοι και σεις.

Αρ. 18,4 καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ καὶ φυλάσσονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ.

Αρ. 18,4 Θα προστεθούν βοηθοί εις σέ, θα είναι άγρυπνοι και έτοιμοι βοηθοί εις την υπηρεσίαν της Σκηνής του Μαρτυρίου, εις όλας τας υπηρετικές ανάγκας της Σκηνής. Κανείς άλλος από άλλην φυλήν δεν θα έλθη μαζί σου δια την εξυπηρέτησιν της Σκηνής.

Αρ. 18,5 καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν αγίων καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς

Ἰσραήλ.

- Αρ. 18,5 Σεις όμως οι ιερείς θα αγρυπνήτε εις την υπηρεσίαν της Σκηνῆς, των αγίων και του θυσιαστηρίου, ἔτσι δε δεν θα δώσετε στον Κυριον αιτίαν να οργισθῇ κατὰ των Ισραηλιτών.
- Αρ. 18,6 καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 18,6 Εγὼ ἐπῆρα ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλους τοὺς Ισραηλίτας τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς Λευῖτας, ὡς δῶρον ἐκ μέρους αὐτῶν, δια να υπηρετοῦν εις τὰς διαφόρους υπηρεσίας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 18,7 καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.
- Αρ. 18,7 Ἀλλὰ συ, καὶ ἔπειτα ἀπὸ σε οἱ υἱοὶ σου, θα κρατήσετε καὶ θα συνεχίσετε τὴν ιερωσύνην σας καὶ τὰς ἱερατικὰς υπηρεσίας σας δια κάθε τι, που ἀναφέρεται στο θυσιαστήριον καὶ στον χώρον που εἶναι πίσω ἀπὸ το καταπέτασμα, καὶ θα ἐκτελήτε ἐκεῖ τὰ λειτουργικὰ σας καθήκοντα, τὰ ὁποῖα σας ἐδόθησαν ἀπὸ τον Θεόν. Ἀνθρωπος ἀλλῆς φυλῆς, ὁ ὁποῖος θα τολμήσῃ να πλησιάσῃ εἰς τὰ Ἅγια καὶ θα θελήσῃ να ἐπιτελέσῃ ἰδικὴν σας ἱερουργίαν, θα τιμωρηθῇ με θάνατον”.
- Αρ. 18,8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον.
- Αρ. 18,8 Ἐλάλησε κατόπιν ὁ Κύριος πρὸς τον Ααρών· “ἰδοὺ ἐγὼ ἔδωκα εἰς σας ὅλας τὰς ἀπαρχάς, αἱ ὁποῖαι προσφέρονται

- προς εμέ όλα δηλαδή όσα εκ μέρους των Ισραηλιτών αφιερώνονται εις εμέ τα έχω δώσει εις σε και τους απογόνους σου ως αμοιβήν σας και προνόμιον παντοτεινόν.
- Αρ. 18,9 καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων, ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.
- Αρ. 18,9 Ἀπὸ αὐτά, που προσφέρονται εις εμέ ως θυσίαι, θα ανήκουν εις σας· Ὅλαι αἱ ἀναίμακτοι θυσίαι, ὅλαι αἱ αιματηραὶ θυσίαι αἱ ὁποῖαι προσφέρονται δια πλημμέλειαν ἡ βαρυτέραν ἁμαρτίαν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ προσφοραί, αἱ ὁποῖαι προς εμέ προσφέρονται καὶ εἶναι δια τοῦτο ἡγιασμένοι, θα ανήκουν εις σε καὶ στους υἱούς σου.
- Αρ. 18,10 ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἄρσενικὸν φάγεται αὐτά, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου· ἅγια ἔσται σοι.
- Αρ. 18,10 Θα τρώγετε αὐτάς εις τόπους ἁγίους. Ἀλλὰ μόνον οἱ ἄρρενες, συ καὶ οἱ υἱοὶ σου, θα τα τρώγετε. Θα εἶναι αὐτά ἅγια δια σέ.
- Αρ. 18,11 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτά καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.
- Αρ. 18,11 Καὶ τοῦτο ἀκόμη θα ανήκη εις σας· αἱ ἀπαρχαὶ τῶν προϊόντων, που θα προσφέρονται ἀπὸ τους Ισραηλίτας ἐπίσης ὅλαι αἱ θυσίαι τῶν “ἐπιθεμάτων” που προσφέρουν οἱ Ισραηλίται, τας έχω δώσει εις σε καὶ εις τα παιδιὰ σου καὶ εις τας θυγατέρας σου, στους απογόνους σου ως παντοτεινὸν δικαίωμα. Καθε καθαρὸς ἀπὸ τὴν οικογένειάν σου καὶ τὸν οἶκόν σου θα ἔχη δικαίωμα νὰ τρώγῃ αὐτά.

- Αρ. 18,12 πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου, ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά.
- Αρ. 18,12 Καθε ἀπαρχὴν ἐλαίου, ἀπαρχὴν οἴνου καὶ σίτου, γενικῶς κάθε ἀπαρχὴν των προϊόντων, που θα προσφέρουν στον Κυριον οι Ισραηλίται, τα δίδω εγώ εις σέ.
- Αρ. 18,13 τὰ πρωτογεννήματα πάντα, ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.
- Αρ. 18,13 Ολα τα πρωτογεννήματα των καρπῶν, ὅσα παράγονται εις την χώραν σας και τα οποῖα θα προσφέρουν οι Ισραηλίται στον Κυριον, θα εἶναι ιδικά σου. Καθε καθαρὸς ἀπὸ την οικογένειάν σου θα ἔχη το δικαίωμα να τρώγῃ ἀπὸ αὐτά.
- Αρ. 18,14 πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται.
- Αρ. 18,14 Καθε αυτοπροαίρετον ἀφιέρωμα των Ισραηλιτῶν προς ἐμέ θα εἶναι ιδικόν σου.
- Αρ. 18,15 καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώση.
- Αρ. 18,15 Καθε πρωτότοκον παντός ζώου, ὅσα προσφέρουν οι Ισραηλίται στον Κυριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κατοικιδίου ζώου, θα ἀνήκουν εις σέ. Ἀλλὰ τα πρωτότοκα των ἀνθρώπων και τα πρωτότοκα των ἀκαθάρτων ζώων θα εξαγοράζονται με χρήματα.
- Αρ. 18,16 καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσιν ὀβολοὶ εἰσι.
- Αρ. 18,16 Η εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μήνα μετὰ την γέννησιν, η δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τον ιερὸν σίκλον της Σκηνῆς, ο οποίος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,17 πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ

πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρῶση, ἅγια ἐστὶ καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,

Αρ. 18,17

Τα πρωτότοκα ὁμῶς των μόσχων, τα πρωτότοκα των προβάτων καὶ των αἰγῶν δεν θα εξαγοράζονται· αὐτὰ προορίζονται δια θυσίαν. Το δε αἷμα αὐτῶν θα το χύσης κάτω ἀπὸ το θυσιαστήριον καὶ το λίπος των θα προσφέρῃς θυσίαν εὐάρεστον στον Κύριον.

Αρ. 18,18

καὶ τὰ κρέα ἐστὶ σοί· καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἐστὶ.

Αρ. 18,18

Τα κρέατα ὁμῶς αὐτῶν θα ἀνήκουν εἰς σέ, ὅπως ἐπίσης εἰς σε θα ἀνήκῃ το στήθος, που ἔχει προσφερθῇ ὡς θυσία ἐπιθέματος, καὶ ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη.

Αρ. 18,19

πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλῳσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἄλῳς αἰωνίου ἐστὶν ἔναντι Κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.

Αρ. 18,19

Γενικῶς κάθε ἀφιέρωμα ἀπὸ τας ἀγίας προσφοράς, τας ὁποίας οἱ Ἰσραηλίται θα προσφέρουν πρὸς τον Κύριον, το ἔχω δώσει εἰς σέ, στους υἱούς σου καὶ τας θυγατέρας σου ὡς παντοτεινὸν δικαίωμα. Αὐτὰ θα εἶναι “συμφωνία ἀλατος”, παντοτεινὴ δηλαδή συμφωνία μεταξύ ἐμοῦ του Κυρίου, σου καὶ των ἀπογόνων σου”.

Αρ. 18,20

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἐστὶ σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 18,20

Ο Κύριος ὠμίλησε πρὸς τον Ααρών· “συ δεν θα πάρῃς καμμίαν κληρονομίαν εἰς την χώραν σας, κανένα μερίδιον δεν θα πάρῃς μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, διότι ἐγὼ εἶμαι μερίδιόν σου καὶ κληρονομία σου μεταξύ των υἱῶν Ἰσραὴλ.

- Αρ. 18,21 καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δώδεκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 18,21 Εἰς δε τοὺς Λευῖτας ἔδωκα τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα τα εἰσοδήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀντὶ τῶν υπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας αὐτοὶ προσφέρουν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 18,22 καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.
- Αρ. 18,22 Οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται δὲν θὰ προσεγγίζουν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ μὴ διαπράξουν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.
- Αρ. 18,23 καὶ λειτουργήσῃ ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν·
- Αρ. 18,23 Οἱ Λευῖται μόνον θὰ υπηρετοῦν εἰς τὰς υπηρεσίας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θὰ υποβοηθοῦν τοὺς ἱερεῖς εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά του. Αὐτὸ θὰ εἶναι παντοτεινὸς νόμος εἰς τὰς γενεὰς σας. Καὶ οἱ Λευῖται ἐπίσης δὲν θὰ πάρουν καμμίαν κληρονομίαν γῆς ἐν μέσῳ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 18,24 ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν ἀφορίσωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ· διὰ τοῦτο εἶρηκα αὐτοῖς, ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κλῆρον.
- Αρ. 18,24 Διότι τὰ δέκατα τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα οἱ Ἰσραηλίται θὰ προσφέρουν εἰς ἐμέ ὡς ἀφιέρωμα, τὰ ἔδωκα στοὺς Λευῖτας ὡς κληρονομίαν. Δια τοῦτο καὶ εἶπα εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν θὰ πάρουν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὅπως θὰ πάρουν αἱ ἄλλαι φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ”.

- Αρ. 18,25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων·
- Αρ. 18,25 Ο Κύριος ωμίλησε πρὸς τον Μωϋσὴν λέγων·
- Αρ. 18,26 καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ’ αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ’ αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου.
- Αρ. 18,26 “θα ομιλήσης πρὸς τους Λευῖτας και θα εἴπης πρὸς αὐτούς· Οταν θα λαμβάνετε ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας το δέκατον, το ὁποῖον ἐπήρα ἀπὸ αὐτούς και το ἔδωκα ἀντὶ κληρονομίας εἰς σας, θα ἀφαιρήτε ἀπὸ αὐτὸ το ἐν δέκατον, το ἐπιδέκατον, το ὁποῖον θα ἀφιερώνετε στον Κυριον.
- Αρ. 18,27 καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ.
- Αρ. 18,27 Ὡς τέτοια ἀφιερῶματα ἐπιδεκάτου θα θεωροῦνται το ἐπιδέκατον ἀπὸ το σιτάρι που εὐρίσκεται στο αλώνι μέχρι και του οἴνου που θα εἶναι στον ληνόν.
- Αρ. 18,28 οὕτως ἀφελεῖτε αὐτούς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ.
- Αρ. 18,28 Ἐτσι λοιπόν και σεις ἀπὸ ὅλα τα δέκατα των προϊόντων, που θα προσφέρουν οι Ἰσραηλίται πρὸς τον Θεόν και θα εἶναι ἰδικά σας, θα δώσετε ἀπὸ αὐτὰ το ἐν δέκατον, ἀφιέρωμα πρὸς τον Κυριον, στον ἀρχιερέα τον Ααρών.
- Αρ. 18,29 ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ’ αὐτοῦ.
- Αρ. 18,29 Ἀπὸ ὅλα τα δέκατα, που θα παίρνετε, θα ἀφαιρήτε το δέκατον ὡς ἀφιέρωμα πρὸς τον Κυριον και ἀπὸ ὅλας τας ἀπαρχάς θα ξεχωρίζετε το προοριζόμενον δια τον Κυριον.
- Αρ. 18,30 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν ἀφαιρήτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ’

αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἄλλω καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.

Αρ. 18,30 Θα εἴπῃς πρὸς τοὺς Λευῖτας· Ὃταν σεῖς οἱ Λευῖται θα αφιερώνετε τὰς ἀπαρχὰς ὡς προσφοράς πρὸς τὸν Θεόν, αὐταὶ θα εἶναι ἀπὸ το σιτᾶρι, που εὐρίσκεται στο αλώνι, ἕως τὸν οἶνον που εἶναι στο πατητήρι.

Αρ. 18,31 καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

Αρ. 18,31 Θα τρώγετε αὐτὰ τὰ αφιερώματα σεῖς καὶ αἱ οικογένεαί σας εἰς κάθε τόπον, ὅπου θα εὐρεθῆτε, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ μισθὸς σας ἀντὶ τῶν υπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσφέρετε εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.

Αρ. 18,32 καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Αρ. 18,32 Θα εἰσθε δε ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε ἐνοχὴν ἁμαρτίας, εἰάν ἀπὸ τὰς ἀπαρχὰς, τὰς ὁποίας θα λάβετε ὡς αφιέρωμα, προσφέρετε τὸ καλῦτερον μέρος. Ὃταν δε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φέρεσθε καὶ πράττετε, δὲν θα βεβηλώσετε τὰς προσφοράς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ δὲν θα τιμωρηθῆτε δια θανάτου”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 19

Αρ. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Αρ. 19,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν λέγων·

Αρ. 19,2 αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων· λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον, ἣτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἥ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.

- Αρ. 19,2 “ιδού, η τελετουργική διάταξις του νόμου, την οποίαν ο Κυριος έδωσε δια τους Ισραηλίτας· ειπέ στους Ισραηλίτας να πάρουν και να φέρουν εις σε μίαν ερυθρωπὴν δάμαλιν, άμωμον, χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα, και επάνω εις την οποίαν δεν ετέθη ζυγός.
- Αρ. 19,3 καὶ δώσεις αὐτήν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἐξάξουσιν αὐτήν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάξουσιν αὐτήν ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Αρ. 19,3 Θα δώσης αὐτήν πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα μερικοὶ δε ἄνδρες θα οδηγήσουν αὐτήν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, εἰς καθαρὸν τόπον και θα την σφάξουν ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Αρ. 19,4 καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις.
- Αρ. 19,4 Ο Ἐλεάζαρ θα πάρη ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτῆς, θα ραντίσῃ πρὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἐπτά φορές.
- Αρ. 19,5 καὶ κατακαύσουσιν αὐτήν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.
- Αρ. 19,5 Κατόπιν δε θα καύσουν ἐξ ολοκλήρου αὐτήν ἐνώπιόν του· θα καοῦν τὸ δέρμα τῆς, τὸ κρέας, τὸ αἷμα και αὐτὴ ἀκόμη ἡ κόπρος τῆς.
- Αρ. 19,6 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.
- Αρ. 19,6 Θα λάβῃ ὁ ἱερεὺς ἓνα ξύλον κέδρινον, ἓνα κλωναράκι υσσώπου, μίαν κλωστήν κοκκίνην και θα ρίψῃ αὐτὰ μέσα στο πυρ τῆς καιομένης δαμάλεως.
- Αρ. 19,7 καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἐσπέρας.

- Αρ. 19,7 Θα πλύνη κατόπιν τα ἱμάτιά του ο ἱερεὺς, θα λούσῃ το σῶμα του με νερό και θα εισέλθῃ εἰς τὴν κατασκήνωσιν. Ἀλλὰ και ἐκεῖ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Αρ. 19,8 καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Αρ. 19,8 Και ο Ἰσραηλῆτης ἐπίσης, ο ὁποῖος ἀνέλαβε και ἔκαυσε τὴν δάμαλιν, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λούσῃ το σῶμα του, και θα εἶναι πάλιν ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Αρ. 19,9 καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ῥαντισμοῦ, ἁγνισμὰ ἐστὶ.
- Αρ. 19,9 Ἐνας δε ἄλλος ἄνθρωπος, καθαρὸς, θα μαζεύσῃ τὴν στάκτην τῆς καείσης δαμάλεως και θα τοποθετήσῃ αὐτὴν εἰς τόπον καθαρὸν, ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον. Θα φυλάσσεται ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, να του χρησιμεύῃ δια το ὕδωρ το ραντισμοῦ, θα εἶναι πρὸς εξαγνισμόν, θα εἶναι ἁγνισμα.
- Αρ. 19,10 καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.
- Αρ. 19,10 Ο ἄνθρωπος, που θα μαζεύσῃ τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως, θα πλύνῃ και αὐτὸς τὰ ἐνδύματά του και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν. Αὐτὸ θα εἶναι διάταξις παντοτεινὴ τόσον δια τοὺς Ἰσραηλίτας ὅσον και δια τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι μένουں μεταξύ αὐτῶν.
- Αρ. 19,11 Ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπὶ ἡμέρας·
- Αρ. 19,11 Εκείνος που θα ἐγγίσῃ το σῶμα νεκροῦ ἀνθρώπου, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.

- Αρ. 19,12 οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.
- Αρ. 19,12 Αυτὸς θα καθαρισθῇ (δια ραντισμοῦ) τὴν τρίτην καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ θα εἶναι κατόπιν καθαρὸς. Εἰάν ὅμως δεν καθαρισθῇ τὴν τρίτην καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, δεν θα εἶναι καθαρὸς.
- Αρ. 19,13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ραντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἐστιν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι.
- Αρ. 19,13 Εκείνος ο οποίος θα ἐγγίση τὸ νεκρὸν σῶμα οἰουδήποτε ἀνθρώπου καὶ δεν καθαρισθῇ, ὅπως ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἐμόλυνε τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Αυτὸς ὁ ἄνθρωπος θα ξερριζωθῇ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, διότι δεν ἐρραντίσθη με τὸ ὕδωρ τοῦ ἐξαγνισμοῦ, καὶ εἶναι ἀκάθαρος· ὁ μολυσμὸς μένει καὶ θα μένη εἰς αὐτόν.
- Αρ. 19,14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 19,14 Αυτὸς εἶναι ὁ νόμος τοῦ καθαρισμοῦ ἐιδικώτερον· ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος ἀποθάνῃ εἰς τὴν οἰκίαν. Καθένας που εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτήν, θα εἶναι ἀκάθαρτα ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 19,15 καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον, ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδετα ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστι.
- Αρ. 19,15 Καθε δοχεῖον ἀνοικτὸν καὶ ὅλα τα δοχεῖα, τα ὁποῖα δεν εἶναι σκεπασμένα με τὸ κάλυμμά των, θα θεωροῦνται ἀκάθαρτα.

- Αρ. 19,16 καὶ πᾶς, ὃς ἐὰν ᾄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἐπτά ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.
- Αρ. 19,16 Εκείνος ο οποίος θα εγγίση στο έδαφος πεδιάδος νεκρόν φονευθέντα η φυσικῶς αποθανόντα η ἀνθρωπινον οστούν, η μνήμα, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἐπτά ημέρας.
- Αρ. 19,17 καὶ λήφονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος·
- Αρ. 19,17 Δια κάθε τέτοιον ἀκάθαρτον θα πάρουν ἀπὸ την προς εξαγνισμόν στάκτην της καείσης δαμάλεως θα την θέσουν εἰς δοχεῖον, που περιέχει πηγαῖον ὕδωρ.
- Αρ. 19,18 καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιρράνει ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος·
- Αρ. 19,18 και, ἀνθρωπος καθαρὸς θα πάρη ὕσσωπον, θα βυθίσῃ αὐτὸν στο ὕδωρ και θα ραντίσῃ το σπίτι και τα σκεῦη και ὅλους τους ἀνθρώπους, που υπάρχουν ἐκεῖ, θα ραντίσῃ και ἐκεῖνον που ἤγγισεν ἀνθρώπινον οστούν η φονευμένον η φυσιολογικῶς ἀποθανόντα η μνήμα.
- Αρ. 19,19 καὶ περιρράνει ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Αρ. 19,19 Ενας καθαρὸς ἀνθρωπος θα ραντίσῃ τον ἀκάθαρτον τούτον την τρίτην ἡμέραν και την ἐβδόμην η μέραν, και κατὰ την ἐβδόμην ἡμέραν θα εξαγνισθῇ αὐτὸς ἀπὸ τον μολυσμόν. Θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ με νερό και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως το βράδυ.

- Αρ. 19,20 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῖρραντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἐστι.
- Αρ. 19,20 Ο ἄνθρωπος ὅμως, ο οποίος θα μολυνθῇ καὶ δεν θα θελήσῃ νὰ εξαγνισθῇ κατὰ τὰ ανωτέρω, θα ἐξολοθρευθῇ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, διότι ἐμόλυνε τὰ Ἅγια τοῦ Θεοῦ, δεν ἐρραντίσθη με τὸ ὕδωρ τοῦ εξαγνισμοῦ καὶ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Αρ. 19,21 καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
- Αρ. 19,21 Αὐτό θα εἶναι παντοτεινὸς νόμος δια σας. Καὶ ἐκεῖνος ο οποίος θα ραντίσῃ τὸν ἀκάθαρτον με τὸ ὕδωρ τοῦ εξαγνισμοῦ, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του. Καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη που ἐγγίζει τὸ ὕδωρ τοῦ ραντισμοῦ, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Αρ. 19,22 καὶ παντὸς οὗ ἐὰν ἄψῃται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Αρ. 19,22 Καθε τι τὸ οποίον θα ἐγγίξῃ ὁ ἀκάθαρτος, θα εἶναι ἀκάθαρτον· καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη που θα ἐγγίσῃ τὸν ἀκάθαρτον, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 20

- Αρ. 20,1 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης, καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριὰμ καὶ ἐτάφη

ἐκεῖ.

Αρ. 20,1 Ηλθον οἱ Ἰσραηλίται, ὅλος ὁ ἰσραηλιτικός λαός, εἰς τὴν ἔρημον Σιν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς Καδης. Ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἡ Μαριάμ, ἀδελφή τοῦ Μωϋσέως.

Αρ. 20,2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.

Αρ. 20,2 Εἰς Καδης δὲν υπήρχεν ὕδωρ διὰ τὸν λαόν. Οἱ Ἰσραηλίται δυσφοροῦντες καὶ ἀγανακτοῦντες συνεκεντρώθησαν καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών.

Αρ. 20,3 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου·

Αρ. 20,3 Αὐτοὶ ὕβριζον καὶ κατεφέροντο ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως λέγοντες· “εἴθε νὰ εἶχαμεν ἀποθάνει καὶ ἡμεῖς μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μας, τὸν Κορέ καὶ τοὺς ἄλλους στασιαστάς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου (ἀντὶ νὰ ταλαιπωρούμεθα ἀπὸ τὴν δίψαν εἰς τὴν κατάξηρον αὐτὴν περιοχὴν).

Αρ. 20,4 καὶ ἵνατὶ ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

Αρ. 20,4 Διατί σεις ἐφέρατε ἡμᾶς, τὸν λαόν τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν γῆν; Θέλετε νὰ φονεύσετε ἡμᾶς καὶ τὰ ζῶα μας;

Αρ. 20,5 καὶ ἵνατὶ τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπεύρεται, οὐδὲ συκαῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαί, οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν.

Αρ. 20,5 Διατί το ἐκάματε αὐτό; Μας ἐβγάλατε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ ἐλθῶμεν στὸν ἀγονὸν καὶ ξηρὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου οὔτε σπορά ὑπάρχει, οὔτε συκιές, οὔτε ἀμπέλια, οὔτε ροδιές, οὔτε νερό νὰ πῖωμεν” !

Αρ. 20,6 καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών ἀπὸ προσώπου τῆς

συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου  
καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου  
πρὸς αὐτούς.

Αρ. 20,6 Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών στενοχωρημένοι δια τον νέον αυτόν  
γογγυσμόν, ἔφυγαν ἀπὸ την συγκέντρωσιν εκείνην του  
λαοῦ. Ἠλθον εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και  
ἔπεσαν με το πρόσωπον κατὰ γῆς. Εφάνη τότε θεία λάμψις  
προς αὐτούς.

Αρ. 20,7 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 20,7 Και μίλησε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Αρ. 20,8 λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν  
σὺ καὶ Ἀαρών ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν  
πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ  
ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν  
συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

Αρ. 20,8 “πάρε την ῥάβδον σου, συγκέντρωσε συ και ο Ααρών ο  
αδελφός σου τον λαόν και διατάξατε τον βράχον, που εἶναι  
ενώπιόν σας, και αυτός θα αναβλύση πολλά ὕδατα. Θα  
βγάλετε ἀπὸ τον βράχον ὕδωρ δι’ αὐτούς και θα δώσετε να  
πίουν ὅλος ο λαός και τα ζῶα των”.

Αρ. 20,9 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου,  
καθὰ συνέταξε Κύριος,

Αρ. 20,9 Επήρεν ο Μωϋσῆς την ῥάβδον, η οποία ευρίσκετο ἀπέναντι  
της Κιβωτοῦ του Μαρτυρίου, ὅπως διέταξεν ο Κυριος,

Αρ. 20,10 καὶ ἐξεκλήσιασε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών τὴν συναγωγὴν  
ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατέ  
μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν  
ὑμῖν ὕδωρ;

Αρ. 20,10 και μαζή με τον Ααρών συνεκέντρωσε τον λαόν ἀπέναντι  
ἀπὸ τον βράχον και εἶπε προς αὐτούς· “ἀκούσατέ μου, σεις  
οι ανυπάκοοι και οι ανυπότακτοι· μήπως εἶναι δυνατόν να  
βγάλωμεν νερό ἀπὸ τον βράχον αυτόν;” ( Αν κάτι τέτοιο

γίνη, θα είναι θαύμα Θεού).

Αρ. 20,11 καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δις, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

Αρ. 20,11 Εσήκωσεν ο Μωϋσῆς το χέρι του, εκτύπησε δύο φορές με την ράβδον του τον βράχον και αμέσως ανέβλυσεν ἀφθονον ὕδωρ και ἔπιε ὅλος ο Ισραηλιτικός λαός και τα ζῶα αὐτῶν.

Αρ. 20,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν· ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα αὐτοῖς.

Αρ. 20,12 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών· “επειδὴ δεν ἐπιστεύσατε ἀδιστακτως εἰς ἐμέ, ὥστε με την ζωντανὴν σας πίστιν να με ευπροσωπήσετε και να με δοξάσετε ἐνώπιον των Ισραηλιτῶν, δια τοῦτο δεν θα οδηγήσετε και δεν θα εγκαταστήσετε σστον λαὸν αὐτὸν εἰς την γην, την ὁποῖαν υπεσχέθην ὅτι θα δώσω εἰς αὐτούς”.

Αρ. 20,13 τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς.

Αρ. 20,13 Αὐτός ο βράχος και η πηγὴ ὠνομάσθη “ὕδωρ ἀντιλογίας”, διότι οἱ Ισραηλίται ἔφεραν ἐκεῖ ἀντιρρήσεις και ἐξεφράσθησαν ἀνευλαβῶς ἐνώπιον του Κυρίου, ο ὁποῖος ἐν τούτοις ἔκαμεν ἐκεῖ θαύμα και ἐδείξεν εἰς αὐτούς την δόξαν του.

Αρ. 20,14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ λέγων· τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ· σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὐρόντα ἡμᾶς,

Αρ. 20,14 Ο Μωϋσῆς ἀπὸ την περιοχὴν Καδης, ὅπου εὐρίσκοντο, ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους προς τον βασιλέα των Ιδουμαίων λέγων· “αὐτὰ λέγει ο ἀδελφός σου ο Ισραηλιτικός λαός· συ γνωρίζεις ὅλας τας ταλαιπωρίας και τας πικρίας, αἱ ὁποῖαι μας ευρήκαν.

- Αρ. 20,15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρωκῆσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν,
- Αρ. 20,15 Πως δηλαδή οι προπάτορές μας επήγαν εις την Αίγυπτον, όπου ως ξένοι και παρεπίδημοι κατοικήσαμεν χρόνον πολὺν, πως οι Αιγύπτιοι κατεβασάνισαν ημᾶς και τους προγόνους μας.
- Αρ. 20,16 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου·
- Αρ. 20,16 Εκραυγάσαμεν με θερμὰς προσευχὰς πρὸς τὸν Κύριον καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν ἱκεσίαν μας. Ἐστειλεν ἄγγελον καὶ μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον. Καὶ ἰδοὺ τώρα εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περιοχὴν Καδης κοντὰ εἰς τὰ σύνορά σου.
- Αρ. 20,17 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου, οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων, οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου, ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.
- Αρ. 20,17 Σε παρακαλοῦμεν νὰ μας ἐπιτρέψῃς, ὅπως διέλθωμεν δια μέσου τῆς χώρας σου. Σε διαβεβαιοῦμεν ὅτι δεν θα περάσωμεν δια μέσου τῶν ἀγρῶν σου, οὔτε δια μέσου τῶν ἀμπελώνων σου, οὔτε καν θα πῶμεν νερά ἀπὸ τὰ φρέατά σου. Θα βαδίσωμεν στὸν δημόσιον, στὸν κεντρικὸν δρόμον· δεν θα παρεκκλίνωμεν οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά καὶ ἔτσι θα περάσωμεν τὰ ὅρια τῆς χώρας σου”.
- Αρ. 20,18 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ· οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ, εἰ δὲ μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.
- Αρ. 20,18 Οἱ Ἰδουμαῖοι ἀπήντησαν πρὸς αὐτοὺς· “δεν θα περάσετε ἀπὸ τὴν χώραν μας. Ἐὰν τολμήσετε κάτι τέτοιο, θα

εξέλθωμεν εἰς πόλεμον ἐναντίον σας”.

Αρ. 20,19

καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα, ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πῖωμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμὴν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἐστὶ, παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.

Αρ. 20,19

Οἱ Ἰσραηλῖται λέγουν πάλιν εἰς αὐτοὺς με ἀγγελιαφόρους· “θα περάσωμεν πλησίον ἀπὸ το ὄρος. Ἐὰν πῖωμεν ὕδωρ ἡμεῖς καὶ τὰ ζῶα μας, θα σας πληρώσωμεν τὴν ἀξίαν του. Δὲν θα σας δημιουργήσωμεν οὐδὲν ζήτημα· κοντὰ στο ὄρος θα περάσωμεν”.

Αρ. 20,20

ὁ δὲ εἶπεν· οὐ διελεύσῃ δι’ ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.

Αρ. 20,20

Οἱ Ἰδουμαῖοι ἀπήντησαν· “κατ’ οὐδένα τρόπον δὲν θα περάσετε ἀπὸ τὴν χώραν μας”. Εξῆλθον δὲ με πολὺν λαὸν ἰσχυρῶς ἐξοπλισμένον, δια νὰ πολεμήσουν, κατὰ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Αρ. 20,21

καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ’ αὐτοῦ.

Αρ. 20,21

Δὲν ἠθέλησαν οἱ Ἰδουμαῖοι νὰ δώσουν δίοδον δια μέσου τῶν ὁρίων τῶν στοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ ἐτσι ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἠναγκάσθη νὰ παρακάμψῃ τὴν χώραν τῶν Ἰδουμαίων.

Αρ. 20,22

Καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὠρ τὸ ὄρος.

Αρ. 20,22

Ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν περιοχὴν Καδης καὶ ὅλον τὸ πλῆθος αὐτῶν ἦλθον στο ὄρος Ὠρ.

Αρ. 20,23

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς Ἐδὼμ λέγων·

Αρ. 20,23

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν ἐκεῖ στο ὄρος Ὠρ, πού εὐρίσκετο εἰς τὰ σύνορα τῆς χώρας τῶν Ἰδουμαίων·

Αρ. 20,24

προστεθήτω Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,

- διότι παρωξύνάτέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας.
- Αρ. 20,24 “ἐδὼ ας αποθάνῃ ἐν εἰρήνῃ ὁ Ααρὼν καὶ ας προστεθῇ στὸν ἐκδημήσαντα λαὸν τοῦ, διότι καὶ ἐκεῖνος καὶ συ δὲν θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθη ἡμεῖς τὸν δῶσω τοῖς Ἰσραηλῖταις, ἐπειδὴ ἡμεῖς παρωργίσατε τὸν ὕδωρ τῆς ἀντιλογίας.
- Αρ. 20,25 λάβε τὸν Ααρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὄρος ὅρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς
- Αρ. 20,25 Παρε τὸν Ααρὼν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ελεάζαρ, ἀνέβασέ τοὺς στὸ ὄρος ὄρος ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ.
- Αρ. 20,26 καὶ ἔκδυσον Ααρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Ααρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ.
- Αρ. 20,26 Βγάλε ἀπὸ τὸν Ααρὼν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν τοῦ καὶ ἔνδυσε με αὐτὴν τὸν υἱὸν τοῦ τὸν Ελεάζαρ. Ὁ δὲ Ααρὼν ας ἀποθάνῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ προστεθῇ τοῖς προγόνους τοῦ”.
- Αρ. 20,27 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς ὄρος ὅρος ἔναντιον πάσης τῆς συναγωγῆς.
- Αρ. 20,27 Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε, ὅπως τὸν διέταξεν ὁ Κύριος. Ὁδήγησε τὸν Ααρὼν στὸ ὄρος ὄρος ἐνώπιον ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Αρ. 20,28 καὶ ἐξέδυσεν τὸν Ααρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ααρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.
- Αρ. 20,28 Εβγάλε ἀπὸ αὐτὸν τὰ ἀρχιερατικὰ ἱμάτια καὶ ἐνέδυσεν με αὐτὰ τὸν υἱὸν τοῦ τὸν Ελεάζαρ. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἀπέθανεν ὁ Ααρὼν, ὁ δὲ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ελεάζαρ κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους.
- Αρ. 20,29 καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅτι ἀπελύθη Ααρὼν, καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος

Ἰσραήλ.

Αρ. 20,29

Όλος ο λαός είδεν ότι απέθανεν εν ειρήνῃ ο Ααρών και όλοι τον έκλαυσαν επί τριάκοντα ημέρας.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 21

Αρ. 21,1

Καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανεὺς βασιλεὺς Ἀράδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ καταπροενόμειυσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.

Αρ. 21,1

Ο βασιλεὺς της Αράδ, ο Χανανεὺς ο οποίος κατοικοῦσε προς την ἔρημον (νοτίως της Παλαιστίνης) ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται ἤρχοντο ἀπὸ την οδὸν Αθαρεῖν. Ἐκινήθη ἐναντίον των και συνέλαβε μερικοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ αὐτοὺς.

Αρ. 21,2

καὶ ἠΰξατο Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν· ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.

Αρ. 21,2

Οἱ Ἰσραηλῖται, δικαίως ἀγανακτήσαντες, ἔκαμαν τάμα προς τον Κυριον και εἶπαν· “ἐάν δώσης εἰς τα χέρια μας νικημένον τον λαὸν αὐτόν, θα αφιερώσωμεν ὡς ἀνάθεμα αὐτόν και τας πόλεις του”.

Αρ. 21,3

καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεῖν ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτόν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἀνάθεμα.

Αρ. 21,3

Ο Κυριος ἤκουσε την δέησιν και το τάμα των Ἰσραηλιτῶν και παρέδωκεν εἰς τα χέρια των τον βασιλέα Χανανεῖν και το βασίλειόν του. Ἐκεῖνοι δε αφιέρωσαν προς τον Θεόν ὡς ἀνάθεμα αὐτόν και τας πόλεις του, καταστρέψαντες αὐτάς, χωρὶς να πάρουν τίποτε ἀπὸ αὐτάς ὡς λάφυρον. Δια τοῦτο

επωνόμασαν τον τόπον εκείνον “Ανάθεμα”.

Αρ. 21,4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Ἑδὼμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ.

Αρ. 21,4 Κατόπιν οἱ Ἰσραηλῖται ἐξεκίνησαν ἀπὸ το ὄρος Ὠρ, ἐπῆραν κατέθυσιν πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ βάδισαν κύκλῳ ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Ἰδουμαίων. Κατὰ τὴν πορείαν ὁμῶς αὐτὴν ὠλιγοψύχησεν ὁ λαός·

Αρ. 21,5 καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες· ἵνατί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ.

Αρ. 21,5 ἐγόγγυζον καὶ κατεφέροντο πάλιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Μωυσέως λέγοντες· τί εἶναι αὐτό που ἐπάθαμεν; Μας ἐβγαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δια να μας θανατώσης εἰς τὴν ἐρήμον; Διότι ἐδὼ δεν ὑπάρχει, οὔτε ψωμί οὔτε νερό. Ἡ ψυχὴ μας εβαρύνθη πλέον καὶ ἀηδίασε τὸν ἄνοστον καὶ κούφιον αὐτὸν ἄρτον, τὸ μάννα”.

Αρ. 21,6 καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 21,6 Ἠγανάκτησεν ὁ Κύριος ἐναντίον τοῦ ἀχαρίστου αὐτοῦ λαοῦ καὶ ἔστειλε δηλητηριώδεις θανατηφόρους ὄφεις, οἱ ὁποῖοι ἐδάγκωναν τοὺς Ἰσραηλῖτας, ὥστε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἀπέθανον.

Αρ. 21,7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον· ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· εὔξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ’ ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ἠύξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ.

Αρ. 21,7 Συντετριμμένος τότε ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἦλθε πρὸς τὸν

- Μωϋσὴν και ἐλεγον εν μετανοία· “ἡμαρτήσαμεν, διότι κατεφέρθημεν εναντίον του Κυρίου και εναντίον σου. Προσευχῆσου προς τον Κυριον και παρακάλεσέ τον να μας συγχωρήση και να διώξη εκ μέσου ημών τα φίδια”. Ο Μωυσῆς παρεκάλεσε πράγματι τον Κυριον υπέρ του λαού.
- Αρ. 21,8 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκη ὄφιν ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.
- Αρ. 21,8 Ο δε Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσὴν· κατασκεύασε χάλκινον ὄφιν, θέσε αὐτὸν εις σημείον εμφανές, επάνω εις υψηλὸν πάσσαλον. Εκείνος ο οποίος θα δαγκωθῇ ἀπὸ τα δηλητηριώδη φίδια, θα βλέπῃ προς τον χάλκινον ὄφιν, θα θεραπεύεται και θα διαφεύγῃ τον θάνατον.
- Αρ. 21,9 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφιν ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη.
- Αρ. 21,9 Ο Μωϋσῆς κατεσκεύασεν ἓνα χάλκινον ὄφιν, εστερέωσεν αὐτὸν εις ἓνα υψηλὸν πάσσαλον και ὅταν ἓνα φίδι ἐδάγκωνεν Ἰσραηλίτην, αὐτὸς ἐστρεφε τα βλέμματά του προς τον χάλκινον ὄφιν, εθεραπεύετο και διέφευγε τον θάνατον.
- Αρ. 21,10 Καὶ ἀπῆρσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.
- Αρ. 21,10 Ἀπὸ ἐκεῖ ανεχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται και εστρατοπέδευσαν εις Ὠβώθ.
- Αρ. 21,11 καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλαί ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου.
- Αρ. 21,11 Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁμως ανεχώρησαν και εστρατοπέδευσαν πέραν ἀπὸ την πόλιν Ἀχαλαί, μέσα εις την ἐρημον, η οποία ευρίσκεται εμπρὸς εις την Μωάβ ανατολικά ἀπὸ αὐτήν.
- Αρ. 21,12 καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆρσαν καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.

- Αρ. 21,12 Από εκεί ανεχώρησαν και εστρατοπέδευσαν εις την κοιλάδα Ζαρέδ.
- Αρ. 21,13 καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὄρια Μωάβ ἀνὰ μέσον Μωάβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου.
- Αρ. 21,13 Αναχωρήσαντες και από εκεί, εστρατοπέδευσαν πέραν από τον χείμαρρον Αρνών εις την ἐρημον, εις περιοχήν που εξέρχεται από τα ὅρια των Αμορραίων. Διότι ο χείμαρρος Αρνών είναι σύνορον μεταξύ της χώρας των Μωαβιτών και των Αμορραίων.
- Αρ. 21,14 διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ· πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγιζε, καὶ τοὺς χειμάρρους Ἀρνῶν,
- Αρ. 21,14 Δια τοῦτο και ἔχει γραφή στο βιβλίον των πολέμων του Κυρίου· Ο πόλεμος του Κυρίου ἐφλόγισε την Ζωὸβ και τον χείμαρρον Αρνών
- Αρ. 21,15 καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησε κατοικίσαι Ἡρ, καὶ πρόσκειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ.
- Αρ. 21,15 και ὡσάν χειμάρρους ὠδήγησε τους Ισραηλίτας να κατοικήσουν πλησίον της Ηρ, η οποία κείται μέσα εις τα ὅρια της χώρας των Μωαβιτών.
- Αρ. 21,16 καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ· τοῦτο τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· συνάγαγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν.
- Αρ. 21,16 Από εκεί ἐβάδισαν και ἐφθασαν εις μέρος ονομαζόμενον φρέαρ. Αυτό το φρέαρ είναι εκείνο, δια το οποίον εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “συγκέντρωσε τον λαόν, και ἐγὼ θα δώσω εις αὐτοὺς νερό να πίνουν”.
- Αρ. 21,17 τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος· ἐξάρχετε αὐτῷ· φρέαρ,
- Αρ. 21,17 Τότε ἔψαλαν οι Ισραηλίται ἐκεῖ στο φρέαρ τοῦτο το ἄσμα· “ας ἀρχίσωμεν ἄσμα γύρω ἀπὸ το φρέαρ· Φρέαρ !

- Αρ. 21,18 ὥρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς  
ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν.  
καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναεῖν·
- Αρ. 21,18 Ἀρχοντες το ἡνοῖξαν, βασιλεῖς λαῶν ἐπάνω εἰς την δόξαν  
της βασιλικῆς των δυνάμεως ἔκοψαν πέτρες δια το κτίσιμον  
του φρέατος, ὅταν εκυρίευσαν τας περιοχὰς ἐκεῖνας” ! Ἀπὸ  
την περιοχὴν του φρέατος αὐτοῦ ἦλθον οἱ Ἰσραηλίται εἰς  
Μανθαναεῖν.
- Αρ. 21,19 καὶ ἀπὸ Μανθαναεῖν εἰς Νααλιήλ· καὶ ἀπὸ Νααλιήλ εἰς  
Βαμῶθ· καὶ ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Ἰανήν, ἥ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ  
Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ  
πρόσωπον τῆς ἐρήμου.
- Αρ. 21,19 Ἀπὸ Μανθαναεῖν ἦλθον εἰς Νααλιήλ. Ἀπὸ Νααλιήλ  
επορεύθησαν εἰς Βαμῶθ, καὶ ἀπὸ Βαμῶθ ἦλθον εἰς Ἰανήν, ἡ  
οποία εὐρίσκεται εἰς τας πεδιάδας των Μωαβιτῶν ολίγον  
ἀπέχουσα ἀπὸ την κορυφὴν του Λελαξευμένου (Φασγά του  
ὄρους Ναβαύ), ἀπὸ ὅπου φαίνεται ἡ ἑκτασις της ἐρήμου.
- Αρ. 21,20 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα  
Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων·
- Αρ. 21,20 Ἐστειλεν ο Μωυσῆς πρέσβεις προς τον Σηὼν, βασιλέα των  
Ἀμορραίων, παρακαλὼν αὐτὸν με εἰρηνικοὺς λόγους·
- Αρ. 21,21 παρελυσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα,  
οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα,
- Αρ. 21,21 “θα περάσωμεν δια μέσου της χώρας σου, θα βαδίσωμεν  
τον δημόσιον δρόμον, δεν θα παρεκκλίνωμεν οὔτε στους  
αγρούς σας οὔτε στους ἀμπελώνας σας·
- Αρ. 21,22 οὐ πióμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ  
πορευσόμεθα, ἕως παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.
- Αρ. 21,22 οὔτε νερό θα πίωμεν ἀπὸ τα φρέατά σας. Εἰς τον δημόσιον  
δρόμον θα βαδίσωμεν, ἕως ὅτου ἐξέλθωμεν ἀπὸ τα ὅριά  
σας”.
- Αρ. 21,23 καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν

ὀρίων αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσὰ καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.

Αρ. 21,23

Ο Σηὼν ὁμως δεν επέτρεψεν στους Ισραηλίτας να διέλθουν δια μέσου της χώρας των, αλλά συνεκέντρωσε ὅλον τον λαὸν του, ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐναντίον του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐρημον, ἦλθεν εἰς πόλιν Ιασσὰ καὶ ἀντιπαρετάχθη δια να πολεμήσῃ κατὰ των Ισραηλιτῶν.

Αρ. 21,24

καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβόκ, ἕως υἰῶν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζήρ ὅρια υἰῶν Ἀμμάν ἐστὶ.

Αρ. 21,24

Οι Ισραηλίται ὁμως τον ἐκτύπησαν καὶ τον ἐθανάτωσαν με τας μαχαίρας των, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν χώραν του ἀπὸ τον χεῖμαρρον Ἀρνῶν ἕως τον παραπόταμον του Ιορδάνου Ἰαβόκ, τῆς χώρας των Ἀμμωνιτῶν. Ἡ Ἰαζήρ ἦτο το νότιον σύνορον των Ἀμμωνιτῶν.

Αρ. 21,25

καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων, ἐν Ἑσεβῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ.

Αρ. 21,25

Οι Ισραηλίται κατέλαβον ὅλας τας πόλεις τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τας πόλεις των Ἀμορραίων, εἰς τὴν Ἑσεβῶν καὶ τας πλησιοχώρους περιοχάς.

Αρ. 21,26

ἔστι γὰρ Ἑσεβῶν πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, καὶ οὗτος ἐπολέμησε βασιλέα Μωάβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροήρ ἕως Ἀρνῶν.

Αρ. 21,26

Ἡ πόλις Ἑσεβῶν ἦτο ἡ πρωτεύουσα του βασιλέως των Ἀμορραίων Σηὼν. Αὐτὸς εἶχε πολεμήσῃ προ καιροῦ τον βασιλέα τῆς Μωάβ καὶ ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν χώραν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀροήρ ἕως του ποταμοῦ Ἀρνῶν.

Αρ. 21,27

διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί· ἔλθετε εἰς Ἑσεβῶν,

ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηών.

Αρ. 21,27 Δια τούτο και οι ποιηταί της περιοχής ψάλλουν “ελάτε εις την Εσεβών, δια να ανοικοδομηθῇ και κατασκευασθῇ εις κατοικίαν των ανθρώπων η πόλις αυτή του βασιλέως Σηών.

Αρ. 21,28 ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσεβών, φλόξ ἐκ πόλεως Σηών καὶ κατέφαγεν ἕως Μωάβ καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνών.

Αρ. 21,28 Διότι φωτιά εβγήκεν από την Εσεβών, φλόγα από την πόλιν αυτήν του βασιλέως Σηών και κατέφαγεν ἕως τα ἄκρα την χώραν των Μωαβιτών· και κατέστρεψε τας προς τιμήν των ειδώλων στήλας του ποταμού Αρνών.

Αρ. 21,29 οὐαί σοι, Μωάβ· ἀπώλου, λαὸς Χαμώς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηών·

Αρ. 21,29 Αλλοίμονον ! αλλοίμονόν σου Μωάβ ! Εχάθηκε ο λαός του Θεού σου Χαμώς. Οι υιοὶ των Μωαβιτών παρεδόθησαν αιχμάλωτοι δια να σώσουν την ζωήν των και αι θυγατέρες των ἔγιναν αιχμάλωτοι του Σηών, βασιλέως των Αμορραίων.

Αρ. 21,30 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται, Ἑσεβών ἕως Δαιβών, καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ.

Αρ. 21,30 Οι απόγονοι αυτών εξωλοθρεύθησαν, η Εσεβών μέχρι της Δαιβών κατεστράφη. Και αυτά ακόμη αι γυναῖκες των Αμορραίων ἄναψαν πυρκαϊᾶς εις τας πόλεις των Μωαβιτών”.

Αρ. 21,31 Κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.

Αρ. 21,31 Ο ισραηλιτικός λαός εγκατεστάθη εις τας πόλεις των Αμορραίων εις την περιοχήν, που κατείχον προηγουμένως οι Μωαβίται.

Αρ. 21,32 καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

- Αρ. 21,32 Από εκεί έστειλεν ο Μωϋσής ανθρώπους, δια να κατασκοπεύσουν την πόλιν Ιαζήρ. Κατόπιν δε οι Ισραηλίται κατέλαβον αυτήν και τας γύρω κώμας και εξεδίωξαν τους Αμορραίους, οι οποίοι κατοικούσαν εκεί.
- Αρ. 21,33 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραεῖν.
- Αρ. 21,33 Από εκεί οι Ισραηλίται εξεκίνησαν και εβάδισαν βορειότερον δια της οδοῦ, η οποία οδηγεί προς την χώραν Βασάν. Ο Ωγ ὁμως, ο βασιλεὺς της Βασάν, μαζί με ὅλον τον λαόν του ἐξῆλθεν εἰς Ἑδραεῖν, δια να συναντήση και πολεμήση τους Ισραηλίτας.
- Αρ. 21,34 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· μὴ φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἑσεβῶν.
- Αρ. 21,34 Αλλά ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν· “μη φοβηθῆς αὐτόν, διότι ἐγὼ ἔχω ἤδη παραδώσει εἰς τα χέρια σου αὐτόν, ὅλον τον λαόν του και ὅλην την χώραν του. Θα κάμης εἰς αὐτόν, ο,τι ἐπραξες στον βασιλέα των Αμορραίων Σηὼν, ο οποίος κατοικοῦσε εἰς την Ἑσεβῶν”.
- Αρ. 21,35 καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.
- Αρ. 21,35 Πράγματι ο Μωϋσής ἐκτύπησε τον Ωγ, τους υἱούς του και ὅλον τον λαόν του, ὥστε δεν ἔμεινε κανεὶς ζωντανός, δια να συλληφθῇ αἰχμάλωτος. Οι Ισραηλίται κατέκτησαν την χώραν του Ωγ, την Βασάν.

- Αρ. 22,1 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ.
- Αρ. 22,1 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξεκίνησαν καὶ ἐπροχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται καὶ στρατοπέδευσαν πρὸς δυσμᾶς τῆς χώρας Μωάβ, παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ.
- Αρ. 22,2 καὶ ἰδὼν Βαλάκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ,
- Αρ. 22,2 Ὁ Βαλάκ, υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ, ὅταν εἶδε ὅσα ἔκαμαν οἱ Ἰσραηλῖται ἐναντίον τῶν Ἀμορραίων,
- Αρ. 22,3 καὶ ἐφοβήθη Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 22,3 ἐφοβήθη πολὺ, αὐτὸς καὶ οἱ Μωαβῖται, τοὺς Ἰσραηλῖτας, διότι ἦσαν πολλοί. Οἱ δὲ Μωαβῖται εἶχον κυριευθῆ ἀπὸ μῖσος καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 22,4 καὶ εἶπε Μωάβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιάμ· νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλῳ ὑμῶν, ὥσεί ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου. καὶ Βαλάκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωάβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
- Αρ. 22,4 Εἶπον δὲ εἰς τὴν γερουσίαν τῶν Μαδιανιτῶν· “ὁ λαὸς αὐτὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν τώρα πλέον θα σαρώσῃ ὅλους τοὺς γύρω μας λαοὺς καὶ θα γλείψῃ τὴν περιοχὴν, ὅπως τὸ μοσχάρι γλείφει τὸ χλωρὸ χορτάρι τῆς πεδιάδος”. Ὁ δὲ Βαλακ, ὁ υἱὸς τοῦ Σεπφὼρ, ἦτο βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
- Αρ. 22,5 καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτὸν λέγων· ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου·
- Αρ. 22,5 Αὐτὸς λοιπὸν ἐστειλε πρεσβευτὰς πρὸς τὸν Βαλαάμ, υἱὸν τοῦ Βεὼρ, εἰς Φαθουρά, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον τοῦ

ποταμού Ευφράτου, εις την χώραν του λαού του Βαλαάμ, δια να προσκαλέσουν αυτόν, λέγοντες· “ιδού ένας λαός ισχυρός εβγήκεν από την Αίγυπτον και εκάλυψε την επιφάνειαν της γης. Αυτός είναι τώρα εγκατεστημένος πλησίον μου.

Αρ. 22,6 καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ὑμεῖς· ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὖς ἐὰν εὐλογήσης σύ, εὐλόγηνται, καὶ οὖς ἐὰν καταράσῃ σύ, κεκατήρηνται.

Αρ. 22,6 Ελα λοιπόν τώρα εδώ και καταράσου προς χάριν μου τον λαόν αυτόν, διότι είναι πολύ ισχυρότερος από ημάς. Ισως τότε ημπορέσωμεν να κτυπήσωμεν αυτούς, να τους νικήσωμεν και να τους εκδιώξωμεν από την χώραν μας. Σου ζητώ να τους καταρασθής, διότι γνωρίζω, ότι εκείνοι, τους οποίους συ θα ευλογήσης, θα είναι ευλογημένοι· και εκείνοι, τους οποίους συ θα κοταρασθής, θα είναι καταραμένοι”.

Αρ. 22,7 καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωάβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιάμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλάκ.

Αρ. 22,7 Η γερουσία των Μωαβιτών και των Μαδιανιτών, έχοντες εις τα χέρια των και την αμοιβήν που θα έδιναν στον Βαλαάμ δια τα μαντικά, επορεύθησαν και ήλθαν προς τον Βαλαάμ και του διεβίδασαν τα λόγια του Βαλάκ.

Αρ. 22,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα, ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς με· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωάβ παρὰ Βαλαάμ.

Αρ. 22,8 Ο Βαλαάμ απήντησεν εις αυτούς· “μείνατε εδώ την νύκτα αυτήν και θα απαντήσω εις σας όσα ο Κυριος θα φανερώση εις εμέ”. Οι άρχοντες των Μωαβιτών έμειναν πλησίον του Βαλαάμ.

- Αρ. 22,9 καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοι;
- Αρ. 22,9 Ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ καὶ τοῦ εἶπε. “Τι ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ οποίοι εὐρίσκονται πλησίον σου;”
- Αρ. 22,10 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν Θεόν· Βαλάκ υἱὸς Σεπφώρ, βασιλεὺς Μωάβ, ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς με λέγων·
- Αρ. 22,10 Ὁ Βαλαάμ ἀπήντησεν πρὸς τὸν Θεόν· “ὁ Βαλάκ, υἱὸς τοῦ Σεπφώρ καὶ βασιλεὺς τῶν Μωαβιτῶν, ἐστειλε αὐτοὺς τοὺς πρεσβευτάς εἰς ἐμέ, λέγων·
- Αρ. 22,11 ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κεκάλυφε τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς.
- Αρ. 22,11 Ἰδοὺ λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐσκέπασεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὄψιν τῆς γῆς· ἔχει δε ἐγκατασταθῆ πλησίον μου. Ἐλα λοιπὸν τώρα νὰ καταρασθῆς πρὸς χάριν μου αὐτόν τὸν λαόν, μήπως καὶ ἠμπορέσω νὰ τὸν κτυπήσω καὶ τὸν ἐκδιώξω ἀπὸ τὴν χώραν μου”.
- Αρ. 22,12 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ· οὐ πορεύσῃ μετ’ αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλογημένος.
- Αρ. 22,12 Εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ· “δεν θὰ πορευθῆς μαζὶ με τοὺς ἄρχοντας αὐτοὺς, οὔτε καὶ θὰ καταρασθῆς τὸν λαόν αὐτόν, διότι εἶναι εὐλογημένος”.
- Αρ. 22,13 καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τὸ πρωῒ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ· ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν· οὐκ ἀφήσιν με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μεθ’ ὑμῶν.
- Αρ. 22,13 Ἐγερθεῖς ὁ Βαλαάμ τὴν πρωῒαν εἶπεν τοὺς ἄρχοντας τοῦ Βαλάκ· “ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν κύριόν σας. Ὁ Θεὸς δεν με ἀφήνει νὰ ἐλθῶ μαζὶ σας”.
- Αρ. 22,14 καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ ἦλθον πρὸς Βαλάκ καὶ εἶπαν· οὐ θέλει Βαλαάμ πορευθῆναι μεθ’ ἡμῶν.

- Αρ. 22,14 Οι άρχοντες των Μωαβιτών ανεχώρησαν άπρακτοι, ήλθον προς τον Βαλάκ και του είπαν· “δεν θέλει ο Βαλαάμ να έλθη μαζί μας”.
- Αρ. 22,15 Καί προσέθετο Βαλάκ έτι άποστείλαι άρχοντας πλείους καί έντιμότερους τούτων.
- Αρ. 22,15 Ο Βαλάκ απέστειλε και πάλιν περισσότερους άρχοντας και περισσότερον επισήμους από τους πρώτους.
- Αρ. 22,16 καί ήλθον προς Βαλαάμ καί λέγουσιν αύτῳ· τάδε λέγει Βαλάκ ό τοῦ Σεπφώρ· άξιῶ σε, μή όκνήσης έλθειν προς με·
- Αρ. 22,16 Ηλθον αυτοί προς τον Βαλαάμ και του είπαν· “αυτά λέγει ο βασιλεύς Βαλάκ, ο υιός του Σεπφώρ· Εχω την αξίωσιν από σε να μη βραδύνης να έλθης προς εμέ.
- Αρ. 22,17 έντίμως γάρ τιμήσω σε, καί όσα έάν είπης, ποιήσω σοι· καί δεῦρο έπικατάρασαί μοι τόν λαόν τοῦτον.
- Αρ. 22,17 Όταν δε έλθης εγώ θα σε τιμήσω και θα σε αμείψω πλουσίως και όσα μου είπης θα τα εκτελέσω. Ελα λοιπόν εδώ, δια να καταρασθής προς χάριν μου αυτόν τον λαόν”.
- Αρ. 22,18 καί άπεκρίθη Βαλαάμ καί είπε τοῖς άρχουσι Βαλάκ· έάν δῶ μοι Βαλάκ πλήρη τόν οἶκον αύτοῦ άργυρίου καί χρυσίου, ού δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ρῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αύτὸ μικρόν ἢ μέγα έν τῇ διανοίᾳ μου·
- Αρ. 22,18 Ο Βαλαάμ απήντησεν στους άρχοντας του Βαλάκ, λέγων· “και αν ακόμη ο Βαλάκ μου δώση όλον τον οίκον του γεμάτον αργύριον και χρυσίον, δεν θα ημπορέσω να παραβώ τον λόγον Κυρίου του Θεού και να σκεφθώ κάτι μικρόν η μεγάλον αντίθετον προς εκείνα που μου είπεν ο Θεός.
- Αρ. 22,19 καί νῦν ύπομείνατε αύτοῦ καί ύμεῖς τήν νύκτα ταύτην, καί γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλήσαι προς με.
- Αρ. 22,19 Αλλά τώρα μείνατε και σεις εδώ αυτήν την νύκτα και θα μάθω τι θα θελήση ο Θεός να μου φανέρωση πάλιν”.

- Αρ. 22,20 καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σε, τοῦτο ποιήσεις.
- Αρ. 22,20 Ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Βαλαάμ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ· “ἐφ’ ὅσον οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦλθαν νὰ σε καλέσουν, σήκω καὶ ἀκολούθησέ τους. Ἀλλὰ θὰ κάμῃς σύμφωνα με ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θὰ σου φανερώσω”.
- Αρ. 22,21 καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τὸ πρωῒ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ.
- Αρ. 22,21 Ἠγέρθη τὸ πρωῒ ὁ Βαλαάμ, ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον του καὶ ἐπορεύθη μαζὴ με τοὺς ἀρχοντας τῶν Μωαβιτῶν, (δελεασθεῖς καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀμοιβήν).
- Αρ. 22,22 καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Αρ. 22,22 Διὰ τοῦτο ὠργίσθη ὁ Θεός, διότι ὁ Βαλαάμ ἐπορεύθη με τοὺς ἀρχοντας καὶ ἄγγελος Θεοῦ παρουσιάσθη, διὰ νὰ ἀποτρέψῃ αὐτόν. Αὐτὸς δὲ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὴν ὄνον, εἶχε δὲ μαζὴ του καὶ δύο υπηρέτας.
- Αρ. 22,23 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.
- Αρ. 22,23 Ἡ ὄνος, ὅταν εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ νὰ τῆς ἐμποδίζῃ τὸν δρόμον καὶ νὰ κρατῇ ῥομφαίαν γυμνήν στο χεῖρ του, παρεξέκλινε ἀπὸ τὴν ὁδὸν καὶ ἐπήγαινε εἰς τὴν πεδιάδα. Ὁ Βαλαάμ ἐκτύπησεν αὐτὴν με τὴν ῥάβδον του, διὰ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ καὶ κατευθύνῃ εἰς τὴν ὁδόν.

- Αρ. 22,24 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὐλάξι τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν·
- Αρ. 22,24 Ο ἄγγελος του Θεοῦ ἐστάθη ἐμπρὸς ἀπὸ την ὄνον εἰς τα αὐλάκια των ἀμπέλων· ἀπὸ την μία μεριά των ὁποίων και την ἄλλη υπήρχον τοῖχοι προς περίφραγμα αὐτῶν.
- Αρ. 22,25 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ προσέθλιπεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαάμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν.
- Αρ. 22,25 Όταν η ὄνός εἶδε τον ἄγγελον του Θεοῦ ἐστριμώχθη στον τοῖχον και ἐπίεσε προς αὐτὸν τον πόδα του Βαλαάμ. Ο δε Βαλαάμ την ἐκτύπησε και πάλιν.
- Αρ. 22,26 καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.
- Αρ. 22,26 Ο ἄγγελος του Θεοῦ ἐπροχώρησεν, ἐσταμάτησεν εἰς δίοδον στενήν, ὅπου δεν ἦτο δυνατόν εἰς την ὄνον να παρεκκλῖνη δεξιὰ η ἀριστερά.
- Αρ. 22,27 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαάμ καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ.
- Αρ. 22,27 Όταν εἶδεν η ὄνος τον ἄγγελον του Θεοῦ ἐμπρὸς, ἐκάθησεν στο ἔδαφος ἔχουσα ἐπάνω της τον Βαλαάμ. Αὐτὸς ἐθύμωσε και ἐκτυποῦσε συνεχῶς την ὄνον με την ῥάβδον του.
- Αρ. 22,28 καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῷ Βαλαάμ· τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο;
- Αρ. 22,28 Ἦνοιξε τότε ο Θεὸς το στόμα της ὄνου, η οποία και εἶπε προς αὐτόν· “τι σου ἔκαμα, ὥστε τρίτην αὐτὴν φορὰν να με κτυπᾷς;”
- Αρ. 22,29 καὶ εἶπε Βαλαάμ τῇ ὄνῳ· ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι· καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρί, ἥδη ἂν ἐξεκέντησά σε.
- Αρ. 22,29 Καὶ ο Βαλαάμ εἶπεν εἰς την ὄνον· “σε κτυπῶ, διότι με περιπαίζεις, και αν εἶχα στο χέρι μου μαχαίρι, θα σε εἶχα

σφάξει”.

Αρ. 22,30 καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαάμ· οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ’ ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί.

Αρ. 22,30 Η ὄνος εἶπε πρὸς τον Βαλαάμ· “δεν εἶμαι ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐπάνω εἰς την οποίαν ἐκάθησο ἀπὸ την νεότητά σου μέχρι της σημερινῆς ἡμέρας; Πές μου, μήπως τυχόν μέχρι σήμερα σε παρήκουσα και ἐφέρθην ὅπως τώρα;” Εκείνος της ἀπήντησεν “ὄχι”.

Αρ. 22,31 ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαάμ, καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Αρ. 22,31 Τότε ο Θεὸς ἠνοιξεν τα μάτια του Βαλαάμ και εἶδε τον ἄγγελον του Θεοῦ να ἀντιστέκεται στον δρόμον και να κρατῇ στο χέρι του γυμνήν την μάχαιραν. Ο Βαλαάμ ἐσκυψε το πρόσωπόν του κατὰ γῆς και ἐπροσκύνησε τον ἄγγελον.

Αρ. 22,32 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ· διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου,

Αρ. 22,32 Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ο ἄγγελος του Θεοῦ· “διατί ἐκτύπησες την ὄνον σου, τρίτην μάλιστα φοράν; Ἰδού ἐγὼ ἐβγήκα εἰς τον δρόμον σου, δια να σε παρεμποδίσω, διότι ἡ πορεία σου αὕτη δεν μου εἶναι ἀρεστή.

Αρ. 22,33 καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ’ ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὔν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ’ ἂν περιεποιησάμην.

Αρ. 22,33 Η ὄνος με εἶδε, παραμέρισεν ἀπὸ ἐμέ τρίτην φοράν. Εάν δε δεν ἐλοξοδρομοῦσε, σε μεν θα ἐφόνευον, ἐκείνην δε θα την ἀφῆνα να ζῇσῃ”.

- Αρ. 22,34 καὶ εἶπε Βαλαάμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου· ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρκέσει, ἀποστραφήσομαι.
- Αρ. 22,34 Συντετριμμένος τότε ο Βαλαάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου· “ἡμάρτησα, διότι δεν ἐγνώριζα ὅτι συ ἐστάθης ἀπέναντί μου καὶ ἐφράξες τὸν δρόμον μου. Καὶ τώρα εἰν δεν εἶναι ἀρεστόν εἰς σέ, θα ἐπιστρέψω στὸν τόπον μου”.
- Αρ. 22,35 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαάμ· συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν εἶπω πρὸς σε, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι. καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.
- Αρ. 22,35 Ο δε ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· “πῆγαινε μαζὴ με τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦς. Ἀλλὰ πρόσεξε τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θα εἶπω πρὸς σέ, αὐτὰ συ θα εἴπῃς πρὸς τὸν Βαλάκ”. Ο Βαλαάμ ἐπορεύθη μαζὴ με τοὺς ἀρχοντας τοῦ Βαλάκ.
- Αρ. 22,36 Καὶ ἀκούσας Βαλάκ ὅτι ἦκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνῶν, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν ὀρίων.
- Αρ. 22,36 Ο Βαλάκ, ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐρχεται ο Βαλαάμ, ἐβγήκεν εἰς συνάντησίν του εἰς μίαν πόλιν τῶν Μωαβιτῶν, ἡ ὁποῖα εὐρίσκεται πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ἀρνῶν εἰς κάποιο μέρος τῶν ὀρίων τῆς χώρας Μωάβ.
- Αρ. 22,37 καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε; διατί οὐκ ἦρχου πρὸς με; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε;
- Αρ. 22,37 Εἶπε δε ο Βαλάκ πρὸς τὸν Βαλαάμ· “δεν ἀπέστειλα πρὸς σε ἀνθρώπους μου καὶ σε ἐκάλεσα; Διατί δεν ἠθέλες να ἐλθῃς πρὸς ἐμέ; Μὴπως ἐνόμισες ὅτι δεν θα ἠμποροῦσα να σε ἀμείψω, ὅπως σου ἀξίζει;”
- Αρ. 22,38 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· ἰδοὺ ἦκω πρὸς σέ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαί τι; τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ

Θεός εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω.

Αρ. 22,38 Ο Βαλαάμ ἀπήντησεν πρὸς τὸν Βαλάκ· “ἰδοὺ τὴν ὥρην ἔχω ἔλθει πρὸς σέ. Μήπως ὅμως καὶ ἔχω τὴν δύναμιν νὰ σου μιλήσω κάτι ἀπὸ τὸν εαυτὸν μου; Εγὼ θὰ σου εἰπῶ ὅτι ὁ Θεὸς θὰ βάλῃ στὸ στόμα μου”.

Αρ. 22,39 καὶ ἐπορεύθη Βαλαάμ μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων.

Αρ. 22,39 Ο Βαλαάμ ἐπορεύθη μαζὴ μετὰ τὸν Βαλάκ καὶ ἦλθαν εἰς πόλεις ἀγροτικῶν περιοχῶν.

Αρ. 22,40 καὶ ἔθυσεν Βαλάκ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαάμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ.

Αρ. 22,40 Ο Βαλάκ ἐθυσίασεν ἐκεῖ πρόβατα καὶ μοσχάρια καὶ ἔστειλε τεμάχια ἀπὸ αὐτὰ στὸν Βαλαάμ καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἵ οἱ ἦσαν μαζὴ τοῦ.

Αρ. 22,41 καὶ ἐγενήθη πρῶτ’ καὶ παραλαβὼν Βαλάκ τὸν Βαλαάμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαάλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Αρ. 22,41 Ὅταν δὲ ἐξημέρωσε, παρέλαβεν ὁ Βαλάκ τὸν Βαλαάμ, τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς ὑψηλὸν τόπον, ὅπου ὑπῆρχε ἡ εἰδωλολατρικὴ στήλη πρὸς τιμὴν τοῦ εἰδώλου Βαάλ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ἓνα μέρος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 23

Αρ. 23,1 Καὶ εἶπε Βαλαάμ τῷ Βαλάκ· οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς.

Αρ. 23,1 Ο Βαλαάμ εἶπεν στὸν Βαλάκ· “κτίσε μοι ἐδῶ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασέ μοι ἑπτὰ μοσχάρια καὶ ἑπτὰ κριοὺς”.

Αρ. 23,2 καὶ ἐποίησεν Βαλάκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

- Αρ. 23,2 Ο Βαλάκ έκαμε όπως του είπεν ο Βαλαάμ και έφερεν ένα μοσχάρι και ένα κριον δια τον κάθε βωμόν.
- Αρ. 23,3 καί εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσῃ, καὶ ῥῆμα, ὃ ἐάν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι. καὶ παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ, καὶ Βαλαάμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν.
- Αρ. 23,3 Του εἶπε δε ο Βαλαάμ· “στάσου ἐδῶ κοντά εἰς την θυσίαν σου, και εγώ θα προχωρήσω μήπως τυχόν και φανή ο Θεός εἰς συνάντησίν μου. Εάν ναι, τον λόγον τον οποίον θα μου φανερώση, θα σου τον γνωστοποιήσω”. Ο Βαλάκ εστάθη πράγματι κοντά στον βωμόν της θυσίας, ενώ ο Βαλαάμ επροχώρησε να ερωτήση τον Θεόν. Κατ' ευθείαν εμπρός εβάδισε.
- Αρ. 23,4 καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαάμ· τοὺς ἐπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,4 Παρουσιάσθη ὄντως ο Θεός στον Βαλαάμ, και προς Αὐτόν εἶπεν ο Βαλαάμ· “ἡτοίμασα ἐπτὰ βωμούς, έθεσα ἐπάνω στον καθένα ἀπό αὐτοὺς ένα μοσχάρι και ένα κριόν”.
- Αρ. 23,5 καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαάμ καὶ εἶπεν· ἐπιστραφεῖς πρὸς Βαλάκ οὕτω λαλήσεις.
- Αρ. 23,5 Ο Θεός έβαλεν στο στόμα του Βαλαάμ τον λόγον, που έπρεπε να πη, και του εἶπε· “γύρισε προς τον Βαλάκ και θα ομιλήσης προς αὐτόν, όπως εγώ σε ωδήγησα”.
- Αρ. 23,6 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὃδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ’ αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ’ αὐτῷ,
- Αρ. 23,6 Επέστρεψεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ. Εκείνος δε ήτο ὀρθιος κοντά εἰς τα ὀλοκαυτώματα, μαζί δε με αὐτόν και οι Μωαβίται ἄρχοντες. Πνεῦμα Θεοῦ ήλθεν στον Βαλαάμ,
- Αρ. 23,7 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἐκ

Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεύς Μωάβ,  
ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων· δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν  
Ἰακώβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.

Αρ. 23,7 ο οποίος ἤρχισε παραβολικὸν λόγον καὶ εἶπεν· “ὁ Βαλάκ, ὁ  
βασιλεύς των Μωαβιτῶν, ἐστείλε καὶ με ἐκάλεσε ἀπὸ τῆς  
Μεσοποταμίας, ἀπὸ τα ὄρη τῆς Ανατολῆς, καὶ μου εἶπε· Εἰλα  
ἐδῶ καὶ πρὸς χάριν μου καταράσῃς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Αρ. 23,8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος, ἢ τί καταράσωμαι ὃν  
μὴ καταρᾶται ὁ Θεός;

Αρ. 23,8 Πως ὅμως ἐγὼ θα καταρασθῶ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ὁ  
Κύριος δεν καταράται; Τί εἶδος κατάρας θα εἰπῶ ἐναντίον  
ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ὁ Θεός δεν καταράται;

Αρ. 23,9 ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτὸν καὶ ἀπὸ βουνῶν  
προσνοήσω αὐτόν. ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν  
ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.

Αρ. 23,9 Διότι βλέπω τὸν λαὸν αὐτὸν ἀπὸ τὴν κορυφὴν των ὀρέων,  
τὸν ἐννοῶ πολὺ καλὰ ἀπὸ τα βουνά, ἐπὶ των ὁποίων  
εὐρίσκομαι. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς αὐτός θα κατοική μόνος  
του, δεν θα σαγκαταριθμῆται καὶ δεν θα κατατάσσεται  
μεταξὺ των ἄλλων λαῶν.

Αρ. 23,10 τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς  
ἐξαριθμῆσεται δῆμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχὴ μου ἐν  
ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ  
σπέρμα τούτων.

Αρ. 23,10 Ποιὸς ἐξηκρίβωσε τὸ πλῆθος των ἀπογόνων του Ἰακώβ καὶ  
ποιὸς θα ἠμπορέσῃ νὰ μετρήσῃ τὰς φυλάς του Ἰσραήλ;  
Κανείς. Εἴθε δε νὰ ἀπέθνησκα καὶ ἐγὼ μαζὴ με τοὺς  
δικαίους αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ ἀπόγονοί μου νὰ γίνουν  
πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροί, ὅπως εἶναι οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν”.

Αρ. 23,11 καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· τί πεποίηκάς μοι; εἰς  
κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας  
εὐλογίαν.

- Αρ. 23,11 Ο Βαλάκ είπε τότε προς τον Βαλαάμ· “τι μου έκαμες; Εγώ σε εκάλεσα να καταρασθής τους εχθρούς μου και ιδού ότι συ τους ευλόγησες ευλογίαν μεγάλην”.
- Αρ. 23,12 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλη ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλήσαι;
- Αρ. 23,12 Εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλάκ· “δεν σου εἶπα, ὅτι ὅσα θα βάλῃ ὁ Θεὸς στο στόμα μου, αὐτὰ θα προσέξω να σου εἰπω;”
- Αρ. 23,13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλάκ· δεῦρο ἔτι μετ’ ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον, ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ’ ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
- Αρ. 23,13 Ο Βαλάκ εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ· “ἐλα καὶ πάλιν μαζή μου εἰς ἄλλον τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δεν θα ἴδῃς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, ἀλλὰ ἓνα μέρος ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτῶν. Δεν θα τοὺς ἴδῃς ὅλους. Ἀπὸ ἐκεῖ καταράσου αὐτὸν τὸν λαὸν πρὸς χάριν μου”.
- Αρ. 23,14 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,14 Παρέλαβεν αὐτὸν καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς ὑψηλὸν μέρος ἑνὸς ὀρεινοῦ ἀγροῦ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ “Λελαξευμένου”, τοῦ ὀρους δηλ. Ναβαὺ. Ἐκτίσεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐπάνω στὸν κάθε βωμόν ἔθεσεν ἀνὰ ἓνα μοσχάρι καὶ ἀνὰ ἓνα κριόν.
- Αρ. 23,15 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν.
- Αρ. 23,15 Ο Βαλαάμ εἶπε πρὸς τὸν Βαλάκ· “στάσου κοντὰ εἰς τὴν θυσίαν σου καὶ ἐγὼ θα προχωρήσω να ἐρωτήσω τὸν Θεόν”.
- Αρ. 23,16 καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀποστράφηθι πρὸς Βαλάκ καὶ τάδε λαλήσεις.

- Αρ. 23,16 Ο Θεός συνήντησε τον Βαλαάμ, έβαλε λόγον στο στόμα του και του είπε· “γύρισε προς τον Βαλάκ και θα του είπης, ο,τι εγώ θα θέσω στο στόμα σου”.
- Αρ. 23,17 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ’ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλάκ· τί ἐλάλησε Κύριος;
- Αρ. 23,17 Επέστρεψεν ο Βαλαάμ προς αὐτόν, που ἦτο ὀρθιος κοντά εις τα ολοκαυτώματά του· μαζή του δε ἦσαν και ὅλοι οι ἄρχοντες των Μωαβιτῶν. Ηρώτησε δε αὐτόν ο Βαλάκ· “τι σου εἶπεν ο Κυριος;”
- Αρ. 23,18 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀνάστηθι Βαλάκ, καὶ ἄκουε· ἐνώτισαι μάρτυς, υἱὸς Σεπφῶρ.
- Αρ. 23,18 Ο Βαλαάμ ἤρχισε τον αλληγορικόν του λόγον και εἶπε· “σῆκω, Βαλάκ, και ἄκουε· παιδί του Σεπφῶρ, ἀνοίξε τα αυτιά σου να ακούσης ο ἴδιος.
- Αρ. 23,19 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ’ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ;
- Αρ. 23,19 Ο αληθινός Θεός δεν εἶναι ὅπως ο ἄνθρωπος, ὥστε να εξαπατηθῇ, δεν εἶναι ὅπως οι υιοὶ των ἀνθρώπων, ὥστε να φοβηθῇ ἀπειλάς. Αὐτός εἶπε και δεν θα το εκτελέσῃ; Θα ομιλήσῃ αὐτός και δεν θα επιμείνῃ μέχρι τέλους εις αὐτό που εἶπε;
- Αρ. 23,20 ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι· εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.
- Αρ. 23,20 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔλαβα την διαταγὴν να ευλογήσω, θα ευλογήσω και δεν θα κάμω διαφορετικά.
- Αρ. 23,21 οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ·
- Αρ. 23,21 Δεν θα υπάρχῃ κατάθλιψις και βαρὺς σωματικὸς κόπος στους απογόνους του Ιακώβ, καμμία λύπη και αγωνία δεν

θα παρουσιασθή στους Ισραηλίτας. Κυριος ο Θεός αυτών είναι μαζί των, όλαι αι τιμαί και αι δόξαι των αρχόντων υπάρχουν στον λαόν αυτόν.

Αρ. 23,22 Θεός ό έξαγαγών αυτούς έξ Αιγύπτου· ώς δόξα μονοκέρωτος αύτῷ.

Αρ. 23,22 Ο Θεός είναι εκείνος, που έβγαλεν αυτούς ελευθέρους από την Αίγυπτον. Η δύναμις του λαού αυτού είναι όμοια προς την δύναμιν του ισχυρού ρινοκέρωτος.

Αρ. 23,23 ού γάρ έστιν οίωνισμός έν Ίακώβ, ούδє μαντεία έν Ίσραήλ· κατά καιρόν ρηθήσεται Ίακώβ καί τῷ Ίσραήλ, τί έπιτελέσει ό Θεός.

Αρ. 23,23 Δεν ισχύει δια τους απογόνους του Ιακώβ κανένas ειδωλολατρικός οiwνός, ούτε μαγεία και μαντεία, διότι ο Θεός κατά τον κατάλληλον καιρόν αποκαλύπτει στους Ισραηλίτας τι θα κάμη.

Αρ. 23,24 ίδου λαός ώς σκύμνος αναστήσεται καί ώς λέων γαυρωθήσεται· ού κοιμηθήσεται, έως φάγη θήραν, καί αίμα τραυματιών πίεται.

Αρ. 23,24 Ιδού ο λαός αυτός θα εγερθή ωσαν νεαρός λέων, θα καμαρώση την μεγαλοπρέπειάν του ως μεγάλος λέων. Δεν θα κοιμηθή πριν κατασπαράξη την λεία του και πριν πΐη το αίμα εκείνων, που θα φονεύση”.

Αρ. 23,25 καί εΐπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· ούτε κατάραις καταράση μοι αυτόν ούτε εύλογῶν μη εύλογήσης αυτόν.

Αρ. 23,25 Καταστενοχωρημένος ο Βαλάκ είπε προς τον Βαλαάμ· “ούτε με κατάρες θα μου καταρασθής αυτόν τον λαόν, αλλ' ούτε πάλιν με ευλογίας θα τον ευλογήσης”.

Αρ. 23,26 καί άποκριθείς Βαλαάμ εΐπε τῷ Βαλάκ· ούκ έλάλησά σοι λέγων, τὸ ρήμα, ὃ εάν λαλήσῃ ό Θεός, τοῦτο ποιήσω;

Αρ. 23,26 Απεκρίθη ο Βαλαάμ και του είπεν· “δεν ωμίλησα και δεν σου είπα, ότι εγώ θα κάμω σύμφωνα με εκείνο που θα μου είπη ο Θεός;”

- Αρ. 23,27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ Θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
- Αρ. 23,27 Εἶπε ὁ Βαλὰκ πρὸς τὸν Βαλαάμ· “ἐλα θα σε πάρω καὶ θα σε οδηγήσω εἰς ἄλλον τόπον· μήπως τυχόν καὶ ἀρέσει αὐτὸ στον Θεόν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μου καταρασθῇς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν”.
- Αρ. 23,28 καὶ παρέλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογῶρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον.
- Αρ. 23,28 Παρέλαβε, λοιπόν, ὁ Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Φογῶρ, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται εἰς τὴν ἔρημον.
- Αρ. 23,29 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ· οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς.
- Αρ. 23,29 Εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τὸν Βαλὰκ· “κτίσε μου πάλιν ἐδῶ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασέ μοι ἑπτὰ μοσχάρια καὶ ἑπτὰ κριοὺς”.
- Αρ. 23,30 καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,30 Ὁ Βαλὰκ ἔκαμεν, ὅπως ἀκριβῶς τοῦ εἶπεν ὁ Βαλαάμ, καὶ ἔθεσεν ἐπάνω στον κάθε βωμόν ἀνὰ ἓνα μοσχάρι καὶ ἀνὰ ἓνα κριόν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 24

- Αρ. 24,1 Καὶ ἰδὼν Βαλαάμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐναντίον Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.
- Αρ. 24,1 Ὁ Βαλαάμ ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι εἶναι εὐάρεστον στον Θεόν να

ευλογή τον ισραηλιτικόν λαόν, δεν επήγεν, όπως εσυνήθιζε προηγουμένως, να συμβουλευθή τους οιωνούς, αλλά έστρεψε κατ' ευθείαν το πρόσωπόν του εις την έρημον, όπου ήσαν στρατοπεδευμένοι οι Ισραηλίται.

Αρ. 24,2 καὶ ἐξάρας Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότε κατὰ φυλάς, καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ,

Αρ. 24,2 Εσήκωσε τα μάτια του και είδε τους Ισραηλίτας να έχουν στρατοπεδεύσει κατά φυλάς. Πνεύμα δε Θεού ήλθεν εις αυτόν.

Αρ. 24,3 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,

Αρ. 24,3 Ηρχισε τον αλληγορικόν αυτού λόγον και είπεν· “εγώ ο Βαλαάμ, ο υἱὸς του Βεώρ, ομιλώ ωσάν άνθρωπος, ο οποίος βλέπει πραγματικά το μέλλον.

Αρ. 24,4 φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ·

Αρ. 24,4 Ομιλεῖ αυτός, που ακούει τα λόγια του παντοδυνάμου Θεού, αυτός που βλέπει κατά τον ύπνον του οράματα Θεού. Ομιλεῖ εκείνος, του οποίου τα μάτια είναι ανοικτά, ώστε να βλέπη το μέλλον. Ομιλεῖ και λέγει·

Αρ. 24,5 ὥς καλοὶ οἱ οἴκοί σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ!

Αρ. 24,5 Ποσον ωραῖοι εἶναι οι οἶκοι σου, Ιακώβ, αι σκηναὶ σου, Ισραηλιτικὴ λαέ !

Αρ. 24,6 ὥσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὥσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ καὶ ὥσεὶ σκηναί, ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὥσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.

Αρ. 24,6 Εἶναι ωσάν κοιλάδες με βαθύσκια δένδρα, ωσάν κήποι πλησίον ποταμοῦ, ωσάν σκηναί, τας οποίας ἐστησεν ο Κυριος, ωσάν κέδροι πλησίον εις νερά !

Αρ. 24,7 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γὼγ

- βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ.
- Αρ. 24,7 Από τους απογόνους του λαού αυτού θα προέλθῃ ἓνας ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος θα γίνῃ κύριος εἰς πολλὰ ἔθνη καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ βασιλεία θα υψωθῇ περισσότερον ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Γωγ. Ἡ βασιλεία τοῦ θα μεγαλυνθῇ !
- Αρ. 24,8 Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὥς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν·
- Αρ. 24,8 Ὁ Θεὸς ὠδήγησε τὸν λαὸν αὐτὸν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ δύναμις τοῦ εἶναι ὡσάν τὴν δύναμιν τοῦ ρινοκέρωτος. Θα καταβροχθίσῃ τὰ ἐχθρικά πρὸς αὐτὸν ἔθνη, θα σπάσῃ τὰ κόκκαλά των καὶ θα απομυζήσῃ τὸ μεδούλι των, με τὰ βέλη τοῦ θα κατατοξεύσῃ καὶ θα ἐξοντώσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ !
- Αρ. 24,9 κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὥς λέων καὶ ὥς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηνται, καὶ οἱ καταρῶμενοί σε κεκατήρυνται.
- Αρ. 24,9 Κατακλιθεὶς θα ἀναπαυθῇ ὡσάν λέων καὶ ὡσάν νεαρό λιοντάρι γεμάτο δύναμιν ! Ποιὸς θα τολμήσῃ νὰ ἐξυπνήσῃ αὐτόν; Λαὲ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκεῖνοι ποὺ θα σε εὐλογοῦν, θα εἶναι εὐλογημένοι καὶ ὅσοι σε καταρῶνται, θα εἶναι κατηραμένοι”.
- Αρ. 24,10 καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο·
- Αρ. 24,10 Ἐθύμωσεν ὁ Βαλὰκ ἐναντίον τοῦ Βαλαάμ, ἐκτύπησε με ὀργὴν τὰ χέρια τοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “σε ἐκάλεσα νὰ καταρασθῇς τὸν ἐχθρόν μου καὶ ἰδοὺ ὅτι συ τρίτην αὐτὴν φορὰν τὸν εὐλόγησες.
- Αρ. 24,11 νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς δόξης.

- Αρ. 24,11 Τώρα λοιπόν φύγε και πήγαινε στον τόπον σου. Είπα ότι θα σε αμείψω· αλλά τώρα ο Θεός σε εστέρησεν από την αμοιβήν αυτήν, την οποίαν είχα προορίσει δια σέ”.
- Αρ. 24,12 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου, οὓς ἀπέστειλας πρὸς με, ἐλάλησα λέγων·
- Αρ. 24,12 Εἶπε ο Βαλαάμ πρὸς τον Βαλαάκ· “εγὼ και πρὸς τους ἀγγελιαφόρους, που μου ἐστείλες, δεν τους εἶπα ρητῶς·
- Αρ. 24,13 ἐάν μοι δῶ Βαλάκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ’ ἐμαυτοῦ· ὅσα ἐὰν εἴπῃ ὁ Θεός, ταῦτα ἐρῶ.
- Αρ. 24,13 Εάν ο Βαλάκ μου δώσῃ τον οἶκον του γεμάτον ἀργύριον και χρυσίον, δεν θα ἠμπορέσω να παραβῶ αυθαιρέτως την ἐντολήν του Κυρίου, ὥστε να μεταβάλω την καλήν προφητείαν εἰς κακήν ἢ την κακήν εἰς καλήν; Ὅσα θα μου ἀποκαλύψῃ ο Θεός, αὐτὰ ἐγὼ θα εἶπω.
- Αρ. 24,14 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.
- Αρ. 24,14 Λοιπόν, ἰδοὺ ἐγὼ τώρα ἐπιστρέφω εἰς τον τόπον μου. Ελα ὁμως να σου φανερώσω, τι θα κάμῃ ο λαὸς αὐτός στον λαόν σου κατὰ τους ἐπομένους καιρούς”.
- Αρ. 24,15 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρῶν,
- Αρ. 24,15 Ἦρχισεν ο Βαλαάμ τον ἀλληγορικὸν λόγον και εἶπεν· “ομιλεῖ ο Βαλαάμ, ο υἱὸς του Βεώρ· ομιλεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος πράγματι βλέπει το μέλλον·
- Αρ. 24,16 ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ·
- Αρ. 24,16 αὐτός που ἀκούει τα λόγια του Θεοῦ, που κατέχει την ἀληθινὴν γνώσιν ἀπὸ τον Θεόν· αὐτός που κατὰ τον ὕπνον

του βλέπει οράσεις Θεού και του οποίου τα μάτια είναι ανοικτά, ώστε να εισδύουν στο μέλλον.

Αρ. 24,17 δείξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν· μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωὰβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σήθ.

Αρ. 24,17 Θα τον ἴδω και θα τον δείξω τον Μεσσίαν, ὄχι ὁμως τώρα. Μακαρίζω αὐτόν, ἀλλὰ δεν εἶναι πλησίον. Αργότερα θα ἀνατελεῖ ἄστρον ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του Ἰακώβ, θα ἀναδειχθῇ ἄνθρωπος ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν και θα συντριψῇ τοὺς ἀρχηγούς των Μωαβιτῶν και θα λαφυραγωγῇ ὅλους τοὺς ἀπογόνους του Σηθ.

Αρ. 24,18 καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχυϊ.

Αρ. 24,18 Αὐτός θα κληρονομήσῃ την Ἰδουμαίαν. Κληρονομία του θα εἶναι οἱ ἀπόγονοι του Ἡσαῦ, οἱ ἐχθροὶ του. Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπραγματοποίησεν ὅλα αὐτὰ με την δύναμίν του.

Αρ. 24,19 καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως.

Αρ. 24,19 Και θα προέλθῃ ἀπὸ την φυλὴν Ἰακώβ ὁ ἄνθρωπος αὐτός και θα ἐξολοθρεύσῃ κάθε ἐχθρόν του, ὁ ὁποῖος θα θελήσῃ να σωθῇ φεύγων ἀπὸ την πόλιν”.

Αρ. 24,20 καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλήκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται.

Αρ. 24,20 Στρέψας δε το βλέμμα του ὁ Βαλαάμ πρὸς τοὺς Ἀμαληκίτας, εἶπεν ἄλλον ἀλληγορικὸν λόγον· “πρώτοι μεταξὺ των ἐθνῶν, που ἐπολέμησαν τοὺς Ἰσραηλίτας, εἶναι οἱ Ἀμαληκίται. Δια τοῦτο οἱ ἀπόγονοὶ των θα καταστραφούν”.

Αρ. 24,21 καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου· καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου,

- Αρ. 24,21      Ιδὼν δε τοὺς Κεναίους, εἶπε νέον χρησμόν· “ἰσχυρά εἶναι ἡ κατοικία σας. Ἀλλὰ εἴν κτίσετε τὴν φωλεάν σας στὸν βράχον,
- Αρ. 24,22      καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεὼρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε.
- Αρ. 24,22      καὶ ἐὰν ἀκόμη κτισθῇ ἡ φωλεὰ σας με τὴν επιτηδειότητα τοῦ Βεὼρ, οἱ Ἀσσύριοι θα σας αἰχμαλωτίσουν”.
- Αρ. 24,23      καὶ ἰδὼν τὸν Ὠγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ὦ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ Θεός;
- Αρ. 24,23      Ιδὼν τὸν Ὠγ, εἶπε νέον παραβολικὸν λόγον· “ὦ ! ὦ ! Ποις θα ζήσῃ, ὅταν θα στείλῃ ὁ Θεὸς τὴν τιμωρίαν ἐναντίον σου;
- Αρ. 24,24      καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτταίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσοὺρ καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται.
- Αρ. 24,24      Στρατιωτικαὶ δυνάμεις θα ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν Κυπρον, θα ταλαιπωρήσουν καὶ θα ταπεινώσουν τοὺς Ἀσσυρίους καὶ τοὺς Ἑβραίους. Ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λαοὶ καὶ οἱ καταστρέψαντες αὐτοὺς, θα καταστραφούν μαζή!”
- Αρ. 24,25      καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.
- Αρ. 24,25      Ὁ Βαλαὰμ ἐξεκίνησε καὶ ἐπέστρεψεν στὸν τόπον του, ὁ δε Βαλὰκ ἐπανήλθεν στὸν οἶκόν του.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 25

- Αρ. 25,1      Καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεῖν· καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.
- Αρ. 25,1      Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὴν περιοχὴν Σαττεῖν. Ἐκεῖ ὁμῶς ἐμολύνθη, διότι ἐκυλίσθη εἰς πορνείαν με τὰς θυγατέρας τῶν Μωαβιτῶν.
- Αρ. 25,2      καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων

αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θουσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Αρ. 25,2      Οι Μωαβίται προσεκάλεσαν τους Ισραηλίτας εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδῶλων τῶν. Καὶ οἱ Ισραηλίται προσήλθον καὶ ἔφαγον ἀπὸ τὰς θυσίας τὰς εἰδωλολατρικὰς καὶ ἐπροσκύνησαν τὰ εἰδῶλα τῶν Μωαβιτῶν.

Αρ. 25,3      καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγῶρ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος τῷ Ἰσραὴλ.

Αρ. 25,3      Ἐπεὶ δὲ ὁ Ισραηλιτικὸς λαὸς ἔλαβε μέρος εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς τελετὰς τοῦ Βεελφεγῶρ. Ὁ Κύριος ὠργίσθη καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ διὰ τὴν παρανομίαν αὐτῆν.

Αρ. 25,4      καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῇ· λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ.

Αρ. 25,4      Εἶπε δὲ πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “πάρε ὅλους τοὺς παραστρατήσαντας ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ τιμώρησέ τοὺς παραδειγματικῶς ἐνώπιον ὅλων καὶ ἐπεὶ θὰ παύσῃ ἡ ὀργή μου ἀπὸ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.

Αρ. 25,5      καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ· ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖόν αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγῶρ.

Αρ. 25,5      Εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὑπακούων ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς Ισραηλίτας· “ὁ καθένας σας νὰ φονεύσῃ τὸν συγγενὴ τοῦ, ὁ ὁποῖος συμμετέσχε εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς τελετὰς τοῦ Βεελφεγῶρ”. Καὶ οἱ Ισραηλίται ὑπήκουσαν.

Αρ. 25,6      Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανῆτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

- Αρ. 25,6      Αλλά αίφνης ένας Ισραηλίτης ελθών ωδήγησε τον αδελφόν του προς μία γυναίκα Μαδιανίτιν, δια να αμαρτήση ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον όλου του πλήθους των Ισραηλιτών, όταν αυτοί συντετριμμένοι δια τας αμαρτίας του λαού έκλαιον πλησίον εις την θύραν της Σκηνής του Μαρτυρίου.
- Αρ. 25,7      καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστιν ἐν τῇ χειρὶ
- Αρ. 25,7      Ο Φινεές, υἱὸς του Ελεάζαρ, υἱοῦ του αρχιερέως Ααρών, ὅταν εἶδε την αναισχυντίαν αὐτήν, ηγέρθη ἐκ μέσου του ισραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐπήρε στο χέρι του λόγχην ακιδωτήν,
- Αρ. 25,8      εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 25,8      εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν ὀπίσω ἀπὸ τοῦ Ἰσραηλίτην αὐτὸν στὸν κοιτῶνα του, διεπέρασε μετὰ τὴν λόγχην καὶ τοὺς δύο, τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας τῆς. Ἀμέσως δὲ ἐπαυσεν ἡ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ τιμωρία τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 25,9      καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
- Αρ. 25,9      Ο ἀριθμὸς ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν πληγὴν αὐτήν, ἐφθάσε τὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας.
- Αρ. 25,10      Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 25,10      Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Αρ. 25,11      Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ αἰ μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου.
- Αρ. 25,11      “Ὁ Φινεές, ὁ υἱὸς τοῦ Ελεάζαρ, υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ααρών, κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, διότι

με ζήλον ιερὸν καὶ ἀγανάκτησιν ιερὰν ἐφόνευσεν τοὺς ἐνόχους καὶ ἐτσι δὲν κατέστρεψεν τοὺς Ἰσραηλῖτας ἐπάνω εἰς τὴν ιερὰν ἀγανάκτησίν μου.

- Αρ. 25,12 οὕτως εἶπον· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης,  
Αρ. 25,12 Δια τὴν θεάρεστον αὐτὴν διαγωγὴν του, εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ ὁ Θεὸς συνάπτω με αὐτὸν ἓνα συμβόλαιον ἰδιαιτέρας εἰρήνης.
- Αρ. 25,13 καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 25,13 Ὑπόσχομαι νὰ δώσω εἰς αὐτὸν καὶ στοὺς ἀπογόνους του, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν, παντοτείνην τὴν ἱερωσύνην, ἐνεκα τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐδείξε ζήλον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ Θεοῦ του καὶ ἐξιλέωσε ἀπέναντί μου τοὺς Ἰσραηλῖτας ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των”.
- Αρ. 25,14 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλῖτου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί υἱὸς Σαλῶ, ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεῶν·
- Αρ. 25,14 Το δε ὄνομα τοῦ Ἰσραηλῖτου, ὁ ὁποῖος ἐθανατώθη μαζὴ με τὴν Μαδιανίτιδα ἦτο Ζαμβρί, παιδί τοῦ Σαλῶ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄρχων ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεῶν.
- Αρ. 25,15 καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγουῖα Χασβί, θυγάτηρ Σοὺρ ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιάμ.
- Αρ. 25,15 Το δε ὄνομα τῆς φονευθείσης γυναικὸς, τῆς Μαδιανίτιδος, ἦτο Χασβί. Αὐτὴ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Σοὺρ, τοῦ ἀρχοντος τοῦ ἐθνὸς Ὀμμώθ, το ὁποῖον ἦτο φυλὴ τῶν Μαδιανιτῶν.
- Αρ. 25,16 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἀλάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων·
- Αρ. 25,16 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν· “ὁμίλησεν πρὸς τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς.
- Αρ. 25,17 ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,  
Αρ. 25,17 Νὰ θεωρῆτε πάντοτε ἐχθροὺς τοὺς Μαδιανίτας. Κτυπήσατέ

τους,

Αρ. 25,18 ὅτι ἐχθραίνουνσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογὼρ.

Αρ. 25,18 διότι εἶναι δόλιοι ἐχθροὶ σας, ὅπως εφάνη ἐκ τῆς δολιότητος που ἐδείξαν ἐναντίον σας εἰς Φογὼρ καὶ διὰ τῆς Χασβί, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχοντος τῶν Μαδιανιτῶν, τῆς ἀδελφῆς των, ἡ ὁποία ἐφονεύθη κατὰ τὴν ἡμέραν που ἐτιμωροῦντο οἱ Ἰσραηλῖται διὰ τὸ ἀνοσιούργημα, τὸ ὁποῖον διέπραξαν εἰς τὴν πόλιν Φογὼρ.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 26

Αρ. 26,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα λέγων·

Αρ. 26,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν, ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἀρχιερέα, λέγων·

Αρ. 26,2 λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ.

Αρ. 26,2 “κάμε ἀρίθμησιν ὅλου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ κατὰ φυλὰς ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, ὅλων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς πόλεμον”.

Αρ. 26,3 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ λέγων·

Αρ. 26,3 Ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς ὠμίλησαν πρὸς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀραβῶθ τῆς χώρας τῶν Μωαβιτῶν, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ καὶ εἶπαν·

Αρ. 26,4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος

τῷ Μωυσῇ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου·

Αρ. 26,4 “ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται ὅσοι ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ εἶναι σήμερον ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, ας ἀριθμηθούν, σύμφωνα με τὴν διαταγὴν ποὺ ἔδωσεν ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆν.

Αρ. 26,5 Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ. υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν· Ἐνῶχ καὶ δῆμος τοῦ Ἐνῶχ· τῷ Φαλλοῦ δῆμος τοῦ Φαλλουῖ·

Αρ. 26,5 Ο Ῥουβὴν ἦτο πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ. Υἱοὶ δὲ τοῦ Ῥουβὴν ἦσαν· Ο Ἐνῶχ καὶ ὁ δῆμος, ὁ ὁποῖος προήλθεν ἀπὸ τὸν Ἐνῶχ. Ο Φαλλοῦ, στὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ δῆμος Φαλλουῖ.

Αρ. 26,6 τῷ Ἀσρών δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμί δῆμος τοῦ Χαρμί.

Αρ. 26,6 Ο Ἀσρών καὶ ὁ δῆμος τοῦ Ἀσρών· ὁ Χαρμί καὶ ὁ δῆμος ποὺ ἀνήκει στὸν Χαρμί.

Αρ. 26,7 οὗτοι δῆμοι Ῥουβὴν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

Αρ. 26,7 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι τῆς φυλῆς τοῦ Ῥουβὴν. Ἐγινε καταμέτρησις αὐτῶν καὶ εὐρέθη ὅτι ἦσαν τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδες ἑπτακόσιοι τριάκοντα.

Αρ. 26,8 καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ Ἐλιάβ.

Αρ. 26,8 Υἱὸς τοῦ Φαλλοῦ ἦτο ὁ Ἐλιάβ.

Αρ. 26,9 καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ· Ναμουήλ καὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς, οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου,

Αρ. 26,9 Υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ ἦσαν, ὁ Ναμουήλ, ὁ Δαθάν καὶ ὁ Ἀβειρών. Αὐτοὶ ἦσαν ἐπίσημοι μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Αὐτοὶ ἦσαν ποὺ ἐπανεστάτησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρών μαζὴ με τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Κορέ, τότε ποὺ ἔκαναν ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ Κυρίου,

- Αρ. 26,10 καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ  
Κορὲ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε  
κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ  
ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ,
- Αρ. 26,10 ὅτε ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα της καὶ κατέπιε καὶ ἐθανάτωσεν  
αὐτοὺς μαζὴ με τὸν Κορέ καὶ τοὺς οπαδοὺς του καὶ ὅτε πῦρ  
κατέφαγε καὶ τοὺς ἄλλους διακοσίους πεντήκοντα  
στασιαστάς. Οἱ αὐτοὶ ἐγέναν σημείον καὶ σωφρονιστικὸν  
γεγονός τοὺς ἄλλους διὰ τῆς τιμωρίας των ἐκ μέρους τῆς  
δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.
- Αρ. 26,11 οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον.
- Αρ. 26,11 Οἱ υἱοὶ ὅμως τοῦ Κορέ δεν ἀπέθανον.
- Αρ. 26,12 καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεὼν· τῷ  
Ναμουήλ δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμὶν δῆμος ὁ Ἰαμινί·  
τῷ Ἰαχὶν δῆμος Ἰαχινί·
- Αρ. 26,12 Οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεὼν μαζὴ με τοὺς δῆμους αὐτῶν ἦσαν· Ο  
Ναμουήλ καὶ ὁ δῆμος Ναμουηλί· ὁ Ἰαμὶν καὶ ὁ δῆμος Ἰαμινί,  
ὁ Ἰαχὶν καὶ ὁ δῆμος Ἰαχινί·
- Αρ. 26,13 τῷ Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραϊ· τῷ Σαοὺλ δῆμος ὁ Σαουλί.
- Αρ. 26,13 ὁ Ζαρά καὶ ὁ δῆμος Ζαραϊ· ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ δῆμος Σαουλί.
- Αρ. 26,14 οὗτοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ  
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
- Αρ. 26,14 Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι τῆς φυλῆς Συμεὼν, των οποίων οἱ  
ἄνδρες ἀριθμηθέντες ἀνῆλθον εἰς εἴκοσιδυο χιλιάδας  
διακοσίους.
- Αρ. 26,15 υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἦρ καὶ Αὐνάν· καὶ ἀπέθανεν Ἦρ καὶ  
Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν.
- Αρ. 26,15 Υἱοὶ δε τοῦ Ἰούδα ἦσαν, ἐκτὸς ἐκείνων που ἀναφέρονται  
κατωτέρω, ὁ Ἦρ καὶ ὁ Αὐνάν. Αὐτοὶ ὅμως, ὁ Ἦρ καὶ ὁ  
Αὐνάν, ἀπέθανον εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Αρ. 26,16 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ  
Σηλὼμ δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρὲς δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ

Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραΐ.

Αρ. 26,16      Οι ἄλλοι υἱοὶ τοῦ Ἰούδα καὶ οἱ δῆμοι αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Σηλώμ καὶ ὁ δῆμος Σηλωνί· ὁ Φαρές καὶ ὁ δῆμος Φαρεσί· ὁ Ζαρά καὶ ὁ δῆμος Ζαραΐ.

Αρ. 26,17      καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές· τῷ Ἀσρών δῆμος ὁ Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμούν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί.

Αρ. 26,17      Υἱοὶ δὲ τοῦ Φαρές ἦσαν· ὁ Ἀσρών καὶ ὁ δῆμος Ἀσρωνί· ὁ Ἰαμούν καὶ ὁ δῆμος Ἰαμουνί.

Αρ. 26,18      οὗτοι δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

Αρ. 26,18      Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι τῆς φυλῆς Ἰούδα. Κατὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν τῶν εὐρέθη ὅτι ἦσαν ἑβδομήκοντα ἕξ χιλιάδες πεντακόσιοι.

Αρ. 26,19      καὶ υἱοὶ Ἰσάχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Θωλαΐ δῆμος ὁ Θωλαΐ· τῷ Φουᾶ δῆμος ὁ Φουαΐ·

Αρ. 26,19      Υἱοὶ τοῦ Ἰσάχαρ καὶ οἱ δῆμοι αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Θωλά καὶ ὁ δῆμος Θωλαΐ· ὁ Φουά καὶ ὁ δῆμος Φουαΐ.

Αρ. 26,20      τῷ Ἰασούβ δῆμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμράμ δῆμος ὁ Σαμραμί.

Αρ. 26,20      ὁ Ἰασούβ καὶ ὁ δῆμος Ἰασουβί· ὁ Σαμράμ καὶ ὁ δῆμος Σαμραμί.

Αρ. 26,21      οὗτοι δῆμοι Ἰσάχαρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

Αρ. 26,21      Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ. Κατὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν τῶν εὐρέθη ὅτι ἦσαν ἑξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες τετρακόσιοι ἄνδρες.

Αρ. 26,22      υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαρέδ δῆμος ὁ Σαρεδί· τῷ Ἀλλὼν δῆμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλήλ δῆμος ὁ Ἀλληλί·

Αρ. 26,22      Υἱοὶ τοῦ Ζαβουλὼν μαζὴ με τοὺς δῆμους τῶν ἦσαν· Ὁ Σαρέδ καὶ ὁ δῆμος Σαρεδί· ὁ Ἀλλὼν καὶ ὁ δῆμος Ἀλλωνί· ὁ Ἀλλήλ καὶ ὁ δῆμος Ἀλληλί.

|           |                                                                                                                                     |
|-----------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Αρ. 26,23 | οὔτοι δῆμοι Ζαβουλῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.                                                        |
| Αρ. 26,23 | Αυτοὶ ἦσαν οἱ καταμετρηθέντες δῆμοι Ζαβουλῶν, ἐκ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ὁποίων εὐρέθη ὅτι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἐξήκοντά χιλιάδας πεντακόσιοι. |
| Αρ. 26,24 | υἱοὶ Γὰδ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαφῶν δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγί δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνί δῆμος ὁ Σουνί·                                  |
| Αρ. 26,24 | Υιοὶ τοῦ Γαδ μαζή με τοὺς δῆμους τῶν ἦσαν· Ὁ Σαφῶν καὶ ὁ δῆμος Σαφωνί· ὁ Ἀγγί καὶ ὁ δῆμος Ἀγγί· ὁ Σουνί καὶ ὁ δῆμος Σουνί·          |
| Αρ. 26,25 | τῷ Ἀζενί δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδί δῆμος ὁ Ἀδδί·                                                                                       |
| Αρ. 26,25 | ὁ Ἀζενί καὶ ὁ δῆμος Ἀζενί· ὁ Ἀδδί καὶ ὁ δῆμος Ἀδδί·                                                                                 |
| Αρ. 26,26 | τῷ Ἀροαδί δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριήλ δῆμος ὁ Ἀριηλί.                                                                                  |
| Αρ. 26,26 | ὁ Ἀροαδί καὶ ὁ δῆμος Ἀροαδί· ὁ Ἀριήλ καὶ ὁ δῆμος Ἀριηλί.                                                                            |
| Αρ. 26,27 | οὔτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.                                       |
| Αρ. 26,27 | Αυτοὶ ἦσαν οἱ καταμετρηθέντες δῆμοι Γαδ, τῶν ὁποίων οἱ ἄνδρες εὐρέθη ὅτι ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι.                    |
| Αρ. 26,28 | υἱοὶ Ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμίν δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσοῦ δῆμος ὁ Ἰεσουϊ· τῷ Βαριά δῆμος ὁ Βαριαϊ·                             |
| Αρ. 26,28 | Υιοὶ τοῦ Ἀσήρ μαζή με τοὺς δῆμους τῶν ἦσαν· Ὁ Ἰαμίν καὶ ὁ δῆμος Ἰαμινί· ὁ Ἰεσοῦ καὶ ὁ δῆμος Ἰεσουϊ· ὁ Βαριά καὶ ὁ δῆμος Βαριαϊ.     |
| Αρ. 26,29 | τῷ Χοβέρ δῆμος ὁ Χοβερί· τῷ Μελχιήλ δῆμος ὁ Μελχιηλί.                                                                               |
| Αρ. 26,29 | Ὁ Χοβέρ καὶ ὁ δῆμος Χοβερί· ὁ Μελχιήλ καὶ ὁ δῆμος Μελχιηλί.                                                                         |
| Αρ. 26,30 | καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσήρ Σάρα.                                                                                                    |
| Αρ. 26,30 | Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀσήρ ὠνομάζετο Σαρα.                                                                                                  |
| Αρ. 26,31 | οὔτοι δῆμοι Ἀσήρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.                                              |

- Αρ. 26,31 Αυτοί ἦσαν οἱ δήμοι Ἀσὴρ, ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν  
οποίων εὐρέθη ὅτι οἱ ἄνδρες ἦσαν τεσσαράκοντα τρεῖς  
χιλιάδες τετρακόσιοι.
- Αρ. 26,32 υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ.
- Αρ. 26,32 Υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ με τοὺς δήμους τῶν ἦσαν, ὁ Μανασσῆ καὶ ὁ  
Ἐφραὶμ.
- Αρ. 26,33 υἱοὶ Μανασσῆ· τῷ Μαχὶρ δῆμος ὁ Μαχιρί· καὶ Μαχὶρ  
ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ Γαλαάδ δῆμος ὁ Γαλααδί.
- Αρ. 26,33 Υἱοὶ τοῦ Μανασσῆ ἦσαν· Ὁ Μαχὶρ καὶ ὁ δῆμος Μαχιρί. Ὁ  
Μαχὶρ ἀπέκτησε υἱόν τὸν Γαλαάδ. Ἐκ δε τοῦ Γαλαάδ  
κατήγετο ὁ δῆμος Γαλααδί.
- Αρ. 26,34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλαάδ· Ἀχιέζερ δῆμος ὁ Ἀχιεζερί· τῷ  
Χελέγ δῆμος ὁ Χελεγί·
- Αρ. 26,34 Αυτοὶ δε ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Γαλαάδ· Ἀχιέζερ καὶ ὁ δῆμος  
Ἀχιεζερί· ὁ Χελέγ καὶ ὁ δῆμος Χελεγί·
- Αρ. 26,35 τῷ Ἑσριήλ δῆμος ὁ Ἑσριηλί· τῷ Συχέμ δῆμος ὁ Συχεμί·
- Αρ. 26,35 ὁ Ἑσριήλ καὶ ὁ δῆμος Ἑσριηλί· ὁ Συχέμ καὶ ὁ δῆμος Συχεμί·
- Αρ. 26,36 τῷ Συμαέρ δῆμος ὁ Συμαερί· καὶ τῷ Ὁφέρ δῆμος ὁ  
Ὁφερί·
- Αρ. 26,36 ὁ Συμαέρ καὶ ὁ δῆμος Συμαερί· ὁ Ὁφέρ καὶ ὁ δῆμος Ὁφερί.
- Αρ. 26,37 καὶ τῷ Σαλπαάδ υἱῷ Ὁφέρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ’  
ἦ θυγατέρες, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων  
Σαλπαάδ· Μαλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ  
Θερσά.
- Αρ. 26,37 Ὁ Σαλπαάδ, υἱὸς τοῦ Ὁφέρ, δὲν ἀπέκτησεν υἱούς ἀλλὰ  
μόνον θυγατέρας. Αἱ θυγατέρες δε τοῦ Σαλπαάδ  
ωνομάζοντο· Μαλὰ, Νουα, Ἐγλὰ, Μελχὰ καὶ Θερσά.
- Αρ. 26,38 οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ  
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
- Αρ. 26,38 Αυτοὶ ἦσαν οἱ καταμετρηθέντες δῆμοι Μανασσῆ, ἐκ τῆς  
αριθμήσεως τῶν ὁποίων εὐρέθη ὅτι οἱ ἄνδρες ἀνῆρχοντο εἰς  
πεντήκοντα δύο χιλιάδας ἑπτακοσίους.

- Αρ. 26,39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραὶμ· τῷ Σουθαλά δῆμος ὁ Σουθαλαΐ·  
τῷ Τανὰχ δῆμος ὁ Ταναχί.
- Αρ. 26,39 Υἱοὶ τοῦ Εφραὶμ ἦσαν οἱ ἐξῆς· Ὁ Σουθαλά καὶ ὁ δῆμος  
Σουθαλαΐ· ὁ Τανὰχ καὶ ὁ δῆμος Ταναχί.
- Αρ. 26,40 οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά· τῷ Ἐδὲν δῆμος ὁ Ἐδενί.
- Αρ. 26,40 Υἱοὶ δὲ τοῦ Σουθαλά ἦσαν, ὁ Εδὲν καὶ ὁ δῆμος Εδενί.
- Αρ. 26,41 οὗτοι δῆμοι Ἐφραὶμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ  
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι δῆμοι υἱῶν  
Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
- Αρ. 26,41 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι Εφραὶμ, ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῶν  
οποίων εὐρέθη, ὅτι οἱ ἄνδρες ἀνῆρχοντο εἰς τριάκοντα δύο  
χιλιάδας πεντακοσίους. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ οἱ  
δῆμοι αὐτῶν.
- Αρ. 26,42 υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ δῆμος ὁ  
Βαλί· τῷ Ἀσυβήρ δῆμος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχιράν δῆμος ὁ  
Ἰαχιρανί·
- Αρ. 26,42 Υἱοὶ τοῦ Βενιαμὶν καὶ οἱ δῆμοι αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Βαλέ καὶ ὁ  
δῆμος Βαλί· ὁ Ασυβήρ καὶ ὁ δῆμος Ασυβηρί· ὁ Ἰαχιράν καὶ ὁ  
δῆμος Ἰαχιρανί·
- Αρ. 26,43 τῷ Σωφάν δῆμος ὁ Σωφανί.
- Αρ. 26,43 ὁ Σωφάν καὶ ὁ δῆμος Σωφανί.
- Αρ. 26,44 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλέ Ἀδάρ καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀδάρ  
δῆμος ὁ Ἀδαρί καὶ τῷ Νοεμάν δῆμος ὁ Νοεμανί.
- Αρ. 26,44 Υἱοὶ τοῦ Βαλέ ἦσαν, ὁ Αδάρ καὶ ὁ Νοεμάν· ἐκ τοῦ Αδάρ  
κατήγετο ὁ δῆμος Αδαρί καὶ ἐκ τοῦ Νοεμάν ὁ δῆμος  
Νοεμανί.
- Αρ. 26,45 οὗτοι οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἐξ  
ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ  
πεντακόσιοι.
- Αρ. 26,45 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Βενιαμὶν καὶ οἱ δῆμοι τῶν, ἐκ τῆς  
αριθμήσεως τῶν οποίων εὐρέθη, ὅτι οἱ ἄνδρες ἀνῆρχοντο  
εἰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας πεντακοσίους.

- Αρ. 26,46 καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαμέ δῆμος ὁ Σαμεῖ· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δῆμους αὐτῶν.
- Αρ. 26,46 Υἱοὶ τοῦ Δαν καὶ οἱ δῆμοι αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Σαμέ καὶ ὁ δῆμος Σαμεῖ. Αὐτὸς μόνος ἦτο ὁ δῆμος τῆς φυλῆς Δαν.
- Αρ. 26,47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμεῖ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 26,47 Ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ δήμου Σαμεῖ, οἱ καταμετρηθέντες τότε, εὐρέθη ὅτι ἀνῆρχοντο εἰς ἐξήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 26,48 υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Ἀσιήλ δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνὶ δῆμος ὁ Γαυνί·
- Αρ. 26,48 Υἱοὶ τοῦ Νεφθαλί με τοὺς δῆμους αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Ἀσιήλ καὶ ὁ δῆμος Ἀσιηλί· ὁ Γαυνί καὶ ὁ δῆμος Γαυνί·
- Αρ. 26,49 τῷ Ἰεσέρ δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ δῆμος ὁ Σελλημί.
- Αρ. 26,49 ὁ Ἰεσέρ καὶ ὁ δῆμος Ἰεσερί· ὁ Σελλήμ καὶ ὁ δῆμος Σελλημί.
- Αρ. 26,50 οὗτοι δῆμοι Νεφθαλὶ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
- Αρ. 26,50 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι Νεφθαλί, ἐκ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ὁποίων εὐρέθη ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς ἡσάν τεσσαράκοντα χιλιάδες τριακόσιοι.
- Αρ. 26,51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑξακόσαιο χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.
- Αρ. 26,51 Αὕτη ἦτο ἡ νέα ἀρίθμησις τῶν Ἰσραηλιτῶν κατ' αὐτὴν δε εὐρέθη ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ ἀνῆρχοντο ἐν συνόλῳ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας χιλίους ἑπτακοσίους τριάκοντα.
- Αρ. 26,52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 26,52 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Αρ. 26,53 τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων·
- Αρ. 26,53 “εἰς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἠριθμήθησαν θὰ κατανεμηθῇ ἡ χώρα τῆς Χαναάν ὡς κληρονομία ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων.

- Αρ. 26,54 τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ τοῖς ἐλάττωσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.
- Αρ. 26,54 Οπου δηλαδή υπάρχουν μεγαλύτερες ομάδες, θα δώσει μεγαλύτερον κῆρον γης, και όπου υπάρχουν μικρότερες, θα δώσει μικρότερον κῆρον. Εἰς κάθε φυλὴν καὶ δῆμον θα κατανεμηθῇ ἡ γη αναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ των.
- Αρ. 26,55 διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ· τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν·
- Αρ. 26,55 Τα τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θα διαιρεθῇ ἡ γη, θα δοθῶν δια κληρώσεως. Κατὰ τὰ άτομα των φυλῶν θα γίνῃ ἡ κλήρωσις
- Αρ. 26,56 ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσων πολλῶν καὶ ὀλίγων.
- Αρ. 26,56 Δια τῆς κληρώσεως θα κατανείμῃς τὰς περιοχὰς τῆς χώρας ὡς κληρονομίαν εἰς τὰς μεγαλυτέρας ομάδας καὶ εἰς τὰς μικροτέρας”.
- Αρ. 26,57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Γεδσὼν δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρί δῆμος ὁ Μεραρί.
- Αρ. 26,57 Υἱοὶ τοῦ Λευὶ με τοὺς δῆμους αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Γεδσὼν καὶ ὁ δῆμος Γεδσωνί· ὁ Καάθ καὶ ὁ δῆμος Κααθί· ὁ Μεραρί καὶ ὁ δῆμος Μεραρί.
- Αρ. 26,58 οὗτοι οἱ δῆμοι υἱῶν Λευὶ· δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ καὶ δῆμος ὁ Μουσί. καὶ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.
- Αρ. 26,58 Καὶ οἱ ἐπόμενοι ἦσαν ἐπίσης δῆμοι των υἱῶν Λευὶ· Ὁ δῆμος Λοβενί, ὁ δῆμος Χεβρωνί, ὁ δῆμος Κορέ καὶ ὁ δῆμος Μουσί. Ὁ Καάθ ἀπέκτησε υἱὸν τὸν Ἀμράμ.
- Αρ. 26,59 τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ Λευί, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

- Αρ. 26,59 Η σύζυγός του ωνομάζετο Ιωχαβέδ και ήτο απόγονος της φυλής του Λευϊ. Αυτή εις την Αίγυπτον εγέννησεν εις την φυλήν του Λευϊ τους εξής. Εκ του συζύγου της Αμράμ εγέννησε τον Ααρών, τον Μωϋσήν και Μαριάμ την αδελφήν των.
- Αρ. 26,60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν ὃ τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιουὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
- Αρ. 26,60 Ο Ααρών απέκτησεν υιούς τον Ναδάβ, τον Αβιουδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.
- Αρ. 26,61 καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιουὺδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
- Αρ. 26,61 Ο Ναβάδ και ο Αβιουδ απέθανον, τιμωρηθέντες παρά του Θεού, όταν εκεί εις την έρημον Σινά προσέφερον ξένον κοσμικόν πυρ στο θυσιστήριον του Κυρίου.
- Αρ. 26,62 καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδονται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 26,62 Από την αριθμησην που έγινε εις την φυλήν Λεὶ ευρλεθη ὅτι ὅλοι οἱ ἄρρενες, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν εἴκοσι τρεις χιλιάδες. Δεν συμπεριελήφθησαν αὐτοὶ εις την καταμέτρησιν μαζί με τους ἄλλους Ἰσραηλῖτας, διότι δεν θα ἐδίδετο εις αὐτοὺς κλῆρος γῆς ἀνά μέσον των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 26,63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσεῖ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.
- Αρ. 26,63 Αυτή εἶναι ἡ καταμέτρησις των Ἰσραηλιτῶν, ἡ ὁποία ἐγένεν ἀπὸ τον Μωϋσὴν καὶ τον ἀρχιερέα Ελεάζαρ, ὅταν ἠρίθμησαν τους Ἰσραηλῖτας εις την περιοχὴν Αραβώθ της χώρας Μωάβ, πλησίον του Ἰορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ την Ἱεριχώ.

- Αρ. 26,64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων  
ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς  
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά·
- Αρ. 26,64 Μεταξὺ αὐτῶν, που κατεμετρήθησαν, δεν υπήρχε κανείς  
ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ οποίοι εἶχον καταμετρηθῇ κατὰ την  
πρώτην φοράν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρών εἰς την  
ἐρημον Σινά,
- Αρ. 26,65 ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς· θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ  
ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς, πλην  
Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.
- Αρ. 26,65 ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πραγματοποιηθῇ δι' αὐτοὺς ἡ  
προαναγγελθεῖσα παρὰ τοῦ Κυρίου τιμωρία. Διότι ὁ Κύριος  
εἶπεν ὅτι θὰ ἀποθάνουν ὅλοι εἰς τὴν ἐρημον. Καὶ τράγματι  
κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δεν ἔμενε, πλην τοῦ Χαλεβ, υἱοῦ τοῦ  
Ἰεφοννή, καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 27

- Αρ. 27,1 Καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὁφέρ,  
υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν  
υἱῶν Ἰωσήφ (καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Μααλὰ καὶ  
Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά)
- Αρ. 27,1 Τότε προσήλθον πρὸς τὸν Μωϋσὴν αἱ θυγατέρες τοῦ  
Σαλπαὰδ, υἱοῦ τοῦ Οφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαὰδ, ὁ οποίος ἦτο  
υἱὸς τοῦ Μαχίρ, καταγόμενοι ὅλοι ἀπὸ τὴν φυλὴν  
Μανασσῆ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ. (Τὰ δε ὀνόματα  
τῶν θυγατέρων τοῦ Σαλπαὰδ ἦσαν, Μααλὰ, Νουα, Εγλὰ,  
Μελχὰ καὶ Θερσά).
- Αρ. 27,2 καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως  
καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς  
ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν·

- Αρ. 27,2 Εστάθησαν ενώπιον του Μωϋσέως, ενώπιον του αρχιερέως Ελεάζαρ, ενώπιον των αρχόντων και όλου του λαού, εις την θύραν της Σκηνής του Μαρτυρίου, και είπον·
- Αρ. 27,3 ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσεως ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ· μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.
- Αρ. 27,3 “ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐρημον. Δεν ανήκεν αὐτός εἰς τὴν ομάδα, ἡ οποία επανεστάτησεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου μαζὴ με τοὺς οπαδοὺς τοῦ Κορέ. Απέθανεν ὁμως εἰς τὴν ἐρημον δια τὴν ἄλλην αμαρτίαν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται. Υἱὸς δεν ἐπέκτησεν. Ἀς μὴ σβῆσῃ ὁμως τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μας ἀπὸ τὸν δῆμον, στὸν ὁποῖον ανήκεν, ἐπειδὴ δεν ἀπέκτησεν υἱούς. Οταν θα μοιράζετε τὴν γὴν τῆς Χαναάν δώσατε εἰς ἡμᾶς ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτας τὸν κλῆρον, που ανήκει στὸν πατέρα μας”.
- Αρ. 27,4 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.
- Αρ. 27,4 Ο Μωϋσῆς ἔφερεν τὴν υπόθεσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Αρ. 27,5 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 27,5 Ο Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Αρ. 27,6 ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.
- Αρ. 27,6 “Ὀρθῶς ὠμίλησα αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ. Θα δώσης, ὡς ιδιοκτησίαν τῶν, κληρονομίαν εἰς αὐτάς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς τῶν καὶ θα μεταβιβάσης εἰς αὐτάς τὸν κλῆρον, που ἐδικαιούτο ὁ πατήρ τῶν.

- Αρ. 27,7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων·
- Αρ. 27,7 Εἰς δε τοὺς Ἰσραηλίτας θα εἴπῃς τα εξῆς·
- Αρ. 27,8 ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ·
- Αρ. 27,8 Εὰν ἓνας ἄνθρωπος ἀποθάνῃ, καὶ δὲν ἔχει ἀποκτήσει υἱόν, ἡ κληρονομία του θα περιέλθῃ εἰς τὴν θυγατέρα του.
- Αρ. 27,9 ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
- Αρ. 27,9 Εὰν ὅμως δὲν ἔχῃ αὐτὸς θυγατέρα, θα δώσετε τὴν κληρονομίαν στὸν ἀδελφόν του ἀποθανόντος πατρὸς.
- Αρ. 27,10 ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
- Αρ. 27,10 Εὰν αὐτὸς δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, θα δώσετε τὴν κληρονομίαν στὸν ἀδελφόν του πατρὸς του, τὸν θεῖον του.
- Αρ. 27,11 ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν ἀδελφοί τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσαι τὰ αὐτοῦ. καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Αρ. 27,11 Εὰν δὲ δὲν ὑπάρχουν ἀδελφοί του πατρὸς του, θα δώσετε τὴν κληρονομίαν στὸν πλησιέστερον συγγενή ἐκ τῆς φυλῆς του, δια νὰ παραλάβῃ αὐτὸς τὴν κληρονομίαν ἐκείνου”. Αὐτό θα εἶναι δια τοὺς Ἰσραηλίτας τὸ κληρονομικὸν δίκαιον, σύμφωνα με τὴν ἐντολήν που ἔδωκε ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆν.
- Αρ. 27,12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου (τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαὺ) καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει·
- Αρ. 27,12 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀνέβα ἐπάνω στὸ ὄρος, που εὐρίσκεται ἀνατολικά ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην στὸ ὄρος Νααὺ - καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἰδὲ τὴν χώραν τῆς Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ

δίδω προς κατάκτησιν στους Ισραηλίτας.

Αρ. 27,13 καὶ ὄψῃ αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαὸν σου καὶ σύ, καθὰ προσετέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς σου ἐν Ὡρ τῷ ὄρει,

Αρ. 27,13 Θα ἴδῃς αὐτὴν καὶ κατόπιν θα ἀποθάνῃς, δια να προστεθῇς καὶ συ στον λαὸν σου, ὅπως προσετέθη ὁ ἀδελφός σου ὁ Ααρών, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν ἐπάνω στο ὄρος Ὡρ.

Αρ. 27,14 διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἀγιάσαι με· οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν (τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν).

Αρ. 27,14 Καὶ θα ἀποθάνετε, χωρὶς να εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς Επαγγελίας, διότι παρέβητε τὴν ἐντολὴν μου εἰς τὴν ἐρημον Σιν καὶ δὲν με εὐπροσωπήσατε οὔτε με ἐδοξάσατε ἐνώπιον τῶν Ισραηλιτῶν, ὅταν τὸ πλῆθος αὐτῶν κατεφέρετο ἐναντίον μου δια τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὕδατος εἰς τὴν ἐρημον Σιν (ἐπρόκειτο δια τὸ ὕδωρ που ἐδόθη στους Ισραηλίτας μετὰ τὸν γογγυσμὸν τῶν εἰς τὴν πόλιν Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν δια τὸ ὕδωρ τῆς ἀντιλογίας).

Αρ. 27,15 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον·

Αρ. 27,15 Παρεκάλεσε δὲ ὁ Μωϋσῆς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε·

Αρ. 27,16 ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης,

Αρ. 27,16 “Συ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ἀφοῦ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὥρισες να ἀποθάνω ἐγὼ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀς θελήσῃς να ἐκλέξῃς ἄνθρωπον ἱκανὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτόν,

Αρ. 27,17 ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν.

Αρ. 27,17 ὁ ὁποῖος ὡς ἀρχηγός θα ἡγῆται καὶ θα προηγήται ἀπὸ ὅλους

αυτούς και θα εισέρχεται με εξουσίαν εν μέσω αυτών και ο οποίος θα εξαγάγη αυτούς από εδώ και θα τους οδηγήση ασφαλείς και νικητάς εις την Χαναάν, και δεν θα είναι ο λαός του Κυρίου ωςάν πρόβατα, εις τα οποία δεν υπάρχει ποιμήν.

Αρ. 27,18 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ’ αὐτόν

Αρ. 27,18 Ο Κυριος ωμίλησεν προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν· “πάρε μαζί σου τον Ιησοῦν, τον υἱόν του Ναυή, ἄνδρα ο οποίος ἔχει πνεῦμα Θεοῦ μέσα του, θα θέσης επάνω εις αὐτόν τα χέρια σου,

Αρ. 27,19 καὶ στήσεις αὐτόν ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν

Αρ. 27,19 θα παρουσιάσης αὐτόν ενώπιον του αρχιερέως Ελεάζαρ και θα δώσης εις αὐτόν την εντολήν και το δικαίωμα του αρχηγού ενώπιον ὅλου του λαοῦ· θα τον περιβάλῃς με αὐτήν την εξουσίαν ενώπιον ὅλων·

Αρ. 27,20 καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ’ αὐτόν, ὥπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

Αρ. 27,20 και θα του δώσης ἓνα μέρος ἀπὸ το ιδικόν σου κύρος και ἀπὸ την ιδικήν σου εξουσίαν, ὥστε οἱ Ἰσραηλίται να υπακούουν πλέον εις αὐτόν.

Αρ. 27,21 καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτόν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτός καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή.

Αρ. 27,21 Ενώπιον του αρχιερέως Ελεάζαρ θα παρουσιασθῇ αὐτός. Ο λαός και ο Ιησοῦς του Ναυή τον Ελεάζαρ θα ερωτοῦν και αὐτός θα αποκαλύπτῃ την γνώμην και το θέλημα του

Κυρίου. Κατόπιν εντολής αυτού θα κινούνται και θα ενεργούν ο Ιησούς του Ναυη και οι Ισραηλίται, όλοι μαζί, όλος ο λαός του Ισραήλ με μία ψυχή”.

Αρ. 27,22 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς

Αρ. 27,22 Ο Μωϋσής έκαμε όπως τον διέταξε ο Κυριος. Επήρε τον Ιησούν του Ναυή, τον παρουσίασεν ενώπιον του αρχιερέως Ελεάζαρ και ενώπιον όλου του λαού,

Αρ. 27,23 καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 27,23 έθεσε τα χέρια του επάνω εις αυτόν και εγκατέστησεν αυτόν ως αρχηγόν του λαού, όπως ο Κυριος είχε διατάξει τον Μωϋσήν.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 28

Αρ. 28,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 28,1 Ο Κυριος ομίλησε προς τον Μωϋσήν και είπεν·

Αρ. 28,2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων· τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμήν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς μου.

Αρ. 28,2 “δώσε εκ μέρους μου εντολήν στους Ισραηλίτας και είπε προς αυτούς· Αι προς εμέ προσφοραί σας, αναίμακτοι και αιματηραί, δια να είναι ευπρόσδεκτοι ως οσμή ευωδίας εις εμέ, θα φροντίζετε να μου τας προσφέρετε κατά τας εορτάς, που εγώ έχω ορίσει.

Αρ. 28,3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ· ἄμνους ἑνιαυσίους ἁμώμους δύο τὴν

- ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωςιν ἐνδελεχῶς,
- Αρ. 28,3 Θα εἴπῃς πρὸς αὐτούς· αὐταῖ εἶναι αἱ αἱματηραὶ θυσίαι ποὺ  
θα προσφέρετε πρὸς τὸν Κύριον. Δύο ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους,  
υγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς κάθε ἡμέραν πάντοτε πρὸς  
ὀλοκαύτωςιν.
- Αρ. 28,4 τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶτον καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν  
δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν·
- Αρ. 28,4 Τὸν ἕνα ἀμνὸν θα προσφέρῃς θυσίαν τὸ πρῶτον καὶ τὸν ἄλλον  
ἀμνὸν θα τὸν προσφέρῃς κατὰ τὴν ἐσπέραν.
- Αρ. 28,5 καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν  
ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.
- Αρ. 28,5 Μαζή με αὐτὸν θα προσφέρῃς πρὸς θυσίαν τὸ ἐν δέκατον  
τοῦ οἴφι (δύο περίπου κιλά) σεμιγδάλι ζυμωμένον με ἕνα  
τέταρτον τοῦ ἰν ἐλαίου (840 περίπου γραμμάρια).
- Αρ. 28,6 ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινὰ  
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ·
- Αρ. 28,6 Αὐτὰ εἶναι τὰ καθημερινὰ ὀλοκαυτώματα, θυσία ἡ ὁποία  
προσφέρθη στὸ ὄρος Σινὰ ὡς ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς τὸν  
Κύριον.
- Αρ. 28,7 καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί,  
ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ.
- Αρ. 28,7 Θα προσφέρῃς ἀκόμα ὡς σπονδὴν καὶ ἕνα τέταρτον τοῦ ἰν  
οἴνου (840 περίπου γραμμάρια) μαζή με κάθε ἀμνόν. Εἰς  
τὸν ἱερὸν χώρον θα προσφέρῃς πρὸς τὸν Κύριον τὴν θυσίαν  
αὐτοῦ τοῦ οἴνου.
- Αρ. 28,8 καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν·  
κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ  
ποιήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Αρ. 28,8 Τὸν δευτέρον ἀμνόν θα τὸν θυσιάσῃς τὴν ἐσπέραν. Μαζή με  
αὐτὸν θα προσφέρῃς τὴν προαναφερθεῖσαν θυσίαν τοῦ  
σεμιγδαλίου καὶ τοῦ οἴνου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν  
Κύριον.

- Αρ. 28,9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς  
ένιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως  
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν,
- Αρ. 28,9 Κατὰ δε την ημέραν του Σαββάτου θα προσφέρης και δύο  
ἀκόμη αμνοὺς ενός ἔτους, υγιεῖς και αρτιμελεῖς, δύο δέκατα  
σεμιγδάλι ζυμωμένον με ἐλαιον, ως θυσίαν ἀναίμακτον και  
την ἀνάλογον θυσίαν του οἴνου.
- Αρ. 28,10 ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς  
ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
- Αρ. 28,10 Αυτοὶ οἱ δύο αμνοὶ εἶναι το ἐπὶ πλέον ὀλοκαύτωμα του  
Σαββάτου, το ὁποῖον θα προσφέρεται πάντοτε κάθε  
Σαββατο, πλην της καθημερινῆς αιματηρᾶς θυσίας με την  
σχετικὴν προσφορὰν του οἴνου.
- Αρ. 28,11 Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ  
Κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς  
ένιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους,
- Αρ. 28,11 Κατὰ την πρώτην ἐκάστου μηνός θα προσφέρετε  
ὀλοκαύτωμα προς τον Κυριον δύο μοσχάρια, ἓνα κριον και  
επτὰ αμνοὺς, ενός ἔτους υγιεῖς και αρτιμελεῖς.
- Αρ. 28,12 τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ  
μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως  
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 28,12 Θα προσφέρετε μαζὴ με κάθε μοσχάρι τρία δέκατα  
σεμιγδάλι (6περίπου κιλά) ζυμωμένον με λάδι και μαζὴ με  
τον κριον δύο δέκατα σεμιγδάλι (4 περίπου κιλά)  
ζυμωμένο με λάδι.
- Αρ. 28,13 δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ  
τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα  
Κυρίῳ.
- Αρ. 28,13 Μαζὴ δε με κάθε αμνόν, θα προσφέρετε ἐν δέκατον  
σεμιγδάλι (δύο περίπου κιλά) ζυμωμένο με λάδι. Θα  
προσφερθῇ αὐτό ὀλοκαύτωμα, ως ὁσμὴν εὐωδίας προς τον

Κυριον.

Αρ. 28,14 ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ οἴνου. τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Αρ. 28,14 Η σπονδή του οίνου, το ήμισυ του ιν, (χίλια επτακόσια γραμ. περίπου) θα είναι δι' έκαστον μόσχον· δια κάθε κριον το εν τρίτον του ιν οίνου και δια κάθε αμνόν το εν τέταρτόν του ιν οίνου. Το ολοκαύτωμα αυτό θα προσφέρεται την πρώτην εκάστου μηνός καθ' όλους τους μήνας του έτους.

Αρ. 28,15 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας Κυρίῳ· ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ.

Αρ. 28,15 Θα προσφέρετε ακόμη ένα τράγον ως θυσίαν περί αμαρτίας στον Κυριον επί πλέον της καθημερινής ολοκαυτώσεως και της σχετικής θυσίας του οίνου.

Αρ. 28,16 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ.

Αρ. 28,16 Κατὰ δε την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός θα εορτάσετε το Πασχα προς τιμήν του Κυρίου.

Αρ. 28,17 καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἐορτὴ· ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

Αρ. 28,17 Την δεκάτην πέμπτην ημέραν του μηνός αυτού θα είναι η εορτή. Επί επτά ημέρας που τρώγετε ψωμιά άζυμα.

Αρ. 28,18 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

Αρ. 28,18 Η πρώτη ημέρα θα είναι δια σας η κατ' εξοχήν επίσημος, Αγία ημέρα. Κανένα βαρύ έργον δεν θα κάμετε κατὰ το διάστημα αυτής.

Αρ. 28,19 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ,

ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·

Αρ. 28,19

Την ἡμέραν αὐτήν θα προσφέρετε ὡς θυσίαν  
ολοκαυτώσεως πρὸς τὸν Κύριον δύο μοσχάρια, ἓνα κριόν,  
επτὰ ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους, χωρὶς κανένα σωματικόν  
ελάττωμα.

Αρ. 28,20

καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ,  
τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ  
τῷ ἐνὶ,

Αρ. 28,20

Ἡ δὲ ἀναίμακτος μαζὴ με αὐτὰ θυσία θα εἶναι διὰ κάθε  
μοσχάριον σεμιγδάλι τρία δέκατα (ἐξ περίπου κιλά)  
ζυμωμένο με λάδι καὶ διὰ τὸν κάθε κριον δύο δέκατα,

Αρ. 28,21

δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἐπτά  
ἀμνοῖς·

Αρ. 28,21

διὰ τὸν καθένα δὲ ἀπὸ τῶν ἐπτά ἀμνῶν ἀνά ἐν δέκατον  
σεμιγδάλι.

Αρ. 28,22

καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι  
περὶ ὑμῶν·

Αρ. 28,22

Θα προσφέρετε ἐπίσης ἓνα τράγον, διὰ νὰ ἐξιλεωθοῦν  
ἀπέναντι τοῦ Κυρίου αἱ ἁμαρτίαι σας.

Αρ. 28,23

πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωϊνῆς, ὃ  
ἐστὶν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

Αρ. 28,23

Ὅλα αὐτὰ θα προσφέρονται ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς  
πρωϊνῆς ὀλοκαυτώσεως, ἡ ὁποία θα προσφέρεται, πάντοτε.

Αρ. 28,24

ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἐπτά  
ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· ἐπὶ  
τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν  
σπονδὴν αὐτοῦ.

Αρ. 28,24

Αὐτὰ θα τα προσφέρετε κατὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας τοῦ Πάσχα,  
ὡς αιματηράν καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, εὐάρεστον ὁσμὴν  
εὐωδίας στὸν Κύριον. Τὴν παντοτεινὴν θυσίαν τῆς  
ὀλοκαυτώσεως θα τὴν προσφέρετε μαζὴ με τὴν σχετικὴν  
σπονδὴν τοῦ οἴνου.

- Αρ. 28,25 καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
- Αρ. 28,25 Ἡ ἐβδόμη ἡμέρα του Πασχα θα εἶναι ἐπίσης δια σας, ἰδιαιτέρως ἐπίσημος, ἁγία. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε καμμίαν βαρεῖαν ἐργασίαν.
- Αρ. 28,26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
- Αρ. 28,26 Κατὰ τὴν ἡμέραν των νέων σιτηρῶν, των πρωτογεννημάτων, ὅταν προσφέρετε θυσίαν ἀπὸ τα νέα σιτηρά, δηλαδὴ τὴν εορτὴν των “εβδομάδων”, τὴν Πεντηκοστήν, θα τὴν θεωρῆτε ἰδιαιτέρως ἐπίσημον και ἁγίαν ἡμέραν. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε κανένα βαρὺ ἔργον.
- Αρ. 28,27 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὀσμήν εὐωδίας Κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·
- Αρ. 28,27 Θα προσφέρετε εἰς ὀσμήν ευωδίας πρὸς τὸν Κυρίον ὀλοκαυτώματα, δύο μοσχάρια, ἓνα κριον και ἐπτὰ ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους, υγιεῖς και ἀρτιμελεῖς.
- Αρ. 28,28 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 28,28 Εἰς τας θυσίας αὐτάς θα πραστεθῇ και ἡ ἀνάλογος ἀναίμακτος θυσία του σεμιγδαλιοῦ ζυμωμένου με λάδι, τρία δέκατα δια τὸν κάθε μόσχον, δύο δέκατα δια τὸν κριον και ἓνα δέκατον δια τὸν κάθε ἀμνόν.
- Αρ. 28,29 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς·
- Αρ. 28,29 Ἐνα δέκατον σεμιγδαλιοῦ δια τὸν κάθε ἓνα ἀπὸ τους ἐπτὰ ἀμνοὺς.
- Αρ. 28,30 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·

- Αρ. 28,30 Θα προσφέρετε ακόμη και ένα τράγον εις θυσίαν περί αμαρτίας δια την εξιλέωσίν σας.
- Αρ. 28,31 πλήν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετε μοι. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.
- Αρ. 28,31 Ολα αὐτὰ θα τα προσφέρετε, εκτός της καθημερινῆς θυσίας του ολοκαυτώματος. Μαζή με τας θυσίας αὐτὰς των ζώων, τα οποία πρέπει να εἶναι υγιή και αρτιμελή, θα προσφέρετε και τας αναλόγους θυσίας του σεμιγδαλιού και του οίνου.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 29

- Αρ. 29,1 Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.
- Αρ. 29,1 Η πρώτη ἡμέρα του εβδόμου μηνός θα εἶναι δια σας ἐπίσημος και ἁγία ἡμέρα. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε κανένα βαρὺ ἔργο. Η ἡμέρα αὐτή θα αναγγέλλεται με ειδικὰ σαλπίσματα.
- Αρ. 29,2 καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·
- Αρ. 29,2 Κατ' αὐτὴν θα προσφέρετε ολοκαυτώματα, εις ὁσμὴν εὐωδίας προς τον Κυριον, ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριον και ἑπτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἐτους, ὅλα υγιή και αρτιμελή.
- Αρ. 29,3 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 29,3 Η ἀναίμακτος θυσία θα εἶναι σεμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα δια τον κάθε μόσχον, δύο δέκατα δια τον κάθε κριόν,

- Αρ. 29,4 δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί, τοῖς ἐπτὰ ἄμνοις·  
Αρ. 29,4 και ἓνα δέκατον δια τον καθένα από τους επτά αμνούς.  
Αρ. 29,5 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι  
περὶ ὑμῶν·
- Αρ. 29,5 Θα προσφέρετε επίσης θυσίαν, περὶ ἁμαρτίας δια την  
ἐξιλέωσίν σας, ἓνα τράγον.
- Αρ. 29,6 πλήν τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας, καὶ αἱ θυσίαι  
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ  
διαπαντὸς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν  
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμήν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Αρ. 29,6 Εκτός ὁμως ἀπὸ τα ολοκαυτώματα της πρώτης ἐκάστου  
μηνός, θα προσφέρετε κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν και τας  
ἄλλας αναιμάκτους θυσίας του σεμιγδαλιού και του οίνου,  
ὅπως ἐπίσης και το καθημερινὸν παντοτεινὸν ολοκαύτωμα  
μαζὴ με την αναίμακτον προσφορὰν του σεμιγδαλιού και  
του οίνου, σύμφωνα με τας δοθείσας ἐντολάς, εἰς ὁσμήν  
ευωδίας προς τον Κυριον.
- Αρ. 29,7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τούτου ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται  
ὑμῖν, καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ  
ποιήσετε.
- Αρ. 29,7 Και η δεκάτη ἡμέρα του εβδόμου αὐτοῦ μηνός θα εἶναι δια  
σας ἐπίσημος και ἁγία· θα την διέλθετε με νηστείαν και  
συντριβὴν και κανένα ἔργον δεν θα κάνετε κατ' αὐτήν.
- Αρ. 29,8 καὶ προσοίσετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὁσμήν εὐωδίας  
Κυρίῳ, καρπώματα Κυρίῳ, μόσχον ἓκ βοῶν ἓνα, κριὸν  
ἓνα, ἄμνους ἑνιαυσίους ἐπτὰ, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·
- Αρ. 29,8 Θα προσφέρετε ολοκαυτώματα εἰς ὁσμήν ευωδίας προς τον  
Κυριον, θυσίας αιματηράς, ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, επτά  
αμνούς ἐνός ἔτους· ὅλα αὐτὰ υγιή και αρτιμελῆ.
- Αρ. 29,9 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία  
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ  
ἐνί,

- Αρ. 29,9 Η μαζί με αυτά αναίμακτος θυσία θα είναι σεμιγδάλι  
ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα δια τον μόσχον, δύο δέκατα  
δια τον κριον
- Αρ. 29,10 δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνους·  
Αρ. 29,10 και ανά εν δέκατον δια τον κάθε ένα από τους επτά αμνούς.  
Αρ. 29,11 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι  
περὶ ὑμῶν· πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως  
καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός, ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ  
σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας  
κάρπωμα Κυρίῳ.
- Αρ. 29,11 Να προσφέρετε ἀκόμη ἓνα τράγον θυσίαν περὶ ἁμαρτίας  
δια την εξιλέωσίν σας. Πλὴν ὅμως της θυσίας αὐτῆς περὶ  
ἁμαρτίας προς εξιλέωσίν σας θα προσφέρετε και την  
παντοτεινὴν καθημερινὴν θυσίαν της ολοκαυτώσεως προς  
τον Κυριον μαζί με την προσφορὰν του σεμιγδαλιού και  
του οἴνου, σύμφωνα με την ἐντολήν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας  
προς τον Κυριον.
- Αρ. 29,12 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου  
τούτου ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν  
οὐ ποιήσετε. καὶ ἐορτάσατε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ  
ἡμέρας.
- Αρ. 29,12 Η δεκάτη πέμπτη ἡμέρα του ἐβδόμου σῦντου μηνός, θα εἶναι  
δια σας ἐπίσημος και ἁγία ἡμέρα. Καμμίαν βαρεῖαν  
εργασίαν δεν θα κάνετε την ἡμέραν αὐτήν. Θα ἐορτάσετε  
αὐτήν προς τιμὴν του Κυρίου, ἐορτὴν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 29,13 καὶ προσάξατε ὁλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν  
εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἕκ βοῶν  
τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους  
δεκατέσσaras, ἄμωμοι ἔσονται·
- Αρ. 29,13 Θα προσφέρετε ὁλοκαυτώματα προς θυσίαν, ὁσμὴν  
εὐωδίας προς τον Κυριον, κατὰ μεν την πρώτην ἡμέραν  
δεκατρία μοσχάρια, δύο κριοὺς, δεκατέσσaras αμνούς ἐνός

έτους, όλα υγιή και αρτιμελή.

- Αρ. 29,14 αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί, ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς,
- Αρ. 29,14 Αἱ ἀναίμακτοι θυσίαι, που θα συνοδεύουν αὐτά, θα εἶναι σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, δια τον κάθε μόσχον τρία δέκατα, δια τον κάθε κριον δύο δέκατα,
- Αρ. 29,15 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, ἐπὶ τοὺς τέσσaras καὶ δέκα ἀμνοὺς·
- Αρ. 29,15 δια δε τον κάθε αμνόν από τους δεκατέσσaras αμνοὺς, ἓνα δέκατον.
- Αρ. 29,16 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Αρ. 29,16 Θα προσφέρετε ἀκόμη ἓνα τράγον εἰς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτός της καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως με τας σχετικὰς ἀναιμάκτους θυσίας σεμιγδαλίου και οἴνου.
- Αρ. 29,17 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσaras καὶ δέκα ἀμώμους·
- Αρ. 29,17 Κατὰ την δευτέραν ἡμέραν θα θυσιάζετε δώδεκα μοσχάρια, δύο κριοὺς, δεκατέσσaras αμνοὺς, ὅλα αὐτά υγιή και αρτιμελή.
- Αρ. 29,18 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Αρ. 29,18 Ἡ μαζὴ με αὐτά ἀναίμακτος θυσία σεμιγδαλίου και οἴνου θα εἶναι ἀνάλογος προς τον αριθμὸν αὐτῶν, προς τον αριθμὸν δηλαδὴ των μόσχων, των κριῶν και των αμνῶν, σύμφωνα με τας σχετικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις του Θεοῦ.
- Αρ. 29,19 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

- Αρ. 29,19 Θα προσφέρετε ακόμη προς θυσίαν περί αμαρτίας και ένα τράγον, πλην της καθημερινής ολοκαυτώσεως, μαζί με τας ανάλογους αναιμάκτους προσφοράς του σεμιγδαλιού και του οίνου.
- Αρ. 29,20 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
- Αρ. 29,20 Κατὰ την τρίτην ἡμέραν θα προσφέρετε θυσίαν ἑνδεκα μοσχάρια, δύο κριοὺς και δεκατέσσαρας ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους, ὅλα υγιή και ἀρτιμελή.
- Αρ. 29,21 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Αρ. 29,21 Ἡ μαζί με αὐτὰ ἀναίμακτος θυσία σεμιγδαλιού και οίνου θα εἶναι ἀνάλογος προς τον ἀριθμὸν των μόσχων, των κριῶν και των ἀμνῶν, σύμφωνα με τας περὶ αὐτῶν διατάξεις του Θεοῦ.
- Αρ. 29,22 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ αμαρτίας, πλην τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Αρ. 29,22 Θα προσφέρετε ακόμη κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν προς θυσίαν περί αμαρτίας και ἓνα τράγον, ἐκτὸς της καθημερινῆς ὁλοκαυτώσεως, μαζί με τας καθωρισμένας ἀναιμάκτους θυσίας σεμιγδαλιού και οίνου.
- Αρ. 29,23 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
- Αρ. 29,23 Κατὰ την τετάρτην ἡμέραν θα προσφέρετε εἰς θυσίαν δέκα μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρας ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους, ὅλα υγιή και ἀρτιμελή.
- Αρ. 29,24 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Αρ. 29,24 Ὅλοι αἱ καθωρισμένοι ἀναίμακτοι θυσίαι του σεμιγδαλιού

και του οίνου θα είναι ανάλογοι με τον αριθμόν των μόσχων, των κριών και των αμνών σύμφωνα με τας εντολάς του Θεού.

Αρ. 29,25 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλην τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

Αρ. 29,25 Θα προσφέρετε ἀκόμη θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, πλην της καθημερινῆς ὁλοκαυτώσεως, μαζὴ με τας ἀναλόγους ἀναιμάκτους θυσίας σεμιγδαλίου καὶ οἴνου.

Αρ. 29,26 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑννέα, κριοὺς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους·

Αρ. 29,26 Κατὰ δε την πέμπτην ἡμέραν θα προσφέρετε ἑννέα μόσχους, δύο κριοὺς καὶ δεκατέσσαρας ἀμνούς· ὅλα υγιῆ καὶ ἀρτιμελῆ.

Αρ. 29,27 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμόν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·

Αρ. 29,27 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλίου καὶ τοῦ οἴνου, θα εἶναι ἀνάλογοι με τὸν ἀριθμόν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν ἀμνῶν, σύμφωνα με τας περὶ αὐτῶν διατάξου Θεοῦ.

Αρ. 29,28 καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλην τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

Αρ. 29,28 Θα προσφέρετε ἀκόμη πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, πλην της καθημερινῆς ὁλοκαυτώσεως, μαζὴ δε με αὐτὰ καὶ τας σχετικὰς ἀναιμάκτους θυσίας, σεμιγδαλίου καὶ οἴνου.

Αρ. 29,29 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ, κριοὺς δύο, ἄμνους ἑνιαυσίους δεκατέσσαρας ἁμώμους·

Αρ. 29,29 Κατὰ την ἕκτην ἡμέραν θα προσφέρετε ὀκτὼ μόσχους, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρες ἀμνούς ἐνὸς ἔτους, χωρὶς κανένα

σωματικόν ελάττωμα.

Αρ. 29,30 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·

Αρ. 29,30 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιοῦ καὶ τοῦ οἴνου θα εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν ἀμνῶν, ὅπως ἔχει διατάξει δι' αὐτὰ ὁ Θεός.

Αρ. 29,31 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

Αρ. 29,31 Θα προσφέρετε ἀκόμη πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς θυσίας, μαζὴ με τας σχετικὰς ἀναιμάκτους θυσίας σεμιγδαλιοῦ καὶ οἴνου.

Αρ. 29,32 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνῆναισίους δεκατέσσαρας ἀμώμους·

Αρ. 29,32 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα προσφέρετε ἑπτὰ μοσχάρια, δύο κριοὺς καὶ δεκατέσσαρας ἀμνοὺς, ὅλα χωρὶς κανένα σωματικόν ελάττωμα.

Αρ. 29,33 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·

Αρ. 29,33 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιοῦ καὶ τοῦ οἴνου, θα εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν ἀμνῶν, ὅπως ἔχει διατάξει δι' αὐτὰ ὁ Θεός.

Αρ. 29,34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

Αρ. 29,34 Τέλος θα προσφέρετε ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως, μαζὴ με τας καθωρισμένας ἀναιμάκτους θυσίας τοῦ σεμιγδαλιοῦ καὶ τοῦ οἴνου.

Αρ. 29,35 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον

λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

Αρ. 29,35 Η δε ογδόη ημέρα θα είναι η τελευταία της εορτής. Κανένα βαρὺ ἔργον δεν θα κάνετε κατ' αυτήν.

Αρ. 29,36 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὀσμήν εὐωδίας καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ἓνα, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.

Αρ. 29,36 Θα προσφέρετε προς θυσίαν ὀλοκαυτώματα εἰς ὀσμήν εὐωδίας προς τον Κυριον, ἓνα μόσχον, ἓνα κριον και επτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα.

Αρ. 29,37 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

Αρ. 29,37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν και αἱ μαζή με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι σεμιγδαλίου και οἶνου θα εἶναι ἀνάλογοι με τον ἀριθμὸν των ζώων, του μόσχου, του κριου και των ἀμνῶν, σύμφωνα με ὅσα σχετικῶς ἔχει διατάξει ο Θεός.

Αρ. 29,38 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλην τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

Αρ. 29,38 Θα προσφέρετε ἐπίσης ἓνα τράγον θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἐκτός της καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως μαζή με τας ἀναλόγους ἀναιμάκτους θυσίας του σεμιγδαλίου και του οἶνου.

Αρ. 29,39 Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, πλην τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν.

Αρ. 29,39 Αὐτάς τας θυσίας θα προσφέρετε προς τον Κυριον κατὰ τας ἡμέρας των εορτῶν σας, ἐκτός των θυσιῶν που θα προσφέρετε εἰς ἐκπλήρωσιν των ταξιμάτων σας, ἐκτός ἀπὸ τας αυτοπροαιρέτους προσφορὰς σας, τα ὀλοκαυτώματά σας, τας ἄλλας ἀναιμάκτους θυσίας σας, τας θυσίας του

οίνου και γενικώς εκτός από τας ευχαριστηρίους και ειρηνικάς θυσίας σας.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 30

- Αρ. 30,1 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Αρ. 30,1 Ο Μωϋσῆς ἀνεκοίνωσεν στους Ἰσραηλίτας ὅλα ὅσα τον εἶχε διατάξει ὁ Θεός.
- Αρ. 30,2 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος·
- Αρ. 30,2 Καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων· “Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Κύριος σχετικῶς με τὰ ταξίματα.
- Αρ. 30,3 ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὁμόση ὄρκον ἢ ὀρίσηται ὀρισμῶν περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει·
- Αρ. 30,3 Ἐνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔκανε τάξιμο πρὸς τὸν Κύριον ἢ, ὠρκίσθη ὅτι θὰ στερηθῇ κάτι διὰ τὸν Κύριον, δὲν πρέπει νὰ παραβῇ τὸν λόγον τοῦ καὶ νὰ μολύνῃ τὸ τάξιμό του. Ὅλα ὅσα ἔχει υποσχεθῇ πρέπει νὰ τα ἐκτελέσῃ.
- Αρ. 30,4 ἐὰν δὲ εὔξηται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὀρίσηται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,
- Αρ. 30,4 Ἐὰν δε μία γυναῖκα ἔκαμε τάξιμο πρὸς τὸν Κύριον ἢ διὰ λόγους εὐλαβείας ὥρισε νὰ στερηθῇ κάτι, ὅταν νέα ἀκόμη

ευρίσκετο στον οίκον του πατρός της, ήκουσε δε ο πατήρ της το τάξιμο της η την απόφασίν της να στερηθή κάτι δια τον Κυριον, δεν έφερε δε αντίρρησιν ο πατήρ, αλλά εσιώπησε και δια της σιωπής του έδειξε ότι συγκατατίθεται στο τάξιμο, τότε το τάξιμον είναι έγκυρον και πρέπει να εκπληρωθή.

Αρ. 30,5 καὶ πάντες οἱ ὀρίσμοι, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ.

Αρ. 30,5 Οσα ὠρισεν η γυνή να στερηθῇ δια τον εαυτόν της προς χάριν του Κυρίου, μένουν έγκυρα και πρέπει να εκτελεθούν.

Αρ. 30,6 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς, ἥ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρίσμοὺς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαρθεῖ αὐτήν, ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατήρ αὐτῆς.

Αρ. 30,6 Εάν όμως ο πατήρ αρνηθῇ να εγκρίνη τα ταξίματα της κόρης του, την ημέραν που θα τα ακούση, όπως επίσης και τας αποφάσεις της περί στερήσεως της από κάποιον πράγμα, τας οποίας αυτή ανεκοίνωσε, το τάξιμό της και αι αποφάσεις της δεν είναι έγκυροι. Ο δε Κυριος θεωρεῖ αυτήν καθαρὰν και ἀπηλλαγμένην από τας σχετικὰς υποχρεώσεις, διότι ο πατήρ της δεν τας ενέκρινεν.

Αρ. 30,7 ἐὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,

Αρ. 30,7 Εάν δε αυτή υπανδρευθῇ, και με το ίδιο της το στόμα εἶχε κάμει, πριν η ἔλθῃ εἰς γάμον, τάξιμον προς τον Κυριον η εἶχεν εκφράσει την απόφασιν να υποβληθῇ υπέρ της ψυχῆς της εἰς ωρισμένας στερήσεις,

Αρ. 30,8 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, ἥ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρίσμοι αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.

- Αρ. 30,8      μετά δε τον γάμον της ο σύζυγός της πληροφορηθή το τάμα της και σιωπηρώς συγκατατεθή, το τάξιμό της και αι άλλαι ευχαί της περί στερήσεώς της εκ πραγμάτων τινών, είναι έγκυρα και πρέπει να εκπληρωθούν.
- Αρ. 30,9      εάν δέ ανανεύων ανανεύση ο άνήρ αύτης, ή εάν ήμέρα άκούση, πᾶσαι αἱ εύχαι αύτης καὶ οἱ όρισμοὶ αύτης, οὖς ώρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αύτης, οὐ μενούσιν, ότι ο άνήρ άνένευσεν άπ' αύτης, καὶ Κύριος καθαριεῖ αύτήν.
- Αρ. 30,9      Εάν όμως ο σύζυγός της, όταν πληροφορηθή το τάξιμόν της, τας ευχάς της και τας αποφάσεις της δια την στέρησίν της από κάποιον πράγμα, και αρνηθή να τας αναγνωρίση, τότε αυτά δεν είναι έγκυροι· διότι ο σύζυγός της τας ηρνήθη και ο Κυριος θεωρεί αυτήν καθαράν από την υποχρέωσιν της εκπληρώσεως του τάματος η της ευχής της.
- Αρ. 30,10      καὶ εύχή χήρας καὶ έκβεβλημένης όσα εάν εύξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αύτης, μενούσιν αύτῃ.
- Αρ. 30,10      Το τάξιμο όμως της χήρας και της διεζευγμένης και όσα αυτή θα είχεν ευχηθή προς τον Κυριον δια τον εαυτόν της, μένουν έγκυρα και πρέπει να εκπληρωθούν.
- Αρ. 30,11      εάν δέ έν τῷ οἴκῳ τοῦ άνδρός αύτης ή εύχή αύτης ή ο όρισμός κατὰ τῆς ψυχῆς αύτης μεθ' ὅρκου
- Αρ. 30,11      Εάν όμως το τάξιμον και η ένορκος υπόσχεσις περί στερήσεως πράγματός τινος έγινε μετά τον γάμον της,
- Αρ. 30,12      καὶ άκούση ο άνήρ αύτης καὶ παρασιωπήση αύτῃ καὶ μή ανανεύση αύτῃ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εύχαι αύτης, καὶ πάντες οἱ όρισμοὶ αύτης, οὖς ώρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αύτης, στήσονται κατ' αύτης.
- Αρ. 30,12      ο δε ανήρ ήκουσεν αυτά και δεν τα ηρνήθη, αλλά σιωπηρώς τα παρεδέχθη, όλα τα ταξίματά της και όσα άλλα είχεν ορίσει δια τον Κυριον είναι έγκυρα και πρέπει να εκπληρωθούν.
- Αρ. 30,13      εάν δέ περιελών περιέλῃ ο άνήρ αύτης, ή αν ήμέρα

ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς  
κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς  
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς  
περιεῖλε, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.

Αρ. 30,13

Εάν ὁμως ο σύζυγός της αρνηθῇ ὅλα, ὅσα κατὰ την ημέραν  
εκείνην ἤθελεν ἀκούσει να ἐξέρχονται ἀπὸ τα χεῖλη της  
συζύγου του ὡς ταξίματα δια τον Κυριον η ευλαβεῖς  
αποφάσεις της περί στερήσεως πράγματός τινος, αὐτὰ δεν  
θα ἔχουν κύρος, διότι ο σύζυγός της τα ηρνήθη και ο Θεός  
θεωρεῖ αὐτήν ἀπηλλαγμένην ἀπὸ τας σχετικὰς  
υποχρεώσεις.

Αρ. 30,14

πᾶσα εὐχή καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ  
ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ.

Αρ. 30,14

Καθε τάξιμον της συζύγου και κάθε ἐνορκον δέσμευσιν και  
ευλαβὴ ἀπόφασιν περί στερήσεως ἀπὸ κάποιο πράγμα και  
σχετικῆς ταλαιπωρίας της, ο σύζυγός της θα καταστήσῃ  
αὐτὰς ἐγκύρους και υποχρεωτικὰς δια την σύζυγόν του η  
ἀκύρους και ἀνεκτελέστους.

Αρ. 30,15

ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,  
καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς  
ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν  
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἤκουσεν.

Αρ. 30,15

Εάν ο σύζυγος ἀκούων το τάξιμον σιωπήσῃ ἐπὶ ἀρκετὰς  
ἡμέρας, δια της σιωπῆς του αὐτῆς θα καταστήσῃ ἀποδεκτὰς  
και ἐγκύρους τας ιερὰς εὐχὰς και τας υποσχέσεις της  
γυναικὸς του, διότι ἐνὼ τας ἤκουσεν ἐσιώπησε και δεν  
διεμαρτυρήθη κατὰ την ημέραν, που ἐλέχθησαν.

Αρ. 30,16

ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν  
ἡμέραν, ἣν ἤκουσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

Αρ. 30,16

Εάν ὁμως ο ἀνὴρ ἀρνηθῇ το τάξιμο της γυναικὸς του μετὰ  
την ημέραν, που το ἤκουσεν, θα εἶναι αὐτὸς υπεύθυνος  
ἐνώπιον του Θεοῦ δια την μη ἐκπλήρωσιν”.

Αρ. 30,17 ταῦτα τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς.

Αρ. 30,17 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔδωκεν στὸν Μωϋσῆν ἀναφορικῶς μετὰ τὰ ταξίματα καὶ τὰς ἄλλας ευχὰς σχετικῶς μετὰ τὸν σύζυγον καὶ τὴν σύζυγον, σχετικῶς μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν θυγατέρα, ὅταν αὐτὴ εἶναι νέα καὶ ἀνύπανδρος στὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τῆς.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 31

Αρ. 31,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Αρ. 31,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·

Αρ. 31,2 ἐκδίδει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαὸν σου.

Αρ. 31,2 “πᾶρε προηγουμένως τὴν ἐκδίκησιν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν καὶ κατόπιν θὰ ἀπέλθῃς ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ θὰ προστεθῇς στὸν λαὸν σου”.

Αρ. 31,3 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων· ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας καὶ παρατάξασθε ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιὰν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδιάν·

Αρ. 31,3 Ὁ Μωϋσῆς ὠμίλησε τότε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, λέγων· “ἐξοπλίσατε ἄνδρας ἀπὸ σας καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου παραταχθῆτε εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν, διὰ νὰ τιμωρήσετε αὐτοὺς κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου.

Αρ. 31,4 χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι.

Αρ. 31,4 Θὰ πάρετε καὶ θὰ στείλετε εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν

Μαδιανιτών χίλιους άνδρας από κάθε φυλήν των Ισραηλιτών”.

Αρ. 31,5 καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χίλιους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν.

Αρ. 31,5 Κατόπιν αὐτῆς τῆς ἐντολῆς ἐμέτρησαν ἀπὸ ὅλας τὰς χιλιάδας τῶν Ισραηλιτῶν χίλιους ἀπὸ κάθε φυλῆς, δώδεκα ἐν ὅλῳ χιλιάδας ἀνδρας ἐξοπλισμένους, ἱκανοὺς πρὸς πόλεμον.

Αρ. 31,6 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χίλιους ἐκ φυλῆς, χίλιους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Αρ. 31,6 Ο Μωϋσῆς ἀπέστειλεν αὐτοὺς τοὺς χίλιους ἀνδρας ἀπὸ κάθε φυλῆς ἀρτίως ἐξοπλισμένους, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς τὸν Φινεὲς, υἱὸν τοῦ Ελεαζάρου, υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ααρὼν, καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ μαζὴ με αὐτοὺς καὶ τὰς σάλπιγγας εἰς τὰ χέρια αὐτῶν διὰ τὰ καθωρισμένα σαλπίσματα.

Αρ. 31,7 καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·

Αρ. 31,7 Εξήλθον αὐτοὶ καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, κατενίκησαν αὐτοὺς καὶ ἐξόντωσαν κάθε ἀρσενικόν αὐτῶν.

Αρ. 31,8 καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, καὶ τὸν Εὐὶν καὶ τὸν Ῥοκὸν καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν Ῥοβόκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν· καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.

Αρ. 31,8 Ἐκτός τῶν ἄλλων φονευθέντων, ἐφόνευσαν συγχρόνως καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Μαδιανιτῶν, τὸν Εὐὶν, τὸν Ῥοκὸν, τὸν Σοὺρ, τὸν Ουρ καὶ τὸν Ῥοβόκ, τοὺς πέντε αὐτοὺς βασιλεῖς τῶν Μαδιανιτῶν. Ἐφόνευσαν ἐπίσης διὰ μαχαίρας, μαζὴ με τοὺς ἄλλους φονευθέντας καὶ τὸν Βαλαάμ, τὸν υἱὸν τοῦ

Βεώρ.

- Αρ. 31,9 καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιὰν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν·
- Αρ. 31,9 Επήραν δε ως αιχμαλώτους τας γυναῖκας των Μαδιανιτῶν, τα παιδιά των, τα ζῶα των και ὅλην την κινητὴν περιουσίαν των, και γενικῶς ελεηλάτησαν ὅλα τα υπάρχοντά των.
- Αρ. 31,10 καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί.
- Αρ. 31,10 Ολας δε τας πόλεις, ὅπου κατοικοῦσαν οἱ Μαδιανῖται, και τας αγροτικὰς ἀκόμη οικίας των παρέδωσαν στο πυρ.
- Αρ. 31,11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
- Αρ. 31,11 Επήραν ὅλην αὐτὴν την λείαν και ὅλα τα λάφυρά των ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζῶου,
- Αρ. 31,12 καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβῶθ Μωάβ, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχῶ.
- Αρ. 31,12 και τα ἔφεραν προς τον Μωϋσὴν προς τον ἀρχιερέα τον Ελεάζαρ και προς ὅλους τους Ἰσραηλίτας, ὅλα ὅσα ἐκυρίευσαν, και τα λάφυρα και την λείαν, τα ἔφεραν στο στρατόπεδον που εὐρίσκετο εἰς την περιοχὴν Αραβῶθ της χώρας Μωάβ, η οποία εἶναι πλησίον του Ἰορδάνου ἀπέναντι ἀπὸ την Ἰεριχῶ.
- Αρ. 31,13 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Αρ. 31,13 Ο Μωϋσῆς, ο ἀρχιερεὺς Ελεάζαρ και ὅλοι οἱ ἄρχοντες του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐξήλθον εἰς συνάντησιν των νικητῶν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον του Ἰσραὴλ.
- Αρ. 31,14 καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως,

χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς  
παρατάξεως τοῦ πολέμου,

Αρ. 31,14

Ο Μωϋσῆς, ὅταν εἶδε καὶ γυναῖκας Μαδιανίτας  
αἰχμαλώτους, ὠργίσθη ἐναντίον των χιλιάρχων καὶ των  
ἐκατοντάρχων, οἱ ὁποῖοι ἐπανήρχοντο ἀπὸ τὴν πολεμικὴν  
αὐτὴν ἐπιχείρησιν,

Αρ. 31,15

καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· ἵνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ;

Αρ. 31,15

καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “διατί συνελάβετε αἰχμαλώτους καὶ  
τας ἐφέρατε ζωντανάς ἐδῶ;

Αρ. 31,16

αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαὰμ  
τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἕνεκεν  
Φογῶρ, καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

Αρ. 31,16

Δεν ἔπρεπε αὐταὶ νὰ ζήσουν, διότι αὐταὶ ἦσαν ἡ αἰτία,  
σύμφωνα με τὴν συμβουλὴν τοῦ Βαλαὰμ, νὰ ἀποστατήσουν  
οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, νὰ καταφρονήσουν τας  
ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, νὰ λατρεύσουν τὸ εἰδῶλον Φογῶρ, καὶ  
ἐτσι νὰ ἀποσταλῇ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου μεγάλη τιμωρία  
στον Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Αρ. 31,17

καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ,  
πᾶσαν γυναῖκα, ἣτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος, ἀποκτείνετε·

Αρ 31,17

Τώρα λοιπὸν φονεύσατε ὅλους γενικῶς τοὺς ἄρρενας καὶ  
κάθε γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει ἔλθει εἰς συνάφειαν με ἄνδρα.

Αρ. 31,18

καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἣτις οὐκ οἶδε  
κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.

Αρ. 31,18

Ὅλας δε τας ἀλλὰς γυναῖκας, τας παρθένους, αἱ ὁποῖαι δὲν  
ἦλθον εἰς συνάφειαν με ἄνδρα τινά, κρατήσατέ τας  
αἰχμαλώτους.

Αρ. 31,19

καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ  
ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου  
ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ  
ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν·

Αρ. 31,19

Σεῖς δε ὅλοι νὰ στρατοπεδεύσετε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω ἀπὸ

το στρατόπεδόν μας. Εκείνος ο οποίος εφόνευσεν εχθρόν η ήγγισεν φονευμένον πρέπει να εξαγνισθή την τρίτην και την εβδόμην ημέραν, σεις και όλοι οι αιχμάλωτοί σας.

Αρ. 31,20 καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε.

Αρ. 31,20 Θα καθαρίσετε δε κάθε ένδυμά σας, κάθε δερμάτινον σκεῦος, κάθε τι που έχει κατασκευασθή από δέρμα αιγός και κάθε ξύλινον σκεῦος”.

Αρ. 31,21 καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 31,21 Ο αρχιερεὺς Ελεάζαρ, εἶπε προς τους άνδρας του στρατού, οι οποίοι εἶχαν επιστρέψει από τον πόλεμον· “Αυτή είναι η εντολή του Νομου, την οποίαν έδωσεν ο Κυριος στον Μωϋσήν.

Αρ. 31,22 πλήν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου,

Αρ. 31,22 Εκτός από το χρυσίον, τον άργυρον, τον χαλκόν, τον σίδηρον, τον μόλυβδον και τον κασσίτερον,

Αρ. 31,23 πᾶν πρᾶγμα, ὃ διελεύσεται ἐν πυρί, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ’ ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός, διελεύσεται δι’ ὕδατος.

Αρ. 31,23 και κάθε άλλον αντικείμενον το οποίον αντέχει στο πυρ, θα καθαρισθή δια του πυρός, αλλά και με το ύδωρ του εξαγνισμού θα εξαγνισθή. Ολα δε όσα δεν αντέχουν στο πυρ θα περάσουν από το ύδωρ του εξαγνισμού, ώστε να καθαρισθούν.

Αρ. 31,24 καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν

παρεμβολήν.

- Αρ. 31,24 Και σεις οι ίδιοι θα πλύνετε τα ενδύματά σας κατά την εβδόμην ημέραν και θα καταστήτε έτσι καθαροί. Μετά ταύτα θα εισέλθετε στο στρατόπεδον του Ισραήλ”.
- Αρ. 31,25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων·
- Αρ. 31,25 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Αρ. 31,26 λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς,
- Αρ. 31,26 “συ, ο αρχιερεὺς Ελεάζαρ και οι ἄρχοντες των φυλῶν του λαοῦ, αριθμήσατε και καταγράψατε ὅλα τα λάφυρα, που ἐπήρατε ἀπὸ τους Μαδιανίτας, ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι ζώου·
- Αρ. 31,27 καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς.
- Αρ. 31,27 και διαμοιράσατε τα λάφυρα αὐτὰ εἰς δύο ἴσα μέρη, ἓνα μέρος δια τους ἀνδρας, οι οποίοι ἐξήλθον στον πόλεμον, και το ἄλλο δι’ ὅλον το ἄλλο πλήθος των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 31,28 καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων·
- Αρ. 31,28 Θα ἀφαιρέσετε ὁμως, ως φόρον δια τον Κυριον, ἀπὸ την μερίδα των ἀνδρῶν, που ἐξήλθον στον πόλεμον, ἓνα ἀνδρα ἐπὶ πεντακοσίων αἰχμαλώτων, ἓνα ζῶον ἐπὶ πεντακοσίων ζῶων βοῶν, προβάτων και ὄνων.
- Αρ. 31,29 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιους αὐτῶν λήψεσθε καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.
- Αρ. 31,29 Αὐτό που θα βγάλετε ως φόρον δια τον Κυριον, ἀπὸ το ἡμισυ, που θα ἔχουν πάρει οι πολεμισταί, θα το δώσης στον ἀρχιερεῖ Ελεάζαρ, ως ἀπαρχὴν προς τον Κυριον.

- Αρ. 31,30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψη ἓνα ἀπὸ πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.
- Αρ. 31,30 Ἀπὸ δε το ἄλλο ἡμιισυ, ἀπὸ το μερίδιον δηλαδή του ισραηλιτικοῦ λαοῦ, θα πάρετε ἓνα ἐπὶ πεντήκοντα αιχμαλώτων ἀνθρώπων, ἐπὶ πεντήκοντα βοῶν καὶ προβάτων καὶ ὄνων καὶ ἐπὶ ὅλων γενικῶς των ζώων καὶ θα δώσης αὐτὰ στους Λευῖτας, οἱ οἱποῖοι ἔχουν την ἐπίβλεψιν καὶ προσφέρουν τας υπηρεσίας των εἰς την Σκηνὴν του Κυρίου”.
- Αρ. 31,31 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Αρ. 31,31 Ο Μωϋσῆς καὶ ο ἀρχιερεὺς Ελεάζαρ ἔκαμαν, ὅπως διέταξεν ὁ Θεὸς τον Μωϋσῆν.
- Αρ. 31,32 καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς, ὃ προενόμειυσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσiai χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες
- Αρ. 31,32 Το πλήθος δε των λαφύρων, τα οἱποῖα οἱ ἄνδρες οἱ πολεμήσαντες ἔφεραν, ἦτο ἑξακόσiai εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες πρόβατα,
- Αρ. 31,33 καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες
- Αρ. 31,33 εβδομήκοντα δύο χιλιάδες βόδια
- Αρ. 31,34 καὶ ὄνοι μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες
- Αρ. 31,34 καὶ ἐξήκοντά μία χιλιάδες ὄνοι.
- Αρ. 31,35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.
- Αρ. 31,35 Ἀπὸ τους αιχμαλωτισθέντας ἀνθρώπους ἦσαν γυναῖκες παρθένοι, αἱ οἱποῖαι δεν εἶχον ἐλθει εἰς συνάφειαν με ἀνδρα,

τριάκοντα δύο χιλιάδες.

Αρ. 31,36 καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσiai καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

Αρ. 31,36 Καὶ ἄρα το ἡμισυ ἀπὸ ὅλα αὐτά, το μερίδιον δηλαδὴ των λαβόντων μέρος στον πόλεμον, ἦτο ἀπὸ μεν τα πρόβατα τριακόσiai τριάκοντα ἐπτά χιλιάδες πεντακόσια

Αρ. 31,37 καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσiai ἑβδομήκοντα πέντε·

Αρ. 31,37 καὶ ο φόρος ἀπὸ αὐτὰ δια τον Κυριον ἦτο ἑξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε πρόβατα.

Αρ. 31,38 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα·

Αρ. 31,38 Τα δε βόδια στο μερίδιον των πολεμιστῶν, ἦσαν τριάκοντα ἑξ χιλιάδες, ο φόρος ἀπὸ αὐτὰ προς τον Κυριον ἑβδομήκοντα δύο.

Αρ. 31,39 καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ εἶς καὶ ἑξήκοντα·

Αρ. 31,39 Οἱ ὄνοι ἦσαν τριάκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι ο δε φόρος προς τον Κυριον ἑξήκοντα ἕνας.

Αρ. 31,40 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.

Αρ. 31,40 Αἰχμάλωτοι δε ἄνθρωποι, ἦσαν δέκα ἑξ χιλιάδες καὶ ο φόρος προς τον Κυριον τριάκοντα δύο ψυχαί.

Αρ. 31,41 καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 31,41 Ο Μωϋσῆς αὐτὸν τον προς τον Κυριον φόρον, τον ως αφιέρωμα προς τον Θεόν, παρέδωκε προς τον Ελεάζαρ τον αρχιερέα, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Θεός.

Αρ. 31,42 ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διεῖλε

Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.

Αρ. 31,42 Το ἄλλο ἡμισυ των λαφύρων, το οποίον ο Μωϋσῆς κατόπιν της διανομῆς που εἶχε κάμει μεταξύ των πολεμιστῶν και του λαοῦ, το ἔδωσεν στον λαόν.

Αρ. 31,43 καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσiai καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια

Αρ. 31,43 Το ἡμισυ αὐτὸ ἦτο τριακόσιοι τριάκοντα ἐπτὰ χιλιάδες πεντακόσια πρόβατα,

Αρ. 31,44 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες,

Αρ. 31,44 τριάκοντα ἐξ χιλιάδες βόδια,

Αρ. 31,45 ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι

Αρ. 31,45 τριάκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι ὄνοι

Αρ. 31,46 καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες.

Αρ. 31,46 και δέκα ἐξ χιλιάδες ἄνθρωποι.

Αρ. 31,47 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Αρ. 31,47 Ἀπὸ αὐτὸ το ἡμισυ μερίδιον του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπῆρεν ο Μωϋσῆς ἓνα ἐπὶ πεντήκοντα ἀνθρώπων και ἓνα ἐπὶ πεντήκοντα ζώων και ἔδωκεν αὐτὰ στους Λευῖτας, οι οποίοι ἐπέβλεπον και προσέφεραν τας υπηρεσίας των εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κύριος.

Αρ. 31,48 Καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χiliarχίας τῆς δυνάμεως, χiliarχοι καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν·

Αρ. 31,48 Προσῆλθον πρὸς τον Μωϋσῆν ὅλοι οι διοικηταὶ των στρατιωτικῶν μονάδων, χiliarχοι και ἑκατόνταρχοι και εἶπον πρὸς τον Μωϋσῆν·

Αρ. 31,49 οἱ παῖδές σου εἰλήφασι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν

πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς·

Αρ. 31,49 “ἡμεῖς, οἱ δούλοι σου, ηριθμήσαμεν τοὺς ἄνδρας μας τοὺς πολεμιστάς καὶ εἶδομεν ὅτι κανεῖς δεν λείπει ἀπὸ αὐτοὺς.

Αρ. 31,50 καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ, ἀνὴρ ὃ εὗρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

Αρ. 31,50 Δια τοῦτο εἰς ἐνδειξιν ευγνωμοσύνης μας, ἔχομεν φέρει στον Κυριον, ὡς δῶρον ὁ καθένας μας, ὅ,τι του εὐρίσκετο, δηλαδή χρυσὸν δοχεῖον, βραχιόλι, κρίκον χρυσόν, δακτυλίδι, βραχιόλι δεξιᾶς χειρός, κοσμήματα κόμης γυναικῶν, πρὸς ἐξιλέωσίν μας ἐνώπιον του Κυρίου”.

Αρ. 31,51 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον·

Αρ. 31,51 Ο Μωϋσῆς καὶ ὁ Ελεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς ἐπῆραν ἀπὸ αὐτοὺς τὰ κατεργασμένα αὐτὰ χρυσὰ ἀντικείμενα.

Αρ. 31,52 καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα, ὃ ἀφεῖλον Κυρίῳ, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων.

Αρ. 31,52 Ολον δε τὸ ἀφιερωθέν αὐτὸ χρυσίον πρὸς τον Κυριον ἐκ μέρους των χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων ἀνῆλθεν εἰς δέκα ἐξ χιλιάδας ἑπτακοσίους πεντήκοντα σίκλους (ἐκατὸν εβδομήκοντα περίπου χιλιόγραμμα).

Αρ. 31,53 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυτῷ.

Αρ. 31,53 Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει μέρος στον πόλεμον ἐπῆραν λάφυρα ὁ καθένας διὰ τον εαυτὸν του.

Αρ. 31,54 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,

μνημόσουνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

Αρ. 31,54

Ο Μωϋσῆς και ο αρχιερεὺς Ελεάζαρ ἔλαβον το χρυσίον αυτό, το αφιερωθέν εκ μέρους των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, και το προσέφεραν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου, εις μνημόσουνον των Ισραηλιτῶν ενώπιον του Κυρίου.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 32

Αρ. 32,1

Καὶ κτήνη πλήθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ, πλήθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι.

Αρ. 32,1

Εἰς τὴν φυλὴν του Ρουβὴν και του Γαδ υπήρχε πολὺ μεγάλο πλήθος ζώων. Παρατήρησαν τὴν χώραν Ἰαζήρ και Γαλαάδ και εἶδον, ὅτι ο τόπος αὐτός ἦτο βοσκότοπος, κατάλληλος δια τα ζῶα των.

Αρ. 32,2

καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες·

Αρ. 32,2

Προσῆλθον λοιπὸν εκ της φυλῆς Ρουβὴν και Γαδ πρὸς τον Μωϋσῆν, πρὸς τον αρχιερέα Ελεάζαρ και πρὸς τους ἄρχοντας του λαοῦ και εἶπον·

Αρ. 32,3

Ἀταρώθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἰαζήρ καὶ Ναμρά καὶ Ἑσεβὼν, καὶ Ἐλεαλή καὶ Σεβαμὰ καὶ Ναβαὺ καὶ Βαϊάν,

Αρ. 32,3

“αι πόλεις Αταρώθ, Δαιβὼν, Ἰαζήρ, Ναμρά, Εσεβὼν, Ελεαλή, Σεβαμὰ, Ναβαὺ και Βαϊάν

Αρ. 32,4

τὴν γῆν ἣν παραδέδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει.

Αρ. 32,4

εἶναι εις τὴν ανατολικῶς του Ἰορδάνου χώραν, τὴν ὁποίαν ἔχει παραδώσει ο Κυριος στους Ισραηλίτας. Η χώρα αὐτή

είναι κτηνοτροφική, έχει βοσκότοπους. Εις ημάς δέ, τους δούλους σου, υπάρχουν ζώα”.

Αρ. 32,5 καὶ ἔλεγον· εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσης ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.

Αρ. 32,5 Και προσέθεσαν αυτοὶ απευθυνόμενοι πρὸς τὸν Μωϋσὴν ειδικώτερον· “Ἐὰν ἔχωμεν χάριν ἐνώπιόν σου, ας δοθῇ αὕτη ἡ χώρα ὡς ιδιοκτησία εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου καὶ μὴ θελήσης νὰ μας διαπεράσῃς ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην”.

Αρ. 32,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν· οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ;

Αρ. 32,6 Ο Μωϋσὴς εἶπεν τοὺς υἱοὺς τῶν φυλῶν Γὰδ καὶ Ρουβὴν. “Οἱ ἀδελφοί σας πορεύονται στὸν πόλεμον καὶ σεις θέλετε νὰ καθήσετε ἡσυχοὶ ἐδῶ;

Αρ. 32,7 καὶ ἵνατί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

Αρ. 32,7 Διατί με τὰς ιδιοτελεῖς αὐτὰς προτάσεις σας διαστρέφετε τὰς διαθέσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τοὺς αποθαρρύνετε, ὥστε νὰ μὴ διαβοῦν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος δίδει εἰς αὐτοὺς;

Αρ. 32,8 οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατανοῆσαι τὴν γῆν;

Αρ. 32,8 Τὸ ἴδιο δὲν ἔκαναν καὶ οἱ πατέρες σας, ὅταν ἐγὼ ἀπέστειλα τοὺς κατασκόπους ἀπὸ τὴν περιοχὴν Καδης Βαρνὴ, διὰ νὰ κατασκοπεύσουν τὴν χώραν καὶ νὰ μας πληροφορήσουν περὶ αὐτῆς;

Αρ. 32,9 καὶ ἀνέβησαν Φάραγμα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς.

Αρ. 32,9 Μετέβησαν αὐτοὶ εἰς τὴν “Κοιλάδα τῆς σταφυλῆς”, εἶδον καὶ ἐπείσθησαν, ὅτι ἡ χώρα ἦτο εὐφορὸς, ἀλλὰ

επανελθόντες διέστρεψαν και απεμάκρυναν τας καρδίας των Ισραηλιτών από τον Θεόν, ώστε να μη θέλουν να εισέλθουν εις την γην, την οποίαν ο Κυριος είχε αποφασίσει να τους δώσει.

Αρ. 32,10 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσε λέγων·

Αρ. 32,10 Δι' αὐτὸ δε και ωργίσθη πολὺ ο Κυριος κατὰ την ημέραν ἐκείνην και ωρκίσθη λέγων·

Αρ. 32,11 εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου,

Αρ. 32,11 “Δεν θα ἴδουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, που ἐξῆλθον ἐλεύθεροι ἀπὸ την Αἴγυπτον, ὅσοι εἶναι ηλικίας εἰκοσι ἐτῶν και ἄνω και οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τι εἶναι καλόν και τι κακόν, την γην την οποίαν ωρκίσθη στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Οχι, ποτέ δεν θα την ἴδουν, διότι δεν συνεμορφώθησαν προς τας ἐντολάς μου, δεν ηκολούθησαν τον Κυριον.

Αρ. 32,12 πλην Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου.

Αρ. 32,12 Κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δεν θα εἰσέλθῃ, πλην του Χαλεβ, του υἱοῦ Ιεφοννή, ο ὁποῖος ἐξεχώρισε τον εαυτὸν του ἀπὸ ἐκείνους, και του Ιησοῦ, υἱοῦ του Ναυη, διότι οἱ δύο αὐτοὶ μόνοι υπήκουσαν και ηκολούθησαν τον Κυριον.

Αρ. 32,13 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου.

Αρ. 32,13 Και ωργίσθη πολὺ ο Κυριος ἐναντίον των Ισραηλιτών και τους περιέφερε πλάνητας μέσα εις την ἐρημον ἐπὶ

τεσσαράκοντα ἔτη, μέχρις ὅτου εξωλοθρεύθη ὅλη ἐκείνη ἡ γενεά, ἡ ὁποία εἶχε φερθῇ κατὰ ἓνα τρόπον τὸσον ἀσεβῇ καὶ κακὸν πρὸς τὸν Κύριον !

Αρ. 32,14 ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ,

Αρ. 32,14 Καὶ ἰδοὺ ὅτι τώρα ἀντὶ τῶν πατέρων σας παρουσιασθήκατε σεις, ἐλεεινὰ κατάλοιπα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, δια να αὐξήσετε ἀκόμη περισσότερο τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Αρ. 32,15 ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ’ αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην.

Αρ. 32,15 Διότι σεις εἰάν ἀπομακρυνθῆτε τώρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, θα γίνετε ἀφορμὴ να ἐγκατάλειψη πάλιν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐρήμον καὶ σεις θα εἰσθε οἱ ἐνοχοὶ τῆς νέας αὐτῆς παρανομίας καὶ τιμωρίας ὅλου αὐτοῦ τοῦ λαοῦ”.

Αρ. 32,16 καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον· ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν,

Αρ. 32,16 Ἐπλησίασαν με ταπείνωσιν τὸν Μωϋσὴν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν φυλῶν Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τοῦ εἶπον· “δεν θα παρακούσωμεν ἡμεῖς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου να εἰσέλθωμεν μαζὴ με τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς μας εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Ἀλλὰ ἀπλῶς ἐπιθυμοῦμεν να κτίσωμεν ἐδὼ μάνδρας δια τα πρόβατα καὶ τὰ κτήνη μας καὶ πόλεις δια τὰ παιδιὰ μας καὶ τὸν ἄλλον ἀμαχὸν πληθυσμὸν μας.

Αρ. 32,17 καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Αρ. 32,17 Ἡμεῖς δε οἱ ἄνδρες, ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή, θα οπλισθώμεν καὶ

θα προπορευθώμεν από τους άλλους Ισραηλίτας στον πόλεμον, μέχρις ότου κατακτήσωμεν την γην Χαναάν και εγκαταστήσωμεν αυτούς εις τας περιοχάς των. Ο άμαχος μόνον πληθυσμός μας θα κατοικήση εις τας εντεύθεν του Ιορδάνου τειχισμένας πόλεις, δια να είναι ασφαλής από τους κατοίκους της χώρας αυτής.

Αρ. 32,18 οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

Αρ. 32,18 Δεν θα επιστρέψωμεν εις τας οικίας μας, μέχρις ότου νικηταί οι Ισραηλίται, και κύριοι της Χαναάν διαμοιρασθούν αυτήν και εγκατασταθούν κύριοι εις την κληρονομίαν των.

Αρ. 32,19 καὶ οὐκέτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς.

Αρ. 32,19 Ημεῖς δε καμμίαν απολύτως αξίωσιν δεν θα ἔχωμεν να κληρονομήσωμεν κάτι μεταξύ των άλλων Ισραηλιτών από την πέραν του Ιορδάνου Χαναάν, διότι θα ἔχωμεν λάβει ως κληρονομίαν μας τας ανατολικώς του Ιορδάνου περιοχάς”.

Αρ. 32,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς· ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλισήσθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον

Αρ. 32,20 Ο Μωϋσής εἶπε προς αυτούς· “εάν εκτελέσετε αυτό το οποίον υπόσχεσθε, εάν δηλαδή οπλισθήτε δια τον πόλεμον αυτόν, τον οποίον ο Κυριος ἔχει διατάξει

Αρ. 32,21 καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

Αρ. 32,21 και κάθε ένας από σας που ημπορεῖ να φέρη όπλα διαβή τον Ιορδάνην σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου και λάβη μέρος στον πόλεμον, ἕως ότου συντριβή ο εχθρός του Θεού

από εμπρός του

Αρ. 32,22

καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε ἀθῶοι ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου.

Αρ. 32,22

και κατακτηθῇ η πέραν του Ιορδάνου χώρα ὅπως ο Κυριος θέλει, ἔπειτα δε επιστρέψετε εἰς την χώραν που θέλετε να κατοικήσετε, τότε θα εἰσθε καθαροὶ και αθῶοι ἀπέναντι του Κυρίου και των Ισραηλιτῶν, και δικαιωματικῶς με την ευλογίαν του Κυρίου θα εἶναι εἰς την κυριότητά σας η γη αὐτή.

Αρ. 32,23

ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἀμαρτήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά.

Αρ. 32,23

Εάν ὁμως τυχόν και δεν πράξετε ἔτσι, θα αμαρτήσετε και θα εἰσθε ἐνοχοι ἐνώπιον του Κυρίου και θα ἐννοήσετε καλὰ το μέγεθος της αμαρτίας σας, ὅταν ἐπιπέσουν ἐναντίον σας αι συμφοραὶ, ὡς τιμωρία ἐκ μέρους του Θεοῦ.

Αρ. 32,24

καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε.

Αρ. 32,24

Λοιπὸν, οἰκοδομήσατε δια τους εαυτοὺς σας και δια τον ἀμαχον πληθυσμὸν πόλεις, μανδριά και σταύλους δια τα ζῶα σας και ὅσα αὐτὴν την ὥραν υπεσχέθητε, αὐτὰ και θα κάμετε”.

Αρ. 32,25

καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται·

Αρ. 32,25

Απῆντησαν αι φυλαὶ του Ρουβὴν και του Γαδ προς τον Μωϋσῆν και εἶπον· “ἡμεῖς οι δούλοι σου, θα κάμωμεν, ὅπως μας διατάσσει ο Κυριος·

Αρ. 32,26

ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ

- κτηνή ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ,  
Ar. 32,26 τα μεν παιδιά μας και αι γυναίκες μας και οι γέροντες και  
όλα τα κτήνη μας θα μείνουν εις τας πόλεις Γαλαάδ,  
Ar. 32,27 οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι  
καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν  
τρόπον ὁ Κύριος λέγει.  
Ar. 32,27 ημεῖς δε οι ἄνδρες, οι δούλοι σου, θα περάσωμεν ὅλοι  
πάνοπλοι και συντεταγμένοι ἐνώπιον του Κυρίου, δια να  
λάβωμεν μέρος στον πόλεμον, ὅπως ο Κύριος λέγει”.  
Ar. 32,28 καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ  
Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν  
φυλῶν Ἰσραήλ,  
Ar. 32,28 Τότε ο Μωϋσῆς ἐνώπιον των εκπροσώπων της φυλῆς  
Ρουβὴν και Γαδ ἔδωκε σχετικῶς με αὐτοὺς οδηγίας στον  
Ελεάζαρ τον αρχιερέα, στον Ιησοῦν, υἱὸν του Ναυή, και  
στους ἄρχοντας των φυλῶν του Ἰσραήλ  
Ar. 32,29 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς· ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ  
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ’ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς  
ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ  
κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε  
αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει·  
Ar. 32,29 και εἶπε προς αὐτοὺς· “ἐὰν μεν οι ἄνδρες της φυλῆς Ρουβὴν  
και Γαδ διαβοῦν μαζή σας τον Ἰορδάνην ωπλισμένοι προς  
πόλεμον ἐνώπιον του Κυρίου και κατακτήσετε την ἀπέναντί  
σας χώραν, θα δώσετε εις την κυριότητά των την περιοχὴν  
Γαλαὰδ.  
Ar. 32,30 ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ’ ὑμῶν εἰς τὸν  
πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν  
αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν  
πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ  
συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.  
Ar. 32,30 Εὰν ὁμως δεν διαβοῦν μαζή με σας ωπλισμένοι εις πόλεμον

ενώπιον του Κυρίου, θα μεταφέρετε εις την Χαναάν τα παιδιά και τας γυναίκας των και τα ζώα των, πριν ακόμα σεις περάσετε και θα λάβουν και αυτοί κληρονομίαν μαζί με σας εις την Χαναάν και όχι εις την Γαλαάδ”.

Αρ. 32,31 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες· ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσωμεν ἡμεῖς·

Αρ. 32,31 Οἱ εκπρόσωποι τῆς φυλῆς τοῦ Ρουβὴν καὶ τοῦ Γαδ, ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπν· “ὅσα διατάσσει ὁ Θεὸς τοὺς δούλους τοῦ, ἔτσι καὶ θα κάνωμεν.

Αρ. 32,32 διαβησόμεθα ἑνωπλισμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Αρ. 32,32 Θα διαβώμεν ὠπλισμένοι ενώπιον του Κυρίου εις την χώραν Χαναάν, και θα δώσετε από την κατοχήν μας την ανατολικώς του Ιορδάνου περιοχήν, που σας εξητήσαμεν”.

Αρ. 32,33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.

Αρ. 32,33 Πράγματι ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, δηλαδὴ εἰς τὴν φυλὴν Γαδ καὶ εἰς τὴν φυλὴν Ρουβὴν καὶ εἰς τὴν ἡμίσειαν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, ἐνὸς ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Ἰωσήφ, τὸ βασίλειον τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων Σηὼν καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Ὠγ, βασιλέως τῆς χώρας Βασάν· ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὅλας αὐτάς τας χώρας καὶ τας περιεχομένας πόλεις με τὰ περὶχωρά των.

Αρ. 32,34 Καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρώθ καὶ τὴν Ἀροήρ

Αρ. 32,34 Οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς τοῦ Γαδ ἐκτίσαν τὴν Δαιβὼν, τὴν Ἀταρώθ, τὴν Ἀροήρ,

- Αρ. 32,35 καὶ τὴν Σοφάρ καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ ὕψωσαν αὐτάς,  
Αρ. 32,35 τὴν Σοφάρ καὶ τὴν Ἰαζήρ, τὰς ὁποίας περιέβαλον με υψηλὰ  
τείχη·
- Αρ. 32,36 καὶ τὴν Ναμράμ καὶ τὴν Βαιθαράν, πόλεις ὀχυράς καὶ  
ἐπαύλεις προβάτων.
- Αρ. 32,36 ἐπίσης οἰκοδόμησαν τὴν Ναμράμ καὶ τὴν Βαιθαράν, πόλεις  
οχυράς, καὶ στάνες προβάτων.
- Αρ. 32,37 καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἑσεβών καὶ  
Ἑλεάλην καὶ Καριαθάμ
- Αρ. 32,37 Οἱ δὲ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς Ρουβὴν ἐκτίσαν τὴν Ἑσεβών, τὴν  
Ἑλεάλην, τὴν Καριαθάμ,
- Αρ. 32,38 καὶ τὴν Βεελμεών, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμὰ  
καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα  
τῶν πόλεων, ἃς ὠκοδόμησαν.
- Αρ. 32,38 καὶ τὴν Βεελμεών, περικειχισμένας, καὶ τὴν Σεβαμὰ.  
Ἔδωκαν δὲ εἰς αὐτάς τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἐκτίσαν, τὰ  
ὀνόματα τὰ ὁποία καὶ προηγουμένως εἶχον.
- Αρ. 32,39 καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ εἰς Γαλαὰδ καὶ  
ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσε τὸν Ἀμορράϊον τὸν  
κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.
- Αρ. 32,39 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Μαχὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐβάδισαν κατὰ  
τῆς Γαλαὰδ, τὴν κατέλαβον καὶ ἐξόντωσαν τοὺς  
Ἀμορραῖους, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσαν ἐκεῖ.
- Αρ. 32,40 καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχὶρ υἱῷ Μανασσῆ,  
καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.
- Αρ. 32,40 Ο δὲ Μωϋσῆς ἔδωσε τὴν χώραν Γαλαὰδ τοὺς ἀπογόνους  
τοῦ Μαχὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, οἱ ὅποιοι καὶ  
εγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- Αρ. 32,41 καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὰς  
ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς Ἐπαύλεις Ἰαῖρ.
- Αρ. 32,41 Ο Ἰαῖρ, υἱὸς καὶ αὐτὸς τοῦ Μανασσῆ ἐβάδισε καὶ κατέλαβε  
τὰς ἀγροτικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς περιοχὰς τῶν ἀνθρώπων

της Γαλαάδ και ωνόμασεν autάς, αγροτικὰς κατοικίας του Ιαΐρ.

Αρ. 32,42 καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν Καάθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Αρ. 32,42 Ο δε Ναβαὺ εβάδισε και κατέλαβε την Καάθ και τας κώμας της και ωνόμασεν autάς με το ὄνομά του, Ναβῶθ.

### ΑΡΙΘΜΟΙ 33

Αρ. 33,1 Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών·

Αρ. 33,1 Αυτοὶ εἶναι οἱ σταθμοί, τοὺς οὗοίους ἔκαμαν οἱ Ἰσραηλῖται, ὅταν μαζή με τον στρατὸν των και υπό την οδηγίαν του Μωϋσέως και του Ααρών ἐξῆλθον ἀπὸ την χώραν της Αιγύπτου.

Αρ. 33,2 καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος Κυρίου, καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

Αρ. 33,2 Ο Μωϋσῆς ἔγραψε τας αναχωρήσεις και τας σταθμεύσεις των Ἰσραηλιτῶν, αἱ οὗοῖαι ἐγιναν κατὰ διαταγὴν του Κυρίου. Αυτοὶ λοιπὸν εἶναι οἱ σταθμοὶ κατὰ την πορείαν των.

Αρ. 33,3 ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσή τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων,

Αρ. 33,3 Κατὰ την δεκάτην πέμπτην ἡμέραν του πρώτου μηνὸς ανεχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ την Ραμεσσή· την επομένην δηλαδὴ ἡμέραν του Πασχα ανεχώρησαν οἱ Ἰσραηλῖται, ἀπὸ

την παντοδύναμον προστασίαν του Θεού, ενώπιον όλων των Αιγυπτίων,

Αρ. 33,4 καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.

Αρ. 33,4 ὅταν οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅλους τοὺς νεκροὺς των, τὰ πρωτότοκα τὰ ὁποῖα ἐθανάτωσεν ὁ Κύριος εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξεδικήθη τότε ὁ Κύριος τοὺς θεοὺς των Αἰγυπτίων.

Αρ. 33,5 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.

Αρ. 33,5 Αναχωρήσαντες ἔπειτα οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν Ραμεσσή ἐστρατοπέδευσαν εἰς Σοκχώθ.

Αρ. 33,6 καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς ἐρήμου.

Αρ. 33,6 Αναχωρήσαντες ἀπὸ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν Βουθάν, ἡ ὁποία εἶναι μέρος τῆς ἐρήμου περιοχῆς.

Αρ. 33,7 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Βουθάν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελσεπφῶν, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.

Αρ. 33,7 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Βουθάν καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς Εἰρώθ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι τῆς Βεελσεπφῶν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἀπέναντι τῆς Μαγδώλου.

Αρ. 33,8 καὶ ἀπῆλθον ἀπέναντι Εἰρώθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς.

Αρ. 33,8 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν ἀπέναντι τῆς Εἰρώθ περιοχὴν, διέβησαν δια μέσου τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον Σούρ, ἐβάδισαν δια μέσου τῆς ἐρήμου δρόμον τριῶν

ημερών και εστρατοπέδευσαν εις την περιοχὴν την  
ονομαζομένην Πικρία.

Αρ. 33,9 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ· καὶ ἐν Αἰλίμ  
δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη  
φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.

Αρ. 33,9 Ανεχώρησαν ἀπὸ τας Πικρίας καὶ ἦλθον εἰς την Αἰλίμ. Εἰς  
δε την Αἰλίμ υπήρχον δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ  
εβδομήκοντὰ υψηλοὶ φοῖνικες καὶ κατεσκήνωσαν ἐκεῖ  
πλησίον εἰς τα ὕδατα.

Αρ. 33,10 καὶ ἀπῆλθον ἐξ Αἰλίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν  
ἐρυθράν.

Αρ. 33,10 Ανεχώρησαν ἀπὸ την Αἰλίμ καὶ εστρατοπέδευσαν πλησίον  
της Ερυθρᾶς Θαλάσσης.

Αρ. 33,11 καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον  
εἰς τὴν ἔρημον Σίν.

Αρ. 33,11 Ανεχώρησαν ἀπὸ την Ερυθράν θάλασσαν καὶ  
ἐστρατοπέδευσαν εἰς την ἔρημον Σιν.

Αρ. 33,12 καὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν καὶ παρενέβαλον εἰς  
Ῥαφακά.

Αρ. 33,12 Ανεχώρησαν ἀπὸ την ἔρημον Σιν καὶ εστρατοπέδευσαν εἰς  
Ραφακά.

Αρ. 33,13 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Ῥαφακά καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλοῦς.

Αρ. 33,13 Ανεχώρησαν ἀπὸ Ραφακά καὶ εστρατοπέδευσαν εἰς Αἰλοῦς.

Αρ. 33,14 καὶ ἀπῆλθον ἐξ Αἰλοῦς καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδίν, καὶ  
οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

Αρ. 33,14 Ανεχώρησαν ἀπὸ Αἰλοῦς καὶ κατεσκήνωσαν εἰς Ραφιδίν·  
ἀλλ' ἐκεῖ δεν υπήρχεν ὕδωρ δια να πῖν ο λαός.

Αρ. 33,15 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Ῥαφιδίν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ  
Σινά.

Αρ. 33,15 Ανεχώρησαν ἀπὸ την Ραφιδίν καὶ εστρατοπέδευσαν εἰς την  
ἐρημον Σινά.

Αρ. 33,16 καὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς ἐρήμου Σινὰ καὶ παρενέβαλον ἐν

Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας.

Αρ. 33,16      Ανεχώρησαν ἀπὸ τὴν ἔρημον Σινὰ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
τὴν περιοχὴν, τὴν ὁποίαν εἶχον ὀνομάσει Μνήματα  
Επιθυμίας.

Αρ. 33,17      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ  
παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ.

Αρ. 33,17      Ανεχώρησαν ἀπὸ τὴν θέσιν Μνήματα Επιθυμίας καὶ  
ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀσηρώθ.

Αρ. 33,18      καὶ ἀπῆλθον ἐξ Ἀσηρώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμᾶ.

Αρ. 33,18      Ανεχώρησαν ἀπὸ Ἀσηρώθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
Ῥαθαμὰ.

Αρ. 33,19      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Ῥαθαμᾶ καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν  
Φαρές.

Αρ. 33,19      Ανεχώρησαν ἀπὸ Ῥαθαμὰ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥεμμὼν  
Φαρές.

Αρ. 33,20      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Ῥεμμὼν Φαρές καὶ παρενέβαλον ἐν  
Λεβωνᾶ.

Αρ. 33,20      Ανεχώρησαν ἀπὸ Ῥεμμὼν Φαρές καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
Λεβωνά.

Αρ. 33,21      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Λεβωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥεσσάν.

Αρ. 33,21      Ανεχώρησαν ἀπὸ Λεβωνά καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ῥεσσάν.

Αρ. 33,22      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Ῥεσσάν καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ.

Αρ. 33,22      Ανεχώρησαν ἀπὸ Ῥεσσάν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
Μακελλάθ.

Αρ. 33,23      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Μακελλάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ.

Αρ. 33,23      Ανεχώρησαν ἀπὸ Μακελλάθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
Σαφάρ.

Αρ. 33,24      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Σαφάρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ.

Αρ. 33,24      Ανεχώρησαν ἀπὸ Σαφάρ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς  
Χαραδάθ.

Αρ. 33,25      καὶ ἀπῆλθον ἐκ Χαραδάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλώθ.

Αρ. 33,25      Ανεχώρησαν ἀπὸ Χαραδάθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς

Μακηλώθ.

Αρ. 33,26 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Μακηλώθ καὶ παρενέβαλον εἰς Καταάθ.

Αρ. 33,26 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ Μακηλώθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Καταάθ.

Αρ. 33,27 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Καταάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ.

Αρ. 33,27 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ Καταάθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ταράθ.

Αρ. 33,28 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Ταράθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά.

Αρ. 33,28 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ταράθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μαθεκκά.

Αρ. 33,29 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Μαθεκκά καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνά.

Αρ. 33,29 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Μαθεκκά καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Σελμωνά.

Αρ. 33,30 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Σελμωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ.

Αρ. 33,30 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ Σελμωνά καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μασουρούθ.

Αρ. 33,31 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Μασουρούθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναία.

Αρ. 33,31 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ Μασουρούθ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Βαναίαν.

Αρ. 33,32 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Βαναία καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ.

Αρ. 33,32 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ Βαναίαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν στὸ ὄρος Γαδγάδ.

Αρ. 33,33 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά.

Αρ. 33,33 Ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐτεβαθά.

Αρ. 33,34 καὶ ἀπῆρσαν ἐξ Ἐτεβαθά καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά.

Αρ. 33,34 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν Ἐτεβαθά καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐβρωνά.

Αρ. 33,35 καὶ ἀπῆρσαν ἐξ Ἐβρωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ.

- Αρ. 33,35      Ανεχώρησαν από την Εβρωνά και εστρατοπέδευσαν εις Γεσιών Γαβερ.
- Αρ. 33,36      καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Γεσιών Γάβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν. καὶ ἀπῆρσαν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαράν· αὕτη ἐστὶ Κάδης.
- Αρ. 33,36      Ανεχώρησαν από Γεσιών Γαβερ και εστρατοπέδευσαν εις την ἐρημον Σιν. Ανεχώρησαν από την ἐρημον Σιν και εστρατοπέδευσαν εις την ἐρημον Φαράν· αυτὴ εἶναι η ἐρημος Καδης.
- Αρ. 33,37      καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Κάδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδώμ·
- Αρ. 33,37      Ανεχώρησαν από την ἐρημον Καδης και εστρατοπέδευσαν εις ὄρος Ωρ, πλησίον της χώρας Εδώμ.
- Αρ. 33,38      καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος Κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός·
- Αρ. 33,38      Εκεί ο αρχιερεὺς Ααρών, κατόπιν εντολῆς του Κυρίου, ἀνέβη στο ὄρος, ὅπου και ἀπέθανε κατὰ την πρώτην του πέμπτου μηνός του τεσσαρακοστού ἔτους ἀπὸ την ἐξοδον των Ισραηλιτῶν εκ της Αιγύπτου.
- Αρ. 33,39      καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει.
- Αρ. 33,39      Ητο δε ο Ααρών εκατὸν εἴκοσι τριῶν ετών, ὅταν ἀπέθανεν ἐπάνω στο ὄρος Ωρ.
- Αρ. 33,40      καὶ ἀκούσας ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 33,40      Ο δε Χανανὶς βασιλεὺς του Αράδ, ο οποίος κατοικοῦσε εις την χώραν Χαναάν, ἤκουσεν ὅτι οι Ισραηλίται ητοιμάζοντο να εισβάλουν εις την Χαναάν.
- Αρ. 33,41      καὶ ἀπῆρσαν ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς

Σελμωνά.

- Αρ. 33,41 Οι Ισραηλίται όμως ανεχώρησαν από το όρος Ωρ και εστρατοπέδευσαν εις Σελμωνά.
- Αρ. 33,42 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Σελμωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ.
- Αρ. 33,42 Ανεχώρησαν από Σελμωνά και εστρατοπέδευσαν εις Φινώ.
- Αρ. 33,43 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Φινώ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.
- Αρ. 33,43 Ανεχώρησαν από Φινώ και εστρατοπέδευσαν εις Ωβώθ.
- Αρ. 33,44 καὶ ἀπῆρσαν ἐξ Ὠβώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαῖ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ.
- Αρ. 33,44 Ανεχώρησαν από Ωδώθ και εστρατοπέδευσαν εν Γαῖ, ανατολικάς από τον Ιορδάνην εις τα ὅρια της Μωάβ.
- Αρ. 33,45 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Γαῖ καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβών Γάδ.
- Αρ. 33,45 Ανεχώρησαν από την Γαί και εστρατοπέδευσαν εις την Δαιδών, πόλιν την οποίαν αργότερα ἐκτίσαν οι της φυλῆς Γαδ.
- Αρ. 33,46 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Δαιβών Γάδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμών Δεβλαθαίμ.
- Αρ. 33,46 Ανεχώρησαν από την Δαιβών της Γαδ και εστρατοπέδευσαν εις Γελμών Δεβλαθαίμ.
- Αρ. 33,47 καὶ ἀπῆρσαν ἐκ Γελμών Δεβλαθαίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρίμ, ἀπέναντι Ναβαϋ.
- Αρ. 33,47 Ανεχώρησαν από Γελμών Δεβλαθαίμ και εστρατοπέδευσαν εις τα ὄρη Αβαρίμ, απέναντι από το ὄρος Ναβαϋ.
- Αρ. 33,48 καὶ ἀπῆρσαν ἀπὸ τῶν ὀρέων Ἀβαρίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ,
- Αρ. 33,48 Ανεχώρησαν από τα ὄρη Αβαρίμ και εστρατοπέδευσαν προς δυσμὰς της χώρας των Μωαβιτών, πλησίον του Ιορδάνου απέναντι της Ιεριχούς.
- Αρ. 33,49 καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ μέσον Αἰσιμώθ ἕως Βελσατίμ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.
- Αρ. 33,49 Εστρατοπέδευσαν πλησίον του Ιορδάνου, μεταξύ Αισιμώθ και Βελσατίμ, προς δυσμὰς της Μωάβ.

- Αρ. 33,50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ  
παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ λέγων·
- Αρ. 33,50 Ο Κύριος ωμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ἐκεῖ πρὸς δυσμὰς τῆς  
Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν  
Ἰεριχώ καὶ εἶπεν·
- Αρ. 33,51 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς  
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν
- Αρ. 33,51 “ομίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Σεις  
διέρχεσθε τῶρα τὸν Ἰορδάνην, δια να εἰσέλθετε εἰς τὴν  
χώραν Χαναάν.
- Αρ. 33,52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ  
προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιάς αὐτῶν καὶ  
πάντα τὰ εἰδῶλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ  
πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε.
- Αρ. 33,52 Θα ἐξοντώσετε ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ἀπὸ ἐμπρός  
σας καὶ θα κατακρημνίσετε τὰ υψώματα τὰ πρὸς τιμὴν τῶν  
εἰδῶλων τῶν, θα καταστρέψετε ὅλους τοὺς  
εἰδωλολατρικοὺς χωνευτοὺς θεοὺς τῶν καὶ θα διαλύσετε  
ὅλας τὰς εἰδωλολατρικὰς τῶν στήλας.
- Αρ. 33,53 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ  
κατοικήσετε ἐν αὐτῇ· ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν  
ἐν κλήρῳ.
- Αρ. 33,53 Θα ἐξολοθρεύσετε ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς χώρας καὶ θα  
κατοικήσετε σεις εἰς αὐτήν· διότι εἰς σας ὡς κληρονομίαν  
έδωκα τὴν χώραν αὐτῶν.
- Αρ. 33,54 καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ  
φυλὰς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν  
αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττωσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν  
αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, αὐτοῦ  
ἔσται· κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε.
- Αρ. 33,54 Θα διαμοιράσετε δια κλήρου εἰς τὰς φυλὰς σας τὴν χώραν  
αὐτήν, ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστης φυλῆς. Εἰς

τας φυλάς που έχουν μεγαλύτερον αριθμόν θα δώσετε  
μεγαλύτεραν κληρονομίαν, και εις τας φυλάς που έχουν  
ολιγώτερον πληθυσμόν, θα δώσετε μικροτέραν  
κληρονομίαν. Η περιοχή, δια την οποίαν κατά την κλήρωσιν  
θα εξέλθῃ το ὄνομα της φυλής, θα εἶναι ἰδική της. Η  
διανομή θα γίνῃ σύμφωνα με τας φυλάς των Ἰσραηλιτῶν.

Αρ. 33,55 ἂν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς  
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὕς ἂν καταλίπητε ἐξ  
αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες  
ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς  
γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε,

Αρ. 33,55 Εἰάν ὁμως δεν εξοντώσετε ἀπὸ ἐμπρὸς σας τελείως τοὺς  
κατοίκους της χώρας αὐτῆς, ἐκεῖνοι τοὺς ὁποῖους θα  
αφήσετε, θα γίνουν δια σας καρφί εἰς τὰ μάτια σας καὶ  
μάχαιρα εἰς τὰ πλευρά σας. Θα εἶναι οἱ παντοτεινοὶ ἐχθροὶ  
σας εἰς τὴν χώραν, ὅπου θα κατοικήσετε.

Αρ. 33,56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς, ποιήσω  
ὑμᾶς.

Αρ. 33,56 Εγὼ δε δια τὴν παρακοὴν σας αὐτὴν θα πράξω ἐναντίον σας  
ὅ,τι εἶχα τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμω ἐναντίον ἐκείνων.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 34

Αρ. 34,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·

Αρ. 34,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων·

Αρ. 34,2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς  
εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν· αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς  
κληρονομίαν, γῆ Χαναάν σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς.

Αρ. 34,2 “δῶσε ἐντολὴν τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἰπέ εἰς αὐτούς· Σεις  
εἰσέρχεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν· αὕτη θα εἶναι ἡ κληρονομία  
σας, ἡ χώρα Χαναάν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν.

- Αρ. 34,3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον Ἐδὼμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν·
- Αρ. 34,3 Το νότιον αὐτῆς τμήμα ἀπὸ τὴν ἐρημον Σιν, ἐν συνεχείᾳ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς Ἰδουμαίας· τα νότια σύνορα θα ἀρχίζουν ἐξ ἀνατολῶν ἀπὸ τὴν Νεκράν Θαλασσαν,
- Αρ. 34,4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν καὶ παρελεύσεται Σεννά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀράδ καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ·
- Αρ. 34,4 θα προχωροῦν κυκλικῶς ἀπὸ τὸν νότον καὶ θα ἀνέρχωνται πρὸς τὸ ὄρος Ἀκραβὶν, θα διέρχωνται τὴν ταποθεσίαν Σεννά, θα φθάνουν πάλιν πρὸς νότον, μέχρι τῆς Καδης τοῦ Βαρνή, θα διέρχωνται τοὺς ἀγροτικούς καταυλισμοὺς Ἀράδ καὶ θα περάσουν πλησίον τῆς τοποθεσίας Ἀσεμωνᾶ.
- Αρ. 34,5 καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάρρουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.
- Αρ. 34,5 Τα ὅρια αὐτὰ θα περιγράψουν κύκλον, ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ πρὸς τὸν χεῖμαρρον τῆς Αἰγύπτου καὶ θα ἐξέλθουν ἕως τὴν Μεσόγειον Θαλασσαν.
- Αρ. 34,6 καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης.
- Αρ. 34,6 Τα πρὸς τὴν Μεσόγειον Θαλασσαν σύνορά σας τα πρὸς δυσμᾶς θα εἶναι· Ἡ μεγάλη θάλασσα, ἡ Μεσόγειος, τὸ πρὸς δυσμᾶς σύνορον. Αὕτῃ θα εἶναι τὸ δυτικὸν σύνορον ὅλης τῆς γῆς Χαναάν.
- Αρ. 34,7 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος·
- Αρ. 34,7 Τα πρὸς βορρᾶν σύνορα θα εἶναι τα ἐξῆς· Παρετε ευθείαν γραμμὴν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μέχρι τοῦ μεγάλου ὄρους, πρὸς ὃν λέγεται “Ὄρος” (ἴσως τὸ Ερμών ἢ ὁ Λιβανός).

- Αρ. 34,8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Ἑμάθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδάκ·
- Αρ. 34,8 Ἀπὸ το Ορος πάρετε νέαν γραμμὴν μέχρις οὗ φθάσατε εἰς Ἑμάθ. Ἡ γραμμὴ αὕτη θα διέρχεται μέχρις Σαραδάκ.
- Αρ. 34,9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῖν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρά·
- Αρ. 34,9 Ἀπὸ ἐκεῖ θα ἐξέρχεται εἰς τὰ ὄρια Δεφρωνά καὶ θα φθάνῃ μέχρι τῆς Ἀρσεναῖν. Αὐτὰ θα εἶναι τὰ ἀπὸ βορρὰ σύνορά σας.
- Αρ. 34,10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῖν Σεπφάμ·
- Αρ. 34,10 Τα δε σύνορά σας πρὸς Ανατολὰς θα εἶναι· Πάρετε μίαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Ἀρσεναῖν μέχρι Σεπφάμ.
- Αρ. 34,11 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεπφάμ Ἀρβηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν·
- Αρ. 34,11 Ἡ γραμμὴ αὕτη θα κατεβῇ ἀπὸ Σεπφάμ εἰς Ἀρβηλὰ, ἀπὸ τὰ ἀνατολικά πάντοτε μέρη, πλησίον εἰς τὰς πηγὰς, θα προχωρῇ εἰς Βηλὰ κατὰ μῆκος τῆς θαλάσσης Γεννησαρέτ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς.
- Αρ. 34,12 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἄλυκῃ. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ.
- Αρ. 34,12 Ἡ γραμμὴ αὕτη, ἡ καθοριστικὴ τῶν ορίων, κατέρχεται πρὸς τὰ νότια μέρη παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ καταλήγει μέχρι τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Αὕτη θα εἶναι ἡ χώρα σας καὶ αὐτὰ θα εἶναι τὰ σύνορα τῆς κύκλῳ”.
- Αρ. 34,13 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· αὕτη ἡ γῆ, ἣν κατακληρονομήσατε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἑννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσῇ·

- Αρ. 34,13 Διέταξεν ακόμη ο Μωϋσής τους Ισραηλίτας και είπεν· “αυτή είναι η χώρα, την οποίαν θα κληρονομήσετε και θα διαμοιρασθήτε με κλήρον εις τας φυλάς σας. Οπως διέταξεν ο Κυριος, θα διανείμετε αυτήν εις τας εννέα φυλάς σας και στο ήμισυ της φυλής Μανασσή,
- Αρ. 34,14 ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν,
- Αρ. 34,14 διότι ἡ φυλὴ Ῥουβὴν καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Γαδ, ὅπως ἐπίσης καὶ το ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ, ἐζήτησαν ἤδη καὶ ἔλαβον δια τον εαυτὸν των τὴν κληρονομίαν των.
- Αρ. 34,15 δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ νότου κατὰ ἀνατολὰς.
- Αρ. 34,15 Δηλαδή αὶ δύο φυλαὶ Γαδ καὶ Ῥουβὴν καὶ το ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ ἔλαβον ὡς κληρονομίαν των τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν, ἀπέναντι τῆς Ἱεριχοῦς, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν νότον πρὸς τὰ βορειοανατολικά”.
- Αρ. 34,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 34,16 Ωμίλησεν ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 34,17 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
- Αρ. 34,17 “αυτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα των ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς Ἐπιτροπὴ, θα μοιράσουν τὴν χώραν Χαναάν· Ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη.
- Αρ. 34,18 καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.
- Αρ. 34,18 Θα πάρετε ἔπειτα ἓνα ἄρχοντα ἀπὸ κάθε φυλὴν διὰ τὴν κατανομήν τῆς χώρας εἰς σας.
- Αρ. 34,19 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή·
- Αρ. 34,19 Αυτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα των ἀνδρῶν ἀπὸ κάθε φυλὴν· Ἀπὸ

|           |                                                                                               |
|-----------|-----------------------------------------------------------------------------------------------|
|           | την φυλήν του Ιούδα ο Χαλεβ, ο υιός του Ιεφοννή.                                              |
| Αρ. 34,20 | τῆς φυλῆς Συμεών Σαλαμιήλ υἱὸς Ἐμιούδ·                                                        |
| Αρ. 34,20 | Από την φυλή του Συμεών ο Σαλαμιήλ, υιός του Εμιούδ.                                          |
| Αρ. 34,21 | τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Ἐλδάδ υἱὸς Χασλὼν·                                                         |
| Αρ. 34,21 | Από την φυλήν Βενιαμὶν ο Ελδάδ, υιός του Χασλὼν.                                              |
| Αρ. 34,22 | τῆς φυλῆς Δάν ἄρχων Βακχὶρ υἱὸς Ἐγλί·                                                         |
| Αρ. 34,22 | Από την φυλήν Δαν ο ἄρχων Βακχίρ, υιός του Εγλί.                                              |
| Αρ. 34,23 | τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί·                                     |
| Αρ. 34,23 | Από δε τους υιούς του Ιωσήφ εκ της φυλῆς Μανασσῆ ο ἄρχων Ανιήλ, υιός του Σουφί.               |
| Αρ. 34,24 | τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθᾶν·                                             |
| Αρ. 34,24 | Από την φυλήν Εφραὶμ ο ἄρχων Καμουήλ, υιός του Σαβαθᾶν.                                       |
| Αρ. 34,25 | τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἄρχων Ἐλισαφάν υἱὸς Φαρνάχ·                                                |
| Αρ. 34,25 | Από την φυλήν Ζαβουλὼν ο ἄρχων Ελισαφάν, υιός του Φαρνάχ.                                     |
| Αρ. 34,26 | τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ ἄρχων Φαλιτήλ υἱὸς Ὁζᾶ·                                                 |
| Αρ. 34,26 | Από την φυλήν Ισάχαρ ο ἄρχων Φαλιτήλ, υιός του Οζᾶ.                                           |
| Αρ. 34,27 | τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ ἄρχων Ἀχιώρ υἱὸς Σελεμί·                                                  |
| Αρ. 34,27 | Από την φυλήν Ασὴρ, ο ἄρχων Αχιώρ, υιός του Σελεμί.                                           |
| Αρ. 34,28 | τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμιούδ.                                                  |
| Αρ. 34,28 | Και από την φυλήν Νεφθαλί, ο ἄρχων Φαδαήλ, υιός του Ιαμιούδ”.                                 |
| Αρ. 34,29 | τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.                         |
| Αρ. 34,29 | Εἰς αὐτοὺς ἔδωσεν ὁ Κύριος τὴν ἐντολὴν νὰ διαμοιράσουν τὴν χώραν τῆς Χαναάν στους Ἰσραηλίτας. |

- Αρ. 35,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ  
παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ λέγων·
- Αρ. 35,1 Ο Κύριος ωμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσὴν ἐκεῖ στο δυτικὸν μέρος  
τῆς χώρας Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν  
Ἰεριχώ καὶ εἶπεν·
- Αρ. 35,2 σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις  
ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν  
καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι  
τοῖς Λευίταις,
- Αρ. 35,2 “διάταξέ τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ παραχωρήσουν τοὺς Λευῖτας  
ἀπὸ τὴν χώραν τῆς κληρονομίας των, πόλεις πρὸς  
εγκατάστασίν των· θα δώσουν ἐπίσης εἰς αὐτοὺς καὶ  
περιοχὴν γύρω ἀπὸ αὐτάς τας πόλεις.
- Αρ. 35,3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ  
ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι  
τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.
- Αρ. 35,3 Αὐταὶ αἱ πόλεις θα εἶναι εἰς κατοικίαν των Λευϊτῶν, αἱ δε  
καθωρισμέναι περὶ αὐτάς περιοχαὶ θα εἶναι διὰ τὴν βασκήν  
των ζώων των καὶ δι’ ὅλα τα τετράποδα αὐτῶν.
- Αρ. 35,4 καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς  
Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίου  
πῆχεις κύκλῳ·
- Αρ. 35,4 Τα ὅρια των περὶ τας πόλεις περιοχῶν, που θα δώσετε  
στοὺς Λευῖτας, θα ἐκτείνωνται γύρω ἀπὸ τὸ τεῖχος κάθε  
πόλεως κύκλῳ χίλια περίπου μέτρα.
- Αρ. 35,5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς  
ἀνατολὰς δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα  
δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν  
δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν  
δισχιλίου πῆχεις, καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν  
καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.

- Αρ. 35,5 Προς τούτο θα μετρήσης δύο χιλιάδας πήχεις (χίλια περίπου μέτρα) προς το ανατολικόν μέρος της πόλεως, δύο χιλιάδας πήχεις προς το νότιον, δύο χιλιάδας πήχεις προς δυσμάς και δύο χιλιάδας πήχεις προς βορράν. Η περιοχή αυτή, όπως και η πόλις που θα ευρίσκεται στο μέσον αυτής, θα ανήκουν στους Λευΐτας.
- Αρ. 35,6 καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἑξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις·
- Αρ. 35,6 Πολεῖς, τὰς ὁποίας θα δώσετε ἐπίσης τοὺς Λευΐτας, θα εἶναι καὶ αἱ ἑξ πόλεις καταφύγια, εἰς τὰς ὁποίας θα παρέχεται ἄσυλον εἰς κάθε ἀκούσιον φονέα, ὥστε νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτάς δι' ἀσφάλειαν. Καὶ ἐπὶ πλεον ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτάς θα δώσετε ἄλλας τεσσαράκοντα δύο πόλεις.
- Αρ. 35,7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας, καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν.
- Αρ. 35,7 Οἱ δὲ δηλαδὴ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν περιοχῶν αὐτῶν θα δώσετε τοὺς Λευΐτας, θα εἶναι τεσσαράκοντ' ὀκτὼ.
- Αρ. 35,8 καὶ τὰς πόλεις, ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλά. καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν κατακληρονομήσουσι δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις.
- Αρ. 35,8 Αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ τὴν χώραν, πού κάθε φυλὴ κληρονομεῖ, θα δώσετε τοὺς Λευΐτας, θα εἶναι πολλαὶ ἀπὸ τὰς φυλάς που ἔλαβον πολλὰς πόλεις, καὶ θα εἶναι ολίγαι, ἀπὸ τὰς φυλάς που ἔλαβον ολίγας. Καθε φυλὴ ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως, τὴν ὁποίαν κληρονομεῖ θα δώσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πόλεων πρὸς τοὺς Λευΐτας”.
- Αρ. 35,9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 35,9 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωυσῆν λέγων·

- Αρ. 35,10      λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν
- Αρ. 35,10      “Ομιλήσε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Σεις διαβαίνετε τὴν Ἰορδάνην, διὰ νὰ καταλάβετε τὴν χώραν Χαναάν.
- Αρ. 35,11      καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.
- Αρ. 35,11      Ὄταν ἐγκατασταθῇτε εἰς αὐτήν, θὰ ξεχωρίσετε διὰ τὸν εαυτὸν σας μερικὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι καταφύγια, διὰ νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτάς καὶ εὐρίσκῃ ἀσφάλειαν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀκουσίως διέπραξε φόνον.
- Αρ. 35,12      καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεὺς ἕως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
- Αρ. 35,12      Αἱ πόλεις αὗται θὰ εἶναι ἀσυλαί, διὰ νὰ προφυλάξουν τὸν ἀκούσιον φονεὺν ἀπὸ ἐκδίκης συγγενοῦ τοῦ φονευθέντος· εἰς αὐτάς θὰ διαφεύγῃ τὸν θάνατον ὁ φονεὺς καὶ θὰ μένῃ ἀτιμώρητος, ἕως ὅτου ὁδηγηθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ δικασθῇ.
- Αρ. 35,13      καὶ αἱ πόλεις αὗς δώσετε, τὰς ἑξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν·
- Αρ. 35,13      Αἱ ἑξ πόλεις, τὰς ὁποίας θὰ δώσετε ὡς καταφύγια, θὰ εἶναι·
- Αρ. 35,14      τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν·
- Αρ. 35,14      Αἱ τρεῖς ἀπὸ αὐτὰς θὰ εὐρίσκωνται πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην καὶ αἱ τρεῖς ἄλλαι δυτικῶς ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Αρ. 35,15      φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.

- Αρ. 35,15 Καταφύγια θα είναι αυτά αι πόλεις, όχι μόνον δια τους Ισραηλίτας, αλλά και δια τους ξένους, που ευρίσκονται μαζί σας και δια τους παρεπιδημούντας. Αι πόλεις αυτά θα είναι καταφύγια, δια να καταφεύγη και ασφαρίζεται εις αυτάς από κάθε εκδίκησιν ο ακουσίως φονεύσας άνθρωπον.
- Αρ. 35,16 ἔάν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
- Αρ. 35,16 Εἰάν κανεῖς ἐκουσίως κτυπήσῃ θανασίμως κάποιον με σιδερένιο ρόπαλον και αποθάνῃ εκείνος, ο κτυπήσας εἶναι φονεὺς και θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Αρ. 35,17 ἔάν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
- Αρ. 35,17 Εἰάν κτυπήσῃ κάποιον με λίθον και συνεπεία του κτυπήματος αποθάνῃ ο πληγείς, ο πλήξας αὐτόν εἶναι φονεὺς. Με θάνατον θα τιμωρηθῇ και αὐτὸς ο φονεὺς.
- Αρ. 35,18 ἔάν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός, ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
- Αρ. 35,18 Εἰάν με ξύλινον σκεῦος, που κρατεῖ εις την χεῖρα του, κτυπήσῃ κάποιον και εκείνος αποθάνῃ, εἶναι φονεὺς. Με θάνατον θα τιμωρηθῇ και ο φονεὺς αὐτός.
- Αρ. 35,19 ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ, οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν.
- Αρ. 35,19 Ο συγγενὴς του φονευθέντος θα φονεύσῃ τον φονέα· θα τον φονεύσῃ, ὅπου και ὅταν τον συναντήσῃ.
- Αρ. 35,20 ἔάν δὲ δι' ἑχθραν ὦσῃ αὐτόν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,
- Αρ. 35,20 Εἰάν κανεῖς ἀπὸ ἐχθρότητα κινούμενος, σπρώξῃ κάποιον η ἐνεδρεύων ρίψῃ ἐναντίον του κάποιο αντικείμενον και αποθάνῃ ο κτυπηθεὶς,

- Αρ. 35,21 ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνη,  
θανάτῳ θανατούσθῳ ὁ πατάξας, φονευτὴς ἐστὶ·  
θανάτῳ θανατούσθῳ ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα  
ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι αὐτῷ.
- Αρ. 35,21 ἡ δια λόγους οργῆς κτυπήσῃ αὐτὸν με τὸ χεῖρ του και  
αποθάνη, ο κτυπήσας εἶναι φονεὺς και πρέπει να τιμωρηθῇ  
με θάνατον. Ο συγγενῆς του φονευθέντος θα θανατώσῃ τον  
φονέα, ὅταν και ὅπου τον συναντήσῃ.
- Αρ. 35,22 ἐὰν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐτὸν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ'  
αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου
- Αρ. 35,22 Εἰάν ὁμως ἐξ ἀπροσεξίας, ὄχι ἀπὸ ἐχθρότητα και μίσος,  
σπρώξῃ κανεῖς κάποιον ἡ ρίψῃ ἐναντίον του κάποιο  
αντικείμενον, ὄχι πονηρῶς ἐνεδρεύων,
- Αρ. 35,23 ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδῶς, καὶ  
ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀποθάνη, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς  
αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν,
- Αρ. 35,23 ἡ λίθον, ἀπὸ το πλήγμα του οποιου θα αποθάνη ο  
κτυπηθεῖς, αὐτὰ δε γίνουιν ἀσυναίσθητως και ἀκουσίως, ο  
δε φονεὺς δεν εἶχε καμμίαν πρὸς ἐκεῖνον ἐχθρότητα και  
οὔτε εἶχεν ἐπιδιώξει ποτὲ να του κάμῃ κακόν,
- Αρ. 35,24 καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ  
ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα  
ταῦτα,
- Αρ. 35,24 ο φονεὺς αὐτὸς θα κριθῇ και θα δικασθῇ ὑπὸ του λαοῦ  
ἐνώπιον του συγγενούς του φονευθέντος και θα γίνῃ ἐρευνα  
εἰάν ἀπὸ τας ἀνωτέρω ἐλαφρυντικὰς συνθήκας ἐγένεν ο  
φόνος.
- Αρ. 35,25 καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ  
ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἡ  
συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὔ  
κατέφυγε, καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς  
ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.

- Αρ. 35,25 Εάν ναι, ο λαός θα αποσπάση από τα χέρια του συγγενούς του φονευθέντος τον φονέα, θα τον οδηγήσουν εις την πόλιν καταφύγιον, όπου είχε και προηγουμένως καταφύγει, δια να ζήση εκεί μέχρι ότου αποθάνη ο αρχιερεύς, τον οποίον έχρισαν με το άγιον έλαιον.
- Αρ. 35,26 εάν δέ έξόδω εξέλθη ό φονεύσας τὰ όρια τῆς πόλεως εις ἣν κατέφυγεν εκεί,
- Αρ. 35,26 Εάν όμως ο φονεύς εξέλθη από τα όρια της πόλεως, εις την οποίαν ως προς άσυλον κατέφυγεν,
- Αρ. 35,27 καί εύρη αυτόν ό άγχιστεύων τὸ αίμα έξω τῶν όρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καί φονεύσῃ ό άγχιστεύων τὸ αίμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός έστιν·
- Αρ. 35,27 και ο συγγενής του φονευθέντος εύρη αυτόν έξω από τα όρια της πόλεως- καταφύγιον και τον φονεύση, δεν θα είναι ένοχος φόνου.
- Αρ. 35,28 έν γάρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω, ἕως ἄν αποθάνῃ ό ιερεύς ό μέγας, καί μετὰ τὸ αποθανεῖν τὸν ιερέα τὸν μέγαν επαναστραφήσεται ό φονεύσας εις τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.
- Αρ. 35,28 Εις την πόλιν καταφύγιον πρέπει να μένη ο φονεύς μέχρι του θανάτου του αρχιερέως. Όταν αποθάνη ο αρχιερεύς, θα επιστρέψη ο φονεύς ελεύθερος εις την πατρίδα του και εις την κληρονομίαν του.
- Αρ. 35,29 καί ἔσται ταῦτα ὑμῖν εις δικαίωμα κρίματος εις τὰς γενεὰς ὑμῶν έν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν.
- Αρ. 35,29 Αυτά θα είναι και θα ισχύουν δια σας, ως νόμοι αποδόσεως δικαιοσύνης, εις όλους τους απογόνους σας και εις όλες τας περιοχάς, εις τας οποίας θα κατοικήτε.
- Αρ. 35,30 πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καί μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν αποθανεῖν.
- Αρ. 35,30 Καθένας που εφόνευσεν άνθρωπον, θα τιμωρηθῇ δια

θανάτου επί τη βάσει μαρτύρων. Δεν αρκεί η μαρτυρία ενός μάρτυρος, δια να καταδικασθῇ κανείς εις θάνατον.

Αρ. 35,31 καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι· θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.

Αρ. 35,31 Δεν θα δεχθῆτε χρήματα ἀπὸ τον φονέα προς εξαγοράν της ζωῆς του, εφόσον εἶναι ἐνοχος θανάτου. Αυτὸς πρέπει να τιμωρηθῇ δια θανάτου.

Αρ. 35,32 οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

Αρ. 35,32 Δεν θα λάβετε ἐπίσης χρήματα, δια να φυγαδεύσετε φονέα εις την πόλι- καταφύγιον η δια να αφήσετε αὐτὸν να επιστρέψῃ εις την πατρίδα του, πριν ἀποθάνῃ ο ἀρχιερεὺς.

Αρ. 35,33 καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε· τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος.

Αρ. 35,33 Εἰάν τηρήσετε αὐτὰ θα ἀποφύγετε τους φόνους εις την χώραν, ὅπου κατοικεῖτε. Το ἀδίκως χυνόμενον αἷμα πληθύνει τους φόνους εις την χώραν, εφόσον μένει ἀτιμώρητος ὁ φονεὺς. Καὶ αὐτὴ δεν ἠμπορεῖ να ἐξιλεωθῇ ἀπὸ το ἀδίκως χυνόμενον αἷμα, εἰμὴ μόνον με το αἷμα του φονέως.

Αρ. 35,34 καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἐφ' ἥς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἥς ἐγὼ κατασκηנῶ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος κατασκηנῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Αρ. 35,34 Δεν θα μολύνετε την χώραν, εις την ὁποίαν κατοικεῖτε, καὶ ἐπὶ της ὁποίας ἐν μέσῳ ὑμῶν κατοικῶ καὶ ἐγώ. Εγὼ εἰμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος κατοικῶ μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν”.

## ΑΡΙΘΜΟΙ 36

- Αρ. 36,1 Καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
- Αρ. 36,1 Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ Γαλαὰδ, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, προσῆλθον ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως, ἐνώπιον τοῦ ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχηγῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
- Αρ. 36,2 καὶ εἶπαν· τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατρᾶσιν αὐτοῦ.
- Αρ. 36,2 καὶ εἶπαν· “ὁ Κύριος διέταξε τὸν κύριόν μας (τὸν Μωϋσῆν) νὰ διαμοιράσῃ διὰ κλήρου τὴν χώραν Χαναάν στους Ἰσραηλῖτας. Διέταξεν ἐπίσης τὸν κύριόν μας νὰ δοθῇ ἡ κληρονομία τοῦ ἀδελφοῦ Σαλπαὰδ εἰς τὰς θυγατέρας του.
- Αρ. 36,3 καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.
- Αρ. 36,3 Εἰάν ὅμως αὐταὶ ὑπανδρευθοῦν κάποιον ἀπὸ τὰς ἄλλας φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, θὰ ἀφαιρεθῇ ἡ κληρονομία τῶν ἀπὸ τὴν ιδιοκτησίαν τῆς φυλῆς τῶν καὶ θὰ προστεθῇ εἰς τὴν φυλὴν τοῦ συζύγου τῶν καὶ ἐτσι θὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας κληρονομίαν τὸ μερίδιον αὐτῶν.
- Αρ. 36,4 ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεςις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ

προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

Αρ. 36,4 Όταν δε ἔλθῃ δια τοὺς Ἰσραηλίτας τὸ πεντηκοστὸν ἔτος, τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, τὸ μερίδιον τῶν γυναικῶν αὐτῶν θα ἐνσωματωθῇ ὀριστικῶς εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν οἱ σύζυγοί των, καὶ ἔτσι ἀπὸ τὴν κληρονομικῶς δοθείσαν χώραν εἰς τὴν φυλὴν τῶν πατέρων μας θα ἀφαιρεθῇ ὀριστικῶς τὸ μερίδιον ἐκείνων”.

Αρ. 36,5 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων· οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι·

Αρ. 36,5 Ο Μωϋσῆς κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, διέταξεν τοὺς Ἰσραηλίτας τα εξῆς· “αὐτὰ λέγουν οἱ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰωσήφ.

Αρ. 36,6 τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος τοῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ, λέγων· οὔ ἀρέσκη ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες,

Αρ. 36,6 Αὕτη δε εἶναι ἡ ἐντολή, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὰς θυγατέρας Σαλπαὰδ, λέγων· Ἀς γίνων σύζυγοι, οἰουδήποτε ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος ἀρέσει εἰς αὐτάς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ πατρὸς των πρέπει νὰ κατὰγωνται οἱ σύζυγοι τῆς προτιμήσεώς των,

Αρ. 36,7 καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

Αρ. 36,7 δια νὰ μὴ περιφέρεται ἡ κληρονομία ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν, διότι καθένας ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας θὰ προακολληθῇ εἰς τὴν κληροδοτηθείσαν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ χώραν.

Αρ. 36,8 καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν

- φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ·
- Ap. 36,8 Καθε κόρη, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιέλθῃ κληρονομία ἀπὸ κάποιον φυλὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν, θὰ λάβῃ ὡς σύζυγον ἓνα ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν πατέρων τῆς, ἵνα καὶ νυμφευόμενοι οἱ Ἰσραηλίται, διατηροῦν ὁ καθένας τὴν πατρικὴν του κληρονομίαν,
- Ap. 36,9 καὶ οὐ περιστραφῆσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Ap. 36,9 καὶ δὲν θὰ περιέρχεται ἡ κληρονομία τῆς μίας φυλῆς εἰς τὴν ἄλλην, ἀλλὰ καθένας ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας θὰ προσκολλάται εἰς τὴν κληρονομίαν του”.
- Ap. 36,10 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Σαλπαὰδ,
- Ap. 36,10 Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, ἔτσι ἔκαμαν αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ.
- Ap. 36,11 καὶ ἐγένοντο Θερσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νούα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν·
- Ap. 36,11 Ἡ Θερσὰ, ἡ Ἐγλὰ, ἡ Μελχὰ, ἡ Νούα, καὶ ἡ Μαλαὰ ἔλαβον συζύγους τοὺς υἱοὺς τῶν θείων τῶν.
- Ap. 36,12 ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν γυναῖκες, καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Ap. 36,12 Ἐλάβον ὡς συζύγους ἄνδρας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ παρέμεινεν οὕτω ἡ κληρονομία τῶν εἰς τὴν φυλὴν τῶν πατέρων τῶν.
- Ap. 36,13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.
- Ap. 36,13 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαὶ καὶ οἱ νόμοι καὶ αἱ κρίσεις, τὰς

οποίας δια του Μωϋσέως διέταξεν ο Θεός στους  
Ισραηλίτας, εις τα δυτικά μέρη της Μωάβ, πλησίον του  
Ιορδάνου και απέναντι από την Ιεριχώ.